

କାନ୍ତିମାଳା

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୬୭

ତାରିଖମାତ୍ରେ କୁଳରୁ ସଜ୍ଜାଗ୍ରହିତା ମୁଁ । ଶାବଣ ଦିନରୁ ସଜ ୩୮୮ ଶାଲ ପାଇବାର । ବର୍ଷାନ୍ତେମଙ୍ଗା ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭
ଶାଲ ପାଇଁ ଜାହମାସୁଲ ।

ପୁଣ୍ୟ ରଜାପର ଅଇବ ।

ଅମ୍ବେମାନେ କଳିଜମାସ ଛା ୫୯ ହିନ୍ଦୁ
ତିରାରେ ପୁଣ୍ୟରେ ସାହିମଙ୍କ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ବିଷ-
ଦୂର ଯେଉଁ ପଥ ଗୁଡ଼ିର ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁ
ଜାମା ମୁଖକଣ କୋବଜଗୁଣ ଦୃଷ୍ଟରୁତି ହୋ-
ଇଥୁଳ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ମୁକ୍ତାରର
ଭୟକ୍ଷଣ ଥିଲ ହି ସେ ବିଷକ୍ତିକୁ ଅମ୍ବେମାନେ
ଜାଣିଥିବାରୁ ଜହଞ୍ଚରେ ନିର୍ଜର କର ପଥ ଗଣ୍ଡିକ
ପ୍ରମାଣ କରିଥିଲୁ । ଜହଞ୍ଚରେ ଲେଖାଥିବା
କେଇବେ ବିଷୟର ସଜ୍ଜା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉତ୍ଥାଦୀ-
ତ୍ଵାର ମଧ୍ୟ ଜାଣିବାକୁ ତୁଟି କରି କି ଥିଲୁ । ପଥ
ପ୍ରମାଣ କେଇଲ ଭାବୁର ଅମ୍ବେମାନେ ପୁଣ୍ୟର
କୁଣ୍ଡିକଟ ସ୍ମୃତିଶବ୍ଦର ଜଣ୍ଠୀର ସହ ପାଇବାର
ପୁଣ୍ୟ ଦେଇବ ବଥ ଜାଣିବା କମିଜ ଭାବ
ପାପେରରେ ମଧ୍ୟର ନାଲ୍ମାରୁଳ ହରିତକୁ ପଥ
କେଇ ପଠାଇଲୁ ତହୁ ଜତରରେ ସେ
ଯେତିଲେ ଯେ କିନ୍ତୁ ପଥ ସେ ଲେଖି ଜାହାନ୍ତି
ଦୟା ଜହଞ୍ଚ ବିଷୟ କିମ୍ବା କାଶକୁ ମାହୁଁ । ଏହିପଥ
ପଥ ପାଇବାର ଅମ୍ବେମାନଙ୍କ ମନରେ ନାହାବାଟା
କୁଣ୍ଡ ବେଳେ । ଫିରତ ସହପ୍ରେରବେମାନେ
ଅମ୍ବେମାନଙ୍କ ପହର ପ୍ରକାଶରା କଲେ ନୋହିଲେ
କିନ୍ତୁ ତହିର ସହପ୍ରେରବର ନାମ ରେବୁ କାଳ
ପରି କେବିଜୁଣ୍ଠି । ଅଥବା ସେମାନେ ପ୍ରଥମେ
ଏହି ଲେଖି ପରେ ସାହିମଙ୍କ ରମ୍ପରେ ଘୋଷି-
କାର କଲେ । ମାତ୍ର ଯେ କୋଣିରି ଆଜମାନ

ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉ ଏକବ ଶାନ୍ତି କଣା ଯାଇଥିଲୁ ବ
ହେବେ ସମ୍ପ୍ରେରକମାରେ ଦୟା ଅପଣା ସମ୍ପ୍ରେରକମାରେ
କେବଳ ଆସ୍ତାକାର ବଲେ ତେବେ ସବ୍ବା-
ଧାରଣକୁ ସେ ସମ୍ପର୍କୀୟ ବରବାଧାରେ
ଆମେମାରେ ଦୟାର ଅନ୍ତରେକୁ କରନ ପାଇଁ
ତେ ଜଣେ କିମ୍ବା ବାଧାମାନ ଅବସ୍ୟ ଅମ୍ବଳକ
ଜନ କରିବାକୁ ହେବ ।

ସବାମାଧାରଣଙ୍କ ହଳକିମିଶ୍ର ସମ୍ମାନ ପତ୍ରର ହୃଦୟ
ହୋଇଅଛି ଏହା ଯେତୁକୁଳର ମୁଖ୍ୟମୁଖ୍ୟ ଅପରାଧ
ଅଭିଏବ ସମୟ ଲେବକୁ ଅଧ୍ୟକ୍ଷାର ଅଛି ଯେ
ମାଧାରଣର ହୃଜାହିତ ବିଷୟରେ ସବଳ ଭାବରେ
ଯାହା ବହି ବକ୍ରବ୍ୟ ଜ୍ଞାନ କରିବେ ଲେଖି
ଧଠାଇବେ ଓ ପଦିକାର ସମ୍ମାଦବ ସେ ଦକ୍ଷ
ପ୍ରକାଶ କରିବେ ଓ ସମ୍ମାଦାତାଙ୍କ ଯଥାମାଧ୍ୟ
ଯାହାଯିବ କରିବେ । ଯେବେ କୌଣସି ବନ୍ଦି
ପ୍ରକାଶନ କର ଅପରାଧ ବାହୁମିତି ବିମ୍ବିତ
କୋଣ୍ଠର ସମ୍ମାନ ପଦିକାରେ ପ୍ରକାଶ କରୁଏ
ତେବେ ସେ ବନ୍ଦି ଦେବଳ ସମ୍ମାଦବ ସହଜ
ହୁଏ ସବାମାଧାରଣଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ ଦାରକଣ
ଦିଲୁଇ ଓ ଏଥି କେବଳ ଉଚିତ ଦିଗ୍ବ୍ୟାରେ
ସବାମାଧାରଙ୍କର ମନ୍ଦିଳ ଅଛି ଅଭିଏବ ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ଦିଲୁ ପଦିପ୍ରେରଣଙ୍କର ନାମ ପ୍ରକାଶ କର
ଦେଇଁ ଥାଏଁ । ମାଧାରଣ ହୃଜ କରିବା ବଢ଼
ଉତ୍ତମକର୍ମ ଅପରାଧ ମାତ୍ର ଯାହାର ବିହୁମାଧ୍ୟ
ମାଧ୍ୟମ ଜାହିଁ ଏ ପରର ଭଲ କିମ୍ବିତ ବିଶ୍ଵକ-
ମାଧ୍ୟମ କେମେ ଗୁରୁକାର ହରିହାର କାରନା ଜାହିଁ

ମେବ୍ୟକୁଳ ଏମନ୍ତ କର୍ମରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହେବାର
ଉଚିତ ନୁହଇ ।

যাহা দেখি পুরুষে এমন প্রভাবিত
ব্যক্তি আছিল বোলি অমৃতানন্দের বিশ্঵াস
ন থল পুরুষ অমৃতানন্দের কার্যালয়ে
থেরে পত্র পত্র খেলু প্রকাশ করি এতে-
বেলে বদেহ দেখিয়ে আমৃতানন্দের
এথরে বেতেক পরিমাণের অসাধারণতা
প্রকাশ দেখিয়ে ও এথপাই অমৃতানন্দে
যষ্টিমেজন্তি পুরুষের দেখি বিশ্বাসাধারণে
গ্রার্থনা করিয়ে যে বেমানে ভক্ত পদ-
লিঙ্গের জীবনি বিষয়ক পোকবে জাহু
ও জাহা পশ্চ শুণে অমৃতের বোলি জ্ঞান
বরিবে। পরন্তু যেভাবান্তর প্রবণ উচ্ছু
পদের মৌলিক প্রেমানন্দারে কৃতা-
ঙ্গিষ্ঠ এই প্রার্থনা যে এব্যত প্রকাশ
বস্তুলিঙ্গ পদপুর কথাপর দৃষ্টি করি শমা
বিহুবা হেবে। উৎসুকরে যেভাবানন্দে
পত্র পত্র দেখিয়ে পুরুষের জীবনিয়ে যে
বেমানে পত্র লেখিয়ে বিষয়ে দুলজন
চিহ্নিত ও পত্রান্ত ব্যক্তির স্বাক্ষর দেখার
ন পারিলে কাহার গুনা কি প্রকাশ বিষয়ক
পত্র প্রকাশ দেব কৃত।

ଅଭ୍ୟାସକର ପାଇବେଣ୍ଟିଲ ହାତ

ଗତ ବୁଧବାର କଟକର ଶିକ୍ଷା ଇମ୍ବାର

ଲୋକଙ୍କ କମିଟି ଭାବରେ ଦୁଗୋଳ ବିମିତ
ଛେଇବାକାଳ ମହାବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦତ୍ତ ଥିଲା ବାକୁ
ଭାରଣାଚରଣ ଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟକୁ ପାଇଖେଷିବ ପ୍ରମାନ
କଲେ । ପାଇତେଷିକ କାରଣ ଦୂରଶ୍ଵର
ସୁମର ଅଗର ହୋଇଥିଲ ଏକଣ୍ଠେର ରଚନା
ଉପରିଲଙ୍ଘନ ଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟା ଏବଂ ଅନ୍ଧଶ୍ଵର
ରଚନା ପଣ୍ଡିତ କହିବାର ଥାଏ । ପୁରୁଷ
ପରିଷକ ସବୁ ଦୂର ପୁରୁଷକୁ ଏହିପ୍ରେସ୍ ସମାଜ
ବୋଲି ମନ୍ତ୍ର ଦେଇଥିଲେ ଯେ ହରିହରଦାସଙ୍କ
ସୁମରରେ ବନ୍ଧୁତ ବିଷୟ ଅଛି ଓ ଜାରଣୀକାରୁ
କର ଶୁଣିଲା ଭଲ ଲୋକଙ୍କ କମିଟି ଗେଷ
ଲୁଣିତ ପୁରୁଷକୁ ମନୋମାତ ବଲେ । ଏଥିରେ
ଅଧିକ ଉତ୍ସାହିତୀମାନେ ବନ୍ଦ ହୁଅଗର ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି । ଭକ୍ତଜାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତଣେ ବିଜାଳୀ
ଓ ଜଣେ ଓଡ଼ିୟା ଧ୍ୱନି ଫୁଲେ ବଜାଲୀ କଣକ
ବୁଜକାର୍ଯ୍ୟ ହେବାରେ ଉତ୍ସାହିତକର ଦୁଃଖ
ହୋଇଗାରେ ମାତ୍ର ଏହି ଗୋଟିଏ କଥା ଯେବେ
ଓଡ଼ିୟାକର ମନସ୍ତାପର କାରଣ ହୋଇଥାନ୍ତା
ରେବେ ଥାମେମାନେ ସେପାରା ମନସ୍ତାପକ
ଅସ୍ତ୍ର ବରୁ ନାହିଁ କାରଣ କମିଟିର ଭଲ
ପୁରୁଷ ପ୍ରଥୟେକଙ୍କ ଯେ କେବୁ ତାହା କରପାରିଲ
ସେ କେଉଁ ଜାତ ବା ଦେଶର ମୋକ ହେଉ
ତାହାକୁ ଆରାତେଷିକ ଦେବାର ରଚନ ଉଥାତ
ଏମନ୍ତ ବୋଲିଯାଇ ଥାରେ କି ଯେଷୁଲେ ପୁରୁଷ-
ପରିଷକ କମିଟି ଦୂର ପୁରୁଷକୁ ସମାଜ ବୋଲି
ବୋଲିଲେ ସେହୁଲେ ଉତ୍ସବାବିଜ୍ଞ ଉତ୍ସାହ
କାରଣ ଉତ୍ସାହ ଦେଖିଥିବ ରଚନାକୁ ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟ
କଲେ ଏହି ହିଅନ୍ତା । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର
ମନସ୍ତାପର କାରଣ ତାହା ଅନ୍ତର୍ମାନଙ୍କ ବିବେକଜାରେ ଅନିର୍ଭାବ ନୁହଇ ।
ସେମାନେ ବୋଲିଲୁ କି ଲୋକଙ୍କ କମିଟିଙ୍କ
ହସ୍ତକୁ ଦୂରମାତ୍ର ହେବ ଏ ଧୁମ୍ରକମାନ ପଠାଯା
ଇଥିର କମିଟି ସେହେତୁରେ ଏତେବାଳ ତାହିଁ
ରେ ବିଶ୍ଵ ନ ଦର ଯେଉଁ କାଳରେ କମିଟିର
ମନସ୍ତାପକ କମିଟିରସାହେବ ଓ ଅନ୍ୟ ଦୂରଙ୍କ
ସର୍ବ ବାକୁ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଗ୍ରଂଥ ଓ କାବ୍ୟ ବିଶିଷ୍ଟ
ଲକ୍ଷଣବାବୁ କି ଏମାନେ ଉତ୍ସବକାର ଉତ୍ସାହ
ବିଦ୍ୟକ ଅଚ୍ଛାନ୍ତି ଏ ହରାରେ ଅନୁପ୍ରଦ୍ଵିଷ୍ଟଧୂମ୍
ଦେବ ସମୟରେ ଉତ୍ସବ କମିଟି ପାଇ
ତାହାରେ ଦେବାର ମର୍ମ ଉତ୍ସାହରେ ଦୁଃଖରେ
ଦେବାରେ ଦେବାର ଶାମ୍ରାନ୍ତ କରିଯାଇବେ
ଓ ଟାଙ୍କବି ସାହେବ ପଠାଯାଇବେ

ଏହି ବାବୁ କଣ୍ଠରେ ବାଜୁଯ୍ୟ ଓ
ଦୀର୍ଘକାନାଥ ଚନ୍ଦ୍ରପତ୍ରୀ ଦୂରତଶ ବଜାଲୀ ମାତ୍ର
ଥିଲେ ଡେଉସି ସର୍ବ କେବୁ ନ ଥିଲେ । ଏମନ୍ତ
ସର୍ବରେ ଉତ୍ତଳଧୂପ୍ରକର ବିଶ୍ଵର କରିବା କହାଚ
ନ୍ୟାୟ ହୋଇ ନାହିଁ । ଅତି ଅଂଦର ବିଶ୍ଵ
କରିଥିଲେ ସବୁ ସର୍ବମାନେ ଉପରୁଗି ହୋଇ-
ପାରନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ବିରାମହେଲେ
ଜାହାର ପାଶ ହୃଦୟକୁ ନାହିଁ । ଯେବେ ପୁସ୍ତକ-
ଧର୍ମକ କମିଶୀ ରଣ୍ଧ୍ରିଏ ପୁସ୍ତକରୁ ଉଚ୍ଛବ୍ଲୁ କୋଲି
ଲେଖି ଦେଇଥାନ୍ତେ ତେବେ ବମ୍ବିଶ୍ଵରେ ଯେ
କୌଣସି ସର୍ବ ଆଜ୍ଞା ବିଶ୍ଵର ବରକୁ ଅପରି
ତ ଥିଲା ଅମ୍ବେମାନେ ହୋଥ ବର୍ଣ୍ଣ ଯେ ସମାଜ
ଦୂରଧୂପକ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଲୋକ-
ଲକ୍ଷମିଶୀ ଏକଶ୍ରୀରୁ ଉତ୍ତଳଧୂ କର ଦେଇବାର
ଉଚ୍ଛବ୍ଲୁ ହୋଇ ନାହିଁ । ଉତ୍ତଳ କମିଶୀ ପୁସ୍ତକ
ଧର୍ମକ କମିଶୀରୁ ଏ ପୁସ୍ତକମାନ ଫେର ପାଇଁ
ଦୂରନ୍ତରୁ କିମ୍ବା ଆରାଗେଷିକର ଯୋଗ୍ୟ ମତ
ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥାନ୍ତେ ନୋହିଲେ ଅନ୍ୟ ସର୍ବକ
ଅପେକ୍ଷାରେ ଶୁଦ୍ଧଦିନ ସର୍ବରେ କିନ୍ତୁ କରନ୍ତେ
ସେପରି କିନ୍ତୁ ନ କର କେବଳ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାଧାନ-
କିମିତ୍ର କମିଶୀ କରିବାର ଅନ୍ତର୍ଭେ ଲୋକଙ୍କ
ମନରେ କମିଶୀର କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରତି ସନ୍ଦେହ ହୋଇ-
ଅଛି ଏକ ଆନନ୍ଦଧାର୍ଯ୍ୟ ପାହିବାରମାନେ ପୁସ୍ତକ
ମନୁଷ୍ୟର ବନ୍ଦୁ ବିଜ୍ଞାନରେ ପାଇତୋଷିକ
ଆଇଥିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠେ ଏପୁସ୍ତକ ବିଦ୍ୟାରୁ
ଅବିଲମ୍ବରେ ଝକା ଦିଅବିବାର ଭଲ ପଦେହ
ଦୃଢ଼ଭର ହୋଇଥାଏ । ମାତ୍ର ଯାହା ହେଲାମି
ଦେଇବାର ନୁହେ ଓ ଅମ୍ବେମାନେ ଏପରି
ଲେଖି କେବଳ ଏତିବ ଉଚ୍ଛବ୍ଲୁ ବର୍ଣ୍ଣ ଯେ
ଲୋକଙ୍କରୁ କମିଶୀ ଏପକାର ମୂଳରେ ନବିଷ୍ଣଳିତରେ
ସୁଧାର ପ୍ରୟାତି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ।

ଏମାନଙ୍କର ଅଶୁଭ ନଳୀୟଥିଲେ ମାତ୍ର ଗବ-
ଶ୍ରମେଣ୍ଠ ଏକାବ୍ରତକାଳ ଚିଷ୍ପାଙ୍କପ୍ରତି ଏମନ୍ତ
ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥିଲେ ଯେ ପଟ୍ଟା କରୁଣୀୟତାର
ପ୍ରାଣକାଳର କଳା ଦେଇଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ-
କାଳର ଏମରୁ ଜ୍ଞେଯାଇବ ଓ ଆମମାନଙ୍କର
ଦ୍ୱାରା କରୁଣେଣ୍ଠ ଏଥର ଗୁଡ଼ିକାର
ଚାତସ ଅଧାରୁବାବେ ।

ଟଙ୍କାରେ ଏକପଇଶା ଖାଲ୍ସ ବିଜ ଅଧିକ
ନୁହଇ । ଯେ ପ୍ରତି ଠ ୧୦ ଟଙ୍କା ଜମା ଅଧାରିତ
ରହ ସେ ଆଉ ଦଶପଇଶା ଖାଲ୍ସ ଦେବାରୁ
ବହୁକୃତିତ ହେବ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଯାହାକୁ ଟେଳଙ୍ଗା
ଖାଲ୍ସ ଦେବାରୁ ପଢ଼େ ସେ ତେବଳ ଟେଳଙ୍ଗା
ଭାନ୍ଦିବାରକୁ ଅଧାର୍ୟ କରି ନାହିଁ ତରୁ ଉପରେ
ଝରାଯଣା ପିଆଦା ଗୁମ୍ଫା ପରାଇ କାବରେ
ଟଙ୍କାରେ ପ୍ରାୟ ବୁଝାଯାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗକଣା ଦେବା-
ସମୟରେ ଥବଣି ଦେଖାଯାଇ ଏପରା କିମ୍ବା
ଜାଗାଦରେ ମାନନ୍ତ ଏବଂ ହାରିବାରି ଜିମ୍ବା-
ନା ଏବରୁ କେତେ କାହାରୁ ଦେଖାଯାଇ କିମ୍ବା
ସୀମା ନାହିଁ ଏଥିରୁଥରେ ଘରି ଏକପଇଶା
ଟାଙ୍କା ବନ୍ଦ ସହଜକଥା ନୁହଇ ଏଥରେ ପ୍ରକାରୁ
ଆବଶ୍ୟ ବାକୁବ ଏବଂ ଯାହା ଅନ୍ୟାନ୍ୟଲୋକେ
ଦିବେବନା ବରାପକ୍ଷରୁ ଯେ ଜମ୍ବିବାରର ଅଂଶ
ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାରୁ ଦେଖାଯିବ । ଏହିପରେଲେ
ପକାକର ବନ୍ଦ ସୀମା ରହୁବ ନାହିଁ ।

ଅମ୍ବୁମାକେ ଏପ୍ରସ୍ତାବ ସମ୍ବଲରେ ଉଣ୍ଡିମୂଳ
ଅବକଳଗରରେ ଖୋଜିବ ପ୍ରସ୍ତାବ ଯାଠ କର
ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ହେଲା । ସମ୍ବଲର ଡେଜାଇଅଛନ୍ତି ସେ କରେ
ପଞ୍ଚା କି ଯେ ମା ୧୦ ମ କମି ଥରଇ ସେ
କର୍ମକେ ଅଧିକା ପ୍ରସ୍ଥୋତ୍ରନାଥ ମହା ରାଜୀ
୨୭୫ ମୂଲ୍ୟର ଧାନ ଓ ଲାଗ କରଇ
ବ୍ୟା ମଞ୍ଚର ଓ ୩୮ ଲା ସରବର କହି ଦେଲେ
ଜାହାର ଅବଶ୍ୟକ ଲାଗ ଓ ୩୭୫ ହିଆଇ ଅମ୍ବୁ
ମାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ସରବରର ଅନୁମାନ
ଉଦ୍ଧା ଦୋଇଅଛି ବାରଣ ଯେଉଁ ଜମିରେ ଦୂର
ଭବଣ ମାଣ ଫଳର ଜାହାର ଫଳର ୨୭୮
ଲଶ ହୃଦୟ ଜାହାର ଅଳେବ ୨୭୯ ଗଜରା
ମିଳା ଗଲେ ପାଇଁ ୨୮୦ କା ଅବଶ୍ୟକ ସହିତ
ଭବନ ର ପୁଣି ବକୁଳର ଓ ୧୦ ଲା ଜମିବାର
ଓ ଜାହାର କୃତବ୍ୟ ଅଭିନାଶର ମୂଳ ବାତି
ଗଲେ ପ୍ରକାର ବିକର ପ୍ରଶନ୍ଧୋଷଣ ଜାହାର
୨୯୦ ଲାଗ ଅଧିକ କବାତ ଜନ୍ମର ମାତ୍ର
ଏ ଅବଶ୍ୟକେ ଜାହାର କାହାର ଦେବ

ପାତ୍ରକର

ଅମ୍ବେମାରେ ଅବଶତହେଲୁଁ ଯେ ବାହୁକର
ଆଇନ କରିଲା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସାଥର ଗତ ଅଧ୍ୟ-
ବେଶନରେ ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥାଏ । କଲିକଟା-
ବାସି କରିପାରିମାନେ ଭାରତବର୍ଷୀୟ ଜନଶ୍ରୀ-
ମେଘୁଳ ଶକ୍ତିରେ ଫୁଲମାନ ଦେଖେନ ଅପରି-
କରିବାରୁ ପରିଦୂ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି ମାତ୍ର ଏଥିରେ
ଯେ କିଛି କାଳ ହେବ ଏମନ୍ତ ଅଗ୍ରା ନାହିଁ
ଫଳତଃ ଘେମନ୍ତ ଅଇନ ପ୍ରକାର ପୋରିଅଛି
ଦେହପ୍ରାଣ ଖାଦ୍ୟ ଦେଖାଇ ହେବ । ତଥାମାନଙ୍କ
ଉପରେ ବିଶ୍ଵିଷାଳେ ନହାଇର ଧାରିଥାର

ଅବସ୍ଥ କ୍ଲେଶକର ହେବ ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ କଟକ-
ଛିଲା ପଜାଙ୍କୁ ଏଥରୁ ଛତା ଛଳକର ଦେବାରୁ
ପଡ଼ୁଥିଲୁ ଓ ହଳକର ଜ ଦେଲେ ମଞ୍ଚ ଏ ମୁ-
ହଳୁମା ସମ୍ମର୍ଗୀୟ ଅନ୍ତର ଧେନ୍ତିଲ ପ୍ରକର
କର୍ମଗ୍ରଙ୍କୁ ସନ୍ତୋଷ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟଧି
ପଡ଼ୁଥିଲ ଅଜାବ ଏହାଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଯେ
ଦେବେ ଦୂର ମନ ଜାହା ଏହାଙ୍କରେ ବ୍ୟକ୍ତ
ହୋଇ ନ ପାରେ । ଦୟାବାନ୍ ଗବ୍ରଣ୍ମେଣ୍ଟ୍
ଏ ସବୁ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି କ ରଖି ବୋଲୁ ଉପରେ
ବୋଲୁ ମୂର୍ଖ ବାଟକର ଏକା ପ୍ରକାଙ୍କ ଉପରେ
ବିଘାଇଲେ ବଜା ଶୋଇର ବିଷୟ ଅଚାର
ଯେବେ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଲେକକ ଉପରେ
ଏ ଖାକୁସ ହୋଇଥାନ୍ତା ଜାଣା ହେଲେ ବିରଂ
ଭଲ ଦ୍ୱାରାନ୍ତା ଜାରି ଦେମାନ୍ଦଙ୍କୁ କୌଣସି
ପ୍ରକାରରେ ପ୍ରକାଙ୍କ ପର ଅଭିରତ୍ର ଠକା
ଦେଇ ପଢ଼ଇ କାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏତେବେଳେ
ଏଥରୁ କହିଲେ କି ହେବ । ଯଦିଏ ଅବା
ଗବ୍ରଣ୍ମେଣ୍ଟ୍ ଲାଣ୍ଡିପ୍ରାରେ ଏ ଅଛନ ଅଗାହ୍ୟ
ଦ୍ୱାରା ଲେବେ ବିନା ପ୍ରକାଙ୍କର କଷ୍ଟ ଗେଷ
ହେବ ଓ ଜହାର ବା ପରିମା କାହିଁ ?

ପୁରସ ଓ ଯାତ୍ରା ।

ଶେର୍ ଆଜିନାହୁଥାରେ ନୂତନ ପୁଲିସ୍
ବନ୍ଦୋଧ୍ୟ ହୋଇଅଛି କିନ୍ତୁ ଆଜିକରେ ଯାଏବୁ
ଓ ବାଜା ମହାନି ସମାଗେହ ଉଚ୍ଚରେ ପୁଲିସକୁ
ସଞ୍ଚାର କ୍ଷମତା ଦିଆ ଯାଇଅଛି ଯେ ଏମାନେ
ଅପଣା ଦିବେଚନାନୀସାରେ ସମୟ ଓ ମାର୍ଗ
ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରିଦେବେ । ପୁଲିସ୍ କିନ୍ତୁ କ୍ଷମତା
ପୂର୍ବେ ଏମନ୍ତ ପ୍ରକାରରେ ଚଳାଇଥିଲେ ଯେ
ଲେବେ ତାହା ଜାଣିପାଇ ନ ଥିଲେ ଅଥବା
ଏହାଙ୍କ ଅଜ୍ଞାନରେ ବୌଧି କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉ ନ
ଥିଲା । ଗର୍ଭବତ ମନ୍ଦରମ ପଦଠାଇ ପୁଲିସର
କ୍ଷମତା କିମେତନ୍ତପେ ଜାଣିମା କାହାଣ ସେ-
ପମୟରେ ପୁଲିସ୍ ଅଜ୍ଞାନ ଦେଲେ ଯେ ଏକାଧି-
ାତର ସକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁଲିସର ବିଜାଅଜ୍ଞାନରେ
ବାଜା ବାହିବ ନାହିଁ କି ସମାଗେହ ବାହାରବ
ନାହିଁ । ଉଦୟନୀସାରେ ଉଚ୍ଚବର୍ଷ ମୋହରମ
ଭଲ ହେଲା ନାହିଁ । କହୁତ ବସୁରେ ଶେବ୍ରୁ
ସିହେବ କେବଳ କଜଲ ରୁଦ୍ଧବନ ସୁଧିଯାକ
ବାଜା ବାହବାର ଓ ଯାଏ ହେବାର ଅଜ୍ଞାନ
ଦେଇଥିଲେ । ଆଜା ପଦମାନଙ୍କରେ ମଧ୍ୟ
ସମୟ ବାଟକୁ ବର ପରିଶେଷରେ ବିଦାହ
ସମୟର ସମାପ୍ତିରେ ମୁଦ୍ରା ଏମନ୍ତ ହସ୍ତରେ

ପଣ ବଲେ ଯେ ଗୁରୁ ଦାସ୍‌ଗ୍ରା ଉତ୍ତାର ବାଜା
ବକ୍ତାର ବର ଯାଇପାଇଲା ନାହିଁ ।

ଶ୍ରୀପୁତ୍ର କାମସନ ଘାହେବ ଉତ୍ତର ଗୁଠ ପୂର୍ଣ୍ଣ-
ଶ୍ରୀଗୁ ହୋଇ ଅଦ୍ଵିତୀୟ ସମୟଠାର ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟମ
ବିଶ୍ଵର ଶିଥିଲ ହୋଇଗେଲ ଅର୍ଥର ନିଯମ ସେହି
ଥିଲ ମାତ୍ର ପ୍ରତିମାନେ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରାର୍ଥନା
କଲେ ତେତେବେଳେ ଜହାନୁସାରେ ଯେତେ
ବୃଦ୍ଧଯ୍ୟରେ ବାହା ଦକ୍ଷା ସମାଗେହ ଦେବ
ଯାତ୍ରାତ କରିପାରିଲେ କାମସନ ଘାହେବର
ଏହି ମୁଦ୍ରା ପୂର୍ବକ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଣାଳୀରେ
ଲୋକେ ବଢ଼ି ଆହୁନନ୍ଦ ହେଲେ ଓ ସେହି
ହେଉଥି ଏକଷର୍ଷ ମୋହରିମ ପର ଓ ଉଦ୍‌ବ୍ରାତ
ଶମନବମୀ ଯାତ୍ରାମାନ ହବରର ଅନେକ ଶ୍ରାନ୍ତ-
ରେ ସକାର୍ଯ୍ୟରୁ ହେବାର ଯଜ୍ଞ ହୋଇଥାଇ
ଏଥରେ ଦୁଇମାପ ହେବ ଦାଳ ବଜାରରେ ଶି-
ମନ୍ଦିରମୀ ଯାତ୍ରା ନିଷ୍ଠଟରେ ଗୋଟିଏ ଚିତ୍ରନବଜା
ହେଲା ଓ ପୁଲିସ ଅନେକ ଅନୁସନ୍ଧାନରେ କହି
ଯାଏ ପୁରବରପାରିଲେ ନାହିଁ ଓ ଆସାମୀ ଥର
ନ ପଡ଼ିଲ ସେହିକାଳଠାର ଧୂକବାର ଧୂଲିଷର
ପ୍ରାସତ୍ର ବୋପ ପକାଗ ହେଲା । କାମସନ
ଘାହେବ ତେତେବେଳେ ଛାତୀ ନେଇ ଯାଇଥି
ଲେ ଓ ଅନ୍ତିଶ୍ରୀଗୁ ଶ୍ରେବମ୍ବାହେବ ଅନାଥୀପାରେ
ଅପଣା ଅଜ୍ଞା ପଣ୍ଡର କରିବାର ଯାଇଲେ ।
ସେଦନଠାର ଯେତେ ଯାତ୍ରା ହେଉଥାଇ ବ୍ୟଧ
ଏ ୧୯ ଶ୍ଵାର ଅୟକ ବାହାରକୁ ଅନୁମତ ଦିଅ
ଯାଉ ନାହିଁ । ଅନ୍ତାନ୍ୟ ପବାଦିର ଏଥିରେ
ବନ୍ଦାତ ହେଉବିନ ହେଉ ଶମନବମୀ ଯାତ୍ରା
କାରିଜର ବିଶେଷ କ୍ଷେତ୍ର ଓ ତଦନ୍ତଯାତ୍ରୀ ମନ୍ଦିର
ସ୍ଥାପ ଦୁର୍ବି ହୋଇଥାଇ । ଯାତ୍ରା ବିପ୍ରକାରରେ
ନିର୍ବାହ ହୁଅର ତାହା ପୁନଃପଥାହେବମାନେ
ଜାରିକୁ ନାହିଁ ଓ ଜାରିବାର ମଧ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧ ନୁହିଲ
ପୁନଃପଥାର ବସନ୍ତ ଏ ୧୯ ଶ୍ଵା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ନିଯମ ବଲେ ହେତେ ବନ୍ଦାତ ହୁଅର ତାହା
ମେମାନେ କରୁଥେ ଅନୁଭବ ବନ୍ଦାରିବେ ।

ବେ ଯାହା ହେଉ ଦର୍ତ୍ତମାନ କୃଷ୍ଣ ଏ ୧୯୩୫
ଅର୍ଥାତ୍ ଯାଦାର କିମ୍ବା କରିବାର ପ୍ରଥାନ କାବଶ
ଉପରଲଙ୍ଘି ହଜା ମୋକଦମା ଦେବିଥାର
ପୁରୀର ହଜାକାରିକୁ ଧରି ଘାରଲେ ନାହିଁ ଓ
ଅପଣା କୋଷଯାକ ଯାଦାରପରେ ସ୍ଵରାଗ କରି
ନାହିଁ ରହିଲେ । ଯାଦା ହେଲେ ପିଲାମାନେ
ଯେତ୍ରବାକୁ ଅସନ୍ତ ଦୋଳ ହଜାକାରୀ ମୁହଁମେଗ
ପାଇ ତତ୍ତ୍ଵ କୁରିମ୍ କଲୁ ଏହି ବିଦ୍ୟାମର୍ବେ
ଯେବେ ଯାଦା ବନ୍ଦ କରିବାର ଉପର ହେଲେ

ତେବେ ପିଲାମାନେ ବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ପଡ଼ିବା କାହାର-
ଙ୍କ ଧାର୍ଯ୍ୟରୁ ବାହାର ଏକବାର ବନ୍ଦିତୁରାଗୁ ଯାଏନ୍ତି
ଓ ଜହିରେ ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା ହୋଇଥାଏଇ (ମଧ୍ୟ
ପୂର୍ବେ କେତେଥର ଶୁଣାଲାଗୁ ବିଶିଖିଲାମାନେ
ଦତ୍ତା ହୋଇଥିବାର ଶୁଣାଥଙ୍କ) ତେବେ
ବିଦ୍ୟାଳୟମାନ ବନ୍ଦିରିବାର ଉଚିତ ହୋଇ-
ଥାଏଇ ଦିନଗ୍ରଦିର ଯେ ସ୍ତରେକ ଗାନ୍ଧୀ ଏ-
ମୁକ୍ତ ଧର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନୁହିଯ କାହାର ଯାଦାଯାଲେ
ଏକେଲୋକ ଉପରୁ ହୁଅନ୍ତି ଯେ ଦିନରେ
ତେତେ ଲୋକ ସହକରେ ଦେଖାଯାନ୍ତି ନାହିଁ ।
ଆଜିଏବ ଧର୍ମର ଆଜ୍ଞା ସବ୍ସାଧାରଣଙ୍କର
ମନୋମାନ ହୋଇ ନାହିଁ । ଧର୍ମର ସବ୍ସାଧାର
ନେବାର ଧର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଯେଉଁଠାରେ ଯାଦାଥର
ହେବ ଜହିର ସମ୍ମାନ ଯାଗାରମାନେ ଦେବେ
ଓ ସେଠାରେ ବୌଧି ଗୋଲମୋଗ ନ
ହୁଅଇ ଧୂଳିଷ୍ଠାନ୍ତି ପ୍ରତି ଦୃଢ଼ିରଖିବେ । ଯେବେ
ଲୋକଙ୍କ ଘରେ ବନ କର ବଣିକାର ନିୟମ
ଗର୍ଭିନ୍ନେଶ୍ଵର ଭବତି ତେବେ ପୁରୁଷପୁରୁଷର
ପ୍ରଫୋକନ କି ଅଛି ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ

— କଟକ ବାରିବିମାସଟି ସୁଧର ବାଇତିର
ମହିନ୍ଦିରେ ପୁରିକିମ୍ବା ଛିଙ୍ଗାରୁ ବନ୍ଦି
ହେଲେ ।

ପୁରୀ କଲେକ୍ଟର ଓଗାଳଟିନ ସାହେବ
ଦୂରମାସି ଅନୁଗ୍ରହ କୃତ ପାଇ ଅଛନ୍ତି ଏହି
ସେଠାର ଜୟନ୍ତୀମାଣିଷ୍ଟ୍ରୋଟ ମାକସନ ସାହେବ
ଏକଟିଂ କଲେକ୍ଟର ନିୟମିତ୍ତେ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ।

ସମ୍ବାଦପଦ୍ଧତିର ଉଶା ଜାକମାସୁଲ୍ ଅର୍ଦ୍ଧାହୁ
ଦିଗନୋଳା ଓଜନର ସମ୍ବାଦପଦ୍ଧତିର ଏକଥାଣା
ସୁଲରେ ଅଥାଶା ଓ ଜହାଁ ଉପର ଓଜନାଳୁ
ସାରେ ପ୍ରତି ଦିଗନୋଳା ବି ଜହାଁର ଅଂଶପାଇ
ଅନ୍ଧାରୀ ଅଥାଶା ଲେଖାଏ ରାତିବା ବିଷୟ-
ରେ ଗବ୍ରୁମେଘ ଇଣିଆ ଯେଉଁ ଅଛି ଗତ
ସୁନମାର ତା , ରଖରେ ପ୍ରତି ଦିଗନାହାନ୍ତି
ସେହି ଅଞ୍ଚଳନ୍ତାରେ ଯୋଗୁମାନ୍ତୁର କେନରିଲ୍
ଚଳିଗମାର ତା । ରଖରେ ଏହି ଯୋଷଶା
ପ୍ରସ୍ତୁତ ଜକର ଜହାଁର ଏକଣ୍ଠୁ ଏ ପଦିକାରେ
ପ୍ରକାଶ କିମିତ ଅମ୍ବନାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଥାରିଲୁ
ଆହୁନ୍ତି ମାତ୍ର ଏ ବିଷୟ ପୂର୍ବର ଏ ପଦିକାରେ
ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିବାର ଥାରୁଥରେ ଶୁଣିବାର
ପ୍ରୟୋଜନ ହେଲା ନାହିଁ ।

ଅମ୍ବେମାନେ କଟକ ପୋଷୁମାଳୁରଙ୍କଠିଗ୍ର
ଏହୁମର୍ଗରେ ଏବ ଯଥ ପାଇଅଛୁ ଯେ ଜଗତ୍-
ଶିଂହପୁର ଆନାମେଲକାରେ ଯେଉଁ ଜାକହର-
କର ପଦିକା ଦେବାକୁ ବିଳମ୍ବ କରିଥିଲା ଓ ସେ
ବିଷୟ ଏଥୁବୁ ସମ୍ପାଦାଖରଣଙ୍କୁ ଜାଗାଇଥିଲୁ
ସେ ହରକଣରପରେ ଅର୍ଥଦିତ୍ତ ହୋଇ ଜାହାକୁ
ଜାହିଦ ହୋଇଅଛି ଯେ ଜବିଷ୍ଟାଜରେ ସେ
ଏଥର କରବ ଜାହିଦ

କରିଗାଲୁ ବାର୍ତ୍ତାବର “ପିଇତଥୁରର ସମ୍ମା-
ଦଗାଳ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ବୈଠକୀୟ ଆଜାର
ଅନୁରୂପ ଜଳିଯାଇଲୁ ପ୍ରମାଣେ ଗୋଟିଏ
ଅନୁରୂପ ବସନ୍ତର ପ୍ରକାଶର ହୋଇଅଛି ।
ଅନୁମାନ ୧୦ ବର୍ଷ ବସନ୍ତ ଛମିରଙ୍ଗିରୁ କାମକ
ବକଳାରୁ ଫୁଲେ ଧୂର୍ବଳ ଥିଲା ସଞ୍ଚିତ ଜାହାର
ସ୍ଵାଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରକାଶ ପାଇବାରେ ଯେ ବିଦ୍ୟାବାରୀ
ହୋଇ ପିଇତଥୁରର ଅଧି ଜେପାଟାମାରିଛୁଟେକ
ହମାପରେ ବିବାହର ବିଦ୍ୟା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଅଛି
ଜେପାଟା ସାହେବ ପୁରୁଷର ମହିତ ଦୁଇଷ୍ଟବିଦା-
ହର ବନ୍ଦମ୍ବାହାନେ ଅସମ୍ଭବ ହୋଇ ଜାଗୁର-
ଧ୍ୟାନ ଜାହାର ଅଗ ପଣ୍ଡା କରନ୍ତେ ତହିଁରେ
ଏହିକଣ୍ଠିର ଘୁଣ୍ଡକର ଲମ୍ବାଗରେ ଧ୍ୟାନ ସ୍ଥା-
ନ୍ତର ବର୍ତ୍ତମାନ ଥୁବାର ପ୍ରକାଶ ପାଇଅଛି ଏହି
ବନ୍ଧୁ କହେ ପାଲାବନସ୍ତାରେ ଶ୍ରଦ୍ଧାରେ ଚନ୍ଦମାତ୍ର
ଥିଲୁ ବ୍ୟୋବନ୍ଧିର ସବେ ଏହା ଧ୍ୟାନ କରି
ପ୍ରକାଶାଇଅଛି ମନ୍ଦିରାବାଦ ଧୂଲିଙ୍ଗଧ୍ୟାନ ହୁଅଇ
କିନ୍ତୁ କାମୋଦେବାଦ ଧ୍ୟାନକରେ ହେଉଥାଏ
କେବେ ଗ୍ରାମାନ୍ତ କାମାନ୍ତ ହେଲା ଯାହା ହେଲା
ଶ୍ରୀରାମ ମୁଣ୍ଡରେ କି କି ଧୂବେ? ” ଯେବେ
ଏକମହାର ଗ୍ରାମାନ୍ତ ଗ୍ରାମିଣ ଦୂର ହୋଇଅଛି
ଯେବେ ଏହି ଅତ୍ୱାତ ଗର୍ଭରରେ ଧ୍ୟାନକ
ସୁନାବ ଓ ଧୂରକ ଧୂରୁ ପ୍ରଦେଶ ଦୂରେ
ଅନୁରୂପ ।

ପ୍ରଥମ ଦେଶର ଗୁରୁ ହେଉ ତୁମଣ କରିବାକୁ
ଆରିଲାଖି ଥୋଇ ଯିହାଏ ରଙ୍ଗନ ଓ କୁଳ-
ଦେଶର ବେଳେ ସ୍ଵାତନ୍ତ୍ର୍ୟ ଦେଖି ଉଲବଧାକୁ
ଆପିହାଇ ନାହିଁ କର ଅଛନ୍ତି ।

ପାଇସ ଦେଖିବା ପରିବହନ କୁର୍ବଣ୍ଟ ଅନୁଯୁଧ ଗାନ୍ତି ହୋଇ
ମାତ୍ରା କରି ତାଙ୍କ ଦିନ ବଢ଼ି ଲେବାର
ଦେଖାଯାଏ। ବାଜରର ମ୍ୟାରକ ଗୋଟିଏ ସହି
ହାରେ ୫୦୦୦ ଟଙ୍କାର ବାହକଳାଶନେ ସାଙ୍ଗି
ଯେତାରେ ୨୦୦ ଟଙ୍କାର ଅଛିକୁ ୫୦୦ ଟଙ୍କାର
ଆଜାମାରରେ ମରିଗଲେ ଓ ଅପର ୨୦୦
ଦେଗାନ୍ତରେ ହେଲେ। ଓଳକଠା ମୋ ଘର

କୌଣସି ଶେରାର ରେହେ ପ୍ରଭାକ ନାହିଁ ବେବଳ
ଆଦିଗୁରୁଙ୍କ ଏତେ ମୁହଁ ହେଉଥାଏ ।

କୁଣ୍ଡିଧାନ ଅବଜ୍ଞାର ହୋଇଛି ଯେ ହନ୍ତୁ
ମୁଲର ପାଠ୍ୟ ପୁସ୍ତକ କିଷ୍ଟିଧୂ ବିଷୟରେ ବହି
କୁମ ଥିବାର ସେ ଅନ୍ଦମାଳ କରିଛି କାରଣ
ସେଠାରେ ଉଚ୍ଚତ ଦେଖା ଯାଇ ହାହଁ । ଅଠବାହାର
ମୀର ହେଲା ଗୋଟିଏ କାଳକ ଉପରେ ସଖାଦିନ
ଦୃଷ୍ଟି ରହୁଥିଲାନ୍ତି ଏହାବର୍ତ୍ତ କାଳ ସେ କେବେଳେ
କୁଣ୍ଡ ଜାଧ୍ୟ ଓ ପକ୍ଷ୍ୟ ପୁସ୍ତକର ଉଚ୍ଚତ ବିଶେଷ
ଅଠବାହାଲ ଓ ମାର୍ଗମାଳ ସାହେବଙ୍କ ଉତ୍ତରାମର
କୁର ଗୁର ଆମ୍ବାୟର ଥାଠ କରିଅଛି ଏହା
ପ୍ରେମିତେନ୍ଦ୍ରି କଲେଜରେ ଗ୍ରହେମ ହେବା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାୟ ଦୂରବର୍ଷକାଳ ଏହୁସବୁ ଥାଠ
ଦିଲ୍ଲିକ ଏଥରେ ଉଚ୍ଚତ ସାହେବଙ୍କ ଉତ୍ତର
କାନ କିମାତ ହେବାର ସମ୍ଭବ ନୁହିଲା । ଅମ୍ବେ
ମାନେ ଦୋଧ ଛର୍ଟ ବିଦ୍ୟାକଳୟର ପ୍ରବେଶିବା
ପୁସ୍ତକ ଲଥା ପଞ୍ଚାମିକ ଉତ୍ତର୍ମୁଖ କିମି ଅଲ୍ଲା
ଅମ୍ବେମାନେ କାହାଙ୍କ ସହି ଏ ମନ୍ତ୍ରଚିନ୍ତା
ଅଛି ଅଛୁ ।

ଏହୁବେଶନର ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ କେ
ରୀତି ଛାପି ଛାପି ସଂବାଦପତ୍ର ସଂବାଦବାଚ
ଲେଖାତ୍ମକ ଯେ ପ୍ରେସର ଅନ୍ଧମଣ୍ଡଳ ନିଷ୍ଠ
ପର୍ଯ୍ୟାନ୍ତ ରକ୍ଷାକରିବା କାରଣ ଗୋଟିଏ ଉପାଦ
ବାହାର କରିଥିଲୁଛନ୍ତି । କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପାଦମେ
ଆପଣଙ୍କ ଫୁଲଜଳ ବୋଲିଦେଇ ତହିଁରେ
ନିଷ୍ଠତ୍ତବ୍ୟ ରକ୍ଷିତେ ପିଧୁର ବେଳେ ତହିଁରେ
ନେଉପାଇବେ ଜାହିଁ । ଏମନ୍ତିଥିବେହି ପାଞ୍ଚ
ଜାଙ୍କ ବସାଯାଇରେ ରକ୍ଷିତେଲେ ଶ୍ରେମାଦ୍
ବିଶ୍ୱାସ ପଲାପୁ ଦିବେ ।

ଏହିପଦ ବୋଲନ୍ତି ମେଳକେତଣ ଲୋକ ବା
ମେଳିଥିଲେ । ଏକଜଣ ଆଖରେ ଅନ୍ୟ ଏହି
କଣ୍ଠି ଦିନୀ ଜାହା ହାତର ଖେଳକୁ ଲୁଚି ଦିଲୁ
ଥିଲା । ଯାହାର ଖେଳକୁ ଦେଖୁଥିଲ ସେ ବିଷ
ବିଷକ୍ତ ହୋଇ ପିପେ ଜାପ ନେଇ ଦେଖିଲ
କଣ୍ଠି ନାହିଁରେ ଲଗାଇ ଫେଲ ଲଗାଇଦେଇ
କରୁବତା ପଣେ ଅପୁରୁତ ହୋଇ କହିଲ
ମହାପ୍ରୟୁ । ସମା ଜରକୁ ମୋର ମାହିର ଏହେ
ନିର୍ବିର୍ବଳ ଅଧିକ ଜାକ ରମ୍ଭିଥିଲେ ସେଇ
କାହିଁ ନ ଥାଇ ଘୋଟ ଜାକ ବୋଲ ଅଧିକ
ବାବରେ ସମ୍ପଦ ନିମାନ ହେଉ ପରିବି ।

ଭିକୁ ପଥ ବୋଲନ୍ତି ଗୋଟିଏରେ ଶୁଦ୍ଧ
ଏହି ବୋଲଯୋଗ ଶୁଣାଯାଇଥାଇ ଏହି କମିଶ
ହେଉ ପ୍ରଗାଢ଼େଇ ମେଳୋ ମହିମିର ସମୟକିମ୍ବା

ମହାରାଜୁର କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତି ସର ପଥରର ଦେଖ
ହାଁ ଜ ମାର ରଖି ଅଜ୍ଞାନୀ ବାଟିହାର
ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲୁ । ଗ୍ରାମ ରୋଜମାରେ
ବିଳମ୍ବ କରିବାର ଲୂଧାହେବ ଅଳ୍ପ ଲୋକଙ୍କୁ କାହାର
ଅପଣାର ଅଜ୍ଞା ପ୍ରଚଳ କରିଲେ ଏହି କଥା
ଅମୃତବକ୍ତାର ପଥରେ ପ୍ରଭାଗ ହୋଇଥିଲା
ଅବଶ୍ୟକମେଣ୍ଟ ଜାହା ଶୁଣି ଲୂଧାହେବଙ୍କୁ କେବେ-
କେବେ ମନ୍ଦାରଛାନ୍ତି । ଲୂଧାହେବ ଫାଂଥରେ ପଥ
କରିଛିର ସୁରକ୍ଷନ କାଗଜପଦଗୁ ନକ୍ଷିର ଅକ୍ଷ-
ସନ୍ଧାନ ଦିଲାଯାଇଛନ୍ତି । ଅକର୍ମେଷେ ଜାହାଜର
ଛାନ୍ତି ସହଯୋଗର ଉପାର କରିବେ ।

ଏବେର୍ଷ ନାଲଗୁପ୍ତ ଅନେକ ଚିହ୍ନାରେ କଲ
ହେବାର ଆମା ଫାହୁଁ । ପାଧ୍ୟାରୀଦୂର ଲେଖନୀ
ଯେ କହୁଥି ବୃଦ୍ଧି ହେବାର ଭାଗର ଏକ
ମନେର ମୂରିବିଦାବାକ ମହୁମାକଳରେ ନମେଶ
କଣ୍ଠ ଦେବାଳାଯାଇ । କୁଣ୍ଡଳଗର ମଧ୍ୟୋର ଓ
ପୁରୀ ବଜଳାରେ ମାନାନ୍ଦ ସେଇ ହେବ ହେ-
ବଳ ବିନ୍ଦୁର କଷାରଳ ଓ ଉପରରେ ବଳ
ସେଇ ହେବାର କଣ୍ଠାପଢ଼ାଯାଇ ।

ବିଜ୍ଞାନଶାସ୍ତ୍ରୀ ସ୍ଵର୍ଗମହୀଳୁ ଜୀବଜବନ୍ଧୁ
ନିଷ୍ଠା ଉପାୟ ଦେବାଗାର୍ତ୍ତ କମିଶ୍ବର ପାହେବ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘୁ ବଜାଲଙ୍କୁ ଅନୁଗ୍ରହ କପଥରେ ।
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘୁ ତତ୍ତ୍ଵ ପ୍ରଥାବ ଏହି ହେବରେ
ଆହାଯ କଲେ କି ହନ୍ତ ସ୍ଥିତ ଯେ କାହାକୁ
କାହିଁ କାହିଁ କାହାକୁ ଏଥର ଉପାୟ
ଦେବାର ରାଜ ଦେବ କାହିଁ । ଆଥବା କାହା
ଯେତେବାର ପାଥାରଣ ପତାର୍ଯ୍ୟକେ କହାଇଥାଏ
ପ୍ରଥାବ କରିବି କିମ୍ବା ତାହାକୁ ମାତ୍ରମେ
ବିଚାରବା ଅକଷ୍ୟବ ଏଥିପାର୍ତ୍ତ କମିଶ୍ବର ପାହେବ
କାହାକୁ ମହାଶାସ୍ତ୍ରୀ ଉପାୟ ଦେବାଗାର୍ତ୍ତ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘୁକୁ ପରମର୍ତ୍ତ ଦେଇଅଛିନ୍ତି ଆମେ
ମାତ୍ର ଏକାକୁ କରିବା କରିଯେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘୁ
ଏହାକୁ ଅନ୍ତମୋଦିନ କରିବେ ।

ପ୍ରଦୁଷେତ୍ରି ଅଟ ଗୁଣିଅକୁନ୍ତ କାରୁ ଲମ୍ବେ-
କହୁ ଦିଇ କାରୁ କିମାଳୁଲାଲ ସପ୍ତ କାରୁ ପରେ-
କୁ କାଥ କଲେଖାପାଆୟ କିଲାଚରେ କିଲାରଜ
ମେଘ ପଣ୍ଡାରେ ଛାର୍ତ୍ତ ହୋଇ ଏବଂ କାହା
କୁ ପଦ ହେଉ ଅଗାମି ମାହରେ ଯାନ୍ତରିପ
ପୁଦେଶକୁ ଯାଧା ଦେଇବେ ।

ଏହି ଭାବରେ ପରିଜ୍ଞାନ ସହିତ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ବ୍ୟାକ୍ ପରିଚ୍ୟା

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୪୮

ତାଙ୍କୁ ମାହେ ଅଗ୍ରମ୍ଭ ସନ୍ଧାନମୁଦ୍ଦିଷ୍ଟା ମାତ୍ର । ଗ୍ରାବଣ ଦିନରେ ସଜ୍ଜ ୩୭୮ ପାଇଁ ଶାଲିଗଳବାର

ଅଗ୍ରିମ ବାଣିଜ ମୂଲ୍ୟ ୫୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୩୭
ନୟବୁଲ ଘାର୍ତ୍ତ ଜାହମାବଳୀ ୩୪

ଅଜୟମୁଦ୍ରା

ଅମ୍ବେନାଜେ ଥାନକ ସହିତରେ ସବୁଥାଥା-
ରିଗୁ ଜଣାଇଅଛୁ ଯେ ଏ ପରିକାରେ ଯେ-
ବୁ ବିଷୟ ପ୍ରକାଶ ଉପରେ ଆଶା କରୁଥିଲେଗାକି
କରିଥିଲେବେ ଅଦିଗୀଯାର୍ ଉତ୍ସ କନୋବସ୍ତୁ
ହୋଇଥିଲା । ଗ୍ରସର ବନିଶୁରଗ୍ରହିବ ଜଗମାଧ
ତା ଏ ରଜ ଲିଖିବ ପଦକ୍ଷାମ ଅମ୍ବେନାଜକୁ
ଦୋର୍ ଅଛନ୍ତି କି ସବୁଥିମେଳାକ ଆଜ୍ଞାନୂମାରେ
ବିଧାର ହୋଇଥିଲା ଯେ ଉତ୍ସନିଧିପିକାରେ ଯେ
ଇନ୍ଦ୍ର ସାଧାରଣ ମରୋରିଶୁର ବିଷୟ ଅଥବା
ଗନ୍ଧିମେଳା କର୍ମରିତ୍ତର ବାର୍ତ୍ତା ବିଷୟ ଓ
ଆଜିନାହୁ ସମସ୍ତପ୍ରକାର ସାଧାରଣ ଦୃଶ୍ୟ ହିମ୍ବା
ହଜକର ପ୍ରସ୍ତାବମାନକର ଅନୁମାବ ଏ କିମା-
ନରେ ଥିବା ଡେଇ ଅନୁଭାବକଙ୍କାର ଅନୁ-
ମାନର ହୋଇଦେବାୟ ସମ୍ବନ୍ଧର ସାଧାରଣ
ବିଶ୍ୱାସକରେ ଅଣ୍ଟା ଚାହେ କାହିଁ କଲିବାକୁ
କରୁଥିମେଳା ଅନୁଭାବକଙ୍କ କରିପାର ଯାଏଇକ ।
ଏ ଥାନୀ ଯେ ଅମ୍ବେନାଜକ ପ୍ରାର୍ଥନା ମତେ
ହୋଇଥିଲା ବୋଲିବାର ବାହନ୍ତ ଓ ବୁଦ୍ଧବାଳ
ସାଧାରଣ ବିଜ୍ଞାପନକରେ ଏ ପରିକାର ବୌଣବି
ଭାଙ୍ଗେ କ ଦେଖିବାର ଅମ୍ବେନାଜେ ଉକ୍ତ
ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେଇଁ ବନୋବସ୍ତୁ
ହେଉ ଏଥୁରେ ଧରିବା ଲିଖିବ ବୌଣବି ବିଷୟ
ଅଭିବାନ କରିବ ଜାହା ଅଭିବାନ ଅମ୍ବୁଦେବା-
ନାନାରେ ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା ଯେ ସାଧାରଣ
ହିତାପ୍ରକ ବିଷୟରେ ଯାହାକର ଯାହା କଲୁବେ

ଥିବ ସେ ସବୁ ଆମ୍ବାଜଙ୍କୁ ଜଣାଇଲେ ବନ୍ଦି-
ପରିବ ପରିବାରେ ପକାଳ ହେବ ।

ଭ୍ରମିତାର ପୁଣେ ଏହିକି ବନ୍ଧୁଙ୍କ ଯେ
ଗଲ ଚାଇଥାଦିର ସାପ୍ତାତୁଳ ବିଜ୍ଞାପନରେ
ଜନନୟାରୀ ଲାଭିତ ଦେଖେବ କଥା ଉଦ୍‌ବୃତ୍ତ
ହୋଇଥିବାର ଦେଶ ଅମ୍ବେମାହେ ଅନ୍ତରକ
ହୋଇଥାରୁ ଓ ବଜଳା ଅନୁବାଦକଙ୍କ ନାହିଁ-
ମାରେ କେହି ତେଥେ କି ଭାବିବାର ଯାହା
ବିନ୍ଦୁ ଥିଲୁ ଭାବା ଭୁଲାତୁଳ ଥିବାର ବିଶ୍ୱାସ
ହେଉଥାଇ ।

ଜୀବନକର୍ତ୍ତା କାର୍ଯ୍ୟବଳୀ

ଆମ୍ବେଗାନେ ଅକବତ ହେଲୁ ଯେ ବାଜୁ
ବଦଳାଥ ପଣ୍ଡିତ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃତ୍ସଂଘାତେବେଳେ
ଦିରବାରରେ ବଡ଼ ଛରବରରେ ପତାଥାତୁଳ୍ଟିତୁ ।
ଦିର୍ଗତି ଦ୍ୱାରେ ଖାଲିରଙ୍କ ଦେବାପାଇଁ ଦୂର-
ଦର୍ଶକୁ କବୁଳିଥବ କରିଥିଲେ । ଗଜବର୍ଣ୍ଣର
କଳକର ଆଧ୍ୟାତ୍ମରେ କଷାଯ୍ୟରେ ଦେବାର ଏକର୍ଷ
କବୁଳିଥିବା କରିବା ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟରେ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଳକୁ ଆଦେଶନ କରିବାର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ
କର୍ତ୍ତୃତ୍ସଂଘାତେବେଳେ ବନ୍ଦିମୃତ ତଳବ ହେଲା ।
ସାହେବ ବାବୁଙ୍କଠାରୁ ତେଣେକ ବିଷୟ ଜନନ୍ତ
କରିବା ଥାରୁ ଏହାକୁ ଚିଠି ଲେଖି ତଳବ
ବଲେ ଓ ପ୍ରମାଣ ଦେବିବାକୁ କରିଲେ । ବାବୁ
ଦେବନ ଥାଉଜ ଦ୍ୱାରା ନିକେଦିନ କରି ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

ହେଲେ ନାହିଁ । ଉପରୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଧରିବାରେ ଧରିବାରେ ଗଲେ । ଉପରୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଅଧିକ ପ୍ରଥମେ ଅଗାମିତର ଅବମାନନ୍ଦା ବରବାରେ ଏହାଜି ଉପରେ ଏକଟଙ୍କା ଅର୍ଥଦଣ୍ଡ ହେଲୁ ଓ ଅଛି କି ଅପରାଧ ହେଲୁଛି ପାଞ୍ଚଟଙ୍କାର ମୂର୍ଖିଜିବା ଦେଇ ବିଶ୍ଵାଧୀନରେ ଅଛନ୍ତି । ତଳାମାସ ଜା ୯ ଇଶ୍ଵରେ କଣ୍ଠି ଦେବ । ଆମେମାନେ ମୋହଦମାର କାଗଜଧର୍ମ ଦେଖି ନାହିଁ ସୁରକ୍ଷାଂ ବେଳେ ଅଛିବାନୁସାରେ ଏ ମୋହଦମା ତଳ୍ପାନ୍ତି କହ ନ ପାଇଁ । କେବଳ ବିଶ୍ଵାଧୀନେକି ପ୍ରମୁଖାଳ୍ପ ଯାହା ଶୁଣିଲୁ ଜାହା ପ୍ରକାଶ କିମ୍ବା ସମ୍ପ୍ରଦୟ କରୁଥିବାରେ ସମସ୍ତ ହୃଦୟ କିମ୍ବା ହିରେ କମିଶ୍ଵରରେ ଅପିଲ ଦେବାର ଉପରେ ହୋଇଥାଏ ଓ କାବୁ ମଧ୍ୟ ଅପିଲ କରିବେ କୋଲ ଶୁଣୁଥାଏ ଅଜାଧିକ ଆମେମାନେ ଦର୍ଢିମାନ ମୋହଦମାର ଶୁଣ ଦୋଷ କର ଦୂର ନ ପାଇଁ ମାତ୍ର ଅନୁମାନକୁ ଏକା ହେଉଥାଏ ଯେ ଜଳକର ହେବୁ କମିଶ୍ଵରକର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ରହିବା ଦ୍ୱାରା ହେବ । ସତ୍ୟ କମିଶ୍ଵର ଏମାନ୍ତର ବୌଦ୍ଧି ଦେଖି ନାହିଁ । କମିଶ୍ଵର ସମୟରେ ଠଙ୍କା ନ ହେଲେ କମିଶ୍ଵର କଲାମ ହେବ କିମ୍ବା ମାତ୍ର ହାକିମଙ୍କ ସାମାଜରେ ବିଶ୍ଵାଧୀନରେ ଅବି ଦଶାୟମାନ ହେବାକୁ ହୃଦୟରକାହିଁ । ମାତ୍ର କଳବର ଠଙ୍କା ଥାଇଁ ସବୁ ପ୍ରକାର ଅଧିମାନ ସହ୍ୟ କରିବାକୁ ପତ୍ରକ ଅନୁମାନ ହେଉଥାଏ । ସଥର ଅବସ୍ଥାରେ କମିଶ୍ଵରମାନେ ଯେକେ

କାଳ କଳକୁ ଘୁଣା କରିବେ କେବେ ତହିଁରେ
ଦିଚିଥ ଦିଲ୍ଲି ନାହିଁ ।

ସବୁତିବଜନ ଦାବିମଙ୍କ କ୍ଷମତା ।

ଅମୂଳଙ୍କର ବର୍ତ୍ତମାନ ଲେଖୁଥିଲା
ଗବର୍ଣ୍ଣର ମାନ୍ୟବର କାମିଲସାହେବ ଯେବାଳ-
ରେ ଏବର୍ମରେ ଶିଥୁର ହେଲେ ତେଣେବେଳେ
ବଜାବିସି ସମସ୍ତେ ଜଣା ଅଛନ୍ତି ପ୍ରକାଶକର
କହୁଥିଲେ ଯେ ଏହାଙ୍କାର ଅନେବ ମଜଳ
ହେବ । ପ୍ରାୟ କୁମାସ ଚାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବାକୁ ଏଥ-
ମଧ୍ୟରେ ଏତେ ଅଭିନବ ଆଜ୍ଞା ଓ କୁଳକୁମାନ
ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥାଏ ଯେ ଜାହା ଦେଖି ଲୋକେ
ବ୍ୟସ ହେଲେଣି । ପୁରୁଷଙ୍କ ଉତ୍ସମାନ ଏକା-
ବେଳକେ ରହିବ ହୋଇପିବ ଓ ଏ ମହାଶୟଦ
ଯାହା ଭଲ ଭାଗିବେ ଜାହା ଭଲ ହେବ ଏ
କଥା ବଡ଼ ଉତ୍ସବର ଅଠଇ କିମନ୍ତଃ ଗୋଟିଏ
ସୁମାରି ପ୍ରକାଶକଲେ ତହୁଁ ଭଲ ନନ୍ଦ ବିଜ୍ଞବାକୁ
ଆମକାମ ମିଳିବ ଓ ଜାହା ଭଲ ଜଣାଗଲା-
ତାର ଆଉ ବିଷୟରେ ବସୁଷେଷର କରିବେ ।
ଏକବାଳରେ ଗରିଆଟେ ସବୁ ନୃଥିକାନ
କରିବାର ପ୍ରାୟକୁ କେମିଲ ସାହେବଙ୍କର ଗୁର
ଅତ୍ରେ ଦୃଷ୍ଟି ଫେରିଥାଏ (ଶାସନବର୍ତ୍ତା ପ୍ରତି
ଏପରି ହେବା ସାମାଜିକ ଗୁର ନୁହଇ) ଏତିବ
ଜଣାଗଲା ହୋଇଲେ ସବୁ ବିଧାନ ଯେ ଭଲ
ଏମନ୍ତ ବୋଲିଯାଇ କାମାରେ ।

ଲେଖନକୁ ଗବ୍ରତର ସାହେବ ଯେଉଁ
ପରିବର୍ତ୍ତନମାଳ ଦୟାବାକୁ ଦୃଢ଼ବଳ ହୋଇ-
ଅଛିନ୍ତି ଜୀମ୍ ମଧ୍ୟରେ ବେଳେଶୁଦ୍ଧର ମଙ୍ଗଳ-
କର ଅଧିକ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ବେଳେ
ଶୁଦ୍ଧର ଅନିଷ୍ଟକର ବକ୍ତଵ୍ୟା ମଧ୍ୟ କହିଅଛନ୍ତି ।
ଓ ଏହିଶୂଦ୍ଧ ଦେଖି ଅମ୍ବେଳାଜେ ବୋଲିଅଛନ୍ତି
ଯେ ଏକାବେଳେବେ ବହୁତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ
ବସିଲେ ସବୁକାର୍ଯ୍ୟ ରଲ ଦୁଆର ମାହିଁ ।

ଅଶ୍ଵପୁର ନିଷ୍ଠମନଙ୍କରେ ସବୁତିକଳଜ
ହାତିନକ କ୍ଷମତା କବା ଦରିବାର ବିଧାକୁ ଅଧିକ
ବିଜୁଲାରୀ ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ । ଜାହା
ଏହି ଯେ ଲେଖନଶ୍ଚ କବର୍ଣ୍ଣର ବୋଲନ୍ତି କି
ସବୁତିକଳଜ ହାତିନମାନେ ମାଛକୁଣ୍ଡର ଘର୍
କ୍ଷମତା ଧାରିବାର କିନ୍ତୁ ମାଛକୁଣ୍ଡ ସେମାନଙ୍କ
ବାର୍ଷିକ ସହିତରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ କାହାରେ । ବାରି ଜାହାଙ୍କ
କିନ୍ତୁରେ ଅଗିଲ ହିଅଇ ନାହିଁ । ଉତ୍ତର-
ଧ୍ୟନ ପଞ୍ଚାବ ପ୍ରଦୂତ ପ୍ରଦେଶରେ ଜନବିଲ-
ଦୀରଙ୍କ ସବେ ଦଳିଲାର ତେଷଣୀ କଲେବା-

ରୁମାକେ ସବୁ ସେବେ ସେମାନଙ୍କର କ୍ଷମତା
ତେବେ ହେଲା ତେବେ ଏମାନଙ୍କର ବାହଁ କି
ହେବ । ଏଥର୍ଥାର ସେ ବିମେଳନରମାନଙ୍କଠାର
ମନ ଗୁହଁ ଅଛିନ୍ତି କି ଅଧୀନ ମାତ୍ରେ କ୍ଷମତା
କ୍ଷମତା ଉଣା ବରଦେଲେ ବୌଣି ବନ୍ଦାଜ
ହେବ କି ନାହିଁ । ଭାବାଙ୍କର ଉଣା ଯେ
କି ଏଶ୍ଵରମାତ୍ରେ ପଦର ଉଣା ବର୍ମଗୁଣ ଚିହ୍ନି-
ତ ହେଉ ଅବା ଅଚିନ୍ତ୍ୟ ହେଉ ମାତ୍ରେ କ୍ଷେତ୍ରକ
ପୁଣ୍ୟ କ୍ଷମତା ପାଇବ ନାହିଁ ଜାହା ହେଲେ
ସେମାନଙ୍କର ସବୁ ମହଦମା ମାତ୍ରେ କ୍ଷେତ୍ରକ
ନିର୍ବଚନ ଅପରିଲ ହେବ ।

ଏହୁଁ ନିଯମ କରିବାକୁ ଲେଖିଛଣ୍ଡଗୁ ଗବ-
ତୀର କାହାକି ମନ ବିଳାଇଲେ ଅମ୍ବୋମାନେ
କିର ବର ପାଇ ନାହିଁ । ଗଲିଜ ଶିଥିମ ଦିଗନ୍ତ
ହେଲ ଗଲ ଅମୁଅଛି କୌଣସି ଅମୁଦିଧା
ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ ଓ ଦିନକୁବଳ ବିଦ୍ୟା ବୁଝିବ
ଉଦ୍‌ଦେଶ ସଙ୍ଗେ । ଉତ୍ତମ ବାହିମ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ
ଅଛନ୍ତି ଏମନ୍ୟରେ ଜାହାଙ୍କ କ୍ଷମତା ଅଧିକ
ନ ହୋଇ ଉଠା ହେବାର ପ୍ରସାଦ ବଜ ଚମା
ହାର ଜଣାଯାଏ । ଏ ଅଞ୍ଜିତ ପ୍ରମାଦ ହେଲେ
କେବଳ ଦେଖାୟ ଦିପେତି ଲେଖିଛି ଉତ୍କଳ
କ୍ଷମତା ଉଠା ହେବ ଓ ସେମାନେ ଉତ୍କଳପା-
ରକ ପର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ଅର୍ଥାତ୍ ପୂର୍ବ କ୍ଷମତା
ପାଇବେ କାହିଁ । ଏମନ୍ତ ହେଲେ ଦେଖାଦି
ଲେଖକ ଉନ୍ନତ କଥା ବରାଇ । ପ୍ରଥମେ ଉତ୍କଳ
କ୍ଷମତା ଉତ୍କଳ କଲୁନା, ଦୁଃଖୀୟେ ସାମାଜିକ ବିଷ
ପ୍ରାପ୍ତ ଲେବଳୁ ଉତ୍କର୍ଷ ଦେବା ଓ ତୁମ୍ଭରେ
ଉତ୍କର୍ଷମୂର୍ତ୍ତିର କ୍ଷମତା ଜଣ ବରବା
ତମେତି ଉଥାକୁ ଏବନ ବଲେ ସେମାୟ କୋବ
କର ଅଥେଗତ ବେମନ୍ତ ବସାଜୁମୁକୁରିଥାପ
ହୋଇଅଛି । ଲେଖିଛିନ୍ଦଗୁ ଗବତୀର ଘାହେ
ଏହେବହୁ ବୁଦ୍ଧିମାନ ହୋଇ ବଜଲା
ଭାବନର୍ଥର ଅତ୍ୟନ୍ତ ମୁାନ ମଧ୍ୟରେ କ
ବିଜୁ ପ୍ରଭେଦ ଦେଖୁ ନାହାନ୍ତି । ଯେଉଁ ଠାର
ବିଦ୍ୟା ଓ ବୁଦ୍ଧିର ବିଶେଷ ଉନ୍ନତ ଦେଖାଯା
ସେଠାରେ ଯଦି ଅଧିକ କ୍ଷମତା ନ ହେଲୁ ତେଣେ
ସେ ବିଦ୍ୟା ବୁଦ୍ଧି ହେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଧିକ
କାର୍ଯ୍ୟ ପହଞ୍ଚେ ପିତା ବୁଦ୍ଧି ବାହାରେ ଓ ଯାମ
ଉପରେ ବୁଦ୍ଧିର ଭାବ ଦିଅଯାଏ ସେ ଉତ୍କଳ
ବୁଦ୍ଧି କଲରେ ଯେବେ ସେଷବୁ ଦୂରଭାବ
କହନ କରେ ତେବେ ଆଫର ଦୂର୍ଧ୍ୱ ଦୂର
ସେ ଅଧିକାରେ ଜାହାଙ୍କ ବିଜପନ ମୀମା

କର ଜାହାଘର ହେବାକୁ ଗହାନ୍ତି । ବୁଦ୍ଧିମାନ
ଲୋକଙ୍କୁ ପାମାଳିନ୍ ବର୍ଷ ଦିଅଗଲେ ପରିଶୂଳକା
ନ ହେବାନ୍ ଜାହାର ବୁଦ୍ଧି କମଣଃ ବର୍ଷକୁଳ
ପ୍ରାୟ ମୋଟ ଓ ମଳିନ ଦ୍ୱାରା ଓ ଥର
ଲୋହେ ଜାହାଘର ମଧ୍ୟ ପରିଶୂଳ କର ବିଦ୍ୟା
ଆର୍ଜନ କରିବାକୁ ଅନର୍ଥକ ଛିନ କରନ୍ତି ।
ଲେଖ୍ଯକାନ୍ତି ବନର୍ତ୍ତର ଯେବେ ଦେଖୀଥୁ ଲୋ-
କଳ ଜନନ ବଦ୍ଧା କରନ୍ତେ ଜାହା ହେଲେ
ବଜ୍ରକାରେ ଜହାନିଦୀରେ କିମ୍ବମ ପ୍ରତିକ
କରିବାକୁ ବ୍ୟକ୍ତ କି ହୋଇ ଉତ୍ତର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ପଞ୍ଚାବରେ ବଜ୍ରକାର କିମ୍ବମ କଲାଇକାରୁ ବାଜ୍ଞା
କରନ୍ତେ । ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ବିଦ୍ୟାଶିକ୍ଷା ଦେବା
ଯେବେ ଗୃହାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ତେବେ
ଯୋଗ୍ୟକାନ୍ତିବାରେ ଅୟକ କ୍ଷମତା ଦେବାର
ମଧ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଜାହା ହେଲେ ଶିକ୍ଷାର ପରିଶୂଳ
ଓ ଯୋଗ୍ୟକାର ଉତ୍ସର୍ଗ ଏକଥରେ ହେବାର
ସମ୍ଭାବନା । ଲେଖ୍ଯକାନ୍ତି ବନର୍ତ୍ତର ସାହେବ
ମୁମାର୍ଜିନ ଶୁଦ୍ଧ କାହିଁ କି ଏମନ୍ତ ଗର୍ଭରଜାର୍ଯ୍ୟରେ
ପ୍ରବୃତ୍ତ ହୋଇଥିବାକୁ ବିହି ବୁଝାଯାଇ ନାହିଁ ।
ଯେବେ ସବତ୍ତବକଳନ ହାତମାନେ ଅନ୍ତର୍ମୁ
କରନ୍ତୁ ଦୋଲ ଜାହାକର ବିଶ୍ୱାସ ହୋଇଥାଏ
ତେବେ କିନ୍ତୁ ମାତ୍ରକ୍ଷେତ୍ରଙ୍କୁ ଆପଣା ଅଧୀନ
କରିବାକୁ କ୍ଷମତା ଦେବା ବିଷୟରେ ଯେ
ଅୟକାର ଦେଇଥିବାକୁ ସେଥିରେ ମାତ୍ରକ୍ଷେତ୍ର-
ମାନେ କିମ୍ବର କର ଯେଉଁ ଲୋକରୁ ଯେତନ୍ତୁ
କ୍ଷମତା ଦେବାର କଣିକ ଜାହା ସ୍ଵର କରିବେ
ଏଥରେ ସତକ ଅନ୍ତର୍ମୁ ରଜାରାଜପାତ୍ରେ ।

ଚମ୍ପାର ମନ୍ତ୍ରବଦ୍ଧି ।

ଅଳ୍ପଦନହେଲୁ ଦକ୍ଷିଣା ଏକଘରୀ ମଳ୍ଲ-
ବିଦ୍ୟା କନ୍ଦରଧାରୀ ଏ ନଗରରେ ଅଛି ପ୍ରଦେଶ
ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ଏମାଜେ କାହିରେ ମୂରିଳମାନ
ଓ ସର ମୁଖ୍ୟରେଦେଶରେ ଥିବାର ବୋଲନ୍ତି ।
ଗର୍ବ ମହିବାର ଓ ଯୋମବାର ବାବୁ ବୈଦି-
ନାଥପ୍ରତିଭାଙ୍ଗ ବୃଦ୍ଧରେ ଏହାକିରି ବିଦ୍ୟା ପ୍ରଦର୍ଶନ-
ସମ୍ମାନ ହୋଇଥିଲା । ନଗରର ଦେଶୀ ବିଦେଶୀ
ସମ୍ମାନ ଶ୍ରେଣୀର ମୁଦ୍ରାଦୂରୋବଳୀ ବିଦୃତକୁ ଆମ-
ହୃଦୟର ଯାଇଥିଲ ଓ ନଗରପଳକାର ଯାଥୀ
ଦେଶିବାବୁ ବନ୍ଧୁଙ୍କରେ ଅର୍ଥିଥିଲେ । ସେଇ
ଅମାଜରେ ଯାଥା ହେବାର ଥାର୍ତ୍ତଣ ହୋଇଥିଲା
ତହୁଁ ଲୁରିପାଇଗରେ ବାରଦା ଅଛି ଜହିଁରେ
ଏକପାଇରେ ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳ ଓ ତାହାକୁ ବନ୍ଦୁଧ
ବାରନାରେ ଫିରିବିଜ୍ଞ ବିଦ୍ୟାର ଶ୍ଵାନ ହୋଇଲା

ଥୁଲ ଅର ହୃଦୟାଶ ବାରନାର ଏକଥାଗରେ
ପଞ୍ଚାଳୀ ତେଣୁ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟରେ ମାରଖୋଡ଼
କେତେହୁଁ ଓ ମୁଣିଲମାହମାହେ ବିଦ୍ୟଲେ ।
ଆମେମାନ୍ଧରେ ବଞ୍ଚାଳୀବାବୁଙ୍କ ବସିବା ବାରନା
ସମ୍ମରେ ଓ ଜାହାଙ୍କ ପଢ଼କର ଜୁରୁଷିକାଇ
ଜହାଙ୍କରେ ମୃଷ୍ଟଂ ବାବୁ ଓ ଜାହାଙ୍କ ମାତ୍ରାପଦିତ
ସ୍ଵରୂପୁମ୍ବ କେତେଲେବ ବସିଥୁଲେ ଜହାଙ୍କରେ
ବାରେନ୍ଦ୍ରାରେ ବସିବାଲେବଜର ବିଶେଷ ଦୃଷ୍ଟି
ହୁବି ହୋଇ ନାହିଁ ଫିରିଲିମାନେ ଯେଉଁ ଦଶରେ
ବସିଥୁଲେ ସେବିଗରେ ଅଳୁଥ ଥୁଲ କି ନାହିଁ
ମନେ ଘରୁ ନାହିଁ କାରଣ ଜାହାଙ୍କ ମୁହିଁ ଦେଖା-
ଯାଇ ନ ଥୁଲ । ଅଥବା ବିଲମ୍ବ ଉତ୍ସବଜଳକ
ସମ୍ମରେ ଥମାରୁ ଜାହାଙ୍କ ମୁଖଜ୍ୟୋତି ପ୍ରଭା-
ବରେ ସମାଜକର କଲେବର ଅଦୃଷ୍ଟପ୍ରାୟ
ହେଲା । ଯାହା ହେଉ ଲୋକାରଣ୍ୟରେ ସମସ୍ତାନ
ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା ଓ ମରହମାନେ ନାମାନ୍ତରାନ-
ରେ ଜାଳପଦିଷଣୀ ଯେଉ କିନ୍ତୁବାର ବିଦ୍ୟୁତି-
ମାଣରେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟର କୋଣ ଗଣନ୍ତି ହୋଇଥିଲା ।
ବାବୁମହାଶୟ ଅଜର ଗୋଲାବ ବିଦ୍ୟୁତିବାରେ
ବାଜରଜା ପକାଣ କର କି ଥିଲେ ପୁଣଗୁମ୍ବ ମୟନ୍-
ରେ ଗୋଲାବଜଳ ମିଛୁବାଗ ପରାର ଜାପ ଓ
ଲଦଙ୍ଗ ଗରୁଧର ମାଜଳମସଳ ପ୍ରାଣ ହେଉଥ-
ବାର କଣ୍ଠର ଶୁଷ୍ଠା କିବାରଣ ହୋଇଥିଲା ।
ପାନ ଶୁଷ୍ଠାପାର୍ଯ୍ୟ ତେଣୁ ବଞ୍ଚାଳୀଜାନେ
ମୁଲର କୈରମ୍ବ ହୋଇ ନ ଥିଲେ ତେବେ
ଯଦ୍ୟପି ଜାହାଙ୍କର ତୃପ୍ତି ଜାତ ନ ହେଲା ଜାହା
ବାବୁଙ୍କର ଦୋଷ ନୁହଇ ଅଧୁନକ ସର୍ବଭାର
ବେ ଦେଖ ଅଟଇ ଓ ସେବିଷ୍ଟରେ ବାବୁଙ୍କ
ତୀର ଜାନ କବୁଳାଇ ନ ପାରେ ପରାରେ ପାନ
କି ଶୁଷ୍ଠା ପାଇବାର ପୁଥା ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରକଳିତ
ନୁହଇ ଏଥରେ ଯେବେ ଅଳ୍ପ ମିଳିଗଲ ଜାହାଙ୍କ
ଦେଖିଲାମ୍ବର ବଥା ଜାନକର କିଏ କିମାକରିବ ?

ମହାଲୟମନ୍ଦିରରେ କନ୍ଦୋବସୁ ଏହିପାଇଁ ଅର୍ଥଜୀ
ବଦରପୂରରେ ଲୋକଙ୍କର ଥାଓ ଏମନ୍ତ ହୋଇ
ଛିଥିଲା ଯେ କଳେଖିବଳ ଓ ଦିବକାରମାନେ
ବହୁବଳୁରେ ଆମର୍ତ୍ତିତବଞ୍ଚିକୁ ଘରକୁ ଛେଲେ
ଜଥାର ଧରମଥବା ଓ ମାତ୍ରାର୍ଥରେ ବେତେ
ଭରୁଣେବ ଫେରିଗଲେ । ଦିକ୍ଷାରମାନେର
ଏକେ ନୃଥ୍ୟାଧୀ ଫେରିବାକୁ ଅର୍ଥଜୀଲେ
ସୁଯୋଗ ର ଶାରଦାର ଫେରିଯାଇ ବିବ ବରା
ତହିଲା ଷେଷରୁ କେତେ ଅବା ବର୍ଣ୍ଣନବରବା ।
ଜାହାଙ୍କୁ ଦେଖାଇବାଧାର୍ଯ୍ୟ କନ୍ଦୋବସୁ କରିବା
ସବୁରେ ଦୁଇର ।

ମାତ୍ର ଅମେମାନେ ସଙ୍ଗବର୍ତ୍ତନରେ ଥିଲୁ
ବାଲକ୍ଷେପଣ କହୁଁ ନାହିଁ ବାବୁ ବୈଦିକନାଥ-
ପଣ୍ଡିତ ଦର୍ଶନୀର ଶତା ଅଟ୍ଟନ୍ତ ଜାହାଙ୍କ ମୃହ-
ରେ ଅସୁଦେଶୀୟ ସମ୍ବାଧାରଏଇର ଏହି
ପ୍ରଥମଥର ନିମ୍ନଙ୍ଗା ଅଜୟବକ ସେଠା ବ୍ୟକ୍ତିମା-
ଳାଭିତାକୁ ଅନେକ ଲୋକ କୌତୁଳ୍ୟ ହେବେ-
ବୋଲି ଏତେ ବାହୁନ୍ତ ବର୍ତ୍ତନାହେଲା ନୋହୁଲେ
ଆମେମାନେ ଏତିବିମାତ କହନ୍ତୁ ଯେ ଏ ସଙ୍ଗରେ
ମାତ୍ରକୁ ପ୍ରକଳ୍ପ କରୁଥିଲା ଏବଂ ପଲାଞ୍ଚନର
କେତେବେ ହାତେବ ଅଧିଖିଲେ ଓ ସେମାତଙ୍କର
ଉତ୍ତମ ଗର୍ଭ ହୋଇଥିଲା ଏହା ଅଛି ସୁଖର
ଦିଷ୍ଟୀ ଅଟ୍ଟଇ ଓ ଏଥପାଇଁ ବାବୁ ବୈଦିକନାଥ-
ପଣ୍ଡିତଙ୍କୁ ଆମେମାନେ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇଅଛୁଁ
ଅସୁଦେଶୀୟ ଅନ୍ୟ କେହିବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରାୟ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଇତ୍ତିବଜାନ୍ତ ବାହୁନମାନଙ୍କୁ ସଙ୍ଗକୁ ଅନେକବୀଳ କରି-
ନ ଥିଲେ ବାବୁ ଏହାର ମୁଦ୍ରାତ କରିଅଛନ୍ତି
ହାତିମଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଦେଗର ଶତା ଓ ଜମିଦା-
ରଙ୍କର ଏହିଥ ସଭାବ ଉତ୍ତମ କେତେ ଉତ୍ତମ
ବିଧା ତାହା ବର୍ତ୍ତନାବରଗାର ବାହୁନ୍ତ ଆମେ-
ମାନେ ଉତ୍ତମଙ୍କୁ ଯେ ଏହିକି ଏପରିକାର
ସାଧାବ ରକ୍ତବାଣୀର ଅଭିନ୍ନେଭମାନେ ଉତ୍ତମ-
ମଙ୍କ ହେବେ ।

ବାଜ୍ଜକାରମାନେ ସେମନ୍ତ ଅର୍ଥର୍ଥ କୌତୁଳ
ଦେଶାଲ୍ଲେ ଜାହା ଏଠାରେ ପ୍ରାୟ ଦେହ
ପୁଣେ କେବୁ ଜାହାନ୍ତ ଅଭିଭବ ସମ୍ବନ୍ଧ ମନ୍ତ୍ର
ଅନନ୍ତରେ ଘୃଣୀ ରହୁଥିଲ ଓ ପ୍ରତିକୁଥୀରେ
ବାଜ୍ଜକାରଙ୍କର ପ୍ରଗଂଧା ବର୍ଧିଥିଲେ କାସ୍ତବରେ
ଏମାନଙ୍କର ସାଧନା ଅଛି ଜମାର ଆଖର
ଦରେଇସର ମନୁଷ୍ୟ ଉପରକୁ ଉତ୍ତ୍ରସାଇ କଣ୍ଠେ-
ତପାୟ ଶୂନ୍ୟରେ ଲେଖା ବାଜ୍ଜ କର ପୁନର୍ବାର
ମୃଦୁଳାନ୍ତରେ ବସିବା ମନୁଷ୍ୟରସାଧ ବୋଲି ଯାହାଙ୍କ-
ର ବିଶ୍ୱାସ ନ ଥିଲ ସେମାନେ ପ୍ରତିକ୍ଷରେ ସେମନ୍ତ
ଦେଖିଲେ । ଦିନ୍ଦେଖି ବିଲ ପ୍ରଥମେ ଜଳରେ
ଗୋଟିଏ ଅଙ୍କ ପ୍ରାୟ ବନ୍ଦମାନ ଦେଶାଲ୍ଲେ
ପ୍ରାହ ଗୋଟିଏ ଅମାନେ ଏମନ୍ତ ଅବଲମ୍ବନକମେ
କଠିନ ବନ୍ଦମାନ ଛାନିବାର ଦେଶ ଯାଇନାହିଁ
ଏବଜଣ ଗୋଟି ଭର୍ତ୍ତରୁ କର ଗୋଇଥାଏ
ଜାହା ଗୋଟି ଭିଷରେ ଅଭିଜଣେ ହିତାହୋଇ
ବନ୍ଦମାନ ନୁହୁଥାଏ ଓ କେଇବେଳେ ଏ
ଦୁଇଜଣ ଉପରେ ଅଭିଜଣେ ହିତାହୋଇ
ଆଏ ଦୌଡ଼ିବେ ବାର୍ତ୍ତମାନ ହୁଲୁଇ ଜାହା ଭିଷରେ
ଅଛିଦ୍ଵା ଜନେଷରେ ଦେହ ଜଳ ଭିଷ ହୋଇ
ଚାଲୁଥାଏ । ଏଥର କହୁବ ଅର୍ଥର୍ଥ ବିଧାମାନ

କେଣାରୁଲେ ଉଥାର ଏଇବିରେ ଜାହାଙ୍କର
ବିଦ୍ୟା ଗେଷ ହୋଇ ନାହିଁ ବୋଲି ବୋଲି
ଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ସୁଖର ବିଷୟ ଯେ ତେଣା
ଶିର୍ଷନ ଦେଖ ଏଠାରେ ଏହାଙ୍କର ଅଗାନ୍ତୁମୂଳପ
ଫଳ ହେବ କାହିଁ ହୁଲିଗୁଣ୍ଠ ଏହାଙ୍କର ସବୁ
ଶୁଣିର ପରିଚୟ ନିରବ ବି କାହିଁ ସନ୍ଦେହ
ଯାହା ହେଉ ବାବୁ ବଦ୍ୟକାଥ ପଣ୍ଡିତ ଯେମନ୍ତ
ମଜଲୀସ କର କି ଥିଲେ ତେମନ୍ତ ଏବଥର
ନିଜିଲୀସ କର ଆଶ୍ରମ ବୌଦ୍ଧବାକ ଦେଖାଇ
ସବୁମାଧ୍ୟାବାଦିକର ଅପାର ଅନ୍ତର ଯାତନ୍ତରେ

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ

ଗନ୍ଧାର୍ବାର ପ୍ରାସାଦ କଜଣାହେବ ବାଲେ-
ଶୁରୀର ଏ ନଗରକୁ ପ୍ରତ୍ୟାମନ କଲେ ।

ଶ୍ରୀପୁରୁ କମିଶନର ସାହେବ ବାଲେଷ୍ଟରର
ଫେରିଆଥି କେଉଁଳପୁରବାଟେ ଜଳବର ବାର୍ଷ-
ିକୁ ତଥାର୍ଥ କରି ଅସୁଧାରିବାକୁ । ତଥାର୍ଥର
ଫଳ କି ହେବ ପରେ ଜଣାବିବ ।

ବାବୁ କରଦାକାନ୍ତ ମଜୁମଦାର ହେଲ୍ପୀ-
କଲେକ୍ଟରଙ୍କ ବସାର ଗର୍ଜ ଶୁଣିବାର ସଥରେ
ଏହାବୁନ୍ତ ଓ ଲୁଗାପଟା କେତେ ଗେଣ୍ଠ ଯାଇ
ଅଛି । ଶୁଣିଲୁଁ ଯେ ରହଁ ଆରଦନ ଦିହୁ ଟଙ୍କା
ଓ ଦଳା ବାକୁ ମିଳିଲା ।

ଶ୍ରୀପୁଣ୍ୟ ପଦମିଶ୍ରାହେବ କଟକରେ ପ୍ରଥମ-
ଶ୍ରେଣୀର ଜୟନ୍ତୀ ମାଳାଫ୍ଲୋଟ ପଦରେ ଏକଟିଃ
ମୂର୍ଖପଦମିଶ୍ରା ହୋଇଥାଇଛି ।

ଗରୁପ୍ରାହରେ ବାବୁ କରିବାକାନ୍ତମଳିମାର
ତେଷ୍ଠିମାଜ୍ଞେତୁଙ୍କ କରେଣୁରେ ଗୋଟିଏ
ଯାଦା ହୋଇଥିଲା । ଏକ ଚାଲ ମନ୍ଦିରମାରେ
ଛାଲ ବିଶ୍ଵତ ମୁକ୍ତାରନାମରେ ଚିନ୍ତିତ ଲେଖି-
ଥିବା ମୁକ୍ତାର ପ୍ରକୃତରେ ମୁକ୍ତାରନାମ ଲେଖି-
ଦେବା ବନ୍ଧୁରୁ ଚନ୍ଦର ନାହିଁ ତହିଁ ର ପ୍ରମାଣ
ଦିନିତି ଉଚ୍ଚ ବ୍ୟକ୍ତି ଆଉ ଖେଳ କଣ ଲୋକ
ହେଉ କରେଥାକୁ ଅଶାୟାଇଥିଲେ ସମସ୍ତଙ୍କ
ଦେହର ମୁଣ୍ଡଯାଏ ପିନା ପାରେହାରେ ଗୋଡ଼ା
ଆଇଥିଲା କେବଳ ଥଣ୍ଡି ନାକ ଓ ମହିର
ଝଞ୍ଚିତ ଅଂଗ ଦୃଶ୍ୟ ହେଉଥିଲା । ଏପରି
ଦେଶରେ କରେଥାକୁ ଅଧିକା ଅଭିନବ ହୋ-
ଇବ ଦେବ ଯାଦାପ୍ରିୟ ବଜାରମାନେ ପରିରେ
ଗୋଡ଼ାଇଥିଲେ ଓ କରେଶର ଲୋକ ଗାହାକୁ
ଦେଖିବାକୁ ଦେଖିଗଲେ ଦିଶରକ୍ଷେତ୍ର ଯେ

60

ଏମାନେ ବସୁନ୍ତ ଦେଲ ରହ କିଛି ତମାସା
ବାହାର ବଳେ ନାହିଁ ।

ଏବେଷ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓଡ଼ିଆର ସହାଯରେ
ସମ୍ପାଦକ ହେବାର ଲଗାଯାଏ ତ ଯେବେଳେ କି
ଶ୍ଵାନ ବିଶେଷରେ ବର୍ଣ୍ଣ ବନ୍ଧୁର ହୋଇ ଜାହିଁ
ଜୀବ ନୃତ୍ୟକରେ ପ୍ରାୟ ପ୍ରତିବନ୍ଦନ ବର୍ଣ୍ଣ
ଦେଇଥିବାର କୃଷିବର୍ମ ବିଦାଜ ହେଉଥାଇଁ ତେ
ପ୍ରକୃତ ଯେଉଁ ପ୍ରକଳ୍ପ ଦିଲି ହୋଇଥାଇଁ ଜାହା
ଗାୟ ଶୁଦ୍ଧ ଗଲେ ଅଛି କିନ୍ତୁ ଦୂରେ ଲାହୁ
ଏ କ୍ଷେତ୍ରକି କରିବାର ଅଧିକ ଯୋଗଅର୍ଥ

ଏମିଧୂତିକ ହଙ୍ଗାବ ପଥର ହନ୍ତୁପେଟୁଅପ୍ତ
ଅବଶତ ହୋଇଅଗୁଣ୍ଠ ଯେ ବିଲଗର ଗତ
ପ୍ରଦର୍ଶନରେ କରିବର୍ଷର ଜାନାପ୍ରାନ୍ତ ପା-
ଯାଇଥିବା ଶିଳ୍ପମର୍ମିନାଳ କହୁ ଉତ୍ତମ ହୋଇ
ଅଛି ବିରେଷ ଜାରିବି ବରମରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି
ଦେବ କରିବର୍ଷର ସମକ୍ଷ ହୋଇଅବୁନ୍ତ ।
ତଣ୍ଡିର ଜାରିବି କର୍ମ ତାକାର ଲୁଗାଗୁଣିବା ଓ
ଲୁଗାରେ ଫଳ ଇକ୍ଷେତ୍ର ଜନକା କରିବା ତୁମା
ବାହୁର ତେ ମହାପୁରର ଚନ୍ଦନକାଷ୍ଟର ପାଥ
ଏହି ବ୍ରଦ୍ରଦେବର ସ୍ଥାନୀର କର୍ମ ଏହମନ୍ତ
ଉତ୍ସମ୍ମ ହୋଇଅଛି । କହୁକୁ କି ଜାରିବି କହୁ
କିଛି ଯାଇନାହିଁ । ଯେବେ ଯାଇଥାଏ ତେଣେ
ଜହାର ଉତ୍ସେଖ ନ ଥିବାର ବୋଧ ହୁଅଥି
ପଥର ହୋଇ ନ ଥିବ ଓ ପ୍ରେସ ହେବେ
କହୁବ କାରିଗରକର ଆଜ ଅଦର ରହି
ଥାଏ ।

ବନ୍ଦାରେ ସ୍ତୁଟ୍ଟି ଗୋଡ଼ାବୀ
ଖେଳ ହେଉଥିଲା ବର୍ଷକାଳ ହେଉଥିଲା
ଏଥରେ କିମ୍ବା ବ୍ୟାପାର ହିଅଇ ଛାଇ ?

ପାର୍ବେ ଦେଖରେ ବିଷମାଣରେ ଉର୍କୁ
ପଡ଼ିଥିଲୁ ଏକ ଜାହା ଚିହାରୁଣମିଳି ଡେମ୍ବନ୍ତ
କ୍ଲାମୟ ଅଧ୍ୟ ବୋଲିଥିଲୁ ଓ ବିଷମାଣରେ
ଦ୍ଵିଦେଶର ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରଦେଶୀକରନ ଏଥିରୁ ଦୟା ହୁଏ
ଫ୍ରିଧେ ଜାତିବା କାରଣ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଛେତରଙ୍ଗ
ଯାହେବ ତହିଁକରେ ଥୁବା କ୍ରିୟ ନହିଁବ
ଶିକ୍ଷକୁ ଧର ଲେଖିଅଛନ୍ତି । କୋଥ ହୁଅଳେ
ଏମନ୍ତରୁ କଣାଗଲାଗା ଏଠାରେ ଦେବ
ଉଠାଇବାର ଚେଷ୍ଟା ହେବ ।

ଯେଉଁ ମାହେ ସ୍ଵରଗକର୍ତ୍ତର ତାନଦେଶ
ସମୁଦ୍ର ଅଧିନ ବନ୍ଦପାଦ୍ୟ ଦିନରେ ଜର୍ବ ବରନ୍ତୁ
ଖେମାଳଙ୍କ ଭାଗିତା ଘାଇଁ ବୃଦ୍ଧପ୍ରତିଥି
ନେବିଥରାଗୁ ଯେ ଆମ୍ବଦ ଉଲକୁଳର ଘାହେବ
କିମ୍ବାତରେ ନିଷିଥିବା ଶବ୍ଦକର୍ତ୍ତର ଥୟ ଦିବେ

ଗନ୍ଧା କାରଣ କମିଶୀଳ ସାକ୍ଷାତରେ ସାକ୍ଷ୍ମାନ
ଦେଇଥିଲୁଛି କି ଜାନଦେଶୀଧର୍ମ ପକ୍ଷରେ ଅଫିମ
ନିଜାନ୍ତ ପ୍ରଦ୍ଵୟାକମାୟ ପରାର୍ଥ ଅଟ୍ଟଇ ବିଶେଷତଃ
ଯେଉଁ ସ୍ଥାନର କଳ କାମ୍ଯ ମନ ଥିବାର କ୍ଷମା
ବିଶେଗ ଉପର ହୁଆଇ ହୋଇରେ କାମ କରି
ଥିବା ମୋକ୍ଷେ ଅଫିଯ୍ କିନା କରୁଥିଲେ ନାହିଁ ।
ଜାହାଙ୍କର ଅବହ୍ଵା ପଢି ଦୃଷ୍ଟିକଲେ ଅଫିନ
ମୋକ୍ଷର ମହୋନ୍ଦୟ ଅମ୍ବଳ ଓ ଏହି
ବ୍ୟବହାର କର ସେମାନେ ପରିଶ୍ରମୀ ଓ ସବଳ
ଦେଖାଯାନ୍ତି । ଜାହାଙ୍କ ଦେଶରେ ଯେଉଁ ଅଫିନ
ପ୍ରଦ୍ଵୟାକ ହୁଆଇ ଜାହା ଅମ୍ବଳ ଓ ଛିନ ଓ ଏ
ଦେଶୀୟ ଅଫିନ ଜହଁ ସଜରେ ନ ମିଶିଲେ
ବ୍ୟବହାର ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।

ଗର୍ଜ ଛମାସ ପାଇଁ ଦେଖିଲ ବ୍ୟାଙ୍ଗର ଅଂଶ-
ମାନେ କତକହା ଏହି କା ଲେଖାଏ ଦିରାରେ
ଲାଜ ଥାଇଥାକଣ୍ଠୀ ।

ହକୁଧେନ୍ଦ୍ରି ଅଟ ଅବଶତ ହୋଇଥାଇଲୁ
ଯେ ଅଗାମୀ ନବେମୀର ମାସରେ ଜୀବାନ
ମନନୁଦି ପଞ୍ଜଳିକୁ ଭାବିତବର୍ଷର ନିଷ୍ଠ ଭାବାର
ଦେବା ଭାରଣ ମହାମାତ୍ର ଗବର୍ଣ୍ଣର କେନ୍ଦ୍ରରେ

ଯେବେଳ ପତ୍ର

ଶ୍ରୀମତୀ ଅଧିକାରୀମାତ୍ରଙ୍କ ନାନାମୟ

ହମୀପେଣ୍ଟ

ନିର୍ମଳାନନ୍ଦ

ମହାରାଜୁ ! ଆପଣ ସୁବିଦା ଚନ୍ଦ୍ରଥିବେ
ଆମମନ୍ତରେ କଥ ସମୟରେ ପୂର୍ଯ୍ୟରେ
ଅନ ଗ୍ରାବୁଷ ଓ ଅକୁଳ ଏ ଦୂରିତି ପ୍ରାଚୀନ
ଲୁହଳ ଦେଖ ଅଭିନନ୍ଦିତ ପ୍ରାଚୀନ
କାମ କରିଥିଲେ ସେବୁଧର କମିଶର ଯାହେ
କିମ୍ବାକନ୍ଦ ବାବୁ ଓ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ବାବୁ ପ୍ରତି
ଛିନ ଅନୁଯାୟୀ ସମୟରେ ଅନ୍ତର କରିବିବା
ବିବରଣ ନାମକ ଘୁମୁକ, ସରସ ହେବା
ସମ୍ମାଦ, କୁଳାଳ ଜା । ୮ ରଜରେ ଉପରେ
ହୋଇ ଅମୃତ କିମ୍ବା କରିବାକୁ ଉପର
ବର୍ତ୍ତାକୁ ଲାଗନ୍ତେ ବାର୍ତ୍ତା-ବାହକ ସୁନ୍ଦର
ନିମ୍ନଲିଖିତ ପଥକଣ୍ଠ ପ୍ରଭାନ କର, ଜାହା ପା
କିବିମାରୀ ଅମୁ କୃଦୟରେ ହର୍ଷ ଓ କଷା
ପ୍ରକରର ଜାଗ ହେଲା । ହର୍ଷର ଜାରଣ ଏ
ଯେ ଅମ୍ବେ ପୁରୁଷ ହେଉ ଏକ ପ୍ରଭାବ କରିଥ
ଅନ ମନ୍ଦିରର ପରିକର ପରୀ ସଫର ମିଥ୍ୟାବସମ୍ବ
ଦେଇପାଇଛା । ୧୦ ମହାମ କାମେ କରିବା

ପରେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ କରିବା ସମୟରେ ଏହିଷୀ
ଏକ ଶୁଦ୍ଧିର ଅଳ୍ପ ବିମ୍ବାଦ ପରାମ କର-
ଥିଲେ । ସଥା—ଯାଇପୁରର ଅନ୍ତର୍ଗତ କଟ୍ଟା-
ପୁର କିବାସି କାନ୍ଧିରପଣ୍ଡାର ଯେହି
ଦେବିନାଥପଣ୍ଡା କାମକ କନ୍ଦେବ କ୍ରାନ୍ତି-
ତରେ ବୁଦ୍ଧିକ ହୋଇ ଗାହାର ଶୀ ମହିଳାଙ୍କ
ସର୍ବାତ୍ମ, ଏହି ଦେହାମୀ କଣ୍ଠପୂର୍ବ କରୁ ସଫାରୁ
ଅବଶେଷ ସମ୍ରାଜ୍ୟ କରୁ ସମାଦିବ ମିଥ୍ୟା କାହିଁ
ଗାହାଦ ପ୍ରେଇକର୍ମ କରିଥିଲାମ୍ବ ପ୍ରାସାଦପାଦ
ଅନ୍ତେକଷ୍ଟିତ୍ତ ହୋଇ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦିରର ଜ୍ଞା-
ନଥଙ୍କ ଅଛି ଏକ ସମ୍ମାଦିତମହାଗୟ ! ଯଦିପ୍ରେଇତେ
ପ୍ରକରକ ପରୀ ଯେ କଥର ପ୍ରଶାସନର କମଳ
ଗାହା ଧାଂହରଗଲୁ ଅବଶେଷ କରିଥିଲାର
ଅଭ୍ୟନ୍ତରେ ଅନ୍ତର୍ଥା ଅନ୍ତେକ ବୁଦ୍ଧି ପାମ
କିନ୍ତୁ ହୋଇ ବୁଦ୍ଧିକ ହିକାର ସମ୍ମାଦିବ

ଶ୍ରୀ କରୁତୁର କଲେ ମାଟେ

ମୁହଁରେଖ୍ଯ ।
ଲାପୁବେ ଜଣେ ପଥ ପଠାଇଥିଲ ଅପର
ତ ହୋଇଥିବେ ଅଦୟ କୈବଳ କିମ୍ବାରେ
ପରିବ ପ୍ରତିବ ପାପ ହୋଇଥାଏ ଅପର
ତା ବାବୁଙ୍କ କାନ୍ଦରେ ଜବେ ଟଙ୍ଗା । ୧୦ ଲା
କ ଦର ଅମ୍ବ ପିଟକୁ ପଠାଇବା ହେବେ
ତେ ସର୍ବର ବଢ଼ିଲ ପିଲାମ୍ବ ଦରାପର
ମୁ ମିଶରମାଜକୁ ଟ ୫ ଲା ମୁହଁରେଖ୍ଯ
କବ ଅପରିବ ପ୍ରତିବ ପାପ ହେବାନ କୁଳାଦିନ
ତଥୀ ତୁଣୀ ବୋଇଥାଇଲୁ ତାହାକିମୁ
ମୂର କ ଥିଲ ଯେ ଅପରିବ ବନ୍ଦ ଆଜ
ହବ ବୋଲି କିନ୍ତୁ ଅମ୍ବ ବୌଗିଲିପଦାନେ
ପାଇଁ ସମାଧାନ କରିଥାଏ । ଡଣୀ

କମ୍ବୁଳଙ୍କ ପରମାତ୍ମାରେସ୍ତ ।
ଶାଶ୍ଵତ । ଶା ପରମାତ୍ମାର ଗର୍ଜ ।

৪৬৩

ବାବୁ ବିଜୁନାଥ ପାତ୍ର ସମ୍ମାନ ବଲ୍ଲପାତ୍ର
“ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତକାବ୍ୟକ ଏକବି ”
“ ରାଧାକୃଷ୍ଣବିଦ୍ୟା ବିଜୁନାଥ ”

ଏହି ଉତ୍କଳପାତ୍ରଙ୍କା ସହି କଟକ ଦେଖି
କଟାର କଟକ ପ୍ରିସ୍ଟି-କୁମାରଙ୍କ ଯସାକିମଣ୍ଡି
ମନ୍ତ୍ରି ଓ ପ୍ରଧାର ହେଲା ।

କୁଳ ପାତ୍ର ଯେ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଶ୍ରୀ
ଜୀବନ
ପତ୍ର

ଗାପରଙ୍ଗ ମାହେ ଅପ୍ରତ୍ୟେ ସନ୍ଦର୍ଭ ନେଇଥାଏ ।

ଅପ୍ରତ୍ୟେ ବାର୍ଷିକ ମୁଲ୍ୟ ୫୫
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ହେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭
ମଧ୍ୟସଲ୍ ପାଇଁ ଜାବମାସୁଲ୍ ୫୩

ବ୍ରେତ୍ରାପତ୍ର ସବ୍ରଦିକ୍ଷନ ହାବନ ।
ବ୍ରେତ୍ରାପତ୍ର ମୁଲ୍ୟରେ ମହିନାରେ କାଲମବ-
ଦୋରେ ଯେଉଁ ଗହାମାନେ ସପଥତୁଳବ
ରେପନ କଳିଛ ପାଞ୍ଚାତ୍ରରେ ବହୁଥିଲେ ଯେ
ବ୍ରେତ୍ରାପତ୍ର ଅପ୍ରତ୍ୟେ ମାତ୍ରମେହୁରୁ
ମାହେବ ଜାହାଙ୍କ ଗୁହାର ଦେବାପାଇ ମାରପଟ
ତୁ ରାଜତନ୍ତ୍ରିଧର ଲୋକ ବାଜରେ ରଖି
ଥିଲେ ଜାହାଙ୍କ ଜୋବାକବନ୍ଦର ନକଳ ଉଲ୍ଲ
ପାଞ୍ଚମୁଖ୍ୟ ମାତ୍ରମେହୁରୁ ପାଇ ହେ ଶୁଣିବ
ବନ୍ଦର ମାନରେ ମିଥିଳା ସାକ୍ଷ ଦେବାର
ଅଭିଯୋଗ ଦେବାକରଣ ଜଳିପାହେବକର
ଦେବାକର ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ । ଜଳିପାହେବ
ପାଞ୍ଚମୁଖ୍ୟ ନାଲସ କରିବାରୀର ଅନୁମତି ଦେଇ
ଥିଲୁ ଏଥିର ବୋଧ ହୁଅଇ ଯେ ଶାର୍ଵ
ମହିନାରେ କେବ ଓ ମେଘପ ହେଲେ ପ୍ରକୃତ
ଜାହାମାନ ପ୍ରକାଶ ଆଇବ । ଏବେମା ମେଘନ
ପତଳ କର୍ମଚାରୀ ଅତିରିକ୍ତ କେବଳ
ଜଳିପାହ କର କାଗଜପତର ପାଇବେ ମାତ୍ର
ଜଳିପାହ କରେ ମୁୟ ୦ ଏହା କରିବେ କି
ଅନ୍ୟ ଜାହାଙ୍କର ହେବ ଜଳିପାହ ନାହିଁ ।
ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ଅଭିଯୁକ୍ତ ଏହି ଯେ ଅନ୍ୟ
ଜଳିପାହ ହେଲେ ତିଲ ହେବ । କିନ୍ତୁ
ପାଞ୍ଚମୁଖ୍ୟ ମହିନା ଜଳିପାହକଲେ ଆପାନି
ଜଳିପାହ ମହିନାରୁ ହୋଇପାରେ । ପରି
ପ୍ରେସରେ ଜଳିପାହ ଗୁହା ପାହିମଳ ବିରାଗରେ
ତୋହାନକି ଦେଇଥିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା କେବଳ

ଏବଜାର ନାମରେ କାହିଁକି କାଲମ ହେବ ହିର
କରିଥାର ନାହିଁ । ଏଥରେ କି ଅମ୍ବେମାନେ
ସେ ନୂରକିରଣ କଥା ମତି ଥିବାର ବିବ୍ରାମ
କରିବୁ ନା ପରେ ସେମାନଙ୍କ ନାମରେ କାଲମ
ହେବ ?

ନାରାନ କମିଶିଙ୍କ ବାର୍ଷିକ ।
ଅମ୍ବେମାନେ ପୂର୍ବର ଜଣାଇଅଛୁ ଯେ
ଏ ବର୍ଷ ନଗର ପରିଷ୍କାର ଓ ବାଟ ପାଞ୍ଚମାନ
ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ପକ୍ଷରେ ଶାନ୍ତି କମିଶି ବିଶେଷ
ମହିନୋମୋଗୀ ହୋଇ ଟାଇନ ଟାକ୍ତର ଭାବର ବ-
ନାଇ ଲୋକଙ୍କଠାରଥୁବୁ ଏକା ଆଦାୟ କଲେ
ଓ ମାହକୁ ୫୦୦ଙ୍କା ବେଳନରେ ଜଣେ ଅଧ୍ୟ-
କା କର୍ମଚାରୀ ନିୟମିତ କଲେ ଶର୍ତ୍ତାକାଳ ଅର୍ଥମୁ-
କ ହେବରୁ ସତ୍ତକ ପ୍ରତ୍ୟାମ ନାମାନ ପରି-
ବାର ହେବାର ଦେଖି ଅମ୍ବେମାନେ କରିଥା
କରିଥିଲୁ ଯେ ଭଲ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ମାତ୍ର ଏବେ
ବର୍ଷାକାଳ ଅପେ ଭେବହୋର ମଳ ଅଭିଭୂତ
କଲ ହୋଇ ନାହିଁ । ଗରବର୍ତ୍ତ୍ୟନଙ୍କରେ
ଯେପରି ସତ୍ତକ କମ୍ପ ଚର୍ଚିପାଇରେ ୨୦୦ ସମାନେ
ପଢ଼ିର କୁଟୀ ଶାନ୍ତି କମିଶିଙ୍କ ଅଣିବାଦ କରି-
ଥିଲେ ଏ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି କରିଥିଲୁ
ସତ୍ତକର ଦରମାରୁ ପିବା ପାଇଁ ଏକ ଅତିରି
ଲୋକ ପୂର୍ବେ ଯେମନ୍ତ ବିଲାହାରରେ ଗୋଟିଏ
ଥୋର ଗରେ ପଶୁଥିଲେ ସେହିପରି କରିଥିଲୁ
ସତ୍ତକରିଥିଲେ ଯୋଜା ପିନ୍ଧି ଗଲିବାର ପ୍ରାୟ

ରହଇ ହୋଇଥିଲୁ । ଏ ସବୁ ଅବଶ୍ୟ ଦେଖି
ଅମ୍ବେମାନେ ମନେ କରିଥିଲୁ ଯେ ଶାନ୍ତିକମି-
ଶାନ୍ତି କରିଗରିବାନେ ଆଉ ବିଅନ କରିଥିଲୁ ।
କରିଥିଲୁ ନଗର ପରିଷ୍କାର ପାଇଁ ଯେଉଁ ମେହି-
ନୂରମାନେ ସବ୍ରାତ ନେଇଁ ବୁଲନ୍ତି ଜାହାକର
ଦଶକାଳ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲୁ । ବର୍ଷା ହେତୁର
ବକ୍ଷିଦିନ ଏବା ବାହାର ପାରନ୍ତୁ ନାହିଁ ଓ ସତ୍ତ-
ବମାନ କେବେ ପୃଷ୍ଠା ଧୂମ୍ ଧୂର୍ଥରେ ପରିଷ୍କାର
ହୋଇଥାନ୍ତି ।

ମାତ୍ର ଏ ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉ ନାହିଁ ବୋଲି
ଯେ ଶାନ୍ତିକମିଶି କରିଗରିବାନେ କୁଟିଥେଲୁ
ବିଅନିଷ୍ଟିରେ ଏମନ୍ତ ନାହିଁ । ସତ୍ତକରେ କରିଗୁ
ବିଶ୍ଵାର କରି ଏକ ଶାନ୍ତି କରିବାରେ ଜଣା ଅନୁକରେ
ଲୁଗିଥିଲୁ ଓ ଏହିପରିମାଣରେ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ
ଦିନକି ମଧ୍ୟରେ ସବୁ ସତ୍ତବମାନ ମରିବା
ହୋଇଥାରେ କିନ୍ତୁ ଆଉ ହେବେବ କରି
ମଧ୍ୟ ଲୁଗିବିହାରିଥିଲୁ । ଅମ୍ବେମାନେ ଦେଖିଲୁ
ଯେ ଜଣାମାନା ସମ୍ମାନରେ ଜଣାବାବାଗ
ପୋତା ବିହୁରଦିନରେ ପୂର୍ବକର୍ମାରେ ପତ୍ରଥିଲୁ
କର୍ମଚାରୀ ଜହିର ନାହିଁ ଏହିଥିରେ ଜାଲ ହୋଇଥାରି
ଯାଇଥିଲୁ ମାଟୀ ଉଗେପୁ ହେଉଥିଲୁ ବର୍ଷାହେତୁ
ସମୟ ନାହିଁ ଯାଗାରେ ମାଟୀ ଉଗେବ କରିବା
କେମନ୍ତ ବୁଦ୍ଧି ବଥା ଶାନ୍ତି ଦେଖି ହିଂଦୁ
ସମସ୍ତଙ୍କ ଅନୁଭବରେ ଅସିବ । ଏକ ଶୋକର
ମାଟୀ ପତ୍ରରେ ଦେଲକୁ ଅଧିତୋବାର ଜଳରେ

ବହୁଯାଏ ଜଥାର ଏ କର୍ମ ନିବାହ କରିବାକୁ
ଏତେ ଶୁଣୁତର ବୋଧ ଦୋଷାଇଅଛି ଯେ ଏମନ୍ତ
ଅବସ୍ଥାରେ ମଧ୍ୟ କର୍ମ ହେଉଥାଇଁ ଅଥବା ଏ
ପୋଖଣ୍ଡଗୁରୁ ନଗରର କେତେଲୋକର ଉପ-
କାର ହୃଥର ଜଣାପଦ୍ଧତି ନାହିଁ । ଏଠାକୁ ପାପ
କେତେଲୋକ ଗାଥୋଇ ଯାଇଁ ନାହିଁ । କେବଳ
ଜଣାଗାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହୃଥ କରି ଚାହୁଁ ହେଉ-
ଥିବ । ଏଥାକୁ କରେଲୁଏ କରେଶର ପୋଖଣ୍ଡ
ବୋଲ୍ମୟାଇପାରେ ଓ ଜାନ୍ମ କରେଶଗୁରୁ
ଏଥର ପରିଥିର କାର୍ଯ୍ୟ ହେବାର ଉଚିତ ଜାହା
ନ ହୋଇ ଯାଇନ ଯାକୁର ସେ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉ-
ଅଛି । ନଗର ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ପୋଖଣ୍ଡ ଅଛି
କି ଯାହାକୁ ସବ୍ସାଧାରଣ ବନ୍ଦହାର କରିବୁ
କି ଯାହା ବନା ଦେମାନକର ନିବାହ ହେବା
କିମ୍ବା ଗଜାନନ୍ଦର ପୁରୁଷୀ ଏଥର ଉପାଦାନର-
କୁଳ ଅଟଇ । ଏଥରେ ବନ୍ଦର ଲୋକ ମୁନ୍ଦ
ଦେବନ୍ତି ଓ ଜ୍ଞାନାଧାରୁ ଜଳ ବୁଝାଇବା
ଯାଏ । ଏ ପୋଖଣ୍ଡ ଦଳ ଓ ପଢ଼ିରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ
କି ଜଳ ଏତେ ଦିଶା ଯେ ଜାଗନ୍ନାନେ କୋକେ
ଗାଥୋଇ ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ଓ ଦର୍ଗାରେ ଲବ-
ଅତର ଲୋକ କଷ୍ଟଦେଶୀ କରନ୍ତି । ମାତ୍ର ଏଥର-
ପାଇଁ ଯାତନ କରିପାର କେହି ହକ୍କ ହବିଲୁ
ନାହାନ୍ତି ଓ କିମ୍ବା କରିବ ବନ୍ଦୁ ହେବ ନାହିଁ ।
ଯାହା ଗୋଲକୁ କି ପାପଧନ ପାଦ୍ମିନୀରେ
ବିଷ୍ଣୁ ହୃଥର ଯାଇନାହାକୁ ତଳା ପାଇ ହେବ
କଥା ହେବାକୁ ।

• ସମ୍ପଦବିହାର କୁଳମାଳା ।

ଶ୍ରୀମତ୍ ଲେଖଣଙ୍କା ଗବୁର୍ର କାମଳ
ମାହେବ ବନ୍ଦହେବର କେଳଗାସନ ପ୍ରାଣକା
ସଂଗୋଧଜ ବରବାକୁ ଦୂରପୁରିଜ ହୋଇ
ଚିରିଜ ବମ୍ବଗୁଣ ଶ୍ରୀମତ୍ ହିତ୍ତା ଯାହେବକୁ
ଛନ୍ଦମୁଖୀର ଜେନବଳ ପଦରେ ଦିସ୍ତ୍ରି
ବରଅଛନ୍ତି । ଏତେ କାଳ ଏ ପଦରେ କେବଳ
ଆମ୍ବର ଜାଣିବା ମୋକ ନିୟମ ହେଉଥିଲେ ।
ଏହିକୁ ଦିଲାପୀନଙ୍କ ନାମର ଜଣକୁ ଏ ବର୍ମ
ଦେବାର ନିମ୍ନମ ହେଲା । ମାନୁଦିବ ଜାମାନ
ଯାହେବ ଏହି ସର୍ବବର୍ତ୍ତନର ଅଭିପ୍ରାୟମାନ
ଶ୍ରୀଏ ଘୃବଦୀପରେ ବୁଝାଇ ଲେଖିଅଛନ୍ତି
ତାହା ପଠି କର ଅମୂଳଙ୍କୁ ଜଣାଇଲୁ ଯେ
କେଲଖାନା ସଂଗୋଧନ ବନ୍ଦମୁଖେ ଯେ ଯେଉଁ
କଥାମାନ ଲେଖି ଅଛନ୍ତି ତାହା ହଜାର ଅଛନ୍ତି

ଓ ପଚଳିଲ ପ୍ରଶାଲିପୀଗୁ କେଳଖାନାର ପକୁଳ
ଉଦେଶ୍ୟ ସାମ୍ରଥ ହେଉ ନାହିଁ । କେଳଖାନା
ବରିବାର ତାପୂର୍ଣ୍ଣ ଏହି ବି ଯେଉଁମାନେ
ଅପରାଧ କରିବେ ଧେମାନେ ମେତାରେ ଯହାଜା
ଦେବ କଲାପ ମୁକୁଲାର ଉତ୍ତାପ ଅର୍ଥ ଅପ-
ରାଧ କରିବେ ନାହିଁ ଅର୍ଥାତ୍ ଅପରାଧମାନଙ୍କର
ଚିହ୍ନ ସଂଶୋଧନ କରିବା ନିମିତ୍ତ କେଳଖାନା
ହୋଇଥାଏ । ଯେବେ ସେ ଉଦେଶ୍ୟ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି
କି ଉପରି କେବଳ କେଳପୁନ କେମନ୍ତେ ଅର୍ଥ
ଉପାର୍ଜନ ହେବ ଏହି ଉତ୍ତାପ କରିବାରେ ଅପରାଧମାନେ
ରହିଲେ ତେବେ ଦଶ ବିପରୀ ହେବ ହେବ
ଦିଦିମାନେ ବହୁତ ବାର୍ଷିକ ନ କଲେ ତାକୁ
ଦେବ ନାହିଁ ଓ ମନରେ ହର୍ଷ ନ ଥିଲେ ବଧୁର
ବାର୍ଷିକ କରିବେ ନାହିଁ ମୁକୁଲଂ ଧେମାଜଙ୍କର
ମୁଖ ଲୋକବାବୁ ଦେବ ଓ ଯେବେ ସମ୍ମବେ
ରହିଲେ ତେବେ କେଳଖାନାକୁ ଅଠିବାର ଦିନ
ଫଳ ହେଲା ନାହିଁ । ଅର ଏହି ଅପରାଧା ଏହି
ଯେ ବହୁତ ଦିନପାଇଁ ଯେବେମାନେ କରିବା
ଅଛନ୍ତି ଭାବାକୁ କୌଣସି କରି ବିଜ୍ଞାନରେ
ଧେମାନେ ତାତ୍ତ୍ଵ ଗିରି କରିବାରୁ ଓ ତାତ୍ତ୍ଵକ
ବର୍ମିଷ୍ଟାଗୁ ଲାଭ ଫୁଥର ଅନ୍ତଦିନର ଦିଦିମାନେ
କିଛି କରି କାଣନ୍ତି ନାହିଁ ଓ ତାତ୍ତ୍ଵକୁ କିଷ୍ଟ
ଦେଇ କରି ନେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧେମାନଙ୍କର
କାମବାସର କାଳ ଫୁଲ୍ଲ ହୋଇଥିବ ଏ ବିବେ-
ଚନାରେ କିଷ୍ଟ ଦିଲା ଦିଥିଯାଏ ନାହିଁ ଫଳେ
ଧେମାନେ କିଛି କରି କରନ୍ତି ନାହିଁ ଓ ତିକି
ପରିଜନ ସହିତ ଦଶ ଦେବ କରିବାର ଅଛି
କିମ୍ବା ହୋଇଯାଏ । ପ୍ରକୃତରେ ଏହିମାନଙ୍କ
ଉତ୍ସୁକ ଦଶ ଦେବାର ଭରତ ବାରତ
ଧେମାନେ ଦଶ ଦେବ କଲେ ଅର ଅପରାଧ
କରିବେ ନାହିଁ ଓ ଧେବ କେଳଖାନାରେ
ମୁଖରେ ରହି ଶୁଳ୍କଯାତ୍ରୀ ତେବେ କେଳଖାନାକୁ
ଅଛି ତର ନ ଥାଏ କିମ୍ବା ବହୁତ ଦଶ କେଳ-
ଖାନାରେ ରହିଲେ କିଛି ଅନିଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଶୁଳ୍କଯାତ୍ରୀ ଅପରାଧ କରିବାକୁ ଉତ୍ସୁ-
କୁଳ କିମ୍ବା

କେବଳାକା ଶାମନରେ ଏହି ପ୍ରଥାର
ଗୋଲମାଳମାନ ଦେଖି ଲେଖୁଛନ୍ତି କବିତ୍ତର
ବିର ବନେ ଯେ ହାହମମାନେ ଯେଉଁ ଉଦେ-
ମରେ ଅଧିକାରୀଙ୍କ କାଗଜାଧର ଦ୍ୱାରା ବିଅନ୍ତିର
ଦେଖି ଉଦେଗ ସଫଳ କରିବା ପାଇଁ କେବଳ
ମାନାର ଭାବ ହାହମଙ୍କ ମଧ୍ୟର କଣ୍ଠେ ଅର୍ପଣ
କରିବାକି ହାତିର । ଏ ବାହି କେବଳାକା

ଆୟ ବୁଦ୍ଧି ଲପରେ ଦୃଷ୍ଟି ନ ରଖି ବିଶ୍ୱର
ବିଧାନ କରିବେ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଏ ପ୍ରତାକର ସହୃଦୟରେ
ଅନ୍ତମୋଦଳକାରୀ ଥିଲୁ । ବିଶେଷରେ ଯେଉଁ
କମ୍ପର୍ଟମେନ୍ଟରୁ ଜେଲ ପାଇନପ୍ରାଣୀ ଧରେ
ଥିଲ କରିବାକୁ ଲେଫ୍ଟନଞ୍ଚ କବର୍ଟର ସିର
ବରାଇଲାଗି ଆହା ଅଛ ଉତ୍ତମ ହୋଇଥାଏଛି ।
ପ୍ରାୟରୁ ହଙ୍ଗମାଧାରେବଳ୍ଲ ଗୁଣ ଅଧିକ୍ୟ ଲେବାକୁ
ବିଶେଷ ଦେଖେ କଣ ଥିଲୁ । ଅମ୍ବେମାନେ
ଆହାଜର ସମ୍ମରି ପ୍ରଗଂମା କରି ନ ପାଇଁ ।
ସେ ଏଠାରେ ଥିଲ ବେଳେ ସବ୍ସାଧାରୁଙ୍କ
ଅପଣା ସଂଗୁଣରେ ମୋହର ବରାଖିଲେ ।
ଏହାଙ୍କହୀନ ସେ ଏ ବର୍ମ ଉତ୍ତମଦେଖେ କିବାହ
ହେବ ଓ ଅଳ୍ପକାଳରେ ଉତ୍ତମ ବିନୋଦମୁ
ହେବ ଏଥରେ କିଛ ମାତ୍ର ସନ୍ଦେଖ ନାହିଁ ।
ପୂର୍ବେ ମାତ୍ରକୁଣ୍ଡଲକୁଣ୍ଡଲ ଜେଲର ପାଇନ
ବେଳେଥିଲ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେହି ପାଇନ ପ୍ରତି
ହେବାର ଦେଖାଯାଏ ।

ଶାର୍ମିଳା ବଦ୍ରିକାର ଲିପିନ

ବଜ୍ର ଘଣ୍ଟାଯୁ କାର୍ଷକ ବିଜ୍ଞାପନ ବସନ୍ତରେ
ବୋର୍ଡ ରେବନ୍କୁ ଓ ଗବ୍ରେମେରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ଯେଉଁ ଚଠି ପଦମାନ ଲେଖା ପଶା ହୃଦୟ
ଭାବରେ ବାବମକର ଦିଲି ହେବାର ପ୍ରଥମ
ପଢ଼ିଥୁବା । ଅନୁମାନକର ନାନକ ଲେଖନ୍ତନୀଙ୍କ
ପରିଶର ଅନୁମାନ ପାଇଁ ଧରନ ମହାକାମାରେ
ନୂଜନ ଦିମ୍ବମାନ କଳାକ ଅଛନ୍ତି । ବୋର୍ଡ
ରେବନ୍କୁ ଭର୍ତ୍ତରୁ ମର୍ତ୍ତି ଯେତି ଶଖାକାରେ
ବଜ୍ରନ୍ତ ବିଷମ୍ବତ୍ତ ବାହୀକ ବିଜ୍ଞାପନ ଲେଖନ୍ତି
ଯେଥରେ ବେଳେ ଘୋଟିଏ ଜଳମା ଓ ଜାହାଙ୍ଗ
ବିଧିକୁ ଦୂର ଅଛି କିନ୍ତୁ ମାଠେଗାର କଥା ନା
ଥାଏ । ଲେଖନ୍ତନ୍ତ ମହାରଙ୍ଗ ଏଥରେ ଅନ୍ତର୍ମୁଖ ହୋଇ ବୋର୍ଡରୁ ଲେଖନେ ଯେ ସହ
ଦିନ ଧାରା ଧାରା ଅନୁଯାୟୀ ଧାରା ଧାରା ପରିଭାବ
କର କମ୍ପୀକାର ଓ ପ୍ରକାକର ପରିଷର ଏଗନ୍ତ
ବିରାହିପୂର୍ବ ଓ ରାମ୍‌ପୁର ବନ୍ଦୋବନ୍ଦୁକ ଫଳାଫଳ
ଏବଂ ଗଜମ୍ବ ବିଷପ୍ତ ଅନ୍ୟ ବହୁକ ଶୁଦ୍ଧିବ
ଅବରାହମ୍ବ ବିଷନ୍ତ ମାହୁତରିଯେ ଦିନିନ
ଦରବେ ଏ ଅନ୍ତର୍ମାନ ଯେ ଧାରାଗରେ କଲ
ଏଥରେ କିନ୍ତୁ ସନ୍ଦେହ ହାହିଁ ଓ ଶାଶ୍ଵତ
ବାସୁନ ଧାରେବ ଗଜମ୍ବ ବିଜ୍ଞାପନ ହଂଗୋଥିନ
ପଞ୍ଚରେ ଯେମନ୍ତ ଅନ୍ତର୍ମାନ ଦେଲେ ସେଥିରୁ

ବିଦ୍ୟମତ ପ୍ରତିଧାଳିତ ହେଲା କି ନାହିଁ ଏଥରେ
ଦୃଷ୍ଟି ରାଖିଲେ ଥାନେବି ମଙ୍ଗଳ ହେବ ।

ବୋର୍ଡରେବେଳୁ ଏଥାଜ୍ଞାପାଇଁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ
ଯେ ସ୍ମୃତି ବସନ୍ତ ବିଷୟର ବାହୁଲ ବର୍ଣ୍ଣନା
ହୋଇ ନ ପାରେ ମାତ୍ର ଏହାଥିରୁ ଉତ୍ସମ୍ବନ୍ଧ କରି
ଜ୍ଞାନାବାଦିମଙ୍କଠାର ପଦିଶେଷ ଅବଗତ ହୋଇ
ଆଗାମିବର୍ଷରୁ ଆଜ୍ଞାମାନ ପ୍ରଫାଲନ କରିବେ ।
କିନ୍ତୁ ଏଷମ୍ଭେ ବିଷୟର ଅବଗତ ହେବାପାଇଁ
ବୁଦ୍ଧିର ପରିବଳକ ଅଛି । କିନ୍ତୁ ଜ୍ଞାନମ
ସମ୍ବନ୍ଧୀ ବଦଳି କରିବାର ନିୟମ ଥିବାର କୌଣସି
ହାବିମ ଅପଣ ଅଭିଭାବରେ ଥିବା କୁମିଳଗ୍ରାମ
ରହାପିଲ ଶତ, ମାତ୍ର, ବ୍ୟବହାରର ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ପରିବର୍ତ୍ତ ଯାତ୍ର କାହିଁ ଓ ସେ ସବୁର ଅଞ୍ଚଳ
ଥିବାର ବଦଳୁମେକୁଳ ପ୍ରକାର ଉତ୍ତର ଦେଇ
ପାରିବେ ନାହିଁ । ଏବେ ହାବିମ ଏକ ହାତରେ
ବନ୍ଧୁକାଳ ରହି ଲୋକଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ମିଶିଲେ
ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ଭଲ ମନ କାହିଁରେ
ହେବ ବିରୂପ କର ପାରନ୍ତେ । ଅଳ୍ପଦିନ ଏକ
ହାତରେ ରହିବାର ଏମାନେ ସେବନ୍ତ ଜ୍ଞାନି-
ପାରିବୁ ନାହିଁ ଦୟା ପିଲ୍ଲାହାକୁ ଏକାନ୍ତ ବାହୀ
ଥିଲେହେ ହେଲାରେ ବନ୍ଦପାଇ କରନ୍ତି ।
ଜୀବାଜର ମନରେ ଏହି କଥା ଜାତ ହିଅଇ
ଯେ ସେମାନେକ ଏଠାରେ ଉପରେ କାହିଁ
ଏବେବୁ ଜାଗିବାକୁ ଛାହିଁକ ଯତ୍ନ କରିବେ ।
ବୋର୍ଡରେ ଏଯୁକୁଳ ପ୍ରବଳ ଜ୍ଞାନ କରି ଗବୁଣ୍ଡି-
ମେଣ୍ଡ ଉପରୁ ବଜାଳା ଗବୁଣ୍ଡମେଣ୍ଡକୁ ଏହାର
ପ୍ରତିବାର କରିବାପାଇଁ ଅଦେଶ କରିଅଛନ୍ତି ଓ
କଜାଳ ଗବୁଣ୍ଡମେଣ୍ଡ ସେଇଥ ପ୍ରତିବାର
ଦେଖାରେ ଅଛନ୍ତି ।

ଏଥେର ଜ୍ଞାନୀଏ ଯେ ବଣିକ ଚିହ୍ନ ବି
ବଦଳିବଳ ଭାବପ୍ରାପ୍ତ ହାତମାନେ ଅଳ୍ପକା-
ଳରେ ବଦଳି ହେବେ ନାହିଁ ଓ ସର୍ବକୁ ବର୍ଣ୍ଣ
ଗାହାରୀର ଯେ ରାଜ୍ୟମାନ ବୃକ୍ଷର ହେବ
ମେଘର ଦିଏ କି ପରମାଣରେ ଅପଣ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘକା
ଦିଷ୍ଟଦ୍ୱାରା ଅବଶର ଦୋଷରେହିନ୍ତି କଣା ସବୁ ।
ଏହାର ଅବଶର ଭତ୍ତମ ଆଜି କିନ୍ତୁ ଅମ୍ଭେମାନେ
ବହୁକାଳେ ଯାହା ଦେଖି ଶୁଣି ଅମୁଖକୁ
ଉଦ୍‌ଧର ଗୋଟିଏ ଅଧିକାରୀ ଜ୍ଞାନୀଏ । ହାତ-
ମାନେ ଆପଣ ଏମିବାରେ କିମ୍ବ କେମନ୍ତ
ବାର୍ଷା ଲଭ୍ୟରେ ଓ ପ୍ରକାଶର ମନୋଦାତ
ଦୋଷ ଅଛନ୍ତି କି ନାହିଁ ଏଥର ବିଶେଷ ତତ୍ତ୍ଵ
ଗଦଣୀମେଖ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଏହି ଦେଇବ
ଯେବେ କୋଣି କିମ୍ବ କି ସବୁତୁହିକନନ୍ତି

ହାକୁମ ମନ୍ଦ ହୃଥର ତେବେ ଜାହାର ବଦଳ
ତୁଲ ଜାହା ହାତର ପ୍ରଜାଙ୍କର ଦିନ୍ଦୁର ଘାରତାର
ଅନ୍ୟ ଚରିତା ନ ଥାଏ । ଶ୍ରୀଗାନ୍ଧିମାନେ
କିତାନ୍ତ ଗାନ୍ଧୀ ଓ ପୁଣ୍ୟମନ୍ଦିର ଏବଂ ଜୟାତିର ।
ହାକୁମ ମନ୍ଦ କଲେ ଭାବାଙ୍କ ନାମରେ କାହା-
ରିକୁ ଜଣାଇବାକୁ ମାହସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଓ
ପଦେ , ସେମାନଙ୍କର ମନ୍ଦ ଘାଁବାର ସମ୍ମାନନା
ଆଏ ଏ ଅବସ୍ଥାରେ ଯେଉଁଠାରେ ମନ୍ଦ ଦାଖିମ
ଥୁବ ସେଠା ଲୋକ ବହୁକାଳ ଜାନାକଷ୍ଟ ସହିୟ
କରିବେ ଓ ଯେଉଁମାନେ ଭଲ ଦାକିମ ପାଇ-
ବେ ଅପାର ସୂର୍ଯ୍ୟରେ ଦିନ ବାଢ଼ିବେ ଗୀତ୍ ,
ବଦଳି ଛେଲେ ସମସ୍ତକର ଦୁଃଖ ଦୂର ସମାନ
ପତ୍ରଯାଏ ଅଭିଏବ ଥମେନାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ
ଯେ ହାକୁମଙ୍କ ବଦଳି ହେବା ଉଣା କରିବା
ନିୟମ ସନ୍ତେଷେ , ଗର୍ବମେଘା ଏମନ୍ତ ଗୋଟିଏ
ନିୟମ କରିବେ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ହାକୁମ ଆପଣା-
ଅଧୀନସ୍ଥ ପ୍ରଜାଙ୍କର ମହୋନାତ ଅଟନ୍ତି କି ନା
ଓ ଯେବେ ମନୋନାତ ନୁହନ୍ତି ତହିଁର କାରଣ
ଦି କମିଶିର ଓ କଲେହୁର ସାହେବମାନେ
ଦର୍ଶକୁ କର୍ତ୍ତା ଭାବି ଉଦୟ କର ଗର୍ବମେଘଙ୍କ
ଜଣାଇଥିବେ ଏଥରେ ଯେମନ୍ତ ଦେହ ବାହା-
ରିୟର ପଣ୍ଡପାତ ଲ କରିବେ ।

ସାଧୁଦ୍ୱିତୀ ସଂବାଦ

ବାହୁ ବରଦାକାନ୍ତି ମୟୁମଦାର ହେୟୁଣ୍ଠି-
ମାଛଫ୍ରେଶକର ଯେବମନ୍ତ ଦ୍ରବ୍ୟ ଗୃହୀତାଙ୍କ
ଥିଲା ତାହା ସମ୍ବାଧୀ ପ୍ରଥମ ହୋଇଥାଏ ତାହାଙ୍କ
ବସାରେ କୌଣସି ଗର୍ବର ଗେରା କରିଥିବାର
ସମ୍ବନ୍ଧ ହୁଅଇ ।

ଗତ ମଞ୍ଜଳବାର ସନ୍ଦରେ ଯୋବଗରେ
ଜୀବକ ଦରେ ସିନ୍ଧିକର ବୈତେଜଣ ଦେବ
ପରିଥିଲେ ଚନ୍ଦ୍ରମାନର ନିଶ୍ଚା ଉଲ୍ଲବ୍ଧିବାଟି
ସେ ଖେରକୁ ଧରିବାକୁ ଅଛି ଆଜିମାନେ
ପନ୍ନାରଗନେ ମାତ୍ର ଯାହା ହାତରେ ଦିନକାଠି
ଖୁଲ୍ଲ ସେ ଧରୁଥିଲା ଏହାକୁ ଧରିବାବେଳେ
ସେ ସିନ୍ଧିକାଠିରେ ଧରିବାବାଟି ମୁଁରେ ଆପାତ
ଦରିଥିଲା ।

ବଡ଼ ମନ୍ଦିରାଳୋଟ ମଙ୍ଗଳବାରପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ପ୍ରାୟ ଦିବାରୁଧି ଲୁଣାସ୍ତରେ କୃଷ୍ଣଦେବାଚ
ଏ ଲଗରର ଅନେକ ଘରର ବାହୀ ଭାଙ୍ଗି ପଢ଼ି
ଅଛି ଓ ଲୋକମାନେ କଟିଲାରେ କିମାହ
ହୋଇଥିଲା !

ଅମେସୁମାରେ ଅବଗତହେଲୁ ଯେ ଶାସ୍ତ୍ର
କମିଶ୍ନ୍ରମାଦେବ ଜୃଦକୁ ଫେରିଥାଏ ପ୍ରତିବିନି
ଦୁଇ ଏକଶାଖା ଶାସ୍ତ୍ର କର୍କଟ୍ ଦେବକଳ
କରେଗାର କାଗଜପତି ଉଦାରିଙ୍ଗ କର୍ତ୍ତାଙ୍କରେ ।

କେନ୍ଦ୍ରର ବିପ୍ରାହରେ ଡେଣାର ଉଚ୍ଛଳ-
ଶ୍ରବ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଗବ୍ରୁମେଘଙ୍ଗୁ ସାହାଯ୍ୟ
କଥୁତାରୁ ପ୍ରାୟକୁ ଲେପ୍ତକଣଗୁ ଗବ୍ରୁରଙ୍ଗ
ପ୍ରାର୍ଥକାନୁଥରେ ମହାମାନ୍ୟ ଗବ୍ରୁର ଜେହର-
ଲକ ଚିକର ଯେ ଯେମନ୍ତ ସମ୍ମାନ ଧାଇଅ-
ତିରୁ ପକାଇଛେଲ ସଥା ।

ମନ୍ଦିରାଳ ପାଇଛିଥା }
ଜମିଦାର } ଗଢାବାହାଦୁରପଦ

ଏହାଙ୍କ ବେଦଗ୍ରୀ
ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଵିଦାସ } ତାଳ ଉଚ୍ଚବାର

ଧାନ୍ୟବକ୍ଷିପାଳ
ହାତହାଥ ସରେନ୍ଦ୍ରିୟ

ପ୍ରାଚୀନ କୁଣ୍ଡଳ	ଧନ୍ୟବାଦ
ଉପେନ୍ଦ୍ରଜା	
ମହିଷାରବୋତ୍ତା	୧୦୩୫

ନେହାରୁକ ଭଗାରଥମେ-
ଦିବାହାତ୍ମର, ଛେଳାନାଳ

ଏହାକର ଜମାଦାର } ଏକ ତରବାର ଓ
ସଜ୍ଜାତିଆଳୀ } ପରାଣିଧନା

ଗଜା ମୁକିନ
କନ୍ଦିବାରଥମ୍ଭୋ } ୪୩୭ବାଦ୍ୟତିତ୍ତପଥ

ହୃଦୀ ଉଧାର ଦେଉଥିବାଟି

ଯୋଗେତ୍ରବାମନ୍ତୁ ଜମ-
ଦାର ଥିଲୁକି

ଶ୍ରୀ କୃଷ୍ଣରୂପ ମଦଗୁଡ଼
ଜଗଦେବ ହତୋଳ

ଗୁରୁ ପ୍ରାକରଣ ମୁଗନ୍ଧାଥ
ବେବର୍ତ୍ତୀ ପୂଠନାୟକ

ଅଠବର୍ଷ
,, କୁତୁହଳ ମର୍ଦଗୁଡ଼ି
ପାଇଁ ପାଇଁ

ବୁଦ୍ଧାନନ୍ଦ, ମାଲିକ	ପୁଚ୍ଛ ପଥ
,, ନଟବଜ୍ର ମର୍ଦ୍ଦଗୁଡ଼ିମ- ଶବ୍ଦବ୍ରତ ଶାଶ୍ଵତ	

„ଦୁଇତର କର୍ମବର ମ-
ହାପାଦ ତିବିରଥ

„କୁଷ୍ଠଚନ୍ଦ୍ର ଧୀରଙ୍ଗରଙ୍ଗ-
ମଧ୍ୟଧୂର

,, ଦିବରିଠିଦେବ ପଟ୍ଟିଆ
ବାବୁ ଗୋଧୀବଜ୍ଜରହୀମ୍
ମନାପଦ କାଳିଘର

ନୁଆଗଡ଼ର ଗ୍ଲା ଶା ଶକ୍ତି ଲହୁ ବିଶେଷ
ଦ୍ୱାରା ମାନିଥାନ୍ତା ଓ ବାରୁ ଗମଗୋପାଳଙ୍କୁ ଯଥା
ସୁରରେ ସ୍ଵାମୟ ପିଷାକମିଶୀର ମେପର ନିଯନ୍ତ୍ର
ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ମହାରଜ ଦିନ୍ଦିପୂ ବିଶୁର ଟଙ୍କା ଥାଇ କର-
ଅଛନ୍ତି । ପାଯୋନିୟକ ବୋଲନ୍ତ ଯେ ପଣ୍ଡର-
ଧରରେ ଧିନାନାମରେ ଏବ ଠାକୁର ଅଛନ୍ତି,
ଗାହାଙ୍କୁ ମହାରଜ ବୋତିଏହକାଗଠକାର
ଅଳକାର ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

ବମେ ଗେଜେଟର ପ୍ରକାଶ ଯେ ବିଶେଷାଳ୍ୟ
ପ୍ରଧାନ ଚିତ୍ରପୁକ ଦିଁଁ ସାହେବ ମାର୍ଗିକ
ଠ ୧୦୦୦ ଲା ବେଳେ ପାଇଥିଲେ ସଂପ୍ରତି
ମହାରାଜ ମହାରାଜା ଶୁଭକୃଷ୍ଣ ଏହାଙ୍କ
ମରିଛି ଠ ୧୦୦ ଲା କେତନ ଦେବାକୁ ଅଜ୍ଞା
ଦେଇଥିଲୁ । କବିମେଣ୍ଣା ଇଣ୍ଡିଆ ଏଥିମ
କିମ୍ବା ହୃଦୟାଠ ପ୍ରହଳାଦିଲେ ଭଲ ହେବ ।

ଉତ୍କଳପରିବାର ପ୍ରକାଶ ସେ ଯେଦୋଜନର-
ଶିକ୍ଷଣରେ ଯେଉଁ ଧୂଆଁ ବିଲ ଜାହାଜ ବୁଦ୍ଧିଯା-
ଇଥିଲୁ ଜାହାଜିଗରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଫୁଲ୍‌ଫୁଲ୍ ବିଲ
ଅଛି ମାତ୍ର ଅରମଧ ବୁଦ୍ଧିକାବାଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା
ବୈଥିଲୁ ଅବଧି ଦିବ୍ୟମାନ ବାହାରିଥିଲା ।

ବୋଗିନ ନଗରରେ ଜଣେ ସାଧିଷ୍ଠା କେ-
ଲାଇ ଶାତ୍ର ହୋଇଥିଲା । ଜଣେ ଲେଖ ଏବି
ଗୋପାଇତ୍ତରେ ଗୋଟିଏ ସାଧ ଘୋଡ଼ାର ରଖି
କେଲାକୁ କହୁଲ ଏ ଜାଗରେ ସାଧ ଥିଲେ
ଧର କିମ୍ବା । କେଲା ଚମ୍ପି ବଜାଇ କେବେ-
ବେଳ ଉଦ୍‌ବାଗ କହୁଲ ଯେ ଏଠାରେ ସାଧ
ନାହିଁ କହୁଁ ସେ ଲୋକ ଏ ବିନ୍ଦୁକୁ ମାଛିଦେ-
ଢଙ୍କ ନବିନ୍ଦକୁ ଧର ଦେଇ ପ୍ରଜାଜଣା ପୂର୍ବକ
ପଞ୍ଚା ନେଇଥିବାର ଅଭିଯୋଗ ଦିଲ ଓ ପ୍ରମା-
ଣରେ ପ୍ରକାଶ ଦିଲ ଯେ କେଲା ଦେଇବେଶକ୍ରି-
ଯୀ ଯେଉଁ ବେ ସବୁକୁ କୁମ୍ଭିବାଜା ନିରଦ୍ଵାଗ
ତାହିବାକୁ ଶିଖାଇଥିଲ । ଗୋପନ ଜୀବରେ
ଦେଇଠାରେ ସାଧ ଶ୍ରୀ ଦେଇ ତୁମ୍ଭି ବଜା-
ଇଲେ ସେମାନେ ଜାହା ପାଞ୍ଜଳ ଅପନୀ ।

ଏହବର୍ଷ ରେଷ ହୁବରେ ଯେଉଁ ଥିଲା
ବିଦିଶୀଳ ଅର୍ଥାତ୍ ଚନ୍ଦ୍ରପର୍ବତ ବିଲାଗରେ
ବଜାଦେଶରୁ ଅଛିବେ ଆହୁମାନଙ୍କରେ ତିଳିକରେ
ବିଜାଳୀ ଅଛିନ୍ତି ଏମାକେ ଧରାକ୍ଷାରେ ପ୍ରଥମ
ଫୂଲପୃଷ୍ଠ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରପର୍ବତ ସାଇଅଛନ୍ତି ଉକ୍ତବିଜାଳ
ମାନେ ଏହାକି ପକ୍ଷ ପଡ଼ଗଲେ ସାମାଜିକ ଘୋ
ର୍ଷର ଦିଶ୍ୟ ନୁହଇଲା । ତିଳିକର ବିଜାଳକ
ମାନେରେ ଜଣେ ବାହୁଦା ଜଣେ ବ୍ୟାଧିରେ ଓ ଅଳକ

ଜଣ ବୈଦ୍ୟ ଅଙ୍ଗର କାମ୍ପିନ୍‌କାର ସବୋତ୍ତମାନ ଥାଇଥାଏ ।

ମାତ୍ରାକିମେଳରେ ଲେଖା ଅଛି ସେମନ୍ତ
ଶୁଣ୍ଡଥରେ ଏକଜଣ ବିଦ୍ୟି ବହି ଯାଗାୟାଇ
ବରିବା କାହଣ ଶୂନ୍ୟଗାତ୍ର ହୋଇଥିଛି ମେହି-
ତ୍ରଷ୍ଟ ଚଲଗଥରେ ଦିବାର ଶୂନ୍ୟ କୌକୁ
ମାତ୍ରାକି ପେନ୍ୟର ଜଣେ ବର୍ମନ୍ସ୍କ୍ରୀ ବରାଥକୁନ୍ତି
ଏଥରେ ଏକଜଣ ମନୁଷ୍ୟ କହି ଗୋତ୍ର ଦିବା
ଇଲେ ଏହା ପ୍ରତିଦିନୀକେ ମା ଗାଁ ମାରିଲୁ
ଶୁଣଇ ଏ ଶୂନ୍ୟବିଧାର କି ବତାସରେ ଡିଲ୍
ପତିବାର ବୌଧବି ରୟ ନାହିଁ । ବେଳାଳବେଳେ
ଗାଗାୟାଇ କରିବା ପାଇଁ ଏ କୌକୁ ବଢ଼ି
ଥିଲଇ ହେବାର କଣାଯାଏ ।

ହୁନ୍ଦୁପେଟ୍ ଅଟର ଅବଶଳ ହେଲୁ ଯେ
ବୁଝି ହେଉ ବଜଳା ଅଛିଲାରେ ବୁଝିର କମ୍ପେଟ୍
କାନ୍ତି ହୋଇଥାଏ ଓ ଘେର ମଧ୍ୟ ବୃକ୍ଷ ହୋଇ
ଥାଏ।

କହିବରେ ଜଣିବ ନୂତନ ଜାଗାଜୀ ସଂକାଳ
ପଦ ପ୍ରଗରୁ ହେବାର ଉଲ୍ଲେଖ କର ହନ୍ତୁପେଟ୍ରୀ
ଅଚ୍ଛ ପରିଚ୍ଛାଳନ୍ତି ଯେ ଡେଶାପେଟ୍ରୀ ଅଚ୍ଛ କାହାର
ହେଲ ଜାହାରତ ଏବେ ଦେଖା ନାହିଁ
ଏଥକୁ ଅନୁମାନ ଦୁଇର ଉତ୍ତର ସ୍ଵର୍ଗ ଦିନି
ବିଲ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ ଡେଶାପେଟ୍ରୀ ଅ
ବହୁକାଳ ପ୍ରତିତ ହୋଇ ଅମାଦରେ ମୁନ୍ତର
ହେବେ ପରିବ ହେଲା ।

ମାନ୍ଦୁଳରେ ସଂକ୍ଷାପନ କେଣ କବାର
ଅରନ ଧଳିବ ହେବାର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଅଥବା ଯୁଦ୍ଧ
ପରିବାରେ ଲୋକାପଛି । ସେଠାର ଲଜ୍ଜାରେହିଏହା
କେନ୍ଦ୍ରର ମେନାଥ୍ୟକୁ କଣାଇ ଅଛନ୍ତି କି
ଗତିର୍ବର୍ଷ ବେଶ୍ୟାଙ୍କ ଚିହ୍ନା ଓ ପଣ୍ଡାଙ୍କାରେ ପ୍ରା
ତ ୨୫୦୦୦ ଲକ୍ଷ ବ୍ୟକ୍ତିର ପରିବାରି ଓ ଏଥିରେ
ଏହିଧଳ ହୋଇଥାଏ ଯେ ବିଧାହିନୀଙେ ପୂର୍ବ
ପଣ୍ଡା ଅନୁଗୀତା ଅନୁରବ କରିଥାନ୍ତି । କି
ବିନ୍ଦୁର ମୋହମାନେ ଏ ଅରନ ଭାବୀ
ଦେବାକୁ ସବୁ କରି ଗବ୍ରୁମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅବେଦନ
କରିବାର ପ୍ରତି ବିଶ୍ଵାସିତ ।

ଛଣ୍ଡିଯାଙ୍କ ଏବୁଦ୍ଧକେବ ଜାମରେ ଝଣ୍ଡି
ସମ୍ମାଧପତ୍ର ଲାହୋରରେ ପ୍ରଗର ହେବାନ
ଦଳନା ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ଏଥରେ ଗନ୍ଧୀମେ
କର୍ମଗୁରୁ ଦର୍ଶଣିଯାଙ୍କ ବୟୋଜ ହେବ ।

ପୁଲିବ କର୍ମଗୁଣମାନଙ୍କୁ ସରଜାଶ୍ଵ କାର୍ଯ୍ୟା
ଘଲକ୍ଷରେ ଝାଡ଼ା ଧାର ହୋଇଥିବା ସମୟରେ
ତୈଜିତ ମାନଙ୍କ ହେବାର ହେବ ହାର

ପ୍ରେରିତ ପତ୍ର ।

ଶ୍ରୀମତୀ ଉତ୍ତଳ ଦାତିବା ସନ୍ଧାଦିବ ମହାଗମ୍ଭୀ
ପମାଣେଷ୍ଟ ।

ଅପର ପ୍ରାଦୁ କାହିଥିବ ସେ ପୁଣେ ହରେନ୍ଦ୍ର
ସୁଷ୍ଠୁରଶୀର କୁଣ୍ଡିଷ୍ଟମ୍ବାର କନିଜ ପାଦୁ ଫରନ୍ଦିଷ୍ଟ୍ରୁ
ଏହା ଧଂମୁଖର ହୋଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ କାର୍ଯ୍ୟର
ଭାବ ଗ୍ରାବାକୁ ଭମାଙ୍ଗୁ ଗୁର୍ମର୍ଦ୍ଦା, ଶିବପ୍ରମାଦ-
ହିତ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ମାନକୁଟ ଏମାନଙ୍କ ମାର-
ଫରେ ଥିଲ, ତୁମେ ଗ୍ରାମୀୟ ବାକୁ ମୋହନ-
ଲାଲ ପାଣ୍ୟ ସେବାର୍ଥର ଭାବ ନେଇଲେ । ସେ
ବିବାବେଳେ ବାଜା ୨୦୦ ଟି ୨୦୦ ଟଙ୍କା ଧରି
ହୋଇ କପ୍ରବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମାରଫତରେ ଦେଇଗଲେ
ସେବନ୍ତୁ ସେତଙ୍କାର ଗନ୍ଧ ମିଳୁ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତ-
ମାନ ନବେଳ ଧୂରଶୀର ଥାର୍ଦ୍ଦ ଅନେକ
ହୁନରେ କରୁ ହୋଇଥାଏ ଓ ଅନେକ ମୁକ୍ତ
କାର୍ଯ୍ୟ ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇ ରହିଥାଏ । ସେବେ
ସେ ଟଙ୍କା ବର୍ତ୍ତମାନେ ବଂଧୁତ ହୃଦୟ
ତେବେ ଅନେକ ଉପକାର ବର୍ଷକୁ । ଅଭିବକ
ଥିଲେ ଅନୁଗ୍ରହ କରିପାରୁ ଯେ ଧୂର ସୋଧ-
ଛୁଟି ଅନୁଗ୍ରହ କରିବାକୁଟ ହେବିବାକାରଣର
ହୁନ୍ଦିବାର୍ଥରେ ମନୋମଦେଶ ଦରନ୍ତୁ । ଇତି

ଜୀ * ରଜ ଅଗ୍ନି ସନ୍ ୫୨୧
ଅପାଳକ ଦାୟତ
କୌଣସି ମୋହନ ଶୁଣିବା କେବଳ ।

১৩৪৯

ଚଲିଛ ଏକ ୩୨୯ ମହିଦା ଜବମୁର ମାର
ପ୍ରଥମ ପଶୁକାର ଗ୍ରାସୁଟ୍ଟ ଉତ୍ସେଖିତ୍ତରଙ୍ଗ-
ସାହେବ କରିବରେର ଦୂରୋଳ, ଉତ୍ସିଦାତା ଓ
ଲହାଜନ ହୁବାବ ଓ ଦୂରେପରିମାଣ ସୁମୁକ-
ମାନ ରହିବ କରିଅବୁନ୍ତି । ଉତ୍ସିଦା ପଦିଧାଠ
ପ୍ରଥମକବ ଦେବଳ ଅର୍ହିଃଶ ପାଠ କରିବାକୁ
ହେବ ।

ଭାଗ ୨ ରଜ ମାହେ ଅଗଷ୍ଟ ମୁହଁ ୧୯୭୮

ଧ୍ୟାନମୋହନ ପେଜ
କୃତକୃତ୍ସା ଯୁଲ ସମ୍ବର
ଚେଷ୍ଟା କଲିପେକୁଠର

ଏହି ଉତ୍କଳପାପିକା ସହର ବିଠକ ଦିର୍ଘ-
ବତୀର ବକ୍ତ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂକୁଷ୍ଟାନିଙ୍କ ସମ୍ମାନପୂରେ
ନନ୍ଦକ ଓ ପ୍ରଗର ହେଲା ।

ବ୍ୟାକ ପିଲା

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଭାଗ

ଶାନ୍ତିକ ବ୍ୟାପାର

ଅମ୍ବେମାରେ ଗଛ ସପ୍ତାହରେ ଲଳକାଗ
ପ୍ରୋତ୍ସହ ମରମତ ମଧ୍ୟରେ ଯାହା ଲେଖିଥିଲୁ
ତମ ବିଷୟରେ ଅବଶୀଘ ହୋଇଥାଏଁ ପେ
ଣାରଜନମଣ୍ଡଳୀ ବୃକ୍ଷାଦେଶରେ ବ୍ୟବ୍ସ କର ନାହାନ୍ତି
କୁଠା ପୋଖରୀରେ ଗୋଟିଏ ପଥରକଣା ଯାଏ
ଥିଲା ଓ ପୋଖରୀ ଚାନ୍ଦାଳରେ ମଧ୍ୟ ବେଳେ
ପଥର ପଛ ବହୁଥିଲ ସେବ୍ୟ ପଥର ସତକ-
ମରମତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇବାପାଇଁ ଝାଉନକ-
ମାନ୍ଦ ବେଳିଥିଲ ବୈଜ୍ୟାଇଥାଇଛନ୍ତି ଓ
ପଥର ମୂଳ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପୋଖରୀ ଚାନ୍ଦାଳ
ହମାନ କରି ଗଢାଇ ତେବେ ବିଶ୍ଵାସ ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି । ଏହା ଝାଉନକମଣ୍ଡଳ ଗୋଟିଏ ବା-
ତିକ୍ଷ୍ୟ ମୃଦ୍ଘପ ଅଛଇ ଓ ଏଥରେ ତାହାଙ୍କର
ଲିଙ୍ଗର ସମ୍ମାନକାମ ଏହିଥାରେ ହେଲେ ଝାକସ-
ବାଦୁମାନେ ଝାଉନକମଣ୍ଡଳୁ କିଛି କହ ନ
ଆନନ୍ଦ ବାରଣ କମଣ୍ଡଳ ତାହାଙ୍କ ଲଭଣୀର
ନିଜାରତାଙ୍କ ପ୍ରକାଶକୁରରେ ଥନ ପ୍ରାଣି କର-
ଅଛନ୍ତି । କଲେକ୍ଟର ମାଦେବ ସେବେ ପୋଖରୀ
କାଳ ଅବସ୍ଥାରେ ଉତ୍ତି ପାରନ୍ତେ ତେବେ
କମଣ୍ଡଳୁ ଏଥଥର ସବୁ ଶୁଭଦିନାନ୍ତେ ନାହିଁ
ଓ ସେହି ସେ ଅଧିକା ପଥରର ମୂଳ୍ୟ ବୁଝି
ପାରନ୍ତେ ତେବେ ଜାହିଁରେ ଥର କାହାର
କାଷ ଅଛି ।

ଜଳନ୍ତାଳ ଓ କୃରଗେଣ
ନାସନେଲ ଘେପର ଜାମକ ପହିଜାର ଅକ୍ଷ-
ଗତ ହେଲୁ ଯେ ସନ ଧର୍ମାଚାରୀ ଦିନରେ
ଚିମ୍ବେ ନାର ଓ ଅକ୍ଷୁମିତ୍ରାଏ ମଖରେ
ଗୋଦାବାଣ ଛଲରେ କୃରଗେଣର ଏମନ୍ତ
ପ୍ରାୟୁକ୍ତିବ ଦୋଷଥରେ ଯେ ପ୍ରାୟ ୧୦୦୦୦ ଲୋକ
ଥେଥୁବେ ମରିଗଲେ । ବଜଳା ପ୍ରଦେଶର
ବର୍ଷମାନ ଅଞ୍ଚଳରେ ଯେମନ୍ତ ଗେଣ ହୋଇଥିଲା
ଏହା ପ୍ରାୟ ଦେହିମଧ ଭୟକର ଅଞ୍ଚଳ
ମରିଜଣ ଉଚ୍ଚଗ୍ରେଣିର ଚିକିତ୍ସାକ ଛାଇ । ମଧ୍ୟରେ
ବୁଲ ଭେଷଣ ଦେଉଥିଲେ ଗୋଦାବାଣ ଛାଇରେ
ଜଳପେତନ ଜାଳମାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବାର
ଅଧିକ ସମସ୍ତେ ଭାଣନ୍ତି ଓ ସେଠାରେ ଏକଷ
ରେଗ ଦେବାର ଅରେବକର ବିଶ୍ୱାସ ହେଉ
ଅଛି ଯେ ଜାଳର ଏହାର ଉପରେ ହୋଇଥିବ
ଫଳଙ୍ଗ ଯେଉଁ ହାନି ଶୁଣୁ ଥିଲା ସେଠାରେ ବର୍ଷ-
ମାତ୍ର ବିଗ୍ନର ଜଳ ପୂର୍ଣ୍ଣ ରହିଲେ ଯେ
ସେବାକର ପ୍ରତିତ ଧର୍ମର ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ଜାଗହେବ
ଏଥରେ ଆଶ୍ରମ୍ୟ କି ଅଛି । ଏ ମୁନର ଜାଗରଣ
ଅନୁବନ୍ନାନ ଭରମା ଉପର ହୋଇଲେ ଓଜନା-
ବାସିଙ୍କର ମଳା ଦୂର ହେବ ହାହୁ ଭାରଣ
ଏଠାରେ ଦେହିମଧ କଳପେତନ ବାର୍ଷି
ହେତୁଆଛି ।

ଏକବରେ ବାଜା ବଜାଇବା
ଗତ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗ୍ଵାତ୍ କୁମା ଜନିବାର ଶୁଦ୍ଧରେ

ବେଳେ ଲୋକ ବିବାହ ଉପଲବ୍ଧରେ ବାଜା ବଳେ
ଇଟାଂକର ଜାତିରୁଷୁଦ୍ଧ ସଙ୍ଗ ହେଲେ ଥର୍ମି
ରେ ଯାଉଥିଲା । ପୁନଃ କରୁଣାବଳ ଶୃଦ୍ଧା
ବାଜାଲାଗି ବୋଲି କହୁ ବାଜା କରକରିବାକୁ
ବହିଲା । କର୍ତ୍ତାବନ୍ଧୁ ଘଣ୍ଟା ବାଚ ନାହିଁ ବୋଲି
ଛର୍କ ଲେଲୁ ଅମ୍ବେମାନେ ଏହା ଶୁଣି ଏହି ଦେଖ
ଜାଣିଲୁ ଯେ ଏଟାଂ ଶ୍ଵା ହୋଇଥାଏ ମାତ୍ର
କେଳାନ୍ତା ବାତରେ ତେବେବେଳେ ।
ବାଜାଥିଲା ସହରର ସରସବୀ ପ୍ରାୟ ବେଳେ
କାହାର ସଙ୍ଗେ ମିଶନ୍ତୁ ନାହିଁ ତହିଁରେ ସବୁ
ଅଛିବାଲି ଘଣ୍ଟା ପ୍ରାୟ ପନ୍ଥ ତତ୍ତ୍ଵ ବାଜାର
ଏହି ରଙ୍ଗକ ବାଜା ବନ୍ଦକଲେ ଦେଗାଯୁ
ଲେକକର ବୌଣି ଫିୟାକର୍ମ ହୋଇ ନ
ଥାରେ କାରଣ ବୌଣି ଶୁଭବର୍ମ ହେଲେ
ବାଜା ବଜାଇଥାର ପ୍ରଯୋଜନ ହୁଅର ଓ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ମ ସବାଗେ ଲୋକେ ଧୂଳିମକରେଣ୍ଟ
କୁ ଯାଇ ପାଇ ଆଣିବା ସହଜ ବିଧା ନୁହଇ
ଏହିମୁଲରେ ଜଣେ ଲୋକ କଣ୍ଠକଲାରୁ ନ
ଆଏ ଯେ ସେ ଧାର ଅବିନାଶୀର୍ବ କରେଥାଏ
ଯାଉଥିଲା ମାତ୍ର ଭେତ୍ରେବେଳିଲୁ ସାହେବ
କରେଶାନ୍ତ ଉଠିଅନ୍ତିଶବ୍ଦାରୁ ଧାର ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ
ପାରନ୍ତ । ଏପରି ଅବସ୍ଥା ଅନେକ ଘାୟାରେ
କାରଣ ପୁଲିସ୍ ହାତମ ସବ୍ଦା ଛମ୍ବମିଜିଲ୍‌ମେ
କରେଶାରେ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହୁ କି ପାରନ୍ତ । ଗୁରୁ-
ପାରମା ଜାହାଙ୍କର ବର୍ମ ହେଉଥାଏ । ଅଜିଏବ
ଅମ୍ବେମାନେ ପ୍ରାପ୍ତ କର୍ମ ତି ମେବେ ପରିପ୍ରେ

ପାହେବ କୁଣ୍ଡ ଲ ୧୦ ଶ୍ରୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାଜା ବଜା-
ଛବାର ଲିଦୂମ କରିଦିଅନ୍ତି ଜାହା ହେଲେ
ବାହାର କଞ୍ଚୁ ହେବ ନାହିଁ । ଏଥୁବ ଅଧିକ
ଯେବୁଙ୍ଗର ଅବଶ୍ୟକ ହେବ ସେ ସାର ଅଟିବ
ଜଗରର ଯେଉଁ ଅଂଶରେ ଉତ୍ତରକ ଲୋକ
କୁର ବସନ୍ତ ସେ ଅଂଶରେ ଲ ୧୦ ଶ୍ରୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କିଷ୍ଟମ ହୋଇ ନ ପାରେ । ମାତ୍ର ଯେଉଁ ଅଂଶ-
ରେ ଦେଖାଯି ଲୋକଙ୍କର ମାମ ମୋତାରେ
ଲ ୧୨ ଶ୍ରୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଜ୍ଞା ହେଲେ ବେହି
ଆପଢ଼ି ବରବେ ନାହିଁ । ବରଂ ତହିଁ ବିପରୀତ-
ରେ ଗୀତ୍ର ବାଜା ବଜାଇବା ବକ୍ଷ ହେବାର
ଦେଖି ଲୋକେ ବରକୁ ହେଉଥାଇନ୍ତି । ଲୋକ-
କୁର ପ୍ରସ୍ଥାଳନ କୁଣ୍ଡ ଧୂଲିସ ପାହେବ କିମ୍ବ
କଲେ ବକ୍ଷ ସମାଜର ହେବ ଏହି କାରଣଗୁରୁ
ଅମ୍ବେନାନେ ଏହିଷୟ ଲେଖିଲାମ୍ ।

କେନ୍ଦ୍ରପାତାର ସମ୍ବନ୍ଧିତଙ୍କର ହାତମ

ଭରତୀ ସାହିତ୍ୟ ।

ପ୍ରକାଳେ କୁଶଳ ସାଥଜାଏ ଯତ୍ତେଣ୍ଟେ ବସ୍ତୁ
ଦିନ୍ୟ ଧୂକାର ବରୁ ମୋଢ଼ସଲରେ ସବୁତେବି-
ଜଳ ହୃଦୟର କଥା ଏକ ହାବିମ ରଖିଅଛିନ୍ତି
ଯେ ପ୍ରକାମାନେ ବିଶ୍ଵଭାଷାରେ ତୁଣ୍ଡ ଘାର-
ଲୁଚ ବିବରୁ ହାବିମଙ୍କ ଘାରରେ ସବୁର
ଅପଣା ପୁଣ୍ୟ କଣାର ପ୍ରତିକାର ପ୍ରାପ୍ତି ହେବେ
ବିନ୍ଦୁ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଉତ୍ତରର ସାହେବଙ୍କ ହେବୁ
ବେଳ୍ପୁଅଜାର ସବୁତେବିଜନର ପ୍ରକାମାନଙ୍କର
ହୃଦୟ ବଢ଼ିବାର ଜଣାଯାଏ । ହାବିମ ଅନ୍ୟ-
ଲୋକଠାର ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦର୍ଶକେ ଦିଅର
ଅପେ ସେମାନଙ୍କ ନାମରେ ମୋକଦମାମାନ
ବିନ୍ଦୁଅଛନ୍ତି । ହାବିମ ହୋଇ ଫରିଯାଦିଷ୍ଟିପ
ପ୍ରକାଳ ନାମରେ ନାଲ୍ବ କଲେ ସେମାନଙ୍କର
ନିଃବିଦ୍ଧ ହେବାର ଯେମନ୍କ ବଠିନ ଜାହା ଏବଂ
ବୁଝିନ ଗାରେ । କଲାରେବାର କର କୁଟୁମ୍ବ-
ସହିତ ବିବାଦ କରିବାକୁ ତେଜ୍ୟମାନେ ବିନ୍ଦୁ
ମନ୍ଦ ବିନ୍ଦୁ କରନ୍ତି ବିନ୍ଦୁ କେନ୍ଦ୍ରପତ୍ର ସବୁ-
ତୁଳିଜନର ଲୋକେ ସେବାରୁ ଆହୁ ନ କର
ହାବିମଙ୍କ ନାମରେ ନାନାପ୍ରକାର ଅଭ୍ୟାଗରିବର
କଥା କେବରେ ମାତ୍ରମୁଣ୍ଡିଟକୁ ଜଣାଇଥିଲା
ଓ ହାବିମ ନୟ ସେମାନଙ୍କ ନାମରେ ମୋକଦମ
କରିବାକୁ ମେମାର ବିନ୍ଦୁ କର ନାହାନ୍ତି
ହାବିମ ଓ ପ୍ରକାର ଏକ୍ଷେ ସମ୍ମନ ତେଜ୍ୟଗତ
ଅନ୍ୟ ହୌରାବ ସହିତିଜନରେ ଦେଗା ନାହା
ଓ ହେବୁପତ୍ରରେ ଜାହା ହେବାଯିବାରୁ ହାକା

ଦିମା ପ୍ରତି ପୁରୁଷ ମନ୍ତ୍ରର ଏକପକ୍ଷ ଅବଧି
ମନ୍ତ୍ର ଥିଲାର ଜଣାଯାଏ । ବିଳୁ ହେଉଥିଲା ମନ୍ତ୍ର
ଅମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ନ କହୁ ହେବେ-
ଶୁଣିବ ମୋହନମାର ଉଛୁଣୁ କଟାଇବୁ ସବୁ
ସାଥରଣ ଭାବୁର ଅବଗତ ହୋଇ ଅପଣାପାଇଁ
ଅପେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀମତୀ ଉଦୟାର ସାହେବ କେନ୍ଦ୍ରୀଆଙ୍ଗଳୀ
ଅଣ୍ଟିଲାର ଅଳ୍ପଦିନ ଉତ୍ତାର ପ୍ରଥମେ ହରେକୁଠି
ଦୀବ ଜନଖେଳୁଟିରୁ ଅଧାଳତର ଆବନାନନ୍ଦା
କରିବା ଅପରଥରେ ଟ * ଜ୍ଞା ଦଶ ଦେଲେ ।
ଉଦୟପେବୁଟିରୁ ହୋଷ ଏହି ଯେ ସେ
ତୃତୀୟ ସପ୍ରଶ୍ନାଳ ଅଜ୍ଞାନମେ କୋଟିରେ
ତ୍ୟାତ୍ମକ ଥିବା କଳାଙ୍କବଳଙ୍କର ଧୂବାସରୁ ବାହାର
କରି ନେଇ କଟକଳ ମାଇନାରିନିତି ପଠାଇ

ଥିଲେ । କ୊ରାରୋଟ୍ଟକୁ ଏ ମୋବଦିମା ହିନ୍ଦାର
ମାଜିକ୍ରୋଟ୍ ସାହେବ ପଠାଇ ସ୍ତରୁମ ବଦ କର
ଆଗାରଳେ ଅଧିକ୍ୟରେ ବଳୀ ସ୍ଵର୍ଥ ଓ ବଳୀ
ସ୍ଵର୍ଥକୁ ବିବାଦୀୟ ବଳଗ୍ରୁ ପହଲ କଟି କେବା
ଅପରାଧରେ ଦୋଷୀ କରି ପ୍ରକୋପକୁ । ୧୦
ଦେଇ ଲେଖାଏ ବନ୍ତୁ ଶ୍ରଦ୍ଧାନ କଲେ । ବଳୀ
ଦ୍ୱାରାଗ କଲା ମାତ୍ର ହଳା ପୁଣଳ ଥିବାର
ତାକୁରଙ୍କ ସର୍ବଧିକଟ ଅନୁସାରେ ଦେଇ ଦଶହି
ରକ୍ଷା ପାଇଲା ମାତ୍ର ତହୁଁ ପରବର୍ତ୍ତରେ ମାପେ
ବ୍ୟବସ ରହିଲା । କଟକ ମାଜିକ୍ରୋଟ୍ଟଙ୍କ କିଳକଟରେ
ଅପଳ ହୋଇ ଥାକୁ ରଦ ହେଲା ମାତ୍ର ଅପିଲ
ନିଯନ୍ତ୍ରି ଦେଇଲୁ ଅସାମିର ମିଆଦ ଗେଷ
ହୋଇଥିଲା । ମୁଗିବନ୍ ବିଛି ଫଳ ହେଲ କାହିଁ
କୃପୁଣ୍ୟରେ ବଳୀ ସ୍ଵର୍ଥକୁ ଅଧାରିତର ଅନ୍ତର୍ମାନନ୍ଦା ବରବା ଅପରାଧରେ ଏକହଣ୍ଡା କଥ୍ୟର
ଦେଇଲେ ତହୁଁ ର ଦେଇର ବହୁ ଯେ ଉଚ୍ଚ ବଳୀ
ସ୍ଵର୍ଥ ଅପଶା । ୧୧ ମାତ୍ର ଏକହଣ୍ଡା କଥ୍ୟର
ବଳୀ ବରବା ସାହେବଙ୍କୁ ସ୍ଵର୍ଥ ନକଳ ପ୍ରାର୍ଥନ
କଲ ତାହା ନ ମିଳିବାର କଟକରେ ମାଜିକ୍ରୋଟ୍ଟଙ୍କ
ଜଣାଇଲା । ତହୁଁ ନଥ୍ ଓ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଜଳ
ହେଲା । ଉତ୍ତରାର ସାହେବ ତହୁଁରେ ହିନ୍ଦାର
ବାହାର ବରବା ନାମରେ ଅପେ ମୋବ
ଦିମା ଡଳାଇ ଅପଶା ଗ୍ରେ ଅନୁସାରେ ଏକହଣ୍ଡା
ପ୍ରା କଥ୍ୟର ଦେଇଲେ । ମାଜିକ୍ରୋଟ୍ ଏମୋବଦିମା
ମଧ୍ୟ ଅଶ୍ଵିନ ଲୀଜ ବରବ ସାଇରୋଟ୍ଟକୁ ପଠା
ହିନ୍ଦାର ବଦ କରିଲେ । କିମ୍ବା ମୂଗାଲ ରେ
ରେବେଲେରୁ ପୁଣ୍ୟ ଦ୍ୱାରାଗ କରିଥିଲ
ଅଧାରିତ ଅବଦିମାନନ୍ଦା ମୋବଦିମାରେ
ବ୍ୟବସ ଅକ୍ରମ କିରାନ୍ ଅନ୍ତର୍ମାୟ ତହୁଁ ର କି

ବିନ୍ଦୁ ହେଲା ନାହିଁ । ଚର୍ଚାରେ ଏକ କଳେ-
କୃଷ୍ଣ ମୋଦିମାରେ ମୁଦେଇ ବି ମନୀଳ
ବିଜ୍ଞାନ ପୁନଃଦିନଠାର ଲେଖି ଅପଣାଗାନରେ
ରଖିଥିଲ ହାତିମ ତାହାକୁ ପରିବରାରେ ହାତି
କରିବାର ତାହାକୁ ଓ ତାହାମୁକ୍ତାରକୁ ଅଧାଳିତ
ଅବମାନନ୍ଦା ଅପଣାରେ ଦିନ୍ତ ଦେଇଥିଲେ
ଚନ୍ଦ୍ର କଳେକ୍ଟରଙ୍କ ମରନରେ ସେମାନେ
ଫରୁଛି କୁ ପାଇଲେ ।

ଏହିପ୍ରସ୍ତେ ଗୁରୁ ମନ୍ଦିରମାରେ ସେ ଅନୁଯକ୍ଷ
ପ୍ରତାଙ୍କ ଲକ୍ଷ୍ମୀଶ୍ଵର ଓ ବଣ୍ଣ ଦୋଗବଗନ୍ଧିଲେ
କିନ୍ତୁ ଦେମାନଙ୍କର ଦୁଃଖର ବୌଧି ପ୍ରତାଙ୍କଳ
ହେଲା କାହିଁ ଓ ସାହିମଙ୍କର ଅଜ୍ଞା ରବ ହେବା
ଇନ୍ଦ୍ର ଜାହାନ ଚରିତର ବୌଧି ଅନୁଷ୍ଠାନ
ହେଲା କାହିଁ ।

ଯାହା ହେଉ ଆମ୍ବେମାନେ ଅନୁମାନ କରି
ଥିଲୁ ଯେ ଏବେଥର ଅଞ୍ଚଳ ରହିଛେଇ ଏହିବ
ଜଳଶୂନ୍ୟରୀତିରେ ସାଧାନପୂର୍ବକ କର୍ମ କରିବେ
ତେ ଗାହାଙ୍କ ନାମରେ ଅଛି କିନ୍ତୁ ଶ୍ରୀ ଜ ବିବ
ବିନ୍ଦୁ ଗତପ୍ରାତରରେ ତୁଳନମ୍ବର ନିଜାଟ
ଗାହାଙ୍କ ନାମରେ ପଢ଼ିଅଛି ଏବଂ ଦେଖାଯାଇର
ମନ୍ତ୍ର ଏହି ଯେ ଜାଲମଦିନମାରେ ବେ ମାତ୍ର
ମାରିବାର ଓ ହାତକ ଦେବାର ତୁଳନର ଶୁଭ
ବହୁବାର ଗାହାଙ୍କମୟରେ ଏବଳଣ ନାମରେ
ମୁଖ୍ୟ ଘାସଦେବାର ଅଭିଯୋଗ କରି ଆପେ
ଗାହା ବିଶ୍ୱର ବରହାଲୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ ହୋଇ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଜାଗା ଉତ୍ସବରେ ମେବଣ୍ଟି ଉତ୍ସବପୁରୀ ମାର୍କ-
ପ୍ରେସ୍ଟଙ୍କ କଣାଇବାରେ ଉତ୍ସବପାଇଁବନ୍ଦୁ
କଟରରେ ନାଲମ କରିବାପାଇଁ ତୁଳନ ଦେଲୁ
ଓ ଭାବନମାରେ ବଳ ମରିବାର ନାଲମ
ଜାପନ୍ତି ହୋଇ ଗ୍ରାସକୁ ଝାରିବାପାଇଁବନ୍ଦୁ
ଆପର ହୋଇଥାଏଲି । ମନୁଦମାର ଇଚ୍ଛବାରରେ
ଫରୁଆଜ ବିଶ୍ୱପା ଅନୁଷ୍ଠାରେ ପ୍ରଥମେ ଅଭି-
ଯୋଗ କରି ଗେଷରେ ଦିଶ୍ୱପାନୁମାର ଅଭି-
ଯୋଗ କଲେ । ଏଥର ଗାସିର୍ଯ୍ୟ ଆମ୍ବେମାନେ
କିନ୍ତୁ ପୁରକର ବହ ନ ଥାଏ କେବଳ ଅନୁମାନ
ହୁଅଇ ମନୁଦମା ଦିଲାଗର୍ଭପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନ ଯାଇ ମାତ୍ର
ପ୍ରେସ୍ଟଙ୍କ କିବନ୍ଦରେ ପୀତ୍ର କିନ୍ତୁ ତିରେବା ଆମାରେ
ଏଥପ ହୋଇଥବ ମୁଦ୍ରାକୁ କରୁର ଦିଶ୍ୱ ଦେବା
ଉତ୍ସବପାଇଁବନ୍ଦୁର ଉତ୍ସବପା ନ ଥିବ ଯେ
କେବଳ ଆପେ ଅପଦାନର ମୁକ୍ତ ଦେବାକ
ଲୋତ ଅଛନ୍ତି । ସାହେବ କହନ୍ତି କି ସେଥିରେ
ଆସାନିକୁ ଆପଣା ବୋଠିକୁ ବନସ୍ତୁବଳପୂର୍ବ
ଭବାର ନେଇଥିଲେ ମାରିପିଲିର ଅଞ୍ଚଳ ଦେଇ

ଜାହାନ୍ତି କି ଜାହା ହୋଇ ନାହିଁ । ଆମାମୀ
ଆମାଲରରେ ଏମସଥରେ ଉପରୁଚି ଥିଲ ଓ
ଏବଣ୍ଟାରୁଷ୍ଟେ ପରିଚାରେ ସେ ଜହାନ ଯେ
ହୋଇଲୁ ସିନା ଓ ମାତ୍ର ଜାଇବାର କଥା ଜକ-
ମାହେବଙ୍କଠାରେ ସେ କହିଅଛି ଓ ସେହି
ସ୍ଵର୍ଗ ସାହେବଙ୍କ ସମ୍ମାନରେ କୋର୍ଟରୁଜିଷ୍ଡେକ୍
ପର ଜାହାନ୍ତି ଦୁଇଦୂଷା ଓ ଏବି କଥା ମାରିଲ
ଓ ଏହି ଚିନିଜଣ କଢ଼ା ଅର କେହି କୋଠି-
ରେ ତ ଥିଲ ସାହେବ କହିଲେ “ଇହକୁମାଣ୍ଡେ”
କହୁଁ ସେ ମାରିଲା । ମାଜିଶ୍ରେଷ୍ଠ ପରିଚାରେ ମାତ୍ର
ମାରିବାର ଦେବୁ କି ତହିଁ କି ଆମାମୀ ଉପରି
କଲୁ ଯେ ସାହେବ ଜାହାନ୍ତି ଜାଲମକହମାରେ
କି ଚାରୁବୋଲି ପରିଚାରେ ସେ କିମନ ଜାଣିଥି-
ବାର କହିବାର ମାତ୍ର ମାରିଲେ । ଦୁଃଖୀଥର
ହୋଇଲୁ ଧରିଦୋର ସିବାବେଳେ ମାତ୍ର ଦେଲ
ନବଦୟା କଷ୍ଟି ହେଲେ ଏଥର ବିବରଣୀ ଜଣା-
ଇବୁଁ ।

ଦୃଷ୍ଟାୟ ଦରଖାସ୍ତର ମର୍ମ ଏହି ସେ ଦରଖା-
ସୁବାହୀ ଓ ଜାହାର ପୁଣିଷ୍ଠୟକୁ ଉନ୍ନାଶବ୍ଦୀଷେବ
ଅନ୍ତର୍ଥରେ ଏକ ସବୁଦିମାରେ ଦିଗ୍ଧ ଦେଲେ ।
ଦରଖାସ୍ତବାହୀ ଓ ଏକ ପୁନି ଦିଗ୍ଧ ସେବକର
ଅବିଅବିକୁ ଅନ୍ତର୍ଧିତ କରିବାରେ ଅତି ଅଧିକ
କରିବାକୁ ଲୁଚୁକ କରିଲ ମାନିକ୍ୟରେ ସାହେବ
ନ ଦେଇ ବଜାରେ କର୍ମ କରିବାକୁ ବେଳଗଲେ
ଓ ଦେଇରେ ମାରବାକୁ କରିଲେ ଓ ମୋହାବ
ଛର ପଥର ବି ଜାହା ଜୀବନରେ ଉଠିବାର
ରର, ଏହାକୁ ଉଠାଇବାକୁ କରିଲେ ଓ ମାତ୍ର
ମାରିବାକୁ ଧମକାଇଲେ ଓ ଜାଲସହିବାଦିନ
ଏକତ୍ରିଲୟାଏ ଘରଶମ କରିଲେ ହେଲାଗ୍ରଥ-
ହାର ମୁକସଫଳ ଓ ସହିତବିଜନ କରେଣାର
ଆମିଲମାନେ ଏବୁ କାଣନ୍ତି । ଏ ଦରଖାସ୍ତରେ
ସାହେବଙ୍କ କରିଷ୍ଟିଯୁକ୍ତ ତଳବ ହୋଇଥାଏ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ

— ଯାଇପୁରର ସଂକାଦ ଥିଲେଣ୍ଟିଯେ ବ୍ରାହ୍ମଣ
ଜୀବତ୍ୟ ବୈଜ୍ଞାନି ଜଣାମାନ କର ସ୍ଵାଧରେ
ଆଗ୍ରମ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥିଲା ଏମନ୍ତ କି ବୈଜ୍ଞାନି
କୁ କୁଳସ୍ଥ ତୁମି ଉପରେ ପାଧ୍ୟ ଦୁଇବାର
କଳ ଛାଡ଼ା ହୋଇଥିଲା ଘରି ଏକଦିନମାତ୍ର ରହି
ଗଲି ପଢ଼ିଲା । ମୋଅପ୍ଲରେ ଧାନମେଜିମାନ
କୁ ଯାଇଥିଲା ମାତ୍ର ଶାଶ୍ଵତ କଳ ଶୁଦ୍ଧିବାରି

ଅନୁମାନ ହୁଅଇ ଅପହାର କି ନୋଇ ବର୍ଣ୍ଣା
ଉପହାର ହେବ ।

ଏବର୍ଷ କେନ୍ଦ୍ରୀୟା ଦିଗରେ ହଟକର ଅଳ୍ପ
ସ୍ଥାନଗତି ଅନ୍ୟକ କୃଷ୍ଣ ହେଉଛି । ଲୁପତାବିଂଶ-
ସୁରରେ ସବୁଠାର ଜ୍ଞାନ ଓ ବଢ଼ିଗାଣିରେ
ଜାହାଙ୍କର ଯାହା କିଛି ଖୁବକର୍ମ ଚଳିଅଛି । ଶୁଣି-
ଲୁଁ ଯେ ବନ୍ଧୁ କାଟି ପ୍ରଜାମାନେ ଧାରି ନେଇ-
ଅଛନ୍ତି ।

କେନ୍ଦ୍ରୀୟଙ୍କୁ ଅନ୍ତରେ ଗୋଟିଏ ବହୁ ର୍ଷା
ଶୋବକୁ ବେଳେ ମାର୍ପଣାର ଅନ୍ତର ଠ ୨୫
ଛାଇ ଅଳକାର ଧେଇ ଯାଇଥାଣ୍ଟି । ସୁଲିଖ
ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିଅଛନ୍ତି । ହଜାରାକଣ୍ଠ ଥରୁ-
ଯାଇ ନାହିଁ ।

୪୩

ଅମ୍ବେମାନେ କୃତଙ୍କତା ସହି ସ୍ଥିକାର କରି
ଅଛୁଁ ଯେ ପ୍ରକଳ୍ପର୍ତ୍ତାଙ୍ଗଠାର ଉଲକଣ୍ଠର ପୁଷ୍ଟି-
କମାନ ପାଇଅଛୁଁ ।

ସଙ୍କ ୧୯୭୯ ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚମାସରେ ଗେଷ
ହେବା ବର୍ଷ ଦାବତ୍ ଆମେହିବାନ ପ୍ରିୟବିଜ୍ଞାନ
ମିଶନ ବିଜ୍ଞାପନ ।

ମେଘଦୂତ ପାଦାଶୁନ୍ତର ହାତକାନାଥ ଚନ୍ଦ୍ର
ବର୍ତ୍ତିଙ୍କ ପଣୀର ।

ଅମେରିକାର କଣେ ପତ୍ରିତ ପର୍ଯ୍ୟାନ୍ତାଦ୍ୱାରା
ଜାଗିଅଛନ୍ତି ଯେ ଜୀବନର ମୂଳ ନାଲକାଚ ବା
ଶ୍ରୀଷ ଅଛି । ସେ ନାଲକାଚ ଏବେ ଗୋଟିଏ
ଅଛି ଗରୁ ଲଗାଇଲେ ଜାହା ଅନ୍ତର୍କାଳରେ
ଆଶ୍ରମ୍ୟରେ ବଢିଲା । ଏହି ନାଲକାଚର ଘର
କର ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟାଏ ଦୂଷର ଓ ଅଭି-
ବେଳେ ଗୋଟାଏ ବାହୁଦ୍ଵାରା ଉତ୍ତରିଲେ ବାହୁଦ୍ଵାରା
ରୂପିତାରେ ବଢ଼ିଗୋପନ୍ୟ ବଢ଼ିଗଲା ଓ
ଦୂଷର ଏତେ ମୋଟ ହେଲା ଯେ ସେ କାଗଦର
ବାହାରକରିଦେଲେ । ନାଲକାଚର ଯେବେ
ଏମନ୍ତ ଗରୁ ଅଛି ତେବେ ଏହା ବିଶ୍ଵର ଲୋଜା
ହେବ ଓ କେତେଲୋକ ଆପଣା ସ୍ଥି ପୁରୁଷୁମନ୍ଦି
କାତରରେ ରଖିବେ ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀପିତ୍ରବାହେବ କର୍ମଜୀଗ ବରବା
ପୁଣେ ମାନ୍ଦ୍ରାଜରେ କୃଷି ଉତ୍ଥନର ଉପାୟ ଦେଇ-
ଦେଇ ସିବେ ଜାହାଙ୍ଗର ନଳକୁ ସେ ମାନ୍ଦ୍ରାଜରେ
ବେଳାରୀ ସେଇ ପ୍ରସ୍ତୁତ ବର ମୋଧୁଲାଲରେ
ଦେଇ ର ଶାଖା ଶେରମାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଣ୍ଠବେ
କେଉଁ ଗର୍ବ ଉତ୍ତାଚ୍ଛ କେଉଁ ଗର୍ବ ହେଲେ
ମିର କଣ୍ଠ ତ୍ରୁପ୍ତ ନ ହୋଇ ବୁଦ୍ଧି ହେବ ଓ କେଉଁ
ଅଧିକ ଫୁଲ ବଠାରେ ହୋଇ ପାରିବ ସେମନ୍ତ

ପର୍ମାଣୁଗୁଣିଷ୍ଠ କର୍ତ୍ତିବ । କଟକରେ ଏପରି
ସରକାରୀ ଶୈଳ କରିବା ଆଜି ପ୍ରସ୍ଥାଳନୀୟ
ଅଟ୍ଟିର ।

କିମ୍ବା କିମ୍ବା ନଗରମାନଙ୍କରେ ଯେତେ
ମେଉଳିପିଲ ଟାକୁସ ଉପର ଦୁଆର ଜହାନ
ଯେତେ ପୁଲସ ଗର୍ଭ ଦଥିଯାଏ ହୃଦୟେଷ୍ଟିଅ-
ପର ଅବଗତ ହୋଇ ବଠାରେ ପ୍ରକାଶ କର-
ଅଛି ।

ଭାବନାପୁରୁଷ ଟ ୮୭୩୭ ପୁଲିସ୍‌ଫର୍ମ ଟ ୮୭୪୭
ମୁଣ୍ଡର ଟ ୪୪୯୯୭ „ ଟ ୮୭୪୮
ଧୂରମାଘା ଟ ୫୫୪୮ „ ଟ ୫୫୫୨
ଏ ଅକ୍ଷୁମାରେ କଟକର ପୁଲିସ ଜଣ୍ଠି ଉତ୍ତା କି
ଅଥୁବ ଅଟଇ ହାଉନ କମିଟିର ମେମ୍ବରମାଜେ
ଦିଗ୍ବିର ବରନ୍ତୀ ।

ଯେଉଁ ମାନେ ମାତି ଓ ୧୦୯ ଜ୍ଞାର ଅନୁଷ୍ଠାନ
ବେଳନର ଗୁଣଶ୍ଵର କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ପେନସନ
ଦେବା ବିଦ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ଲିପିମ ଥାଇ ଯେ
ଉପରାଧୀର ଗୁଣଶ୍ଵର ମମୟ ଏବଥର ଶରୀରା
ଦେଲେ ଯେତେ ନାହିଁ ମା ଏ ବର ଅୟକ
ହୋଇ ନ ଆଏ ରେବେ ସେ ଖଣ୍ଡନ ଅର୍ଦ୍ଧବିଦ୍ୟ
ହୁଅଇ ନାହିଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଗନ୍ଧିର ଜେନରଲ
ସାହେବ ବିଧାନ ବିରାପଛିନ୍ତି କି ଅଜାମି
ସେପଥମର ମାର ତା ୧ ରିଅାର କେହି
କରିଗୁଣ ଉପରା ଦେଲେ ସେ ପେନସନ
କିମ୍ବା ପାରିଜୋପିବର ଜାତାନ ଦୂର ହେବୋ ।

କଲୁକତା ସାଇବୋର୍ଟର ଜଳ କେଲମେବ
 ମହାଶୟମାନେ ଅଜେକ ବିଦ୍ୟାନ୍ଧଶ୍ରୀକଳଠାର
 ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି ସ୍ଥିର କରିଥିଲୁଛନ୍ତି ଯେ ହିନ୍ଦୁ
 ବିଧକା ଅପଣା ସ୍ଥାନରେ ଅବଶ୍ୟକ ଅର୍ଥାତ୍
 କଟ୍ଟଥି ହେଲେ ସ୍ଥାନର ସଂତୋଷ ଦେଇବାରେ
 ଶାସ୍ତ୍ରରେ ୧୨ ପ୍ରକାର କଟ୍ଟଥି ହେବାର ଲେଖା
 ଅଛି ଉହୁରୁ ଏକପ୍ରକାର ଦୋଷରେ ଦୋଷୀ
 ହେଲେ ସ୍ଥାନର ସଂତୋଷ ଉପରେ ସାର କୌଣସି
 ଅନ୍ଧକାର ରହିବ କାହିଁ । ଯେଉଁ ଧ୍ୟାନାନ୍ଦ
 ସ୍ଥାନର ସଂତୋଷ ଗୋଟିଏ ଦରକାର ପ୍ରକାଶିତ
 ସେମାନେ ଯାଦିଆଜ ଦେଇନ୍ତି ।

ମାନ୍ୟବର ଲେଖଣ୍ଡିଗଣୁ ଗବର୍ଣ୍ଣର କେତେ-
ବୁଝ ମୁନଥେଙ୍କଠାର ପ୍ରେଟେଅଧାଳିତ ଜଳର
ଯମଗା ବାହିନେରାଥକୁନ୍ତି । ଏଥରେ ସ୍ଵଦ୍ଵୀ-
ପ୍ରତି ଅଟ ଆଜନ୍ମର ହୋଇ ବୋଲନ୍ତି ସେ
ବୁଝୁ ମୁକୁରପଳକଠାର ଏ ଯମଗା ବାହାର ଉଚ୍ଚ
ନବାର ଉଚ୍ଚବ ।

ଅଭୟଶ୍ରଦ୍ଧେଶରେ ଅପିମ ଖୁଲୁଗୁରୁକ୍ଷୟ
କହିବାର ଅସ୍ଥାର ବର୍ତ୍ତମାନ ଉକାଳକ୍ଷୟମ-
ରେ ବିଦ୍ୟାଜୀଅଛି । ସକ ୫୭୨୨୩ ତାରୁ
ର ନିଜକୁ ରହିଲ ଦେବବୋଲ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁ
ଲେଟ୍ରେସ୍ ଅଙ୍ଗ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ସମ୍ମଲସନରେ
ଏହିପରି ଉଜ୍ଜ୍ଵାଳ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅପିମ ବନ୍ଦ୍ୟ କରିବାର
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଜାହା ରହିଛ ହେଲାଣି କି ନାହିଁ
କହ ନ ମାଣ୍ଡ ମାସ ଉଚ୍ଚସା କଟି ଯେବେ ରହିଛ
ହୋଇ ନ ଥାବ ତେବେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁ ଅଭିଧ-
ାୟ ସେବାରେ ଅଙ୍ଗ ପ୍ରକାର କରନ୍ତୁ ।

କ୍ଷେତ୍ର ପର ।

ଶ୍ରୀଦଇତ ମହାଗୟ !

ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଲ୍ଲାରେ କ୍ଲୁବଗେଟ୍ ଅଭିନ୍ଦନ
ପ୍ରଦଳ ହେଉଥିଲା ଜାହାର ନିବାରଣ ନିମିତ୍ତ
ପ୍ରକ୍ରିୟା ସୋବାଇଠୀ ଏହି ସହସ୍ରାଧ୍ୟ ଅବଳମ୍ବନ
ପରିବହନ କେତେବେ ହଙ୍କାର କୁଳମାଲକ ତେ
ଅଛେବଳ ଉଷ୍ଣଥ ନେଇ କରିଥିଲାନ୍ତି ଏହି
ଜାତ୍ରାର ସାହେବଙ୍କାଳୀସ୍ଥ କରିଯାଇ ରିଦ୍ଦିମ
ବୁଝିର ବାଇ ଉଚ୍ଚ ସୋବାଇଠୀର ମେମେର
ଜାହାର ନାମପୂର୍ଣ୍ଣମାସ ବାବୁ ଅନୁଦାନପ୍ରସାଦବୋଷ
ଓ ପଣ୍ଡିତ କରିବାରିବାସ ପ୍ରକରନ ଧ୍ୟାନ କରିଯାଇ
ଥିଲାଅଛି ସୋବାଇଠୀ ଏହି ମଳକର କାର୍ଯ୍ୟ
କରିବାର ପୁରୁଷୋତ୍ତମବିମାନେ ଅଭିନ୍ଦନ
ଏକୁଟି ଅଛିନ୍ତି । ବିନ୍ତୁ କରେନ୍ଦ୍ରପୁଷ୍ପଶରୀର
ଶୁଣ୍ଡୋବାର ବରସ୍ତୁ ଯାହା ଅଧିକା ପରିକାରେ
ଯାଇବାକୁ ହୋଇଥିଲା ତାହା ସୋବାଇଠୀ ଏପା-
ର୍ବେଳୁ ହୁଏଇ କରି ନ ସ୍ଵଲ୍ପ ବନ୍ଦମାନ ଭାପ-
କିଳ ଯାତ୍ରାବନ୍ଦନ ଜଳ ବାଯୁ କଣ ଦୋଷ ତେ
କଣ ହମ୍ମି ମେମେରମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ସମା-
ଧ୍ୟାନର ହେଉଥାଇଲା କଞ୍ଚକରେବେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କଳି
ଦୂର୍ଧ୍ୱାଣ ଆଜିଏବ କରସ୍ତୁ ହୋଇ କର ଅଗାମୀ
ଅଧ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରରେ ଦୋବାଇଠୀ ନାମପୂର୍ଣ୍ଣଶରୀର-
ବରସାରେ କମର ଦ୍ୱାରା ଅମ୍ବୁ ବୋଥ କରି
ଦେଖିଲୋନିବାବୁ ଗ୍ରାମପୁରାକୁ ସହିଯୋ-
ଗେ ଆଜି କୁମ୍ଭ ଧରିବାକୁ ମୁହଁକିଷତ୍ତ୍ଵ ସମ୍ମୁଖୀ-
ନିତେ ଅବଳ ଅଛିନ୍ତି ଅଜିଏବ ତାହାଙ୍କ ଧ୍ୟାନ
ନରେ ନାମପୂର୍ଣ୍ଣଶରୀର ବରସ୍ତୁ ସୋବାଇଠୀରେ ପ୍ରମ୍ଭ-
କିଳ ଦେଖାଇ ଅନ୍ତର ଯମାକଳା । ତତ୍ତ୍ଵ ।

ଶ୍ରୀମତି ପାଣିକୁଆଳେ

ବା ୧୯୮୨ ପାଇଁ

ମାନ୍ୟବର ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଉଛଳ ଅପିଦା ପଞ୍ଚାଦକ
ମହାଶୟ ସମୀପେଷ ।

ମହାଶୟ ।

ଅକ୍ଷିନ୍ଦର ନିର୍ବେଦିକ ଏହି ଯେ ନିମ୍ନଲିଖିତ
ବସ୍ତୁ ଅପେକ୍ଷା ଦୂରଜୀଳ ପରିବିକ ପାର୍ଶ୍ଵ-
ରେ ଶାନ୍ତାନାନ୍ଦରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଅନୁଭୂତି
ବଗଇବା ହେବେ ।

ଯାଇଥିର ଅଧୀଳଙ୍କରେ, ଲୋକେ ଯେ ବନ୍ଧୁ
ପାଉଥିବାକୁ ଜାହା କହିଲେ ସରବ ନାହିଁ ।
କିନ୍ତୁ ନାହିଁ ! ତାହା କେହି ଦେଖି ଦେଖୁ ନାହାନ୍ତି
କି ଶୁଣି ଶୁଣୁ ନାହାନ୍ତି ଉଚ୍ଚ ଅଧୀଳଙ୍କରେ
ଯେତେ ମନ୍ଦିରା ଉପର୍ତ୍ତିତ ହୁଏ ହୋଇଥି
ମନ୍ଦିରମାର ଘୁବା ବାହାର ଷୋଇଗଲୁ ଥିଲେ
ଦି ୧୦ କର କମ ଲୁହେ ପୂର୍ଣ୍ଣାବ୍ୟ ଘେଇ ବନ୍ଦୁ-
ମାତ୍ର ମାତ୍ର ଦେବିମାତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି କି କହିବ
ମୁକ୍ତ ପାଇବାର ନାହାନ୍ତି । ସଞ୍ଚିମାନେ ବି ଅଧ୍ୟ
ବିଧ ବରାଥିବା ? ସେମାନ୍ତ ପରି ଏହି
କିମ୍ବା କି ବଚାନେ ? କି ଅର୍ଥରେ ଯଦି କହି
ଅଧୀଳଙ୍କର ଶ୍ରାୟତ ମୁକ୍ତବ୍ୟ ନହାଯଦ୍ବୁ ଦେଖି
ନେ ବି ତାହାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମୟର କର୍ମ ଆଜି
ଅଭିବକ୍ଷଣ ଉପର୍ତ୍ତିତ ସଞ୍ଚିମାନଙ୍କର ଯୋଗ୍ୟତାକୁ
ସବୁର ନେଇ ପାରବେ ନାହିଁ, ତାହା ହେଲେ
ସାହି ତାରଙ୍ଗ ମୋକରର କର ଶୁହାମାନଙ୍କ
ବୈବଶେଷ ଦେଲେ କି କିଛି ହାରି ଆଖି ?
ତାହା ନ କର ଉଲମୋକମାନଙ୍କୁ ପକାଇ ର
ହରବର କରିବାରେ କି ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଫଳ ହୁଏ
ତାହା ଅପର ବ୍ୟକ୍ତିର ବିବେକରଜାର ବହୁତ
ଅଟେ ।

ଭାବୁ ଅଦ୍ୟାକୁ ମୁଖ୍ୟ ବେଳେ ସାର୍ଥ-
ମାନଙ୍କର ସାର୍ଥ ଶୀଘ୍ର ନ ନେଇ ସେମାନଙ୍କ
ହେଲା ଦିଅନ୍ତି ଏମନ୍ତ ନୁହେ । ଆହୁର ଗୋଟିଏ
ଚାରତା ମୂର ପାଞ୍ଚକ୍ଷର ମନ୍ଦିରମାରୁ ପକ୍ଷ-
ବନ୍ଦାନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ବିହୁ ହାବ ବସନ୍ତ । ଅର୍ଥାତ୍
ତ ଯେଉଁ ଦିନେ ଶୁଭା ହାବର ହୃଦୟରେ ସେବନ୍ତ-
ରେ ଜାଇର ହାବର ରାଘୋର୍ ନ ନେଇ
ଯେଉଁ ଦିନରେ ମୁଖ୍ୟ ମହାମୟଙ୍କର ଯୋ-
ବାହୁଦିନ ହେବାର ଧୂର୍ମିଆଙ୍କ ଫୁଲ ସେବନ୍ତ
ହେଲେ ହାବଗୁ ରାଘୋର୍ ହାବନ୍ତ । ହାବରେ
ରାଘୋର୍ ନେବା ଛାଇଗାନ୍ତଙ୍କ ଶୁଭମାନଙ୍କର
ମୁକ୍ତ ଘାଇବା ଜାରି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୁଝାମାନଙ୍କର
ଯେ ଗୋପକୀ ଗୋଟିଏ ଫୁଲ ବର୍ଷାବୁଦ୍ଧିର
ଅନୁଭବ ଗଢ଼ିବ ସହି ବର୍ଷାବୁଦ୍ଧିର
କ୍ଷିଣି । ଅତିରିକ୍ତ ଗାହାମ୍ବାନଙ୍କର ଶୋଭାବୁଦ୍ଧିର

ଅସ୍ତ୍ରକ ହୋଇଥାଏ, ଦେଖାଇ ବିବା ଅଛିଥାଏ-
ରେ, ଯେ ହେତୁ ନ ମୁହଁ ଠେଣ୍ଟ ୧୦ଲା ପାଦକ
ମହିମାରେ ଯଦି ଶୁହାମାନେ ଦେବଳ ଜୋଗ-
କୁ କୁ ୨୦ ଲା ଶାଇଲେ ତାହା ଦେଖିବାକୁ
ଏକ ଶୁଣିବାରୁ ଯେମନ୍ତ କୁସୁମ, କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ମଧ୍ୟ ସେହିକଥା ଅପରାଜିତ ଥିଲେ, ଶୁହାମାନଙ୍କର
ହାତର ହେବା ଦଳରେ ଥାକିବୁ ରିପୋର୍ଟ
କିଅନ୍ତି ହାତିବିରି । ଏହାକୁ କି ମୁହଁରର କହି ? ।
ଯଦି ମୁହଁରପଥ ମହାରାଜୁ ତାଙ୍କର ବର୍ମା ବଳା-
ଇଲୁ ତାହା ହେଲେ ତାହାଙ୍କ ଜାତିରଜୀବ
ଅଧେଶ୍ଵରୀ ଯେମନ୍ତେ, ତାହା ପାଥାରଣରେ
ବିମେଷମରେ ପ୍ରକାଶ ହୁଏ ଏବଂ ଉପରକ
ବିମୁରଷରଙ୍ଗ ଦୃଷ୍ଟିପଥରେ ଗୀତ୍ର ପଡ଼େ ଏବଂ
ତାହାର ପ୍ରତିକାର ହୁଏ, ତାହା ବଳେ
ତାହାକୁ ମୁହଁରର କୁହାଯାଏ ଏବଂ ଜହାରେ
ଦେଖଇ ମରାଇ ହୁଏ । ତାହା ନ କର ମୁହଁରପଥ
ମହାରାଜୁ ଯେ ଦେବଳ ଆପଣାର ଦୋଷର
ଗାନ୍ଧିବାରେ ଅଛନ୍ତି ସେବା କରି ହେଉଥାଏ ।
ଯେ ବେଳ ଏ ବିଷୟ ଅମ୍ବେ ଆପଣଙ୍କର ମୁହଁ-
ରାଜ ପରିଜାପାଦ ପାଥାରଣରୁ ଜରାର ଏହା
ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଅଛୁଁ ଯେ ଯାଇପୁରେ ଅଧାଳଙ୍କର
ମାମଲ୍ଲକାରୀମାନଙ୍କର କଷ୍ଟ ଯେମନ୍ତ ଗୀତ
ଶବ୍ଦାରଣ ହୁଏ ଉତ୍ସବପୁରେ ଉପରମ କଣ୍ଠ-
ବର୍ତ୍ତମାନେ ବିଶେଷମୁକ୍ତେ ମଜୋଯୋଗ
ହୋଇ ଅମୂଳମାନଙ୍କର କଷ୍ଟ କିବାରଣ ବହାନ୍ତରୁ
ଜହାରେ ତାଙ୍କର ଯଥାର୍ଥ ସ୍ଵର୍ଗାର୍ଥ ପାଥର
ହେବ ହେବ ।

ଦେବି ନଗାବନ୍ଧୁ । ନଗାବନ୍ଧୁ ନଗମତୀ
ହରି ୧୯୮୮ ।

ମନ୍ଦିରାଷ୍ଟ୍ର

ପ୍ରାଚୀ ମାନ୍ୟାବଳ୍ୟକାନ୍ତି ପାତା

ବାଲେଶ୍ୱର କଞ୍ଚାପା ୫

ବ୍ରତିଙ୍ଗ ଲାଇଟ୍‌କ୍ରେସ୍ ସମ୍ମାନିକ	”	ଟ ୧
ବାରୁଗୁମଗୋପାଳ ଲ୍ୟୁର୍ଡିଶ ସିଟି	”	ଟ ୧୦
” ଶର୍ଣ୍ଣାଳୀନାଥାର୍ଥ	”	

କଲାପଦ୍ମନାଳ ପୁର ॥ ୫୫
ଶାଶ୍ଵତା ବିଜେ ବିଜାମା ॥ ୫୬

—
—
—

ଏହି ଭାଷାକୁଣ୍ଡିତା ସହର କୃତକ ଦର୍ଶନ
ମହାର କୃତକ ପ୍ରସ୍ତୁତ୍ୟାକାରୀ ଯହାଲୟୁଦେ
ପାତର ତିରଗୁର ହେଲା ।

ৰাজা পদ্মা নন্দ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୭୯

ଶାଶ୍ଵତ ମାହେ ଅପ୍ରକୃତ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ମେଲିଥାଏଇଲା ।

ଅଶ୍ରୁମ ବାଷ୍ପକ ମୂଳ୍ୟ ୩୫
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୩୭
ମୈଦାବଳ ଧାଇଁ ତାଙ୍କମାଧଳ ୩୯

✓ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପାତ୍ର

ଏ ନାଳ ବିସ୍ତରେ ଅମ୍ବେମାନେ ଗଣ୍ଡିଏ
ଧରି ଆଇ ଅଛୁଁ ତହିଁର ତଳିବୁଜ ଅଂଶ
ସବ୍ୟାଧାରଣେ ଘୋରାର୍ଥେ ଏଠାରେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ

“ଅମ୍ବ ଦେଗରେ ଉଚ୍ଚମେସନ ଓ କେତୋଳ
କ୍ଷେତ୍ର, ଯେ ସହାଜାଳ ବାରଧର ପଥ
ଆହୁମୁର ବରଖୁଲେ ତାହା ପରିଶାନେ ମହା-
କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରକଟ କରାର ଅଗିବତ୍ତ ଓ କେନ୍ଦ୍ରୀୟତା
କ୍ଷେତ୍ର ରୁହ ଅନ୍ୟ ଫଳ କି ଘଟିଲା ବିନ୍ଦୁ
ଦେଖମୁଁ ଯେ ଆଉ ପୁରିର ପୂର୍ବତ କର୍ମଶାଖା
ଦେଖାଇ କାହିଁ ଏହା ବହୁ ବହୁ ବିଜ୍ଞାନିମାନେ
ମୁଦ୍ରାବ୍ୟକ୍ରିୟରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଥାଏନ୍ତି । ସେ କଥା
ଆଜିଥିଥି ନୁହେ, କାରଣ ଜଗତପୁର ଓ ଟାଇ-
ଡଲ (Tidal) ଲକ୍ଷ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବାକୁ ପୂର୍ବପ
ରହିଅଛି । ପଳାନ୍ତୁକ ଶୌର ଧୂର ବିଷୟ
ଦେଇ ଆଜୋଳନ ରେବା କୁଥା । ଏଷମେ
କ୍ଷେତ୍ର ଉତ୍ସର୍ଗର ଗ୍ରାମ୍ୟର ଲର୍ଜ ଖୋଲା—
ଯୋର୍ଜ୍‌ବେଲ୍‌କ୍ରିକ୍‌ଟ ଉତ୍ସର୍ଗ ଉଚ୍ଚଯୁକ୍ତ ମର୍ତ୍ତରେ ବରି-
ବନ୍‌ଦରେ କାଲ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପରି ବାଧାଜଳକ
ଶୈଖରି (Engineering) ଉତ୍କିଳମ୍ବର ।
କଷ୍ଟପୂର ଉଚ୍ଚମନ୍ଦିର ବିଲେ ତାଙ୍କର ବନ୍ଦୁସଙ୍ଗ
ପରିବାର ଉତ୍କଳରେ ବିଜ୍ଞାନାଳ ରହିବ; ଏହି
ମୋହର ମନ୍ଦିର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଅଟିର ।”

ବଢି ସମୟରେ ନାଲର ଦୂଇମୁହଁରେ ବିଷ୍ଟର
କାହିଁ ଛନ୍ଦା ଥୋଇ ନାଲ ତଥି ଥୋଇଯାଏ

ଏଥରେ ସେ ହେତେ ଅସୁଧିଆ ଘଟୁଥିଲୁ ତାହା
ବର୍ଷାଜୀଳାଗୁ ଚଲିଯାଏ ତା ୧୦ ରାତରେ ମେଘ
ଦିବସାନ ପ୍ରକାଶ କାହାକୁରେ ଚଲିବାର
ଅବିଅଛୁ ତାହା କଣ କାଲିଯାଏ ଏଠାରେ ପଞ୍ଚଶିଲ
ନ ଥିଲା । ମହାଜନମାନଙ୍କ ପରିବରେ ଏହା
ଅଛି ଅବିକର ଅଟର । କିମ୍ବା ହୋଇବାପାଇ
ଅସିବାକୁ ଯେବେ ବି ୫୩୨୦ ନ ବିଲମ୍ବ
ହେଲା ତେବେ ନାଲଦ୍ୱାରୁ ଅଭି କେହିଁ ପୁରୁଷା
ହେଲା । ସଂକରେ ଅବିଲେ ଗୁରୁଦିନରେ
ପଞ୍ଚଶିଲ ଥାନ୍ତା । ବର୍ଷାଜୀଳରେ ଏତେବିଜ ପ୍ରକା
ପଦରେ ପଢ଼ିଅଛି ଯେତେ ସାବଧାନ ହେଲେ
ସୁବା କିଛି । ଉଚ୍ଚବିବାର ସମ୍ମାନନା ଓ ମେଘ-
ପିବାର ଅର୍ଥପର୍ଯ୍ୟ ନୁହଇଲା । ବଢ଼ି ସମୟରେ ଜାଲ
ମୁହଁ ବାଲରେ ବନ ହେବାର ଯେଉଁପେ ବିବା-
ରଣ ହୃଦୟ ଏଥର ବିଧାନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ
ଏବଂ ପ୍ରକାଶ ଅଣି ପଞ୍ଚଶିଲବାର ଭାର ଯେଉଁ
ଏକଶକ୍ତ ଉପରେ ଅଛି ତାହାକୁ ଉଚିତ ଥିଲା
କି ଯେବେ ଜାଲରେ ମୌଳା ଅବିବାର
ଅପ୍ରେସନ ପାଇଁ ତେବେ ଜଥବାଟେ ଅଥବା
ଅଗନ୍ତ କର ପ୍ରକାଶ ସବୁ ଅଗାର ଦେଇ ଆନ୍ତେ
କାହିଲେ ମହାଜନମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଧାନେ
ଯେ ସେମାନେ ଅଷାର ମାଲ ଅବିବାର
କହୋବସ୍ତୁ ଅପେ କରନ୍ତେ । ଏପରୁ କିଛି କ
ରୁ ପ୍ରକାଶାନ ଅସୁଅଛି ବୋଲି ବିଶିଳ୍ପ ହୋଇ
ହେବାର କଲ ହୋଇନାହିଁ ।

ଭାବିତା ସ୍ଵପ୍ନ

ଅବରୁଦ୍ଧକାନ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ “ଉଦ୍‌
ପାୟ କୃଷକ” ଶିଳ୍ପୀମାନରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରସାଦ
କାଣିତ ହୋଇଥାଛି । ସେଥିରେ ସନ୍ଧାନକୁ
ହୋବୁ ଶ୍ରୀମାନେ ମେଘଦୂପରେ ସନ୍ଧାନୀ
ଯେ କରୁଛି କର ଜଳପ୍ରାଣିର ବିଶେଷ
ଲୀହକ ଉପାୟ କି ଦରବା ଓ କାଳ ବୁଝ
ନ ନିର୍ଭାନ ପମସ୍ତେ ଆହ୍ଵାନର ଦାସ ହୋଇ
ଲୟ ଦୁଇବାପରି ଥିବା ଉତ୍ସବ ଗୋରନ୍ତା
ସ୍ଵପ୍ନମାନ ବର୍ଣ୍ଣନ କର ଲେଖନ୍ତି—“ଏହି
ବୃଦ୍ଧମୋହାରୀ” ଅଶାଖାକ ଓ ଅଧୁଆ ଲୋକେ
ଏହି ମୃଦୁବ୍ଲଟ, ଲଞ୍ଚବନ୍ତ ଓ ଭନ୍ଦଗାଲ
ହବେ । ଉଚ୍ଚାକାଙ୍କ୍ଷା ସେମାନଙ୍କର ଲେଖନାର
ହିଁ ସେମାନେ ଅପଣା । ଅବସ୍ଥାରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ
ଆନ୍ତି ଜଥାକ ଉତ୍ତରର ଅବସ୍ଥାର କଳିନା
ବରନ୍ତି । ଅଛଜା, କୁସଂସ୍କାର ଏବି ଗାନ୍ଧା-
ର ଓ ମାନସିକ ମଳିନତା ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନ-
ର ଏହି ଅଙ୍ଗ ଅଟେ । ତାଙ୍କ ଘରବାର
ଏରେ ଆତ୍ମପ୍ରାୟ ବିଦ୍ୟାପଥନରେ ପଢ଼େ
ଏହି ବିଦ୍ୟା ଥିଲେ ହୁଣ୍ଡପଦ ଦିଆ ଗଲି ଥାଏ ।
ଏହା କର୍ମ କରୁଥିବା ସମୟରେ ଯେଉଁ ଗାନ୍ଧା-
ର ଉତ୍ସବରେ ହୋଏ ଜହିରେ ଗାର୍ମି
ପଞ୍ଜାଖୀୟ ଲୋକ ବିଶେଷ) ମଧ୍ୟ ଲାହିତ
କ ଓ ଜାହାର ପଞ୍ଜୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଯେପରି
ବାଖରେ ଅହିଠ କରେ ଯେପରି ହୁଣ୍ଡପଦ
ଲିଂଗେଟ-ଅର୍ଥାତ୍ ବିଦ୍ୟାପଥର ଅଳ୍ପ ଲାଗଇ

ଲୋକଙ୍କ ବସନ୍ତରେ ବିଦ୍ୟାହାର ହୁଏ ନାହିଁ ।
ଏମାଙ୍କୁ ଶୁଣ ଉଚ୍ଛବେଶୀର ମନ୍ଦିରରେ
ପୂର୍ବ କୃଷ୍ଣପୁର ବିଲକ୍ଷଣ ଦେଖାଯାଏ । କାନ୍ତୁ ତୋଷି ଜୁତନ ଜ୍ଞାପଦ୍ଧତି ପାଇମେ ତାହା
ଜ୍ଞାନ ଦରେ ଓ ଯଦ୍ଦିପି ଦେହ କ୍ଷମତା ଗ୍ରହ
ଅଣେ ରେବେ ସେ କହିଲୁ ବହା ମାରିଲେ
ତାର ଦିବ ବାରଣ ପ୍ରବେଶମାନେ ତାହା
ଶାଥରୁ ଜାତୀ ଅଜ୍ଞାନ । ଯାହେବୁଦ୍ଧନର
ବୋବ ଅଗ୍ରବନ୍ଧୁପ ଅଗ୍ରାହି ହୁଅଇ ବିନ୍ଦୁ
ଯେଉଁ ଗତଥ ପୋଣିଶରେ ଧଶମାନେ ଘୋଟ
ହୁଅନ୍ତି ଓ ଯହିଁରେ ଶାମର ଯାଦପ୍ରୟ ମଇଲ
ଥୋଇ ହୋଇ ଅବି ପମେ ଜହିଁରେ ହୋଇଥିବ
ଗାନ୍ଧି ଲୁଭନ୍ଦି ଶୁଣି ବୋଲିଯାଏ । ଏଥିପି
ପନ୍ଦୁଜଳ୍କ ଉଚ୍ଚର ବସନ୍ତରୀ ସବ୍ବାମେ ଦ୍ୱାରା
ହୁଇଥିବ ? ଏପରି ଚାହୁର ମାହିତେଣ ମନ୍ଦରେ
ସହିତ ଉଦୟ ହେଉଥିବ କାର୍ଯ୍ୟମୁକ୍ତେଥରେ
ଅଛି ଅବର୍ଦ୍ଦ ମୋହର ସହିତ ପମର୍ଗ ହୁଏ ।
ବୋଧ ହୁଅଇ ବାଲେଶ୍ୱର ଏ କ୍ରମାବ
ଲୋକଙ୍କର ଲକ୍ଷ୍ୟକ ଅଟଇ ମୋହିଲେ ଅଛି
ବୌଦ୍ଧି ହାତର ମନ୍ଦିର ବଜାଦୁଃ ଆଧୁର
କିନ୍ତୁ କୁଣ୍ଡଳ ବିନ୍ଦୁ ବାଲେଶ୍ୱରରେ ଦୁଃଖ
ଦୁଃଖମାନେ ଅୟ ଶାନ୍ତି କିପ୍ପାବ ହେଉ ନାହିଁ
ଅମ୍ବେମାନେ ତାରୁ ଯେ ଚଷା କୁଡ଼ା ଜୋଡ଼କାବ
ଓ କେତେବେଳେ ଦୁଃଖାକାର ଅୟ ସେବା କରନ୍ତି
ଆସା ହେଉ ଉପର୍ଯ୍ୟବ୍ରତ ମନ୍ଦରେ ଅମ୍ବେମାନେ
ଶଶ୍ରୀନିଧି ହେଉ ହେଉଥିବୁ । ଅଧିକପ୍ରୟ ଓ
କୁଷଙ୍ଗାର ଜଗନ୍ନାଥର ଦୁଃଖ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଛି
ଆସା ବିନ୍ଦୁଶଳ ନ କଲେ କେହି
ଦେହାର୍ଥରେ ଅଶ୍ରମର ହୋଇ ନ ଥାରେ ।
ବୁଦ୍ଧେଣାୟ ଲୋକଙ୍କର ସେ ଭାବରିଲାଷ ହୁଏ
ନାହିଁ କହିଁର ବାରଣ କଣ ? ତେବେଳ ଅକ୍ଷେତ୍ର
କୁଷଙ୍ଗାର ଅନେକ ମହାକାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଥମେ
ଅଶ୍ଵାଶ୍ଵର ବୋଧ ହୁଏ ବିନ୍ଦୁ ବଜାନ୍ତ ପରି
ଓ ପରିମଳ ସହକାରେ କମେ କମେ ପରି ଯାଇ
ହୋଏ । ଏଥରେ ଅଶ୍ଵମାର ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ
ଅଲକ୍ଷଣ ଯେପରି ହୋଇ ଅଶ୍ଵାଶ୍ଵର
ଜାହୁର୍ମ୍ୟ ଓ ଦିତାହର କଣ ଦୂରି ମେହିପର ବାର୍ଷିକ
କାରକା ପରିବହ ଅବର୍ଦ୍ଦ ଅଟେ । ସବଳ
ଶଶ୍ରୀନିଧିରେ ଯଥାର୍ଥିତ୍ୟେ ଅଧିକାଳିନ୍ତ ହୁଏ
ଆସା ପ୍ରଦୂତ ଅହରନ୍ତର ଜାତୀୟାମ ଜାତୀୟ
ମନୁଷ୍ୟର ଭରିଦର୍ଶି ଅଜ୍ଞବବ ଅମ୍ବେମାନ

ନବଲାୟକୁ ସମ୍ମାନ ମାତ୍ର କିବେଦନ କରିପାରି
ତୁ ମାତ୍ର କର ଉଦ୍‌ଦେଶ କର ଅଛି ଏହିଦୁଇ ଅଧ୍ୟ-
ଗ୍ରାମର ଜୀବନର ସମୟ ତାହିଁ ।

ଇଂସନମାନେ ମିଛ କହନ୍ତି ନାହିଁ ।

ହୋଇଥିବ; ଦେହର ବର୍ଣ୍ଣର ଜାହା ଅମନୀକ
ଦେଉଥିଲା ତେବେ ଅଗ୍ରରେ କଳା ସୁକାନ୍ଧ
ଯାହାଙ୍କର ସନ୍ଦେହ ପ୍ରାଣର ଜାହାଙ୍କୁ ଚାଲିବାର
ଉଚିତ ଯେ ଅପଣା ଅଶ୍ଵର ଅପଣାକୁ ଦିଗର
ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଅମ୍ବେମାନେ ଅମ୍ବେମାନ ଉପରେ
ଦିର୍ଘର କରିଥିଲୁ ଏମନ୍ତ ନୁହେ କଣେ ଘପ-
ସୁକୁ ହାହିମ କି ଯାହାଙ୍କର ବିଶ୍ଵରକୁ ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ଦେଇଥିର ପ୍ରଗଂଧା କରିଥିଲୁ ନିଷଳତେ
ଏ କଥା କହିଥିଲୁ ଏହିଲେ କେମନ୍ତ କବି
ଏହାର ପ୍ରତିବାନ କରିବା ମୋତେ ବୋଲିଛି
ଯେ ସୁର୍ବୀ ଯାହାତ ନାହିଁ କି ବଢ଼ ଲୋକକ
ଉତ୍ତର ଜାହିଁ । ପରମେଷ୍ଟରଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଵାରର
ଲେଖକମାନେ ଜାରିକରସ୍ତରେ ଲୁହର ପାଇ
ଅଛନ୍ତି । ସେହି ଜାରିର କରିଲୁମାନେ ଯାହା
ମାତ୍ର ଦିଶୁର ଦେଇନ ପାଇ ଉତ୍ତରଦିନେ ଅଦ୍ଵି-
ତିତ୍ର ହୋଇଥିଲୁ କହା କୁଣ୍ଡ ଓ ପରିଜାତେ
ଅମ୍ବେମାନଙ୍କର ଅବର୍ଦ୍ଧକ ହୋଇଥିଲୁ
ଏମନ୍ତ ଜାମ୍ବୁ ମୋକଳ ମଧ୍ୟରେ ଯେ କେ
ଜଣେ ଦେଇବେଳେ ଅପଣା ଉତ୍ତର ପାଥ
ଦିମିତ୍ର ସୁଧା ମିଥ୍ୟା କହିବ ଏହା କିଏ ସମ୍ଭବ
କରିବ କଲା ମୋତ ମୂର୍ଖ ଦରତ୍ର ଅପରି
ଏହି କରି ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ମୁହଁର୍ବୁ ଲକ୍ଷ୍ମେ କଲ
ମୋତ ମିତ୍ର ଏହା କଥା ବୋଇଲେ ଜାହା ମିଥ୍ୟ
ହେବ ଜଣେ ଉତ୍ତର ଲେଖକ ଯାହା କହିବ ଜା
କଥାକ ଦେଇର ହୋଇ ନ ଥାରେ !

କହୁ ପାଇଲୁ କଥିଲୁ ଯେ ଅରଜନ କିମ୍ବା
କାଳିମାନେ ଏ କଥା ବଜେଦିଲା ଯାଏ ତା
କି ଥିଲେ ଓ ଶୁଣିଲା ବିହୀନ ମଧ୍ୟ କିମ୍ବା
ନ ହୋଇ ଜାନା ହୋଇଲେ ଏଥର ଆମୋଳ
କରୁଥିଲୁ ଏହି ସତେ ଛଂଗିମାନେ ହିନ୍ଦି
କହନ୍ତି ଜାହିଁ ବୋଲି ବାରମ୍ବାର ପ୍ରପ୍ର କରୁ
ଛନ୍ତି । ଅମ୍ବେମାରେ କି ବୋଲି ଏହାହା
ଶୁମରଙ୍ଗଳ କରିବୁ କହି କିମ୍ବା କର ପା
ଜାହିଁ । ଧର୍ମପୁରୁଷ ଅନୁରତ ଦିଗାଞ୍ଚି ମଧ୍ୟରେ
ଦେଖିଲୁ ଯେ ବହାର ସିଲୁ କହିବ ନାହିଁ
ବୋଲି ଗୋଟିଏ ଅଛି ଆହୁ ବର୍ତ୍ତର ଅନୁରତ
ହେଲା ଯେ ମନୁଷ୍ୟ ମାତ୍ରରେ ନିର୍ବାଚି କହିବ
ଏବୁ ମାତ୍ର କହି ଗଲେ ଲେଗାଅଛି

ଲୁଗୁଡ଼ିମାଳେ ଏଥର କଳିତ ଅଟନ୍ତି । ଉଚ୍ଚ
ହାଥରେ ଅନ୍ତେଷ୍ଟ ବର ଦେଖିଲୁ ଯେ କେବୁ
ରୁଷର କେବେ ମିଥିବା କହୁ ନାହିଁ । ବିଶ୍ଵଜର
ଜୀବଜୀବନାଲୀର ବଞ୍ଚାନ୍ତ ପାଠ କରିବାରେ
କଣାଗଲ ଯେ ଧୋଠେ ଅପରଥ ନାହିଁ ବି
ତେଲଙ୍ଗାନା ନାହିଁ କାରଣ ମିଥିବା ହିଲା ସବୁ
ଅପରଥ ମୁଠା ଅପାରାଜର ଭାର୍ଯ୍ୟାବଳିରେ
ଦୃଷ୍ଟି ଦେଇ ଯେ କଳିତରେ ହଲଘ କାହିଁ
ସାକ୍ଷ ବୋଲି ମର କାହିଁ କମ୍ବା ସାକ୍ଷ ଗ୍ରହଣ ଓ
ତୁଳନା କରିବାର ଅରଜ କାହିଁ କାରଣ
ମୁଦେଇ ମୁଦ୍ରାଗାଲ ସଜନ କହିଲେ ସାକ୍ଷିର ପ୍ରଯୋ-
ଜନ କାହିଁ ବିଦେବ ? ଅଭେଦ ଅମୃତମାଳଙ୍କ
ବିଶ୍ଵାସ କରିବାରୁ ପତଳ ଯେ ପୃଥିବୀ ମଧ୍ୟରେ
ବିଲଜ ହର୍ଷ ଅର୍ଜ କାରଣ ସେଠାରେ କଣେ
ସଂଶୋଧନା ବହନ୍ତି ନାହିଁ ।

ଶ୍ରୀକର୍ଣ୍ଣର ଲେଖ ମିଥ୍ୟାବାଜୀ; ଉଠିଛିଲ
ଅମିକା ପୂର୍ବ ଏମାନେ ଦନ୍ତ ହୃଦୟରେ ଯାଏ ଦେଖି
ଦୁଷ୍ଟାଦିକ ଲେଖା ସବୀ କର ସାଂଘାରିତ ବ୍ୟବ୍-
ବାରମାନ ଗଲାରୁଥିଲେ । ଜମ୍ବୁ ଚାରଷୀ ତୁଳ
ମେବେ ଯାହା କହିଥିଲେ ସମସ୍ତେ ଜୀବାକୁ
ଦିଶ୍ୟାସ କରିଥିଲେ । କିମ୍ବା ମନ୍ଦ କଥା ହେଲେ
ପଞ୍ଚାବଙ୍କ ଦିନ ନାୟକ କରିଥିଲେ ଓ ଯାହାର
ଅପରାଧ ହେଉଥିଲ ସେ କିମ୍ବା ଅପରିରେ
ଦିଗ୍ନ ହୃଦୟର କରିଥିଲ । ଉଠିଛିଲ ଅଭିନ
ଏ ଦେବରେ ଯେତେ ପୁରୁଷ ହେଉଥିଲ ଏବଂ
ଉଠିଛିଲ ବଦ୍ୟ ଓ ପରିଭାବ ଯେବେ
କହୁଥି ଏ ଦେବରେ ହେଉଥାଏତୁ ଯେତେ ମିଥ୍ୟା
ନିବାରଣ ପରାମେ ନୁହନ ଅଶ୍ୟମାନ ମୁଣ୍ଡ
ବରବର ପଦ୍ମାଜଳ ହେଉଥାଏ ଏଥିର
ଆବାର ଦୋଷ ଅପରାଧାତ୍ମ ଧାରକମାନେ
ବରୁର ବରନୀ ।

ଇଂବର୍ଜନାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେ ଦେହ ନିଧି
ବେଳିନ୍ତି ଲାଗୁ ଅମ୍ବମାନେ ଜାଣି ନ ଥିଲୁ
ଏ ବଥା ଶୁଣିଲୁ ଦିନୁ ଅମ୍ବମାନଙ୍କର ଏହି
ବନ୍ଦମୟ ହେଉଥିବା କି ଯେତେବେଳେ ଇଂବର୍ଜନାନେ
ସରଜବର୍ଷ ପୁଣ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାରିତ
ପରିଚାରିତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମୀ ରଖିଲା କଲେ ଏହି
ଉଠି ଅରୁହମାନ ବରଜବର୍ଷରେ ସୁଧା ଇଂବର୍ଜନଙ୍କ
ପରିଶଳେ ଘଲନ ଦେବାରୁ କଥାମ କଲେ
ଧେତେବେଳେ ଏକାନ୍ତ ବିଧାତ କାହୁରି
ନ କଲେ ଯେ ଇଂବର୍ଜନ ଲେବ ଦେହ ସପଥ
ପରାମ ତୋରିବି ବଥା କହୁନେ ଭାବୀ ଜୟନ୍ତ
ପରାମ ଆମ୍ବ ଅମ୍ବକ କାହାରୁ ଅବଶ୍ୟକ ହେବ

କାହିଁ ରଖିମାହେ ଅଗଞ୍ଜ ସଳ ୮୭୯ ସଦିବା

ନାହିଁ ସେ ଦୟାକୁ ଅନ୍ଧରୀ ସଜ୍ଜ କୋଲି
ମାରିବାକୁ ହେବ । ଏହି ହିଖାଳ କ ଥିବାକୁ
ଆମୁନାଙ୍କୁ ଦୟା ଦେଇ ଅନୁମାନ କରିବାକୁ
ହେଉଥିଲା ଯେ ବିବରସ୍ତ୍ରପକ ଇଂଗ୍ରିଜମାନେ
ଅରନ କରିବା ସମୟରେ ଏମନ୍ତ କଞ୍ଚକା
କରୁଥିଲେ ଯେ ଇଂରାଜିର ମଧ୍ୟରେ ଦେବ
କେତେବେଳେ ହିଥା କହ ଆରନ୍ତି । ନବୁବା
ରେଣ୍ଟ ନ ଥିଲେ ଅଷ୍ଟଥର ପ୍ରୟେତ୍ତନ କହିଁ କି
ହେଲା ।

ବାପୁଜୀ ।

ଗନ୍ଧାରା କରିବଳା ଗଜେଠରେ ବନ୍ଧୁକର
ଅରଜ ଗବର୍ଣ୍ମମେଘ ଲାଗୁଥାଏ ମହୁର ସହିତ
ପ୍ରକାଶ ହୋଇପାଏ । ଗବର୍ଣ୍ମମେଘ ଉଣ୍ଡଧା
ଏହରେ କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନ ବର ନାହାନ୍ତି
ମୁଖୀଯ ବିଦ୍ୟୁତ୍ତପକ ସରକା ଯେମନ୍ତ ଯାଇଥିଲା
ତେଣନ୍ତ ଗୃହୀତ ହୋଇଥିଲା । ଅଛଏବ ଅମ୍ବୁ
ମାନଙ୍କର ଯାହା କିନ୍ତୁ ଅଗା ବୁଲ ଯେ ଉଣ୍ଡଧା
ଗବର୍ଣ୍ମମେଘ ଏ ଅରଜ ମହୁର କରିବେ ନାହିଁ
ତାହା ବିଷ୍ଟ ହେଲା । ପରି ବୁଝଇ କଷ୍ଟୀ
ଏହି ଯେ ଅରଜ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବେ । ଗବର୍ଣ୍ମମେଘ
କାରାଚ ପୋଙ୍ଗା ଦେଇଅବନ୍ତି ଯା ଏ ଅରଜ
ଅବଳମ୍ବନେ ଅନୁମନ୍ୟ କିନ୍ତୁ ମୟରେ ଡେଟାର
ଦିନ ଜାହାରେ ଜାହା ହେବ । ଅନୁମନ୍ୟ
ପରିବର୍ତ୍ତନ ଏ ବିଷ୍ଟୀରେ ପାଠ ଅମ୍ବୁନା ତେ
ତେବେଳେ ଜଣା ବୁଲ ଯେ ଗବର୍ଣ୍ମମେଘଙ୍କ
ଦୃଷ୍ଟି ପ୍ରଥମେ ଡେଟା ଉପରେ ପଢ଼ିଲାଣି ।
ଏମନ୍ତ ବାହିଦ ହେଲା କିନ୍ତୁ ହିର କର
ନ ପାରି । ଦୃଷ୍ଟି ସମୟଠାର ଗବର୍ଣ୍ମମେଘ
ଡେଟାର ଦଶ ମୋଟକ କିମ୍ବା ନାହା ଉପାଦ୍ଵୀ
ମାନ ବିଅର୍ଥକୁ ଓ ତହିଁରେ ଯେତେ ଟଙ୍କା
ବ୍ୟୟ ହେବାର ଅବଧିକ ତାହା ହେବାରେ
କୁଟି ଦର ନାହାନ୍ତି ଜାଧାପି ସେ ଉଥାୟମାନ
ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣମୈ ଫଳୋପଥାଦୀ କୋର କାହିଁ ବ୍ୟୟ
ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ କାହିଁ କବିତ୍ୟ ଦେଖିଲା ଲେଖ
ପାଇ ନାହିଁ । କଲ ସେବନ ଭାର୍ଯ୍ୟଧାର୍ମ ଗ୍ରାହି-
କର ଦୂରତା ଘୃହବାର ଗବର୍ଣ୍ମମେଘ ଯାହା
କରୁଥା କ୍ରମିଲେ ଜହାନ ପୂର୍ବ ଦେଖା
ହେବାର ଦୂରେ ଥାର ପ୍ରକାମାନେ ନାହାନ୍ତି
ଅଜ୍ଞାନର ଦରା ଦୂର୍ଧ୍ୱାପର୍ତ୍ତନ ଓ ଜଳକର
ପାଇଁ ଦେବ ପାଇଁ ବୃଦ୍ଧ ପୁଣ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଥି
କରୁବାର ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲେଣି । ଏମନ୍ତ ଅବ-
ସ୍ତରେ ଏ ପ୍ରବେଶର ପ୍ରକାଶଠାର୍ମ ବାହିର

ଅଗ୍ରେ ଅଦ୍ୟାତ୍ମ କରିବାର ଗଢ଼ିନେଶ୍ଵର ଲକ୍ଷ୍ମୀ
କଲେ ଆଶ୍ରମର ବିଷୟ ଅଟଇ ଗାହାଳ
ମନରେ କି ଏମନ୍ତ ପ୍ରକଟ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ଯେ
ପ୍ରଜାମାନେ ସାହୁବର୍ତ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ପରିଷର ଅଧି-
କ୍ଷୁର ବନ୍ଧୁଶୀଳପେ ରକ୍ଷା ପାଇଲେଣି ଓ ଦୂରିଷ୍ଟ
ଫୁଲରେ ଜାହାଙ୍ଗର ଯେ ଅବସ୍ଥା ଥିଲ ଉହିକୁ
ଭଲ ଦିଶା ଲାଗିଲେଣି । ଯେବେ ସେଇଥ
ମନେ କରିଆନ୍ତି ଭେବେ ଗଢ଼ିନେଶ୍ଵର ତୁମ
ବେଳେ କିଛି ହୋଇଥାଏ କହ କି ପାଇଁ ।

ନୁହନ ବିନୋବସ୍ତ ପମୟରେ କବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଠ ଏହି
ପୁଣ୍ୟର ଦଥା ମନେ କରି ସଜ୍ଜ ନ ବିହାର
ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିନୋବସ୍ତରୁ ॥ ० ବର୍ଷ ପାଇଁ ବାହାର
ରଖିଲେ । କିନ୍ତୁ ପାଞ୍ଚବର୍ଷ ପୂର୍ଣ୍ଣ ନ ହେଉଣୁ
ଆହାନୀର ଅଧିକା ଧଙ୍କା ହେବାକୁ ବର୍ଷ
ଆଗନ୍ତି ।

ସଂପ୍ରତି ଓଡ଼ିଆ ପ୍ରକାଶକର କି ଉଦ୍‌ଦେଶ
ହୋଇଥାଏ କେବୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ ଜାହାନ ଉତ୍ତର
ନାହିଁ ଉଣିଧାନ ଅବଳଗବର ପରିକାରେ
ଚାଲୁଥର ପ୍ରକାଳ ଅବଶ୍ୟକ ବଜା ମୁନ୍ଦରଙ୍ଗପେ
ଲେଖା ଯାଇଥିବା କାହାର କିମ୍ବା ଅଛି
ଜାହାର ମନ୍ଦିର ଅକ୍ଷ ନାହିଁ ହୋଇ ଏବେ
ପ୍ରମାଣ ହେଉଥାଏ ଅଥବା ଗବ୍ରେମେଣ୍ଟ୍ ଏମନ୍ତ
ବିଦ୍ୟୁତ କରିଥିବେ ଯେ ଓଡ଼ିଆପ୍ରଦେଶରେ
ପ୍ରାନ୍ତିକ ବନ୍ଦୋବନ୍ଦ ହୋଇଥିବାର ପ୍ରକାଶନେ
କଳା ପ୍ରଦେଶ ଚିରଶାସ୍ତ୍ର ବନ୍ଦୋବନ୍ଦ ପ୍ରକାଳିତାର ଜଣା କର ଦିଅନ୍ତି ଅଛିଏବ ଏମାନେ
ବାଟକର ପୃଷ୍ଠାନ୍ତରେ ଦେଇ ପାରିବେ । ଏକଥା
ମଧ୍ୟ କୁମାରୁକ ଅଟଇ କାରଣ ଚିରଶାସ୍ତ୍ର ବନ୍ଦୋ-
ବନ୍ଦ ପ୍ରଦେଶରେ ଜମିଦାର ଓ ପ୍ରକାଳ କାର
ଅଧିକ ଥିବାର ସମସ୍ତେ କୋଳନ୍ତି ଅଥବା
ମେଦିନୀପୁରରେ ଏ ଅଇନ ପ୍ରତିଲି ହୋଇନାହିଁ
କିନ୍ତୁ ଓଡ଼ିଆରେ ପରିଳ ହେଲା ? ଏ ବନ୍ଦ
ପଞ୍ଜାର କଥା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କିଛାରେ ଏ ଅଇନର
କାର୍ଯ୍ୟ କରି, ପରେ ଓଡ଼ିଆରେ ଅବଶ୍ୟକ
ହେଲେ ଅଛି କାହିଁ ବସିଥିଲେ କି ମନ୍ଦିର
ବିଧିନା ଯାହାର କାହିଁ ।

ଭେଦମା ସମାଜରେ ହରିଷ୍ଠରେ ସରସାର
ଥିଲେ ମୁଁ ତାଙ୍କ ନ ତାଙ୍କ ଆହାର
ଉପରେ କଳକର ପଢ଼ିଲ ତ ତହିଁକି ତାମା
ବରବାକୁ ଅକାଶ ଲୋକବାଦେଲକୁ ବାଟକର
ଆଏ ଉପରୁତ ହେଲା । ଏ ଭାବୁ ଯେବେ
ପ୍ରଜାମାନେ ଦୁଃଖରେ ରହିବେ ତେବେ ଓଡ଼ିଗାକୁ
ଧଳ୍ୟ ବୋଲିବାକୁ ହେବ । ଅମ୍ବେମାନେ ଆଉ

ପାହାତାରେ ଦୁଃଖ କଣାଇବା ହିଚ୍ଛ ପ୍ରିଯତର
ଆଗ ଲାଗୁ । ଦୁଃଖରୁ ଏବା ଦେଇ ସହାୟ
ଦକ୍ଷାନି ପ୍ରକାମନେ ଦୁଃଖ କଣାଇଲେ ମା ନାହିଁ
ଶେଷରୁ କୃତ୍ତି ହୋଇଥାବେ । ଅଜ୍ଞାନ
ଆମ କରୁ ଯେ ଏହିଲକ୍ଷ ପଥାଳ ଲୋହମାତ୍ର
ପ୍ରକାଳ ପକ୍ଷର ଗବନ୍ଦିମେଘାଙ୍କ ଅଫେଦକ ଦୂଷ
ଏ ଆଜ୍ଞାର ଯୁନବୀର ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଲୁ ଏଥରେ
ଅବଶ୍ୟ ଫଳ ହୋଇଥାରେ ଓ ଯେବେ ନ
ହେବ ତେବେ ବର୍ଷକୁ ଥିଥିର ସମସ୍ତେ କରିବେ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ

ସୁମଧୁର ଜଣେ ସଂପ୍ରେରବ ଲେଖିଥାଇଲି କି
ତତ୍ତ୍ଵ ନଗରସ୍ଥ ଉଦ୍‌ବୃଜ ବିହାରିଯୁ କିମ୍ବା
ଯେଉଁ ଘର କିର୍ତ୍ତାନ ହେଉଥାଇ ଜାହାମାନ
୫୪୦୦୦ ଟଙ୍କା ସଂପ୍ରେର ହୋଇଥାଇ ମାସ ପ୍ରତି
ଅତି ହେଠୁ ହେଉଥାଇ ଏମନ୍ତ ଦି ଯଦ୍ୱପି କର୍ତ୍ତା
ମାନ ବଧମୁକ୍ତରେ ଏଥରେ ଡାର୍ଯ୍ୟ କରିଯାଇରେ
ତତ୍ତ୍ଵ ଏହାକୁ ନ ବହାରନେ
ଅବୁଧା ପାଇବି । ସଂପ୍ରେରକାଳେ କୁନ୍ତରିଦେ
ଉଚ୍ଚ ଟ ୪୦୦୦ ଟଙ୍କାରେ ହବୁଥର ଦରିଷ୍ଟରେ
ବହି ପକାଇ ପକାହୋଇ କଲେ ବରଂ କିଛି
ଏହା କିମ୍ବାପାରେ ।

ପାଦ୍ୟାବିମୂର୍ତ୍ତ ବୋଲନ୍ତ ଯେ ଲିମବୁକ୍ଷଳ
ବଡ଼ ମୃଦୁଖକ ରବୋଲ ଦେଖାପୁଲେବେ ଘେନନ୍ତୁ
ଓ ଜାହା ଯେଉଁ ଗ୍ରାନର ଶ୍ରୀପାର୍ବତୀରେ ଥାଏ
ସେଠାରେ ଓଲାଉଠା ଶେବ ହୁଅର ନାହିଁ ।
ବିନ୍ଦୁ ଏ ବୁକ୍ଷର ଫଳ ବଡ଼ ଅହିତବର ଏହିକୁ
ତଳେ ପଢ଼ ପଚିମଳେ ତହିଁର ଯେଉଁ କାହିଁ
ବାହାରର ଜାହା ସବୁପକାର ପଣ୍ଡପଥର କାହିଁ
ଶଶବୁଦ୍ଧ ଅଧିକ ଦ୍ୱାନ୍ତ ବରର ।

ଭକ୍ତପଦେବ ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ କଣେ
ମରିଛିତ୍ତା ସହାଜ ବ୍ୟକ୍ଷସାୟିକଳନ୍ଧୀ ୧୯୫ ମୁଦ୍ରା
ର ଶତ୍ରୁଏ ନିଧନାମ୍ବ ଧୂମକ ଆପି ରଜନାଚର
ବନ୍ଦୀର୍ଥେ ବିଜ୍ଞପନ ଦେଇଅଛୁ । ସଖାଦିନ
ପ୍ରପୁରାଜ୍ଞ ବି ଯେଉଁମାନେ ସନ୍ଧାର ଉନ୍ନତ
ହେଉ ନାହିଁବୋଲି ଗର୍ବ କରି ସେମାନେ ଏ-
ଥାର ବିବୋଲିବେ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଅଭ୍ୟକ୍ତ ଦୁଃଖରସ୍ତ ଅବ-
ଗନ୍ଧେଲୁ ସେ ମାର୍ଯ୍ୟଦର ହାତୁ ଅନ୍ତର୍କୁଳଚନ୍-
ମୁର୍ଦ୍ଦ୍ଵା ଦୈବାକ୍ଷ ପଞ୍ଚାଶାର ବେଜିପ୍ରତ୍ଯ ହୋଇ

ଚନ୍ଦ୍ରମାସ ଜା ୨୭ ରତ୍ନରେ ମାନୁଷଙ୍କା
ସମ୍ମରଣ କଲେ । ଅଛି ଅନୁଷ୍ଠାନ ହେଉ ଏ

ପ୍ରକାଶନ ପରିଷଦ୍

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବୁଦ୍ଧପତ୍ରିକା

୪୭୮

ଭାରତୀୟ ମାନ୍ୟମର୍ଯ୍ୟାନିକାମି। ଭାରତ ଦିନରେ ସଜ୍ଜ ହୁଏ ପାଇଁ ଶାଖାକାଳୀନ

ପ୍ରକାଶକେ

ଦାତବ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧ

ଏ ଜଗରୁରେ ସୂର୍ଯ୍ୟମାନେ ଅହୋରିଦୀନ
ମନେ ଖୋଟିବ ସବ ଅଛି ପରିପ୍ରାହରେ
ଏଥୁବ ଅସବେଶନ ଉଚ୍ଚର ଓ ସର୍ବ-
ନାମେ କରିବିଲୁ କରନା ପାଠ ଓ ଜଳିବିଜଳି
କରୁ । ସ୍ଵର୍ଗ ଏହି ଜଳିଷ୍ମର୍ତ୍ତରେ ଖୋଟିବ
ଫରେଇନାକ ବିଦ୍ୟାଲୟ କ୍ଲାସ୍‌ର ହୋଇଅଛି
କିନ୍ତୁ ସହର କଣେ ସର୍ବ ଏ ବିଦ୍ୟାଲୟରେ
ନାମେଭଜନରେ ଶିକ୍ଷା ବାନ ଓ ବିଦ୍ୟାଲୟର
ଜାତ୍ୟାବଧାରଣ କରନ୍ତୁ ସଙ୍ଗାଳ ଘନ ଶ୍ଵାସ ଆଗ
ପଞ୍ଚାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏ ବିଦ୍ୟାଲୟରେ ପଢ଼ିବାର ବିଷ
ହୋଇଅଛି ଏହି ଉଚ୍ଚର ଓ ବଜଳାରେ ଶିକ୍ଷା
ଦିଅସାର ଦେଖିଲ ତୁମିଗ୍ରଦମାନେ ଶୁଣୁ
ବୁଅନ୍ତି ହେମାନଙ୍କୁ କିଛି ଦେଇନ ଦେବାକୁ
ବୁଅର ନାହିଁ ଓ ମାରିବି ପରାମାରେ ଯେ କିମ୍ବ
ସତ୍ତା ଦେଇଗାରେ ତାମାକୁ ପାଠସାହୁକ ମନ୍ଦ
କହାନ୍ତରେ କିଅସାବ । ଏହି ବିଦ୍ୟାଲୟର
ଗ୍ରହଭବଜଳ କିନ୍ତି ହେବ ବୋଲିବାର ବାହୁନ୍ତି
ମାସ ଏଥର ପରିଶାମ ପଥରେ ଦେଇବ ମନେ
ଓ ହୋଇଗାରେ ଜଥାର ଅମେମାନେ ଉଦ୍ଧବା
କରୁଁ ଯେ ଏହା ଚିରଶାସ୍ତ୍ର ହୋଇ ବହିଲେ
ତୁମିଲେକଙ୍କର ଅନେକ ଉପକାର ହେବ ।

ଅରୁ ଗୋଟିଏ ପ୍ରସ୍ତାବ ଏହି ଯେ ଉତ୍ତର-
କୋଇବ ପୁଣ୍ଡରୋଚନାରେ ସାହାଯ୍ୟଦିନା
କବନ୍ଧ ଲୁହରବାକୁ ଅନୁମର୍ତ୍ତ ଦେଉଥିବାକୁ
ଦେବପାଦାର ତଳା ସଂଗ୍ରହ କରି ଜହିର

ପରିମାଣନୀୟରେ ବେତେଗେଟି ଏହିପରି
ବାଳକଙ୍କୁ କଟକରେ ରଖି ଶାର ପିଲାଇ
ଧାରାରକାରୁ ଦେବ ଏଥିପାଇଁ ଦେବା ସ୍ଵାତନ୍ତ୍ର
ଜଗରମଞ୍ଜରେ ପ୍ରମଣ କରିଅଛି ଶୈଖିଲୁ ଯେ
ମହିଳା ୧୦ ବୀରକ ସ୍ଵାମୀରଙ୍କ ହେଲାଗି ଓ
ଆହୁର ଅନେକ ହାନିର ଟଙ୍କା ମିଳିବାର ଆସା
ଅଛି । ଏ ଦୂର ପ୍ରସାଦ ଯଦ୍ୱାପିତି ଏହାକ
କାମରେ କଲୁଅଛି ମାତ୍ର ବାରମ୍ବାର ଶିକ୍ଷକ
ହରନାଥବାବୁ ଏ ଦୂରର ପ୍ରସାଦଗର୍ତ୍ତା ଅଚ୍ଛି
ହେଲାହାଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟର ଏହିବୁ ହେଉଅଛି ।

ଅମେରିକାରେ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ସାହର ଗେଷ
ଉତ୍ସାହର ଅସବଳର ଯେତୁ ଆର୍ଦ୍ର ଯାହା ଜାଦୀ-
କୁ ପଢାଇବା ଅବଶ୍ୟ ସୁକୃତର କଷ୍ଟ ଅଚ୍ଛା-
ନୀଏ ଉତ୍ସାହନାମାନଙ୍କୁ ନାଗବିହୀରେ ପାଇବ-
ଦେବାକୁ ନ ଦେବା ଯେ ଉତ୍ସାହକଙ୍କର
ନିଜାନ୍ତୁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ମ ସବିଷ୍ଟରେ କହିମାନ୍
ସଫେଦ ଜାହି ଅଧିକ ରକ୍ଷାକର୍ତ୍ତର ଯେ ଏ
ପ୍ରକାବର ମହାତ୍ମା ଉତ୍ସାହପତ୍ର ଦୁଷ୍ଟରଙ୍ଗ ଅଶ୍ଵତ୍ଥ
ଧନୀ ଓ ମୁକୁତକାନ୍ତିମାନେ ବିଜ୍ଞାନ ରେବା ଦେ-
ବାକୁ ଲୁଣିଜ ସେବକ ଜାହି ।

ପରିଶୋଭମ ମଂଧାଉଳାରେ ।

ପ୍ରାୟ ଦୁଇବର୍ଷ ହେବ ଧୂର ମଠାରଙ୍ଗ
ଅପବ୍ୟୁ ଜୀବାରଣ ସକାଳେ ଧଠାରେ କମିଶୀ
କବି ଜୀବାରଣ କର ନକ୍ଷାମାଳ ଗବର୍ତ୍ତିମେଖାଙ୍କୁ
ଘଠାଇବାରେ ଗବର୍ତ୍ତିମେଖ ବିଜ୍ଞାଲ ହିମା-

ବର୍ତ୍ତ ଧନର ଯଥାର୍ଥ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ହେବା ଓ
ଅପବଳ୍ୟ ଲିହାବଳୀ ଦେବା ପକ୍ଷରେ ଏକଜଣ
ଆରମ୍ଭ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବା ସବୁମାତ୍ର ବୋଧ କରି
ଗବ୍ରୁମେଖ ଉତ୍ସବକୁ ଅନୁମେଯ କରିଅଛନ୍ତି
ଏଥାବଦୀ ଗବ୍ରୁମେଖ ଉତ୍ସବ ମଂପର ନାହା
ବାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟବ୍ସ୍ଥା ମନ୍ତ୍ରମଂଚ ଏ ପକ୍ଷରେ ବିଶ୍ଵାସ
ମାତ୍ର କରିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ ପାଇଁ ହାତାବାନ୍ତି । ଏଣେ ମଂମାନଙ୍କର ଦୂରବସ୍ଥା
ଦନ୍ତକୁହକ କୃତି ହେଉଥାଣୀ ଅମୂଳଙ୍କର
ଜଣେ ପଦ୍ମପ୍ରେକ୍ଷକ ପୁରୀର ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ
ପୂର୍ବକାଳୀ ଦାଜାମାନେ ଗ୍ରା ବଗନାଥ ମହାପ୍ରା-
ତୃତୀ ଭୈଗ ଓ ଅଜିଥ ଅର୍ଥାଗତ ଏକ
ଦୁଃଖିମାନଙ୍କ ଭୋଜନ ନିର୍ମିତ ତୁମି ଜୋକର
ଦାର୍ଶନିକ ମୂଳ୍ୟ ବେଳେବଳୀ କରୁରେ ଜହାର
ଭାର ଦେଲେ ଯେ ଏମାନେ ଦାଜାଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ଦଫ୍ନ କରିବେ ଆପଣା ହସ୍ତରେ ରଖିଥିଲେ
ଉତ୍ତରଧୂକାରମାନେ ଲୋକଗ୍ରୁପ ହୋଇ କୌଣସି
ଜାଳରେ ଦାଜାଙ୍କର ଅର୍ଥନାତ୍ମକ କରିବାର ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟେ
ମୁଁ ହସ୍ତରେ ରଖିଲେ ନାହିଁ ଏହିମୟେ ମଂ-
ମାନଙ୍କର ମୁକ୍ତି ହେଲା ଓ “ଦାଜାମାନଙ୍କ ଦତ୍ତ
ଆନୁଷ୍ଠାରେ ଭବିତବେଦିତ ଯେତେ ବୃଦ୍ଧି
ହେବାକୁ ଲାଗିଲା ଜହାର ସମେ” ମଂଧ୍ୟାରମା-
ନଙ୍କର ଲୋଭ ବଢ଼ିବାକ ଅର୍ଥମୁଁ ହୋଇ ମଂ

ବର ଉଦ୍‌ଧାର ଜମିଦାରୀ ଓ ଲାଗୁଗୁଡ଼ ଖର୍ଚ୍ଛ କର
ଆଉ ଧପଣ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବିମନେ ବରୁଳୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ
ଲିବା କରିଥାଏ ଏବଂ ଦୋଡ଼ା ଶାହୀ ପାଇବା ଓ
ଆଶାପୋଠୀ ଉତ୍ସାହରେ ଗର୍ଜ କର ଉତ୍ତମାକୁଳ
ନହା ପ୍ରେସର୍ସଟାଲି ହୋଇ ସ୍ଵର୍ଗରେ ବର-
ଅଛନ୍ତି ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଏହା କି ଯାଇମାନଙ୍କ
ଦିଅ ସମ୍ମରି ଉତ୍ସାହ କେଇଥିମ ଠକ୍କା ମଧ୍ୟର
ଶୁଭାଂଶୁର ଏବଂଧ କି ଘେମାନଙ୍କର
ଧର୍ମିତ ପଥରେ ଗର୍ଜ କର ନାହାନ୍ତି ବରୁ
କୁମାରଗରେ ରଜ ଥାଇଁ ଆଜୁଣରେ ଆଧିକାଂଶ
ଠକ୍କା ଅପବ୍ୟୁକ୍ତ କର ବୃଦ୍ଧମାନଙ୍କୁ ବଳି ଅମୃତ-
ମଶୋହ ସମ୍ମରି ବନ୍ଦଶ୍ଵର ବରୁଥିଲୁ ବେବଳ
ଗୋଟିଏ ବିଚାର ହେବାରୁ ମାନୀ ଅଛି ଆଉ
ବିଶ୍ଵ ଦିନ ସରବାର ବାହାତୁର ମଂମାନଙ୍କ
ବିଷୟରେ କିଛି ଦୟାଶେଷତା ନ କଲେ ତାହା
ହେବାରୁ ବେତ ଅର୍ଥାତ୍ ନଥର ”।

ସବୁ ମଠାରିଙ୍କର ଦିଶା ଏହିନ୍ତି ପଥପେଇବ
ଏମନ୍ତ ବହୁ ଜାହାନ୍ତି । ଏହା ସାଧାରଣ କଷ୍ଟେ
ମଠାରିଙ୍କ ପରି ଲଗୁଥିଲା ତହୁଁରେ ଏକ ବିଷୟରେ ବେହି ବା ଜଣା ବେହି ବା ଅଖର
ଅଟକି ଓ ଏକଥିଲା ଏମନ୍ତ ଅଛନ୍ତି ଜାହା-
ଙ୍କର ବୌଣ୍ଡି ଦୋଷ ବୋଲିଯାଇ ନ ଥାରେ
ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତର ଦୂରେ ମହନ୍ତ ନାବୟନ ଥାବଳ ନାମ
ଲୋକି ଜାହାଙ୍କର ବିଶେଷ ପ୍ରଶଂସା କରିଅଛନ୍ତି
ଏମନ୍ତ ବି ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦିମ୍ବ ମଠାରିମାନେ ଜାହାଙ୍କ
ଅନୁଗାମୀ ହେଲେ ତୋଣି ଲୋକ ମଠାରିବ
କରିବିରେ ଗୋଟିଏ ଦୂର ଦ୍ୱାରା କଥା କହି ପାରିବ
ନାହିଁ । ଆମେମାନେ ସଂଗ୍ରହ ମଠାରିଙ୍କ
ବିଷୟ କଷ୍ଟପାଥରଙ୍ଗେ ଗୋତରରେ ଅଟି
ଏହିହି କ୍ରମ କରି ଯେ ବନ୍ଦର୍ମିମେଘ ଏ ବିଷ-
ୟରେ ଦୁଇଥା ନ ବରିବାର ସ୍ଵର୍ଗିଯକୁ ଜୀବ ବର
ଦାହିବ ହେଲା କଣ୍ଠକରୁ । ଏଥରେ ହେଲା
ବରିବାରେ ଯେ ବେତେ ଲୋକର ଧର୍ମ କହୁ
ହେଉଥି ଜାହା ବି ବନ୍ଦର୍ମିମେଘ ଜୀବିଧାର
ଜାହାନ୍ତି ?

କେବଳ ଆଦୀର ଉପାସ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ପୁରୁଷକୁ ଯେ ଜଳଦର
ଅବାୟ ସନ୍ତୋଷରେ ପ୍ରହାମାନେ କ୍ଲେମ୍ ପାଇବାର
ଜାହା ଦେଖୁଣ୍ଡ କିବାରଥ ହୋଇ ସମ୍ଭବେ
ଜଳଦର ଅଦ୍ୟ ହେବ ଏଥର ବନ୍ଦର ଗବ-
ତ୍ତିନେମନେ ହେଉଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେ
ଏଥମରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଜଳଅଛି ଜାହା କୌଣସି

ମୁହଁ ନାୟି ସଙ୍ଗର ନୂହର ପୁଣ୍ୟ ଜହାର
ଦିନର କରିବା ଅବଶ୍ୟକ । ଗବ୍ରେମେଣ୍ଡା
ଉଚ୍ଚତ କ ପ୍ରଚିଳିତ ଦସ୍ତୁରକୁ ଏକାବେଳକେ
ରହ କରନ୍ତି ।

ବିନ୍ଦୁ ପ୍ରଗଳ୍ପ ନିମ୍ନମ ଅନୁସାରେ ଯେବେ
ଏମନ୍ତ ହୋଇ ପାରନ୍ତା ବି ଯେ କେହି କବୁ-
ଲିଧୀତ ଲେଖି ଦେଇ ନାହିଁ ଜାହା ଷେଜକୁ
ପାଣି ଗଲେ ମେଥୁପାଇଁ ଏହି କଳବରର ଦାୟୀ
ହୁଅନ୍ତା ନାହିଁ ଜାହା ହେଲେ ଅମ୍ବେମାନେ
ଏହିଯୁମନ୍ତ ଭଲ ଦହନ୍ତ । ଜଳ ହେବ ସେ
ଜହାର ମୂଳ୍ୟ ଦେବ ଓ ସରକାରଙ୍ଗେକ ଜାହାରଙ୍କୁ
ବିଲାଙ୍ଗାରବରି ନାହିଁ । ଏମନ୍ତ ଜ୍ଞାନ୍ୟ ହେଲେ
ସୁନ୍ଦର କାର୍ଯ୍ୟ ଚଲିବ । କବୁଲିଧୀତ ଲେଖା ପାଣି
ଦେଇ ତଥି ମାପ ହୋଇଥିବ ଅଥବା ଜମ୍ବ-
ଦାରର ଲେଖିଦିଆ ପର୍ମା ପ୍ରଭୁର ଦେବ କର
ଅନୁଲ ସମୟରେ ଦେଇଲ ଏହିକ ଅପରି
ହୋଇ ପାରନ ଯେ ସେ ଜଳ ଶ୍ରାଦ୍ଧାନ କର
ପାଇ ନାହିଁ ମାତ୍ର ସେବବସ୍ଥର ଉତ୍ତରା ସମୟରେ
ଉପ୍ଯମକୁ କର୍ମଗଣ୍ଠା ଠାରେ ଦେଇ ନ ଥିଲେ
ସେ ଅପରି ଶୁଣା ନ ଯିବ ଓ ସରକାର ଦେଇଲେ
ଜହାରେ ଯାହା ହୋଇଥିବ ଜାହା ସରକାରଙ୍କୁ
ପ୍ରକାଶ ଥିବ । ଆମ୍ବାଜଙ୍କ ବୋଧ ହୃଥର କି
ଯେବେ ପ୍ରକାଶଙ୍କେ ଜମ୍ବ ଓ ଜମା ଠିକ ହୋଇ
ପର୍ମା କବୁଲିଧୀତ ଲେଖା ପାଢା ହୁଅଇ ରେବେ
ପ୍ରକାଶଙ୍କ ଠାକୀ ଅଧିକ କରିବାରେ କୌଣସି
ହେଲେ ତୁବ ନାହିଁ ଓ ପ୍ରକାଶ ଗୁଡ଼କର କାରିବ
ଦେଇଲ ନ ପାରିଲେ ତବକର ଦାୟୀର ମୁଣ୍ଡ
ପାଇବ କାହିଁ ଯେମନ୍ତ ବି କବୁଲିଧୀତ ଜମ୍ବ
ପରିଥ ରଖିଲେ ଉଠିଥ ପ୍ରମାଣେ ଝକଣ
ଅଧିକ ହୃଥର ସେହିପର ତବକର ନ
ଅଧିକ ହେବ । ଏଥର ଏହିଯୁମନ୍ତାଗ୍ରୂହ ସରକ
ରଇ ବି ବି କ୍ଷତି ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ବିଜ୍ଞାନ
କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ । ଏବିଷ୍ୱର ଅନ୍ତରେ
କଲେ ଅନୁମାନ ହୁଅଇ ଯେ ସରକାର କ
ରକଳେବି ପ୍ରକାଶରେ ନକ୍ଷ୍ଟ ହୋଇଥାବେ ଯାଏ
ଏହିଜଣ ପ୍ରକାଶ ଆଧିକା ଜମ୍ବ ଧାରାରେ କ
ନେବାକୁ କବୁଲିଅଛି କର ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାଶ
ସେଇକୁ ଜଳ ହୁଥାଇ ଦେଇଲେ ସରକାର
କ୍ଷତି ହେବ ଅଥବା ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ଷେଜର
ଜଳ ନ ମାତ୍ରଲେ ଜାହା ସେଇକୁ ଜଳ ଅବି
କାହିଁ ଏମନ୍ତ କଣି କୌଣସି ପ୍ରକାଶ କ
ବୁଲିଧୀତ କଲେ ଉତ୍ତର ପ୍ରକାଶନେ କ
ରବନାପରିବରେ ଜଳ ଥାଇବେ ଓ କବୁଲିଧୀତ

ବରୁଥିବା ପ୍ରକା ଅଧିଗ୍ରହ କଲାବର୍ତ୍ତ କେତେବେ
ଅଂଶ ଜାହାନାର ଅଦୟ କର ଜେବ ।
ଉତ୍ତରକ ପଞ୍ଚନାମାନ ହେବାର ସମ୍ମାନା ଓ
ମନ୍ଦ କେତେବେ ସ୍ଥାନରେ ହୋଇଥାଏ । ବିଳୁ
ଏଷକୁ ସହଜରେ ଜିବାରଣ ହୋଇଥାରେ ।
ଏହି ବେଳେ ପ୍ରକା କରୁଲାଥାର ବରବ ଜାହାକୁ
ଉଚିତ କି ଅଧିଗ୍ରହ ପାଇପାଇଁ ଯେତେ କଳ
ପ୍ରଥ୍ୟେକଙ୍କ ମହିଳା ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ନେବ ନାହିଁ ଓ
ଓ ପ୍ରଦୋକନୟ କଳ ରହିବା ଅନ୍ସାରେ ହତ୍ତ
ଉଚିତ କରିବ । ଯେତେବେଳେ ଦେଖିବ ଯେ
ଜାହା କ୍ଷେତ୍ର ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲୁ ତେତେବେଳେ ପାଇ
ମାହାର ବନ ବର ଦେବ ଅଥବା ବନ ବରବା
କାରଣ ଉପସ୍ଥିତ କରିବାକୁ ସମ୍ମାନ ଦେବ ।
ଏହୁବୁନ ବଳେ ଯେତେ କଳ ନାହିଁ ହେବ
ଜାହାକୁ ରହିର ମୂଳ୍ୟ ଦେବ ପଦବୀ । ଯେତୁଲେ
ନାଲପାଇରେ ଥିବା କ୍ଷେତ୍ରର ପ୍ରକାମାନେ କରୁ-
ଲାଥାର କରିବେ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ନାଲପା ଅନୁଭ
ଦେବାକୁ ରହିବେ ସେତୁଲେ ନାଲକର୍ମଗ୍ରହ
ଜାହାକୁ ପଢ଼ା ନ ଦେଲେ ଯେବେ ବିଶିଷ୍ଟକା
ଆଏ ତେବେ ନାଲପାଇ ପ୍ରକାମାନେ ଅବଶ୍ୟ
ପଢ଼ା ନେବାକୁ ଆସିବେ । ଯେଉଁଠାରେ
ତୁତରକୁ ଥିବ କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରକା କଳ ଲୋକର
ସେତୁଲେ ନାଲପାଇ କମିଶାଇ ଅବଶ୍ୟ କଳ
ଲୋକା ଅଛି ସନ୍ଦେହ ଭାଇ ଓ ଭାଇହାନ୍ତର ବଳେ
ରହିବକୁ କଳ ଗପିବିବ ଏହିପରି ମାପ ଦେଇ
ନାଲମାନ ହୋଇଥାଏ । ବଳବର ଜୀବ ବର୍ଷ-
ଯାକୁ ଏହାପକାର କି ବର ଅପ୍ରେଲାର
ଅବୁଦ୍ଧିର୍ଯ୍ୟର୍ଥକୁ ଦିଲାଙ୍ଗ ତାଙ୍କ ଜୀବ ବଳେ
ପ୍ରକାମାନେ ମାପ୍ର କରୁଲାଥାର
ଅଗସ୍ତ୍ୟ ଦେବେ । ଯେବେ କେମାନ ମାସରେ
ମାଘକୁ ୫୯ ଜାରି ଥାଇ ରେବେ ତେଷ୍ଟମା-
ବରେ ୫୫ ଅଷାଢରେ ୫୫ ଜାବଣ ଜାତ୍ରରେ
ତୁମ୍ଭ ଅଶ୍ଵିନ କାର୍ତ୍ତିକରେ ୫୫ ଜାରି କି
ନବମ୍ବରତାର କେବ ଯାଏ ଅକ୍ଷର୍ଯ୍ୟପଲବିମତି
ପୁନବାର ୫୯ ଜାରି ପ୍ରବଳ କଲେ ପ୍ରକା-
ମାନେ ବୃଦ୍ଧିକୁ ଗନ୍ଧ ନ ରହ ମାପ୍ର କରୁଲା
ଅଜ କରିବେ ଓ ନାଲପାଇରେ ୧୦୯ କମିର
ପ୍ରକାମାନେ ସଥମେ କରୁଲାଥାର ବରମାକୁ
ଅବିବେ । ଏହିପକାର କେତେବେତ୍ୟ ବିଷ୍ଣୁମରେ
ଯେବେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲାଇବାକୁ ବନ୍ଦିମେଖା
ଯେବେ କରନ୍ତି ତେବେ ବର୍ଦ୍ଧମାନ ଯେଉଁ

ପ୍ରକାଶକ ପରିଷଦ୍ ମଧ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରସମ୍ମାନ ପଞ୍ଜାବ

ରୁକ୍ମିନୀଙ୍କ ଜୀବନର ଅବସ୍ଥା ପଞ୍ଚମେ ପ୍ରଦଳ
୨ ସେବକୁ ଅଭିଭାବିତ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ
କାହାର । ଓ ଜୀବନର ସମ୍ପଦରୂପେ
ମାତ୍ରର ସ୍ଵେଚ୍ଛାଧୀନ ରହିବ । ମେଢ଼ାଧୀନ
କାଳୀ ଯେ ସବୁଠାର ଉତ୍ତର୍ପତ୍ତି ଏବଂ ପୃଷ୍ଠା
ର ଅସ୍ଵର୍ଦ୍ଧ । ପ୍ରକାଶ ଯେତେ ଜୀବନ କେବାକୁ
ଗାର ଚରିବେ ତହୁଁରୀର ବର ଦେବେ
ଯରେ କିଛି ଅନ୍ୟଥାରୁ ହେଉ ନାହିଁ । ତେବେ
ପ୍ରଣ ନା ଖବର୍ମେଣ୍ଟଙ୍କୁ ବଗବର ଜୀବନର
ଶାୟ ମହିଳାମା ବଜିବାକୁ ହେବ ଓ ପ୍ରକାଶ
ନ ମଧ୍ୟ ସମୟ ରେ ଅପଣା ଜୀବନମିତ୍ତ
ଖାଲୀ ରହିବାର ଦେବାଧୀନ ଦୂଜ ଏକଦିନ
ଫୋଲ କିନ୍ତୁ ସାକିମ କିବିଟିକୁ ଦୂଜ
ଗାଇବାକୁ ଯିବେ ତେବେ ଅସ୍ଵର୍ଦ୍ଧ ମଧ୍ୟ
ରୁବେ । ବିନ୍ଦୁ ଏତକ ନିବାରଣର ଉପାୟ
ହିଁ । ସଂସାର ଯାନ୍ତ୍ରକାଳ ଏହି ଅବସ୍ଥାରେ
ଭାବିତକାଳ ଏହିପରି କିଛି କୋଣରେ
ବାକୁ ହେବ । ମେଢ଼ାଧୀନ ପ୍ରଣାଳୀର ହିତା-
ର ଏହିପରି ଅତିରି ।

ବେଳେ ଲୋକ ବୋଲି ଅଛନ୍ତି ଯେ ଜନମ ଦାୟି ଦେଖାଧୀନ ପରିମାଣର ସହିଂସନୀୟ କରିବା
ହେବ କିମ୍ବା ଏ ପଛାକର ଅନେକ କେବେ
ହଇଥିବା । ଏହାକୁ ବଳାକ୍ଷାରଙ୍ଗେ ଅଦ୍ୟ
ଲେ ଲଲ ହେବ । ଏମାନେ ବହନ୍ତି ଯେ
ଲଦ୍ବାରୁ ଶବ୍ଦ ରଣାର ଉପାୟ ଦୋହିଅଛି
ଯେବେ ସାଧାରଣ ସମୟ ଉପକାର ହେବାର
ପ୍ରେ ମାନ୍ଦୁ ଜାହାନ୍ତି ଉଥାଚ ଧନୀବୃକ୍ଷ
ମୃତେ ହେଲେ ଉପକାର ଅଛି ବୋଲି
ପ୍ରେ ବହନ୍ତି । ଅଜରବ କୌଣସିଲେ
ରଖିବାର ଆବଶ୍ୟକ ହେଲା । ଜାହାନ୍ତି
କରେ କର୍ତ୍ତୁମୀଳା ବଥାଇଁ ଯେତେ ଠକ୍କା
କରି ବରିଅଛନ୍ତି ଓ ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ଏହାର
ଦ୍ୱାରା ଏ ଉତ୍ସାହପତ୍ର ଯେ ସମୟ ବନ୍ଦୁ ହେବ
କା ଲୋକକୁ ହେବାର ଉଚିତ । ଯେବେ
ନାଲରେ କିନ୍ତୁ ନ ହେବେ ତେବେ ଦୁର୍ଯ୍ୟାନ୍ତି
ମୃତେ କଲ କାହିଁ ଥାଇବେ ? ଅଜରବ
ମାନେ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଜାତିଥିବା ଯେତେ
ନିକୁ ଜଳ ଯାଇଥାରେ ସବୁ ଜମି ଉତ୍ତରେ
କୁ ପରିମାଣରେ ଅର୍ଥାତ୍ ମାଶପତି ଏକଠ-
ବା ଅସବ ନ ହୁଅଇ ଏମନ୍ତ ଜମା କପାଇ
ନେବାରୁ ଜାତି ଅପୁରୁ କରି ନେବାର
ନାହିଁ କଲେ କଲାକର ଅଧିକ ମହିକୁମା
ବେଳେ ପ୍ରଥ୍ୟୋତିଜ ହେବ ନାହିଁ ଓ ପଛା-

ମାନେ ଏଥାଳ ସ୍ଵର୍ଗ କୌଣସି ଅଜୟାନ୍ତର
ଭୋଗ କରିବାର ନାଲିଗ କରିବେ ନାହିଁ ।
ଗର୍ବଶୀମେଶ୍ଵର ଉଣା ଘରରେ ଡଳକର ନେଲେ
ନାଥ ତାହାଙ୍କର ଶତ ହେବ ନାହିଁ ବାପର
ମହିଳାମା ଖର୍ଚ୍ଛା ଯେତେ ପଢୁଅଛି ଓ ନାଲିଗ
ଓ ଅଧୀନ ଶୁଣିବାରେ ଅନ୍ୟ ବାହିନୀଙ୍କ ଯେତେ
ସମୟ ବ୍ୟୟ ହେଉଅଛି ସେ ସବୁ ଖର୍ଚ୍ଛ
ନାହିଁ ।

ଅମ୍ବେଲାନେ ଏଥିରୁ ସ୍ତର ବିଶ୍ଵେଷୀ କୋଡ଼ି
କରି ବିବେଚନା କରି ବି ଯେବେ ଏପରି
ତିଥିମୁହଁ ହେଲେ ପ୍ରଜାମାନେ ନିର୍ଣ୍ଣିତ ରହି ପାଇବୁ
ତେବେ ତାହା କରିବାରେ ବୌଧାରୀ ଅପଦିତ
ହୋଇନ ପାରେ ଦଗରବାନିଙ୍କ ସୁଯୋଗ
କାରଣ ଯେମନ୍ତ ତାତ୍ତ୍ଵିକ ତାତ୍ତ୍ଵମୁକ୍ତିଠାରୀ
ଆଦୟ ହେଉଥିଲା ଅଥବା ଯାହାର ସତକ
ପାଖରେ ଅଛି ସେ କଣେଷ ଲାଭ ପାଇଅଛି
ବେଳେ କଳିବର ସବୁ ଜମି ଉପରେ ବହିର
ଅଥବା ଯାହାର ଯେତ୍ରପରି ପ୍ରଥ୍ୟେଜକ ବେ
ବେଳେ ଫଳ ଧାରିବ ଏ ବିଜ୍ଞାନ ଅନ୍ୟଥି
ହେବ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଏକବୀର ବହୁବାଳ ନିମିତ୍ତ
ବହୁବୀର ହୋଇ ରହିଲେ ପ୍ରଜାମାନେ ଜହାରେ
କାରର ହେବେ ନାହିଁ ଓ ଦମଗଣ୍ଯ ନାଲକଳି-
ଦ୍ୱାରା ଲାଭ କରିବାକୁ ଉତ୍ସାହିତ ହେବେ ।
ଯେତେ ଏ ପ୍ରଜାଲାଭରେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲୁ କଲନେବା
ପ୍ରଜାକର ମୃଦ୍ଗାଧୀନ ରହିଲେ କର ଆଦୟ
ବିଷୟରେ ବିକୁ ନା ବିକୁ ଅନୁଧିଧା ଘଟିବ ନାହିଁ
ବଳାହାରଙ୍ଗପେ କର କେଲେ ପ୍ରଜାମାନେ
ହେବଳ ଏତିବ କାରିବେ ସେ ତାହାଙ୍କୁ ବିକୁ
ଅୟୁକ୍ତ ଜଳଶା ଦେଖ ପରିଲା ଏ ଛତା ଅଥ
ବିକୁ ଅଜାଗରର କଥା ବହୁବାଳ ଆହିବେ
ନାହିଁ । ମୃଦ୍ଗାଧୀନ ଓ ବଳାହାର କର ଆଦୟ
ପକ୍ଷରେ ଅମ୍ବେଲାନେ ଭାବୁବନନ୍ଦାକ୍ଷେତ୍ର ଓ ମାନ୍ଦିନୀ
ଟାକୁ ବ ଅନ୍ତର ପ୍ରକାର ଯାମଧୂ ବରର ପ୍ରକେନ
ଦେଖାଯାଏ ପ୍ରଥମ ତାତ୍ତ୍ଵମର ସ୍ତର ଉଲ କଲୁ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ମନ କେବଳ ଅଛି ଗୋଟି ତାତ୍ତ୍ଵର
ସୁଲି ମନ ଅଥବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଉଲ ଦେଖାଯାଏ
ମାତ୍ର ମୋଟ ବରଜରେ ପ୍ରଥମଠାରୁ ମେଷତାକ୍ଷେତ୍ର
କଲ ଅଟିଯା ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ

ଅମ୍ବେଳାଜେ ଅନନ୍ତ ସହିତ ପ୍ରବନ୍ଧ କଲୁ ଯେ
ବାଟୁକର ଅଇଲ ଦର୍ଶମାନ ସୁଦିତ ରଖିବା

ପାଇଁ ବୋର୍ଡରେବନ୍ତି ଲେଖି ପଠାଇ ଅଛନ୍ତି ।
ସମ୍ବଦରେ ଏହିଷୟ ବୋଇଥିଲି ବିମା ଏବା
ଜେଣଗା ଲୁଗି ଏଥକୁ ଅବିଅଳ୍ପ ବହୁ ନମ୍ବାରି
ଓ କ୍ଷେତ୍ରକୋଳ ଧାଇଁ ଏ ଅଇନ୍ତିଶ୍ଵରିତ ରହିବ
ବୋଲିଯାଇନ ପାରେ । ଆପାଇଗଃ ବିଛଦନ
ପାଇଁ ପ୍ରକାଶାକେ ଦିଲ୍ଲିନ୍ ହେଲେ ।

ବାଲେଶ୍ୱରରେ ଗୋଡ଼ିଏ ହଜିଥା ସବ
ମୁଖନ ବେବାର ଅମେମାନେ ମ୍ବାନୀଯ ପଦିକାରୀ
ଗତ ସପ୍ତାହରେ ଅବଶତ ହୋଇଥିଲୁ ଉଚିତା-
କର ସମ୍ଭବ କରିଥାଏ ହେବ ।

ବୋଧଦାସି ନାମହିକା ସମ୍ମାନକଙ୍କ ନାମରେ
ନାଳଗିର ଗତାବେଣ୍ଟାନ ସେଉଁ ମୋହଦମା
କରୁଥୁଲେ ତାହା ଗୁରୁନାମା ଅନୁଷ୍ଠାନେ ଶୁଣୁଛି
ହୋଇଅଛୁ ବଡ଼ ସଜ୍ଜର ବିଷୟ ଆଖିରା

କଳକର ଅଧୀଷ୍ଟ ସମ୍ରକ୍ଷରେ ମର ସନ୍ତୁଷ୍ଟରେ
ଦୂର କଣ ଲୋକଙ୍କ ଶ୍ରୀପୁରୁ ବର୍ଣ୍ଣର ଗାହେବ
ଦେଖିଲା ତେଲରେ କଷ୍ଟକ ଉତ୍ସବାର୍ଥୀଙ୍କ
ପଠାଇ ଅଛନ୍ତି । ବାହୁକ ଏମାନେ କଳକର
ଚକ୍ର ଚ ମେଲେ ଅମ୍ବେମାନେ ଅବଜଳ ହସାଇ
ନାହିଁ

କଳିକଣା ସମ୍ବାଦମାନଙ୍କରେ ଲେଖାଅତ୍ତ
ଯେ ଜଣେ ବିଲାପ ଲୋକ ବହୁଶୀମେଧ ବଜାର
ସେହେତେବେଳେ ଦୁଃଖରେ ଜୟିଏ ତାଳ ତମା
ଭୟାର କରୁ ବର୍ଦ୍ଧମାନର ଲଲେବୁରୁକୁ ଅର୍ପଣ
କଲା ଭର୍ତ୍ତରେ ଲେଖାଥିଲୁ ଯେ ପଦଗାହକ
କେତେକଣ ବିଶ୍ଵାସିତ ସଜ୍ଜାନ ଛିନିଗା ଯାଇ-
ଅଛିନ୍ତି ଏହାକୁ ପାଞ୍ଚଶିଶ ଝଙ୍କା ଦେବ । ବଲେ-
କୁଠର ସାହେବ ଭାଇ ପଦସ୍ଥର ସନ୍ଦେହ କର
ଅନୁସମାନରେ ଚାହିଁଲେ ଯେ ଜାହା କାଳ
ଅଟଇ ଭାଷ୍ଟ ସେ ଲୋକରୁ ଧୂରସ ଦ୍ୱାରେ
ଅର୍ପଣ କଲେ । ୩୦ ଗବମାନେ ଘର ମିଳ
କରିବାକୁ ହାତ୍ ।

ବାବୁ ସତେଜନ୍ଦୁକାଥୀକୁ ବି ସେ ବମ୍ବେର
ପ୍ରଦେଶରେ ଛଳ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ଅଗାମୀ ବର୍ଷ
ଅପଣା ସ୍ତ୍ରୀ ବହିଜ ଉଠିଲାଏନ୍ତି ତୁମୀ ନେଇ
ଯବେ । ହନ୍ତୁପ୍ରେସ୍ଟିଧୂମ ବୋଲିଲୁ ଯେ ଏହି
ଠକୁରବନ୍ଦର କଣେ ଥୁବେ ସ୍ତ୍ରୀ ଦେଇ ବିଲା-
ଚିକୁ ଯାଇଥିଲେ । ଏ ମହାମୟ ବିଲାଙ୍କରେ
କର କରିବେ ଲାହିର ।

ବନ୍ଦିକାରେ ଏ ବର୍ଷ ଅଧିକ ବୃଦ୍ଧି ହେଲାର
ତୁଳାଯାଏ ଗଜିବର୍ଷାଯେଷା ପ୍ରାୟ ୨୫ ଡିନୀ
ଅଧିକ କିମ୍ବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଛି ।

ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅଗମୀ ନିର୍ଣ୍ଣୟତାକାଳ

କୁଳ ପାତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଲେଖକ

ଜାନ୍ମନ ମାହେ ଶ୍ରୀମତ୍ ସନ୍ତାଗନରିହା ମୁଁ

ମଂଗାର୍ଦ୍ଦୟ

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ

୪୫

ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଳ୍ୟ ଦେଲେ ନର୍ତ୍ତକୁ ଟ୍ରେଣ୍ଟ

ମଧ୍ୟମୂଳ୍ୟ ପାଇଁ ଡାକମାସଲ୍ ଟ୍ରେନ୍ଟ

ବାରେଲାନ୍ ଥାନ୍ ।

ମନ୍ତ୍ରମଧ୍ୟର ଏକିକେମନ ଗଛେର ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ ଶ୍ରୀତବର୍ଷୀୟ ଗର୍ବମେଣ୍ଡ୍ ଏ ଦେଶରେ ବାରେଲାନ୍ ଥାନ୍ ମୂରି ପଣ୍ଡା
ଲାଭାୟାମ ଅବଧୁ ଏହାର ବାଣୀଗ୍ରାମ ଯାହା
ପରାମ ହୋଇଥାଏ ଏକଥାରେଇ ଗୋପର୍ଥେ
ପରାମ ଜରାପରାମ୍ । ଅମ୍ଭେନେ ଉଚ୍ଚ ପଦି-
ବର ଏ ଥାନ୍ ମୂରି ବାଣୀଗ୍ରାମ ଉଚ୍ଚକ କର
କରେ ଲେଖିଥାଏ ଯଥା ।

ବାରେଲାନ୍ ଥାନ୍ ଏହି ଅଂଶରେ ଦେଶୀୟ ଥାନ୍ ଅଧେନ୍ ରହିଲା ।

୧ । ଏହି ଥାନୀର ଦେଶୀୟ ଥାନୀରିତାର
ଗରୁ ଏହା ହତ ବୁଝିରେ ତେବେଶୀୟ ମାତିରେ
ପଡ଼ଇ ନାହିଁ । ଦେଶୀ ଥାନୀରି ମଳରେ
ଯେତେ ତଳ ଅବଶ୍ୟକ କରେ ଏଥରେ ତେବେ
ଅବଶ୍ୟକ କରେ ନାହିଁ । ଅନ୍ତରୁକ୍ତିରେ ଏଥର
ତେବେ ଅବଶ୍ୟକ ହୁଏ ନାହିଁ । ଏହି ଦେଶୀୟ
ଦରି ହେଲେ ଏହା ତେବେଶୀୟ ପରିଯାବ
ନାହିଁ ।

୨ । ଦେଶୀ ଥାନୀରି ଏହି ଥାନୀରି ଅବଶ୍ୟକ
ଅବଶ୍ୟକ ହୁଏ ଅର୍ଥାତ୍ ।

(କ) ମାର୍ଗେ ଭୁବିରେ ଯେତେ କେଳିରେ
ଦେଶୀ ଧନ୍ ଉପରୁ ହେବ, ଏହି ଥାନ୍ ଯେପଣ
କଲେ ତଥାପେଣ ଅଥବା ଥାନ୍ ଜନ୍ମିବ ।
୩ହ ଥାନୀର ଜନ୍ମ ଅଧେନ୍କାର ପାତନ ଦୋଳ
ଏହାର ନାହିଁ ଅଥବା କର ନାହିଁ । ପାତନ

ଉତ୍ତାର ଦେଶୀ ଧାନ୍ ଯେପରି ଅଳ୍ପବୁନ୍ଦୁ ବା
ବିଭାବରେ ହତିପତେ, ଏ ଥାନ୍ ଯେବେପ ପଢ଼ି
ଇ ନାହିଁ ।

(ଜ) ଦେଶୀ ଧାନୀରିତାର ଏହି ଥାନୀର
ଗରୁ ଲମ୍ବ ଓ ଗରୁ, ମୁକୁରୁ ଏହାପାଇଁ ଉତ୍ତମ
ନିଃପତ୍ର ବାନରକଣୀ ହୋଇପାରେ । ନିଃପତ୍ର
ଅଞ୍ଚଲରେ ଏହି ଧାନୀରିତାର ଗୋମୋହି
ଅତି ଅବଶ୍ୟକ ନାହିଁ ।

* । ଏହି ଧାନ୍ ଦେଶୀୟ ଥାନ୍ ଅଧେନ୍
ଅଶ୍ଵେ ଓ ଗାୟ ପାଚଇ ଅଭିବକ୍ଷେତ୍ରେ
ଅଞ୍ଚଲରେ ଏଥର ପରିମା ବର୍ଷରେ , ଥର
ଉପରୁ ହୋଇପାରେ ।

* । ବିଶେଷ ଯତ୍ନକଲେ ଏହି ଥାନ୍ ଉତ୍ତମ
ପ୍ରେତର ଚଳ ହୁଏ ।

କାରେଲାନ୍ ଥାନ୍ ଦେଶୀଧାନୀରି ଏହି
ଅଂଶରେ ନିଜକିମ୍ବ ।

୧ । ଏହି ଥାନୀର ଅନ୍ତରେ ସହକ ନାହିଁ
ଓ ମୁହଁ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତରେ ଥାରୁପୋଷକ
ପରାଦ୍ୟ ଅନ୍ତରେ ଥାରୁ କୋଇ ତେବେ ମନେ
କରନ୍ତି ଏତିଦେଶୀୟ ଲୋକମାନେ ଏହି ଥାନୀର
ଅନ୍ତରେ ଅତି ବୁଦ୍ଧ ଯାଥାନ୍ ନାହିଁ । ଏହି ବିଜା-
ବିଜରେ ଏହାର ମୁକୁ ଦେଶୀଧାନୀରି ଅନ୍ତରେ

* । ଥାନୀରି ହାତ ଥାନ୍ ପୁଥିକ କର
କେବାକୁ ଅଥବା ପରିଶ୍ରଷ୍ଟ ଲୁଗେ ।

* । ଥାନୀରିତ ମୋଟା ଏହି କୋଣିପି

ଅଞ୍ଚଲର ଗୋମାନେ ତାହା ଜାଇବାକୁ କଲ
ପାଇଁ ନାହିଁ ।

ଏଥର ଦେଶୀଆବ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସରବର
ଯାମା ପରାମ୍ବା ହୋଇଅଛି ତହିଁରେ ତାହାର
ମୋଷ ଭାଗର ଗୁରୁ ଭାଗ ଅନ୍ତର ଦେଶୀଆବ ।
ଅଭିବକ୍ଷେତ୍ର ଏଥର ଅତି ପରାମ୍ବା କଲେ ଅନ୍ତର
ନାହିଁ । ଏହାକାର ଅଗ୍ରଦେଶୀୟ ଜନଦାରଙ୍କ-
ଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା ଯେ କିଛି ଏ ଥାନୀର ରୂପରେ
ଏହାର ମନ ବିତନ୍ତୁ ।

ଜଳନାଳ ଓ ମୃଦୁଲ୍ୟରକ୍ଷା ।

କତମାଧ ତା ୧୯ ରାତରେ ଉତ୍ତମ ଅବଶ୍ୟକ
ଜଳବରରେ ସନ୍ତୋଷ ମନ୍ତ୍ରିମାନ ଅବଶ୍ୟକ
ଉତ୍ତମ ପ୍ରବେଶର ବାର୍ଷିକବଜାପନର
ସମାଜେତନା ପ୍ରକାଶ ହୋଇଅଛି । ଅମ୍ଭେନେ
ତହିଁରେ ଜଳନିରିଜ ବିଥାମାନ ଉତ୍ତମ କର
ଉତ୍ତମ ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଗୋଚର କଷାଯାଅରୁ ।

ସଞ୍ଚାରକ ଲେଖନ୍ତି ଯେ ବିଜ୍ଞାପନରେ ମୋ-
କପରିଜନଗର ଓ ବାହାରକଟୁର ଜଳାମାନଙ୍କର
ମୁଦ୍ରଣ ବିଷୟ ଏତିକେଷ ନିର୍ମିତ ହୋଇଅଛି
ଯେ ଏ ହରାମାନ ଜମାନଥ ମୁଦ୍ରଣ ହୋଇଅଛି
ଲୋକଙ୍କର ସବୁ ବାରକାର ଶେଷ ହେଲୁର
ହୁବି ଅଛି । ପାଇୟ ଗାୟ ହାତ ପଢ଼ିଅଛି
କେବୁ ବାଟି ଅଣିବାକୁ ନାହିଁ । କ୍ଷାଣକଳ
ପିଲମାନେ ବିଲ ଶୁଲ୍କରବାକୁ ଛେଷ କରିଥାଏ
ଛନ୍ତି ଏ ତାହାଙ୍କର ଯିତା ମାତା କରିବାରେ

七

1

ଗରେ ପତ୍ର ବହୁଅଳ୍ପାନ୍ତି ଉଠିବାର ପକି ନାହିଁ
ମଧ୍ୟ ଓ ବାଜ ବିବାଦୀ ଉପର୍ଯ୍ୟତ ହୋଇ ପାର
ନାହାନ୍ତି ଦୋଳି ଅଦାଲତର ବର୍ଷାବିନ୍ଦୁ ନାହାନ୍ତି
ଓ ଯେବେ ସେମାନେ ଉପର୍ଯ୍ୟତ ହେଉଥିଲୁନ୍ତି
ତେବେ ହୁଏତ ଫାହିନ ପାତ୍ରାଶ୍ରମ ହୋଇ
ଅଦାଲତକୁ ଆସୁ ନାହାନ୍ତି ମୋତ୍ତର ନଗର
ଓ ପାହାରନ୍ଧରର ଅବସ୍ଥା ଉପର୍ଯ୍ୟତ କହ ପ୍ରାୟ
ଥିଲୁ ଓ ଏ ବର୍ଷ ପାଥ୍ର ଏହାର ଅଛି ସେଠା
ବିମୟର ଲେଖିଥିଲୁନ୍ତି ଯେ ଗାନ୍ଧୀ ଉପାୟ
ନ ହେଲେ ଏଠା ଲୋକମାନେ ସମସ୍ତେ ମରି-
ଯିବେ । ବହୁଥିବା ଲୋକଙ୍କର ଗାନ୍ଧୀରବ ବଳ
ଦିନକୁ ଦିନ ଯାକି ଦେଉଥାଏ । ରକ୍ତାଳଗାର
ବଲିଜୀ ସେଠା ଓ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନ ଯାହା
ତାହା ଦେବରେ ଉପର୍ଯ୍ୟତ କରି ସମ୍ମାନିତ ହେଉ-
ଅଛି । ବବର୍ତ୍ତନେତ୍ର ଏ ସବୁର ପ୍ରଦିକାର କରି
ଅଛନ୍ତି ଓ ମନୀଦର ବୋଲନ୍ତି ଯେ ସବୁ
ଜନୟମ ମୁଦର ଯାହେବ କୌଣସି ଉପାୟ
କରିବାକୁ ଚାହୁଁ କରିବେ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଏପରି
ଦାତା ହେବାର ଯଥାର୍ଥ ଭାବର ବାବର
ଏ ବିଷୟରେ ବିକ୍ରି ବାହିଲୁଥିପେ ଲେଖିବାର
ଉଚିତ ଥିଲୁ ଯହିଁରେ କଲ ହେବାର ଅମା
କଗ୍ରୀଯାଦିଧୂମ ତାହା ମନ ହୋଇ ପଡ଼ିଲୁ ବେଳେ
ଶୁଣାଇ କରିବା ଦିନ ତଜିଆଏ ଏ ଯେତେ
ତାରେ ଥିଲେ ଅଗୋଧିତ କରିବାକୁ ମନ୍ଦିର
କରିଥିଲୁ ସେଠାରେ ଅରଣ୍ୟ ଦେଲୁ ବୋଲ
ବୋଲିବା ସହି କଥା ଜୁହୁର କଥାର ଅମ୍ବୁ-
ମାନେ ଜଣକରିବେ ଅଥବା ସହିନ୍ତେ କିମ୍ବା
ଏହି କଥା ପରିଦରଶ କରିଥିଲୁ । ଏମନ୍ତ ସିଲେ
ଯେଉଁ କଥା ଲୋକମାନେ ସମସ୍ତେ ଓ ମଧ୍ୟ
ପ୍ଲାନେ ଫାହିନମାନେ ଉତ୍ତମରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ବି
ଏ ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରଧାନ ହେବୁ ନାଲ ଅଛି
ଏ କଥା ମୁକ୍ତାର ଦରକାର ଅଗରୁଦ୍ଧ ହେବାର
ପ୍ରଦ୍ୟୋକନ କି ଅଛି । କାଳ ମହିନେମା ଅଛ
ସବୁ ମହିନେମା ମଧ୍ୟରେ ଅଗରୁଦ୍ଧ ଅଠମ ଅଠଇ
ହେ ପ୍ରଦ୍ୟୋକନ ଅପରା ମୋତ୍ତ ମୁକ୍ତାର ଦରକାର
ସମ୍ମତ ହେବ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ବୃଦ୍ଧାବର କୁମେଶତ୍ରୁପ
ନାଳକଳିଦ୍ୱାରା କୃତାର ଉତ୍ତମ ଓ ନାଲକଳି-
ଦ୍ୱାରା କଲ କାହିଁ ରୀତାର କଟ ଅବଶେଷ
କୃତାବାବେ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଗରୁଦ୍ଧ ତୁଅର ଭାବା
ଲୋକସ୍ଵ ବୃଦ୍ଧାବର ଭାବର କିମ୍ବାକର କାହିଁ । କାଳ
ଶୋଲା ମନ୍ଦ୍ୟରେ କେଉଁ କମିରେ କି ଏମା-
ରେ ଜଳର ପ୍ରଥୋଜନ ଓ ବେର୍ତ୍ତା କଳ-

ପୁଣ୍ୟ କଳ ନାହାଇ ସିବାର କାଥା ଦେଉଥି
କି ମାତ୍ର ଏ ସବୁ କୁଠି ବିଷ୍ଵର ଖୋର ନାହିଁ ।
କେବଳ କେମନ୍ତେ ବହୁତ କମିରେ କୁଳ ମାତ୍ର
ଆରବ ଏହା ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟି ରଖି କରୀଏତାର୍ଥୀ
ହୋଇଥିଲା । ଏଥର ଫଳ ଏହି ଦେଲ୍ଲ ଯେ
କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ଏକାବେଳିବେ କଳରେ ମୁକ୍ତ
ହୋଇ ଶେଗର ଅଳୟ ହୋଇଥିଛି । ଯେଉଁ
ତାକୁ ନାକ ଯାଇଥିଲୁ ଯେତାରେ ଏହି ଏ
ଅୟବ ଅନ୍ଧକୁ ଘରନା ହୋଇଥିଲା ବିନ୍ତ ଯେ
ବିନ୍ତ ମାନ ପୂର୍ବର ବିନ୍ଦୁର ରିକା ଥିଲା ସେତାରେ
ଉଚ୍ଛବ୍ଦ ଦିଗ ପଢ଼ିଥିଲା ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଭରଷା କରି ଯେ ଓଡ଼ିଶାର
କମିଶମାନେ ଉପରିରଖିତ ବିଷ୍ଵମାନଙ୍କ
ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟି ରଖି ନାକ କାର୍ଯ୍ୟ ବସ୍ତୁର କରନ୍ତୁ
ଏକାବେଳିକେ ଶୁଭାନ୍ତରେ ହାଜି ଝୋଲି ଦେଇ
ବେଷ୍ଟରେ ଯେମନ୍ତ ଭେଗାକୁ ମହାର ଜଗର
ଓ ଯାହାରକୁ ବନ୍ଦେ ଦୂର ନ କରନ୍ତୁ ଏହି
ଅନ୍ଦମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା । ଅମ୍ବେମାନେ ବହୁତ
କୁଣ୍ଡ ଗୁଡ଼ କାହିଁ ସାମାଜିକ ଉପେ ଜନକା
ନିଃାହ ବର ବିନା ଶେଗରେ ବିନ୍ଦୁକାର ବିନ୍ଦୁ
ବିନ୍ଦୁକାକୁ ଆଗା ରଖି ଓ ଯେମନ୍ତ ଏ ଆଗା
ପରି ବିନ୍ଦୁ ବନ୍ଦେଗାର ନ ହୁଏ କର୍ତ୍ତ୍ତୁପକ୍ଷମାନେ
ତଥା ଏହିଏ ପରି ଅମ୍ବେମାନେ ଲାଭି
ବିହିବୁ ।

ବାଟୁବର ତେବେଳ ପର୍ଯ୍ୟାଳନ ।

ଗଭମାନ ଜା ୨୨ ଜାନୁଆରୀ ଲେଖିଥିଲା
ମୁବର୍ତ୍ତର ଯେଉଁ ମନ୍ଦ୍ୟ ଲେଖିଅଛନ୍ତି
ତାହା ବରଳା ଚକ୍ରରେ ପ୍ରମାଣ ହୋଇଅଛି
ଜହାନ୍ତର ଜଣାହାଏ ପୁରେ ଯେମନ୍ତ ବିଭିନ୍ନଟି
ଶ୍ଵର ଘାଟପଢ଼ା ଓ ବାଟର ଅମବାହ ଏବନିର
ଦୋଷ ଏକ ୨ ଜାନୁଆର ପ୍ରଦୟାକରନ୍ତମାନେ
ବିଶ୍ଵମ ହୋଇ ଦିଅ ଯାଇଥିଲା ଏବିକି ତାହା
ହେବ । ନାହିଁ ଯେଉଁ ଜିନ୍ଦାରେ ଯେତେ ତଥା
ଏହିପଥ ଅଧାରୁ ହେବ ଯେହି ଜିନ୍ଦାରେ ତାହା
ବିଷ୍ଵ ଦେବ ବିନ୍ଦୁ ଲାଭିରିଥିଲା ସତ୍ତବ ବାରଳା
ଘାଟପଢ଼ା ଏଥମରେ ନିଶିତ ନାହିଁ । ଗଭର୍ତ୍ତ
ମେଲା ଭାଗୁଳି ଅଧି ବନ୍ଦୁ ଦୁଃଖପଥରେ କରିବେ
ଏହିପଥ ହେଲାଗା ଯେଉଁ ଜିନ୍ଦାରେ ଆ
ଜିନ୍ଦା ହେବ ଅଥବା କାରି ପ୍ରଦୟାକଳ ଅଥବା
ସେତାର ନୂତନ ବାଟର ଅଧାରୁ ହେବ
ଯେଉଁ ତାରେ କର୍ତ୍ତ୍ତମାନ ଯେତେ ଚକା ଯହା
ହେଉଥିଲା ତାହା ସେ ବିନ୍ଦୁର ପ୍ରଦୟାକଳ

ଅସୁର ଯେବେ ସେଠା ଲୋକେ ମେଘପ୍ରକାର
ତଙ୍କୀ ଅଦୟ କରିବାକୁ ଭଲ ଜ୍ଞାନ ଦରବେ
ତେଣେ ଫେରାରେ ବାଟକର ବସିବ ମାହୁ ଏହି
ଜିପିଧରେ ଯେବେ ଧର୍ବ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଛି
ତହିଁରେ କରିଗ୍ଯାଏ ଯେ ଉତ୍ତରା ପ୍ରଦେଶର
ଦୂରଚନ୍ଦ୍ରରେ କୌଣସିତାରେ ପାଠ ମାସୁଳ ବି
ଅନ୍ତଃଦ୍ଵାରା ଆୟ ଅନ୍ତର୍ଜାଲ ନୁହିଲ ମାଧ୍ୟ ପ୍ରତିବର୍ଷ
ଦ୍ୱାରାକୁଣ୍ଡର ଏୟେଠୀକୁ ଏଣେ ଏୟେଠୀକୁ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କମ୍ପ୍ଲିକ୍ ମଙ୍କର ହୋଇଥିଛି । ଅଜେବ
ଏହିହାବେ ବର୍ଣ୍ଣମନ ମେଜେ ସତ୍ତବ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ-
ଧୂଳ ବୋଲି ବର୍ଣ୍ଣମାଳ ଜ୍ୟାତ ଅଛି ପେଷକୁର
ବ୍ୟୁତ ଭାର କରି କରି କୃତର ଘନବି ।

ଆଜୁମାନଙ୍କୁ ବୋଧ ହୁଅର ଯେ ଉତ୍ସରଖି
କିନ୍ତୁ ହେଉମାନଙ୍କର ଗ୍ରୀମୁକୁ ଲେଖିଛନ୍ତି
ଗର୍ଭିର ସବାରେ ଉତ୍ତରାରେ ବାଟକର ବିମା-
ନବାଧୀର ଅଳ୍ପ ଦେଇଥିଛନ୍ତି । ଯେବେ
ଏଠାରେ ଝାନେବୁ ମାସୁଳ ଅସୁର ଅଦୟ
ହେଉଥାନ୍ତା ଜେବେ ନୁହିଲ ବାଟକର ବିମାନ
କାକୁ ଗର୍ଭିମେଣ୍ଟ କଲମ ଦରଥାନ୍ତେ । ଏଥର
ବିରାଗ ଆକରଣ ଯେ ଉତ୍ତରାରେ ବାଟ
ପ୍ରଦୋତନ ଅସୁର ଅଛି କି ନାହିଁ ? ଅମ୍ବ-
ମାନେ ଯେତେବେଳେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏପ୍ରଦେଶର
ଅନ୍ତର୍ବାଦାରୁ କରିବ ଅନ୍ତର୍ମାନ ଏହିପରିମାଣ
ଯେ ଏଠାରେ ବାଟର ପ୍ରଦୋତନ ହାହିଁ ।
ଯେତେବେଳେ ବାଟର ବହୁତ ପ୍ରଦୋତନ ଥିଲା
ସେହିବୁ ପୂର୍ବର ହୋଇ ଯାଇଥିଛି ଓ
ଇନ୍ଦ୍ରଗେନନ କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରକାଳରୁ ଗୁରୁଥିବେ
ଏବେ ବାଟ ହେଲାର ଯେ ଅର ବାଟର
ପ୍ରଦୋତନ ନାହିଁ । ଏବେ ଜ୍ଞାନର ପ୍ରାମାଣ୍ୟରୁ
ସିମାର ହ୍ରାନପରିପରର ବସ୍ତୁତର ହୋଇଥିଲା
ବଜ ମାଧ୍ୟ ବହୁତ ଶ୍ଵାର ଯୁଦ୍ଧୋଗ ହୋଇଥିଲା
ଯେବେ ବାଟରେ ବହୁତ କାଳ ଧାରିବେବାକୁ
ହୁଅର ସେବା କରି, ମାଧ୍ୟ ଜାହିଁରେ ପଢିବ
ହେବାର ହୃଦୟ ଜାହିଁ କିନ୍ତୁ ପ୍ରକାଶର ଅନ୍ତର୍ମାନ
ବନ୍ଦ ସତକ ଭୁଲ ହୋଇଥିଛି ଓ ତହିଁରେ
ଅନ୍ତର୍ମାନରେ ଲୋକର ଯିବାଯହିବା ବରାହିତିନ୍ତି
ଏପର ନାଲମାନେ ସ୍ଥିତ ଏହା ବାଟ ଜ୍ଞାନ
ଅକ୍ଷମ୍ଭୁତ । ଜାହିଁର କୌଣସିରେ ଜ୍ଞାନ କରିବ
ଅକ୍ଷମରୀର ତଥା ସୁଜଗ୍ନ କାଳ ଶ୍ରୀ ସତକ
ରେ କିମ୍ବ ବାହିକ ନୀତି ବା ପ୍ରକାଶର କେବି
ଏହି ବାରାନ୍ଦେ ପେଣାଯାଏ ଯାଦ୍ୟ ହାତର
ମାନେ ବାଟ ଦିଗନ୍ଧିଷ୍ଠାର ବଜ ବନ୍ଦ ନାହାନ୍ତି
ଓ ବାଟପୁର ତେବେ ମନୋଯୋଗୀ ହେଉଥାଏ

ଦ୍ୱାରା ଯେବେ ନାଟର କ୍ଷମତା ପରିଦେଖନ ଥାଏ
କେବେ କି ସେମାନେ ଠକା ବ୍ୟୁଧ ଦରିଦ୍ରାଙ୍ଗ
କ୍ଲେଶକର ଦୋଷ କରନ୍ତେ । ଆମେମାନେ
ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ ଯେ ଗଜ ପାଞ୍ଚବର୍ଷରେ
କଳିମୁଖରେ ମହିଳା ଠକା ଝର୍ନ ହୋଇ
ଚଣ୍ଡ୍ୟାମଥି ଯଥା ।

ପ୍ରକାଶନ ତାରିଖ ୧୯୯୨

ବାଲେଧୂର ୫ ୨୦୨୦

卷之二十一

Digitized by srujanika@gmail.com

ଦେଖରେ ସିନା ନାଲକଳାରୀ ବାଟର ପ୍ର-
ଯୁଦ୍ଧକ ହୋଇ ନ ସବ ପୁଣୀ ବାଲେମୁରରେ
ହେଉଥି ବାହଁ ବି ହେଲ ଓ ଯେବେ ପ୍ରଯୁଦ୍ଧକ
ନ ଥିଲ ତେବେ ଲଜୁମିଟ ଭାବୁଚି ବିଲେ ?
ଏଥର ଉତ୍ତର ଏହି ହୋଇପାରେ ଯେ ଶାମାୟ
ହାବିମାନେ ଠଙ୍ଗା ବିଧୂ କରିବାକୁ ମନ୍ଦିର
କରିଥିଲେ ପ୍ରଯୁଦ୍ଧକନ ଜେତେ ନ ହେବାର
ହେଲାରେ କାଳିଷେଷଣ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ କଲାତା
ହୋଇଥିଲେ ନବର ଶାନ୍ତି ରହନ୍ତେ ହାହିଁ ।
ଯେବେ ଯୋଗାଯାଏ ଯେ ଅକାଲୀ ପ୍ରଯୁଦ୍ଧକ
ଥିବାପାଇସେ ହାବିମାନେ ଅନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକରଣ
ଏଥରେ ମନ୍ଦିରମୋଳ ଦରପାଥିଲେ ନାହିଁ ଏ
ଜାହାଜର ବୈଥଳ୍ୟ ହେଲୁଗ କାର୍ଯ୍ୟ ନ
ହେଲ ଯେବେ ନୂତନ ବାପବର ଠଙ୍ଗା ଯେ
ସେହିପଥେ ବିଧୂ ନ ହୋଇ ପତରହକ ଏଥି-
ରେ ବନ୍ଦିତ କି ଥିଲି । ଅତିଏବ ଅମେମାନେ
ପ୍ରସାଦକରି ଯେ ସତର ପ୍ରଯୁଦ୍ଧକ ଅଛି ବି
ଜାହିଁ ପ୍ରକାକିତାର ଏଥର ଅନୁଷ୍ଠାନ ହୋଇ
ପରେ ବାପବର ବସାଇଦ୍ଵାରା ଧାରି ହେଇ ।

୧୦୭୭୫

ରହୁତମ୍ବୁଦ୍ଧ ବିର୍ଗରେ ଲୋକେ ଯେତେ-
ଦେଖା ବହୁଅଳ୍ପନ୍ତି ଓ ଅବସ୍ଥା ବହୁଅଳ୍ପନ୍ତି ବହୁ-
ବାନୀ କାହିଁ ମାତ୍ର ଆଖ୍ୟାୟ ବିଷୟ ଯେ ଏବଂ
ଶୁଣେଗା ଦେବତା ପର ଆଶା କର କାହାରୁ
ବର୍ଷ ଗଜ କରେଟ ସବୁରେ ଏବଂ ଶୁଣୁ
ଦେଖିଲୁବାହେବ ଅଶ୍ୱର ବନ୍ଦନରେ ବ୍ୟକ୍ତିକଲେ
ଯେ ଏ ଟାଙ୍କେ ହେଉ ଘୋବକର କୌଣସି
ବନ୍ଧୁ ହେଉ ନାହିଁ । ସରଜାଶ ବାଗଳ ପଥରେ
ଯନ୍ତ୍ର ଏତାକୁସର କୌଣସିଦୁର୍ଗଣ ବିଶ୍ଵାଜ ହୋଇ
ଦାହିଁ ଓ ଯେବେ କି ସମୟ ସମୟରେ ଏକ
ସୁନାଯୁ କାହିଁମ ବହୁଅଳ୍ପନ୍ତି ଯେ ଶାକ୍ସି

ବକୋବସ୍ତୁ ବନ୍ଦାଚ ଯଥାର୍ଥରୂପେ ହୋଇ ଚାହିଁ ଥାଏ ମାତ୍ର ଉଚ୍ଚପଦରୁ କାହିଁମାନେ ସେଥିରେ
ସମ୍ମତ ହୋଇ ଗାହାନ୍ତି । ଯାହା ଦେଉ ଆମ୍ବମା-
ଜଙ୍ଗର ବର୍ତ୍ତମାନ ଲେଖନଶୀ ଗବର୍ଣ୍ଣର
ସନ ୧୯୩୭୦ ମଧ୍ୟା ଦାବତ ବୋର୍ଡରେ-
କଳ୍ପନ ଉଚ୍ଚକମ୍ପାକୁର କାର୍ଯ୍ୟାବଳୀ ଦେଖି
ଯେଉ ମନ୍ଦବ୍ୟମାନ ପ୍ରକାଶ କରି ଅଛନ୍ତି ତାହା
ପାଠକର ଅମ୍ବମାନଙ୍କର ପଣ୍ଡିତ ଦେଉଥିଲୁ
ଯେ ଉଚ୍ଚବମ୍ପାକୁର ଅଭିନନ୍ଦର ଅତିରିକ୍ତ ରହିବ
ନାହିଁ ଓ ସ୍ଥାନୀୟ ବର୍ମରାଜୀମାନେ ଯେତେ ସାକ-
ଖାନ ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ ଦୌର୍ଯ୍ୟ ଦେଇର
ଯଥାର୍ଥ ଅୟ ହିର କରିବା ଯେ ସହଜ କଥା
ହୁହଇ ଓ କାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଲାହା ଅସମ୍ଭବ ଅଧିକ
ବକ୍ତା ଗଢ଼ିଲେଗାନ୍ତ ଏଥର ମାନ୍ଦାକୁପତ୍ର ।

ଶ୍ରୀମତୁ ଲେଖଣିକା ଗବଣ୍ଡିର କାମଳା-
ହେବ ଅସାଆରଣ ବୁଦ୍ଧିମନ୍ୟ ଲୋକ ଅଠକ୍ଷି ।
ଏହାଙ୍କ ପାଞ୍ଚମୁକ୍ତ ଆଗରେ ଦୌର୍ଗମ୍ଭୀର ଅଜ୍ଞାୟ
କାର୍ଯ୍ୟ ଲୁଚି ରହିବାର ଦୂରେ । ହେ କାର୍ଯ୍ୟଭବର
ପ୍ରକଳା କଲାନିତାର ପାତମାର ମନ୍ଦରେ
ଯେତେଥିତେ ଦୃଷ୍ଟି ଉଷ୍ଣେଷ କଲେଣେ ଓ ଯେତେ
ଯେତେ ଦୂରନ ଅଭିଗ୍ନିମାନ ବ୍ୟକ୍ତ କଲେବେ
ଅହି କାହାରିତାର ମେନ୍ଦ୍ର ହେବାର ଦେଖା
ଦେବ । ତର୍ଣ୍ଣର ଦର୍ଶ ଏହି ଦିନକରମାକୁନ୍ତ-
କାର୍ଯ୍ୟଭବଳା ପ୍ରକାଶ ହେଉଥିଛି ଓ କୋର୍ତ୍ତରେ-
ଦନ୍ତ ପ୍ରାୟ ଏହି କିମ୍ବନରେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ବନ୍ଦନ୍ତ ମାତ୍ର ଜହାନ୍ଗ ସାବକଥା ଭାବାରବା ପାଇଁ
ଦେହ ସମର୍ଥ ହୋଇନ ଥିଲେ । ମାନ୍ୟକର
ଦେମଳସାହେବ ଦେଖେ ଝୁଲୁଧେ ଦେହକୁ-
ଶାବସର ବନ୍ଦୋବସୁର ଅବଶ୍ୟ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିକର
ଜାହା ଅଜ୍ଞାୟ ଥିବାର କହି ଅଜ୍ଞାନ୍ତି । ସେ
ବୋଲନ୍ତି ଯେ ବାବୁ ଟ ୧୦୦୦ ଲାଠିର
ଏବଳକ୍ଷତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଧିରେ ଜଳଲିଖିତ
ବନ୍ଦୋବସ ହୋଇଥିଲା ଯଥା ।

ଧ୍ୟାନିକ ଉପଦେଶ । ୩୮୯

ଅମ୍ବଳ ବ୍ୟକ୍ତିଗାସ୍ତ୍ରୀ

ଜୀବନ୍ମୂଳ ବ୍ୟକ୍ତିଶାସ୍ତ୍ରୀ

ଦେଉ କେଣ୍ଟିଲୁହା କବରୀର ଏହି ଶିଖିବୁ

କାହାର କର ଅଛନ୍ତି ବ ବଜଦେଶରେ ଥର୍ମ
ଅନ୍ତରେ ବ୍ୟବସାୟତାର ଅଧିକ ଲାଭରୁ ।
ଯେବେ ଏମନ୍ତ ବୋଲିଯାଏ ଯେ ଥର୍ମବ୍ୟବସାୟ-
ୟ ମାନେ ସତଙ୍କୁ ଅଧିକ ମାତ୍ରବାଣ ଯଥାର୍ଥ
ଅନ୍ତରେ ଫର୍ଦ୍ଦ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଉତ୍ତାଚ ଦେବେତୁରୁ
ଏହେ ଅନ୍ତର୍ଗ୍ରହ ହେବାର ଅସମ୍ଭବ । ଶିଖିବା

ବନ୍ଦ ଲୁହକର ବିଧିପାତ୍ର ଆଟଙ୍ଗ ମାତ୍ର କଲିବା
ଜା ପରି ବନ୍ଦ ସହରରେ ଜଣେ ମୁଖ ଦେଖାଯୁ
କ ବିଦେଶୀୟ ଚିରସ୍ଵର ବର୍ଣ୍ଣକ ବରହଜାର
ଟଙ୍କା ଲାଗୁ କରଇ ନାହିଁ ଏହା ବେମନ୍ତ କର
ବିଶ୍ୱାସ ଯୋଗ୍ୟ ହେବ ? ଅମ୍ବେମାନେ ଏ
ମନ୍ତ୍ରେ ଥାଏ ମୁଣ୍ଡପେ ଏକଥ ଅଛୁଁ ଆଜିନାକୁ
ବଳି ୪୮ ବ୍ୟବହାରୀତିରେ କହାଇ ଅତ୍ୱିର ଲାଗୁ
ହେବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତେବେ ଅମୂଳାନଙ୍କର
ସନ୍ଦେହ ହେଉଥାଏ ଯେ ପୁନଃସୋତ୍ରମ ମଠ-
ଧାରମାନେ ଏହି ଶ୍ରୋତୁରୁ ହୋଇଥିବେ
ଅବସ୍ଥରେ ଏକାର ଠାରୀର କୁଦି ହୋଇଥାଏ
ବାପୁବ ବୁଝିଲେ ମଠାରମାନେ ମାକସରବାଧୀ
ନୁହନ୍ତି କାରଣ ସେ ଅପୁ ତାହାଙ୍କର ନିଜର
ନୁହେ ତାହା ସମାହରି ଅଛେ । ଯେବେ ଏହିପଥ
ଆୟ ଧରୁଥାର ନ ଥାଏ ତେବେ ଅତ୍ର ଶ୍ରୋତୁ
ପୁଣ୍ଡପେ ସଂଖ୍ୟକୁ କାରନ୍ତି ନର୍ଦ୍ଦ୍ଵୁ ହୋଇ ନ
ଥାରେ ।

ଲେଖନକୁ ଗଢ଼ିର ଅହୁର କହନ୍ତି ଯେ
ଶାକବ୍ରଦେବା ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଚାହିଁଲେ ସଂଗ୍ରହ
କରୁଥ କମ୍ପିତାର ପିତମା ବହିୟଜିତାର ଓ ଅକ୍ଷୟ
ପ୍ରକାଳୀ ଝିତ ଦେବଳ କଥୀ ଏଥରେ ତିରି
ଭପରେ ଶାକ୍ସ ବିଶିଥି ଏମାନକର କାହାର
ଅଧି ଟ ୫୦୦ ଛାଇ ଉଠା ନୂଦିର ଅଧିକ
ଦୋକାନଦାର ଶାକବ୍ରଦେବା ନୂଦିର ମନ୍ଦିର
କର ଅଛେ । ଦୋକାନଦାରଠାର ମୁଖ ଅଦ୍ୱିତୀ
ଅଧି କରିବେ ଆଶ୍ଵର୍ଣ୍ଣର ବିଷୟ ଅହୁର ଲେଖନକୁ
ଗଢ଼ିର କହନ୍ତି ଯେ ମାଧ୍ୟମରେ
ଟ ୫୦୦ କାରି ଟ ୧୦ ଛା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲୁଗ ଧରି-
ଯାଇ ଶାକ୍ସ ବିଶିଥି ଯେ ବୋଲନ୍ତି ଯେ
କୌଣସି ଗଣୀ କି ଯେ ମା ୧୦ ଶତ ମା ୧୦ ଏ
ଯାଏ ଗୃହବ୍ୟଥକ ଜାହାର ଟ ୫୦୦୯ କା
କର୍ଷିତ ଲାହ ହେବ କାହିଁ ରଙ୍ଗଶ୍ରେଷ୍ଠା
ଏପର ଲାହ ହୁଅର ନାହିଁ । ବିଶ୍ଵର ଏ ବହୁ
ବିଦ୍ୟାନ୍ତ କରିଥିଲୁଣ୍ଡ କି ଗୃହମାନଙ୍କର ଜନି
ଜାହା ପତାବାର ଆଖିଜା ଲାହ କରୁଥା କରି
ଆପେବରମାନେ ତାଙ୍କ ବସାଇ ଆହନ୍ତି ।
ଦୋକାନଦାରର ଜାରିଗାର ହେବୁ ଜାମିକାର
କଥା କାହିଁ ଏବଂ ଏମାନେ ମଧ୍ୟେତା ହେବାକ
ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ଏହଜିରେ ଅଧିକ ଅଧି ମୋପଳ
ଉଦ୍‌ଘାରିଣ୍ଡ କୋର ବିଲୋବପ୍ରତି ମୁକ୍ତ ଆଜି
ଥିବେ ।

କୃଷ୍ଣ ଉପରେ ଅନୁଭା କଲୋତ୍ତ୍ଵ ହୋଇ
ଅଛି ବୋଲି ଲେଖୁଥିଲୁ ମହିନୀର ଆଜମାତ୍ର

କରନ୍ତି ଅମେମାନେ ସହୃଦୟଙ୍କେ ଏହାକୁ ଅନୁ-
ମୋଦନ କରିଥିଲୁ । ବରଂ ଅମେମାନେ ପୂର୍ବେ
ଏକଥରାଲେଖିଥିଲୁ ଯେ ଶୁଣିଲେ ଉପରେ ଅଭ୍ୟକ
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ହୋଇଥାଛି । ମା ୧୦ ଶହୀ ଅଥବା
କିମ୍ବା ଧରଇ ଏମନ୍ତ ଗୁରୁ ଓହିଶାରେ ବହୁତ
ଉଦ୍‌ବନ୍ଧ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଏତାହାର ନାର ହୁଅଇ
ନାହିଁ । ଅଗେବରମାନେ ମନ୍ଦିର ଗରୁ ଶାର
ଅନୁମାନ କରି ତହିଁ ସଙ୍ଗେ ସରଜନ୍ତା ଓ ଦେଖା
ଆଜି ମିଳାଇଦେଇ ଉଡ଼ାନୁପାରେ ଝାବୁସ
ବିଷାଇ ଦିଅନ୍ତି । ଏବା ଗୁରୀ ବାହିକ ସମସ୍ତ
ପହାର ଲେବଳେ ଉପରେ ଅଧିକା ଝାବୁସ
ବିଷାଇ । ଛନ୍ଦବମ୍ବାକୁଷର ଏହି ଲକ୍ଷଣ ଅପ୍ରକାଶିତ
ମରିବାର ଝାବୁସ ନେବାର ଆରନ କରି ଅଗେ-
ପର ଚିନ୍ତକୁ ବଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଝାବୁସ ବନ୍ଦୋ-
ବସ୍ତୁ କରିବାକୁ ହେବ ଓ ଜାହାର ଆଥ୍ୟ ଜିମ୍ବୁ
କରିବା ସହି କଥା ନହିଁ ଶୁଣ ଦେଲେ
ମରିବାରର ତାତୀ ହେବ ସ୍ଵର୍ଗଂ ଅଥବା ଅସ୍ତର
ଅନୁମାନ କରି ଟାକା ସବାର ଦିଅନ୍ତି ।
ଅତିବିବିଧ ଉନ୍ନତମ୍ବାକୁଷର ମନ୍ଦଫଳ କର୍ମଚାରୀ
ହେଉଥି ତେଜେ ଦୁଇର ନାହିଁ ଯେତେ ବି
ଏଥରତ୍ତ ପ୍ରମାଦ କରିବାର ହୋଇଥାଏ ।
ପ୍ରବର୍ତ୍ତମେଘ ଏହିଷୟରେ ଯେତେ ଅନୁହନାନ
କରିବେ ତେଜେ ଅନ୍ୟାୟ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ପଥ-
ତ୍ୱ ପାଇବେ । ଅମେମାନେ ଶ୍ରୀଶକ୍ର କେମନି
ବାହେବଳୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇଥାଏ । ଯେ ଜାହାକ
ହେଉଥି ଏ ସହିକଥା ପ୍ରଦାନ ହେଲା ଓ କରିବା
ଦିଅର ଯେ ସେ ତୁମ୍ଭର ପରିହାର କରିବେ ।

ସାପଦିକ ସଂବାଦ

ଏ ନମକସ୍ତ୍ର ଦେଖିଲା ଅଭାଙ୍ଗର ଜରକ
ପାହବସ ବାବୁ ବନମାଳାବିଂହାଳୁ ତେଷ୍ଟୀ
ଲକ୍ଷେତ୍ରର ଧନରେ କିମ୍ବା କରିବାପାଇଁ ପ୍ରାସାଦ
କପିରୂରାହେବ କରିବିମେଳାଳୁ ଅନୁଭବ
ଦର୍ଶକାର ଶାଯାଏ ପବଣିମେଶ ଯେତେ
ଏ ଅନୁରୋଧ ରୂପା କରନ୍ତି ତେବେ ଆ
ସନ୍ନୋଦନ ବିଷୟ ହେବ ବାରଣ ଉମିଧିବିଶାହେ
ସାଥୀ ଛପିବାକୁ ନେବିପାଇଁ ଅନୁଚ୍ଛୟ କରି
ଅଛି ।

କାରୁ ଅନ୍ତିମାପନାର ଯୋଗ ପୁଣ୍ୟ ତେଷ୍ଠ
କଲେହିର ଦେଖନ ମହିଳାଙ୍କ ଗାରଜହୋଇ
ସବଲକର୍ତ୍ତର ମହିଳାର ଉତ୍ସମେଶର ବାଣ
ଅଧ୍ୟାନରେ ଉତ୍ସ କରିବାକୁ ଅଛି ପାଇଥାଏଇ

ଶ୍ରୀମାର୍ଥାଦ ଏହାଙ୍କ ଶ୍ରୀ କର୍ଣ୍ଣ ତେମାହେବଳ ଅଧୀ-
ନରେ ରହୁ ଜଳବର ଅପାୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ
ହେବ ।

ଅନୁମାନରେ କଣ୍ଠାଯାଇଥିଲୁ ଯେ ପାଇଁ-
ନଗରରେ ୮୦୦୦୦ ଲୋକ ଏଥର ଅଛି କି
ସେମାନେ ଆପଣା ପରିବାରକୁ ପ୍ରଜାଳନ କରି
ଆଏ ନାହାନ୍ତି ଓ ୧,୫,୦୦୦ ଲୋକ କେବଳ
ଦାଳଦ୍ଵାରା ବିବାହ ହେଉଅଛିନ୍ତି । ଯୁଦ୍ଧ ପରି
ବାନ ଫଳ ଏହି ସମ୍ବୂଧ ଅଟ୍ଟିଲା ଉଥାର ନର୍ତ୍ତମା
ନର ସର୍ବ ମୋକମାନରେ ସୁଧି ବିବାହର ହେଉଥିଲା
ନାହିଁ ବୃଦ୍ଧ ଗମନାଗର ବିଷୟ ଅଟ୍ଟିଲା ।

ବେଳୁହରରେ ଥିବା ଅଗିନ୍ତଣ ମୁପରିଶୋ
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବଜାଜ ଜହଞ୍ଜନସାହେବ ହୃଦୀନେଇ
ବିଲାତରୁ ଯାଉଥିଲୁଣ୍ଡର ଓ ତାଙ୍କ କର୍ମଚାରୀ
ଲେଖଣ୍ଟନ୍ତା ଆର ହଞ୍ଜରବାହେବ ଏକଟି
ନୟକୁ ଦୋଇଥିଲୁଣ୍ଡର

ରେବନ୍ତ ଓ ଶୌଭଗ୍ୟ ମହିଳାଙ୍କ
ନିୟମ ଥିବା ଦାରିମାନଙ୍କ ଅଗମୀ ପ୍ରକାଶ
ତା ୧୭ ରଜ ନବମିରରେ ଅରନ୍ତ ଛେବ
ଏଥୁପୂର୍ବ ଏକ ବିଜ୍ଞାପନରେ ଅନ୍ତିମିବିମାନର
ଭାବେଣ ଥିଲା କୁ ସେବନ ଦେଖାଯାଇଥିଲା ।

ଲିଖନ୍ତିରରେ ଥିବା ପାରମ୍ପରା ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ
ନାହାନ୍ତି ତାହାକୁ ନାହାନ୍ତି ମାରିମୋହିନୀଙ୍କାର
ଅଟିର ଟାଇମ୍‌ସ ସମ୍ପଦପତ୍ରକୁ ଲେଖିଥିଲୁ
ଯେ ପାରମ୍ପରରେ କେବେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପତ୍ର ନ ଥିଲା
କିମ୍ବା ଅବସ୍ଥା ପତ୍ର କାହିଁ ଏ ବିଷୟ ଯେ ପ୍ରମାଦ
କର ଦେଇପାରନ୍ତି । ବାହାର ବାଥାର ଠିକ୍
ହୋଲିପା ଏଠାରେ ଠର୍କିଶ୍ଵାରତିର ପାଇଁ କେବେ
ଥା ସଜ୍ଜା ଦେଇଥିଲା ଅଧିକ ସୋନ୍ଦର
କିମ୍ବା ଅଛି କି ବିନ୍ଦୁର ମାର୍ତ୍ତି ।

ତରହଙ୍ଗପଦ ଉପଲବ୍ଧରେ ବଳିବାତା ହାଜି
ଗୋର୍ଦ୍ବ ତା ॥ କଣ ବିପିମୁରତାର ତା ॥ କର
ନବପର ଧୟାନ ବନ୍ଦହେବ ।

ବନ୍ଦିଲାଇ ଲୈପ୍ତନିଶ୍ଚ ଗହର୍ତ୍ତର ସାହେଜ
ଗତମାତ୍ର କାହିଁରୁଖରେ ଶୁଅଲପତ୍ରାରେ ବାବ
ବରଥଳେ କାହିଁରୁଖରେ ତେବୁଗର ବିଷା
ଯାବାଦଲେ । ଦଳିକାରୀ ହେବେ ଫ୍ରେଶାଟି
କେ କଣ୍ଠାଯାଇ ନାହିଁ ।

କେବଳପୁସ୍ତକ ଅବମର୍ଦ୍ଦିଲୁ ଯେ ଦିନ
କୁଳାରେ ଶତମାନ ଗାଁଖଣା ସକାଳ ବାଗଭିନ୍ନ
ମଧ୍ୟରେ ଥର ତରିକର ହଜାରଥଙ୍କ ଏ ଛୁମ୍ବି
ଦିନ କୁଳର ହଜାର ମାର୍ଗରେ ପରିମା ଯାଇଥି

ଓ পাদবণ্ণা অনুভবে একই থেকে ভাসাব
ধৰা জগায়াছেন।

ପାଦେଶୀର୍ଥୀର କାହିଲକି ସମ୍ମାନ ଧାରାରୁ
ଯେ ଧ୍ୟାନାମରେ ଯେଉଁ ନର୍ତ୍ତକୀ ବାହିଲିଙ୍ଗ
ଅମ୍ଭର ପେଣାତୋର ନେଇଁ ଶବ୍ଦର ରଖିଥି-
ଲେ ଜାହାକୁ ବରଣୀସ୍ତ୍ର କରିଦେଇ ଅଛନ୍ତି ।
ଅମ୍ଭର ସତ୍ତ୍ଵର ଅପଣା ବସନ୍ତ ବୁଝିବାରେ ବିଜ
ମନୋଯୋଗୀ ହୋଇଥାଏନି ।

ପ୍ରେରିତ ପତ୍ର

ପ୍ରାୟକୁ ମାନ୍ୟବର ଉତ୍ତରଗପିତା ସମ୍ବାଦକ
ମହାମୟେତ୍ ।

ମହାଶୟ

ବହୁରିତ୍ତର ବହୁତ ବିନୟ ପୁରୋହିତଙ୍କରେ ଦିନ-
ଶାତ୍ରୀ, ଏହିକୁ ମନ୍ତ୍ର ପ୍ରେରିତ ମୁହଁର ଏବଂ ଜାହା-
ନାରାଜୋକୁ ଓ ସେମର ମୁଣ୍ଡେ ସା ସମାଗ୍ରହି-
କବନ୍ତି ପ୍ରଗଞ୍ଚଲାଯ ଉତ୍ତଳ ଅପିକାରେ ବଦନ୍ଧ
ହୃଦୟପୁଣ୍ଡର ମୁହଁରଙ୍କ କଲେ ଚରଗାନ୍ତର
ହେବି ।

ପୃଷ୍ଠାପୁର ଅଧୀକ୍ଷର ଅଧାଗମଙ୍କ କର ଗନ-
ତିମେଣୁ କଦମ୍ବଲୟ ଓ ହାର୍ଷିଟେଲ ଅର୍ଥାତ
ଚିକିତ୍ସାଳୟ ପ୍ରକଳ୍ପ ସନ୍ଦର୍ଭକ କର ଚିକିତ୍ସାଲୟ
ମହାୟତାରେ ଦୂରତ ୧୦ ମୁଗ୍ଗା ବିଜରଣ
କଲେ । ବିଦ୍ୟାଳୟ ପର୍ଯ୍ୟକ୍ରରେ ବେତେବ
ପୃଷ୍ଠାପକ୍ଷ ପଣ୍ଡଗୋପୀ ଶ୍ରୀମାନ୍ତଙ୍କ କମିଉନ୍
ଆରମ୍ଭାବୀକ ଦେବାର ପ୍ରସାଦ ହୋଇଥିଲ କିମ୍ବା
ମୁଲ ଉତ୍ସମଙ୍ଗ ହୁଏ କମିଉନ୍ଟିମାନେ ସମ-
ବେଜ ହୋଇ ଧିଦାନାମତ୍ତ୍ଵକୁ ଅବସମଜ ନ ଦେବା
ହେଉଁ ହୁମାକଙ୍କର ପର୍ଯ୍ୟକ୍ର ହୋଇ ନ ଥାଇଲ
ଅଭୟକ ପାଇଗୋପକାର ପ୍ରଥାକ ନ ହୋଇ
ସୁବିଜ ରହିଲ । ଅଗାମୀ ଫେବ୍ରୁଆରୀ ଦିନ
ଅଭୟକୋବର ମାସରେ ଜାର୍ମା ସହାଯ୍ୟ ପରିଗଣ୍ୟ
ଏକବରକୁ ଅଧି କୃତସଙ୍କଳ ହୋଇଥିବା ପ୍ରକଳ୍ପ
ପରିଦ କଲିବେ । ତାହା ।

ସମ୍ବଲପୁର ମେଣ୍ଡେଲ ପ୍ରାବିନ୍ଦୁ
ଜୀ, ଏ ଅଗ୍ରା ରହି ୧୯୭୧ ମୁଖ୍ୟ
ଉଦ୍‌ଦୀନ ପ୍ରକଳ୍ପ
କୁମରାଜ୍ୟ ବିଭାଗ ମର୍ମ ।

ଏହି ଉତ୍ତରପାଇକା ସହିର ଦୃଢ଼କ ଦିନ୍ଦି-
ବକାର କଟକ ଶିଥିରୁଥାଗିବା ଯମ୍ବାଳମୁଖେ
ମହିତ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଲା ।

ପ୍ରକାଶନ କମିଶନ
ପ୍ରକାଶନ କମିଶନ
ପ୍ରକାଶନ କମିଶନ

୬୭୯

ଭାଷ୍ଟରଗ ମାହେ ପ୍ରିୟମର ସନ୍ଧାନମହିତା ।

ମୁଦ୍ରଣ

ମୁଦ୍ରଣ ମାତ୍ର ୧୯୮୮ ସାଲ ଶକ୍ତିବାର

{ ଅଗ୍ରିମ ବାସକ ମୁଣ୍ଡ ୪୯
ବର୍ଷାନ୍ତେମୁଣ୍ଡ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୦
ମଧ୍ୟବଳ ହଁଇ ଜାହମାନଙ୍କୁ ୫୧

१५

ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁ ଗମାଧିଶ ଆମୁମାଙ୍କ
ମତରେ ପ୍ରଥମ ଅଛି ତାହା କେଉଁକାଳରେ
କତନା ହୋଇଥିବ ବିଷୟ ଯେହ ବ୍ୟବାଳଗ୍ରୂ
ବଦ୍ୟାମନ୍ତ୍ରାଳରେ ତର୍କ ବିତର୍କ ଦେଇଥାଏ ।
ବୁଝିଲାରସାହେବ ଜଣେ ଛଇହାଷକର୍ତ୍ତା ଲେଖି
ଅବୁନ୍ତି ଯେ ଗମାଧିଶ ମହାଭାରତ ଉତ୍ତାର
କତନା ହୋଇଥାଏ ଅଧାପକ ଉଭବରସାହେବ
ଜଣିବ ପଥକ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ ତର୍କରେ

ବିର ବାଜୁକମ୍ପାୟଣ ଅନ୍ତର୍ଦୀଳର
ଏଇ ୮୦ ପ୍ରମାଣ ଦର୍ଶାଇଥା-
ଛନ୍ତି ଏବଂ ଛାଯ୍ୟାକ ଅବଜ୍ଞବର ପଦିତା ବି
ଯହିରୁ ଅମ୍ବେମାନେ ଏ କଥାମାନ ଜ୍ଞାନ ହେଲୁ
କେବଳ ସେ ସେ ସୁନ୍ଦରାନ୍ଧେ ଅଧିକା ପ୍ରମାଣ-
ମାକ ଯଥାର୍ଥ ଅଧିକ ସାଧନ କିମ୍ବା ପରିଚି

ସେ କୋଳରୁ କି ବଜେବାଳ ଗ୍ରମାୟରଙ୍ଗ
ରତନାରହାଳ ବିଷୟରେ ଉଚ୍ଚ ଦୋର ଅନ୍ତରୁ
ଯେଉଁଦିନୁ ବୌଦ୍ଧମାନଙ୍କର ଗ୍ରମାୟରଙ୍ଗ
ପ୍ରତାମ ହେଲୁ ସେବନଠାର ଏ ଉଚ୍ଚ ଗୋପ
ବୋଇଅଛି ବୋଲିବାକୁ ହେବ । ବୌଦ୍ଧମାନ-
ଙ୍କର ଗ୍ରମାୟଣ ଉଚ୍ଚଦାସ ତାଳଦିବସାହେବଙ୍କ
ପ୍ରବାତିର ଘୁସୁଳରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ଅଛି
କୁଞ୍ଜ ଘୁସୁଳ ବିଳଳ କା ଲଜାଥୀପଣ୍ଡ କଲିମେବୁ
ନମରରେ ମୁହଁଜ ଦୋରିଥିଲା । ବୌଦ୍ଧମାନ-
ଙ୍କର ଗ୍ରମାୟଣ କାଳୀକି ଶମାୟରେ ଅନେକ

ପ୍ରଥାନ' କି କେ ପୁଅଳ୍ପି । ୧ ଉନ୍ନାଥ-
ରେ ଦେଖେଛି ଏହି ଯେ ।

୧୯ । ମମ ଓ ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କୁ ଜାହାଙ୍କ ଦିନାତାଙ୍କ
ପ୍ରବନ୍ଧକାରୀ ଶ୍ରୀକରିତାକାରୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦିଗରଥିରେ
ଦେଖାଇଲୁ ଏହି ଯେତିଥିଲେ ।

ସୁଧାରା ଗ୍ରନ୍ଥର ସ୍ଥାନରେ ମାହ ର-
ଖିଲେ ଅଟେଇ । ସେ ଅଧିକା ଉତ୍ତରାଂଶରେ ଅଧି-
କା ଭାଇମାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ବନ୍ଦକ ଜନନକଲେ ।

“ମୁଁ ସମ କେବଳ କଥିର୍ଷକାଳ ନିଜ୍ୟର
ଅନ୍ତର ଥିଲେ ଓ ସେବାଳ ଗତ ହେଲାର ସ୍ମୃତି-
ଜୟକୁ ଅସି ବଜା ହେଲେ ଓ ଅପଣା ଭାଗିନୀ
ଶାତାରୁ ବିବାହ କଲେ ।

ସର୍ବ । ସବୁଠାରୁ ପ୍ରଧାନ ଦିଥା ଏହି ସେ
କୌଣସିଲୁଙ୍କ ସମରତନରେ ଶକ୍ତିଦୀଗ୍ମାଜୀଙ୍କ
ଦରବା ଏବଂ ଲକ୍ଷାରେ ସୁଖ ହେବାର ସମୁଦ୍ରାସ୍ଥ
ପରିମଳା ଉଚ୍ଚମାଟ ଦୃଷ୍ଟିର ମାତ୍ର ।

ଶ୍ରୀକୃତ୍ତି ଏହାରୁ ଦୀଥା ସେଇ ବୋଲନ୍ତୁ
ଯେ ବାଲୁକିମୁଣ୍ଡଳ ଅଧୂରକ ଗଛ ଆଜିର ତେ
କୌଣସିଙ୍ଗେ ବୁନ୍ଦିଗାର ଥରିଷ୍ଟିଷ୍ଟିରେ ଚର-
କାଳ ସେଇଁ ବେଶ୍ୱର ଥୁଲେ ପାହାରୁ ସେଇ
ଏହା ଉଚିନା ହୋଇଥାଏ । ଲଜ୍ଜାର ଲୋକ
ବୌଦ୍ଧଧର୍ମାବଳମ୍ବୀ ଓ ଅସ୍ତ୍ରୋଧିକାର ଲେଖମା-
ନେ ବୁନ୍ଦିଗାର ମଜାଫଳମ୍ବୀ । ଅଜାଧିକ ଲଜ୍ଜାରୁ
ଗ୍ରମକୁ ଯାଇଁ ବୋରମାନଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟ ଦରିବାର
ଦୀଥା ଲେଣିବାର ଏହି ଜାପୁର୍ବ ଜଣାଯାଏ
କାନ୍ତିଶମାନଙ୍କର ଉତ୍ତିଷ୍ଠଳ ଦେଖାଇପାଇଁର

କାଳୁ ୨ ଲଙ୍ଘାୟଦି କଥା ଗ୍ରମାୟଣରେ ପ୍ରବେଶ
କଲେ ।

ଅମୃତାନେ ଏସବୁ କଥା ଲେଖିବାର ହେଉ
ଏମନ୍ତ ବିନ୍ଦୁ କରିବେ ନାହିଁ ଯେ ବାଲୁଛି-
ମମାଶୁଣ କିମ୍ବା ବୌକିମାୟୀ ଏହୁଷୁଳ ମରିବୁ
କୋଣେ ଏକ ପୁଣ୍ଡରକୁ ଉଚ୍ଛବ୍ଲ କରିବାର ମା-
ନ୍ତର ରଖିବୁ । ଅମୃତାନଙ୍କର ଉଦେଶ୍ୟ ଏହି ଯେ
ଦିଦେଶାୟ ପଣ୍ଡିତମାନେ ଆମୃତାନଙ୍କ ରହିଥାଏ
ପୁଣ୍ୟାଦିର ତତ୍ତ୍ଵ ଜାଣିବାର ହେତେ ଅବସ୍ଥା
କାହିଁ କରିଥିବାରୁ ମାତ୍ର ଅନୁଦେଶାୟ ପଣ୍ଡିତମା-
ନେ ଏହିଏ ବୋଣର କାର୍ଯ୍ୟ କରି ବାହାନ୍ତି ।
ଏମାହିଁ ହେବିଲ ନୟାୟର ତର୍କ ବିଭବ ଥଥରା
ବୋଣର ଗ୍ରହିର ମ୍ଲୋକବିଶେଷ ଅର୍ଥ କରିବା
କୁଳରେ ଅପରାଧ ଉଚ୍ଛବ୍ଲା ପ୍ରତିଷ୍ଠାଦନ କରିବା
ପାଇଁ କେବ୍ଳ କରନ୍ତି ଓ ଏଥରେ ତିରବାଳ
ବନ୍ଧୁ ବ୍ୟୟ କରନ୍ତି । ଆସ୍ତମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱମତ
ଅଲୋଚନା କରି ହେବୁ ନାୟ କେଉଁ ସମୟରେ
କି ଉଦେଶ୍ୟ ପାଥକ ନିରଜ ରଚନା ହୋଇଥିଲା
ଓ ପରିଷରରେ ଯେହିତୁ ବିପରୀତ ମଜ ଦେଖା-
ଯାଏ ଜାହାନ ହେବୁ କି ଓ କେଉଁ ମଜ ପ୍ରତିବି
ବସବୁ ବିଷ୍ଟରେ କାହାରକୁ ପରିଶ୍ରମ କରିବାର
ଦିଶାଯାଏ କାହିଁ । ଆସ୍ତମାନଙ୍କୁ ଅର୍ଥବିଦ୍ୟା
ଏକ ବିଦ୍ୟା ଓ ବୈଷୟକୁ ରଚନାର କାଳ ଓ
ହେବୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କଥା ଅପରାଧ ।
ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ୟାକରଣ ପରିଥିକା ଲୋକ ଅର୍ଥ
କରିବାକୁ ସମ୍ମର୍ଥ ହୋଇପାରେ ମାତ୍ର ଏହି ଗନ୍ଧ

ଭବନାର ବାଲ ଓ ଉଦେଶ୍ୟ ସ୍ଥିରକରିବା
ମେମନ୍ତ ସହିତ ନୁହଇ । ଏଥରେ ବଢ଼ିଲ ଚାହିଁ
ଓ ବିଶ୍ଵର ପ୍ରଧ୍ୟାକଳ ଥିଅଇ । ଉଠିଯାଇଲେ
ମଧ୍ୟ ଯେବେ ବେହୁ ଏପମ୍ପ ଦିଆ ବାହାର
କର ଜହିଁରେ ଉର୍ଦ୍ଦୁତିକ କରନେ ତେବେ
ସେମାନଙ୍କୁ ଛାନ ଦିନ ଛାନ ଥିଅନ୍ତା ଓ
ସମାଜ ମଧ୍ୟରେ ଏକାଇ ଅବରମ୍ଭ୍ୟବୋଲି
ବେହୁ ଦୃଷ୍ଟନେ ଖାଇ ।

ବାନ୍ଧି କବାଚ

ପାଠ୍ୟମାଳକୁ କଣାଥିଲୁ ଯେ ପ୍ରାୟ ଏହବର୍ଷ
କି ଅସ୍ଥବ ହେବ ବ୍ରାହ୍ମମାନଙ୍କ ବିବାହ ବିଷୟରେ
ଗୋଟିଏ ଅଛନ୍ତି ପ୍ରସ୍ତାବ ହୋଇଥିଲା ଏ ପ୍ରସ୍ତାବ
ବର୍ଷିନ୍ଦ୍ରୀଙ୍କ ଅଧିକା ମନ୍ଦର କର ଜାହାନ୍ତି
ବ୍ରାହ୍ମମାନେ ଆଦେଶକ କରିବାର ଜାହା ମୋର
ଅଛି । ଏଥର ଉଦେଶ୍ୟ ଏହି ଯେ ବ୍ରାହ୍ମମାନେ
ପରିଷ୍କାର କାଲ ଅଧିକା ହିତୁମାସାନ୍ତ୍ୟାୟୀ
ବିବାହ କରିବାକୁ ଦୂଷଣୀୟ ଶକ୍ତିବର ସ୍ଵର୍ଗବ୍ର
ପ୍ରକାର ବିବାହ ପରିଷ ରଚନା କରିଥିଲା
ମାତ୍ର ଜାହା କୌଣସି ପାସ୍କାନ୍ତାରେ ହୋଇ
ନ ଥିବାର ଅନ୍ତରରେ ସେ ପ୍ରକାର ବିବାହ
ଗ୍ରାହି କ ହେବ ଓ କହିବେ ବ୍ରାହ୍ମମାନେ
ଅଧିକା ପୈତୃକ ସଂତୋଷ ରତ୍ନମୟକାଣ୍ଡ ମୁଦେ
ଆଇବାକୁ ଅଞ୍ଚଳ ହେବେ ଏ ପେତ ବ୍ୟକ୍ତ୍ୟା-
ପକ ସବୁକୁ ସେମାନଙ୍କ ବିବାହର ଅଛନ୍ତି କରି-
ବାକୁ ଅନୁଗ୍ରହ କରିଥିଲା । ଅଛନ୍ତିର
ପାତ୍ରଶିଖ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିଲୁ ମାତ୍ର ବ୍ରାହ୍ମମା-
ନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦୂର ସଂତୋଷ ଥିବାର ଏବଂ
ସଂତୋଷ ଅଛନ୍ତି ସପକ୍ଷ ଏ ଅନ୍ୟ ସଂତୋଷାୟ
ଅଛନ୍ତି ବିଷୟ ହୋଇଥିଲା । କେମବକାନ୍ତିର
ସଂତୋଷ କି ସେମାନେ କିମ୍ବା ବ୍ରାହ୍ମ ବୋଲି
ଜ୍ୟୋତି ଅଛନ୍ତି ଅଛନ୍ତି ସପକ୍ଷ ଅଠାନ୍ତି ଜାହା-
ନର ଜାତ କିମ୍ବା ଜାହିଁ ତ୍ରାଣ ମଜରେ ତ୍ରିକୁ
ଜାତ ମଧ୍ୟରେ ବିବାହ ଦେବାକୁ ଶିଷ୍ଟି ଛିନ୍ନ
ବିକ୍ରି ଦାହିଁ ଯେ କୌଣସି ଜାତର ମୋକ
ପ୍ରାଣ ହେବ ସେ ଅନ୍ୟ ଜାତର କ୍ରାନ୍ତି ଘରେ
ବିବାହ କର ଆଇବ । ଅଛନ୍ତିର ବିଷୟ ସଂତୋ-
ଷାୟ ଅବହାନ୍ତି ନାହିଁରେ ଜ୍ୟୋତି ଏହାକର
ଦଳପତି ବିଜନାନ ବାକୁ ଦେବେନ୍ଦ୍ରନାଥ ଠାରୁ
ଅଛନ୍ତି ଏମାନେ ବିବାହ ଜାତାଦ କି ଧୀରେ
ବିନ୍ଦୁମାସର ପାତ୍ରଶିଖ ପ୍ରକାଶନ କରିଥିଲା
ଏ ଦୂର ସପକ୍ଷାୟରେ ବିରୋଧ ହେବାନ୍ତି ବ୍ୟକ୍ତ୍ୟା-
ପକ ସବୁ ଏହିହିତି ବିନ୍ଦୁମାସର କ ଏମାନେ

ଅପଣା ନାହିଁ ହୁଇ କରନ୍ତି ଗେବେ
ଯାଇଲି ହେ ବ୍ରାହ୍ମ ବରତକର୍ଷତ୍ତି ଏହି
ବ୍ରାହ୍ମମାଳକର ମତ ତାଣିବା ପାଇଁ ପୁର
ସମ୍ମତ ବ୍ରାହ୍ମମାଳକୁ ଘର ଧୟାପତ୍ର କରି
ଦିଦ୍ୟୁତି ବ୍ରାହ୍ମମାଳ ଅଛି ଗୋଟିଏ ଚାହିଁ
ବ୍ରାହ୍ମମାଳ ଏହା ଉଦ୍‌ଦିତ ବ୍ରାହ୍ମମାଳକର ମତା
ବଲମ୍ବା ଆଉ ଗୋଟିକର ଛାନ ବନ୍ଦକ ବ୍ରାହ୍ମମ
ମାଳ ଏହା ଅବ ସମାଜର ମତାବଳୀ ମୁକୁରାଣ
ପୁର ସମାଜର ଭନ୍ଦୁ ମତ ପଠା ଯାଇଥାରି
ସରଗେଷରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ହେବ ତଣା ଯାଇ
ହାହିଁ ।

ଫଳତଃ ଅମ୍ବାକଳ ବିବେଦନାରେ
ଆଇବର ପ୍ରସ୍ଥାଜନ ହେଲାଯାଏ । ଏବମତୀ-
ବଲମ୍ବି ଗୋବ ଅଧିକା ମଧ୍ୟରେ ଯାହା କରନ୍ତୁ
କିଛି ରେ କାହାର ବିଶ୍ଵ ଉଦ୍‌ଦ୍ଦାର ନାହିଁ କିନ୍ତୁ
ମିଶିବେ ।

ଭାବୁରେ ପାଇଁ ହେବ
ଭାବୁରେ ପାଇଁ ହେବ

କେବେ ଏହା ଅର୍ଥ କି ହୋଇ-
ଅଛି କି ଏ କଥାର କିମ୍ବା ଉପରୁତ୍ତ ହେବ

ଓ କବ, କୁ ଅଲ୍ଲନ ପିତା ଜ ହେଲେ, ସେ ଗୁମ୍ଭ-
ଗୁମ୍ଭରେ ଜାଇ ହେଉଥିବା ମଧ୍ୟ ରାତି ଜାଇଲ

କୋଳ ଦିକ । ଅମ୍ବେମାହେ ଏ ଗତ ହୋଇ-
ଥିଲା ଏହି ପରିବାର

ଅମ୍ବୁ ଦେ ଜାଣ୍ଯ ହଂପିଥାର ଗୁମ୍ଫାରେ
ଅପଣା ସଜ୍ଜ ବିକାଶ ପଦତରୁ ପଣ୍ଡିତ ଚନ୍ଦ୍ର-

କରୁ ବିଦ୍ୟାଗରୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପତ୍ର ପ୍ରମଳେ
ବିବତ୍ତକୁ ମରୁ ପ୍ରଭାବ ଶମିଦି ଥଠାଇସୁଲେ

ମେମ କେ ଯଥୋତ୍ତର ଦିଗ୍ନି କରି ସମ୍ପ୍ରେ
ବକ୍ଷମଜ ହୋଇ ବ୍ୟକ୍ତ ଉତ୍ସାହକରି ଯେ ଜଳ

ପଦଗ୍ରହୀନ୍ୟାନ୍ସାରେ ବିଜୁକ୍ତମାତ୍ର ମାନ୍ୟଭାବ
ନବିଲ ଅଭିଏକ ସେସବ ଅଶ୍ରୁମ ଓ ପଦମନ୍ଦିର

ଅଟେଣ୍ଟୁ । ଏଥିଲୁ ଏହି ସବୀଳ ସବୁ ଅନୁଗ୍ରାରେ
ଦେଇ କାହିଁମାତ୍ର ଥିଲା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ଯେବେ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କୁଥିର ରେବେ ଅନେକ
ପାଦମଣି ଏହି

ଶୁଣ୍ଡର କଥା ସରିଗଲାଣ । ଅଜ ଏକ କିମ୍ପୁ-
ଦେଖେ ଅଛନ୍ତି ହୃଦୟୋକଳ ଦେଖାଯାଏ ।

କିନ୍ତୁ ସେ ଅଛନ୍ତି ପାଶୁଲିପି ପ୍ରକାଶ ହୋଇ
ଅଛି ବାହିକ ଅମେରିକାରେ ଆମ୍ରମୋହନ ନାମ

କାହିଁ । ସେମନ୍ତ ଉପରେ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ ।

ପାଇଁ ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ହୁଏ ପାହିଲା କୁତ୍ରମାରେ ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟାରେ
ପମାକ ଗୁଡ଼ର ଯାଇ ଅର୍ଦ୍ଦର୍ଥ ପାଞ୍ଚଭାବରେ
ନିରାପଦ ହେବାରେ

କସଲାଳେ ଜାହାଙ୍ଗର କିନାହ ବିଶୁଦ୍ଧ ହେବ
ଏହାପଥ ଆରଜ ହେଲେ କୋଖ ହୁଅର
ମାଯାତି ହେବ ଜାହିଁ ଓ ଏହିବ ଅବ
ବାହାରୁଥିବ ସେ ମର
କଳି ପାରୁବ ।

ପାତ୍ରା ଓ ଧର୍ମୀଗଦେଶ
ଅନ୍ତାରଳ ବିଦ୍ୟାପାଠ ଛିନ୍ନର ଗବ୍ରୁମେଳା
ନେ ସହି ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟମାନ ପ୍ରାୟଜ କରିଥାଇଲୁ
ଏଣଟି ଧର୍ମର ପଞ୍ଚପୁଣ୍ଡନାହିଁ । ଏଥିର
ଛହିରେ ୬ବାଜ । ୩୭ ଅବଧିର ନ
କାରଣ ବୋଧ ସ୍ଥାପନ କାହାରୁ । ୧୯୫୧
ଖୁବ । ଆମ୍ବାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ପୃଥିବୀ ଧର୍ମବଳୀ
ଅଧିକ ବେ ଧର୍ମ ସହିତ ଜୀବତବର୍ଷର କୌଣସି
ଧର୍ମ ସହି ଐତିହାସିକ ହାହିଁ । ଧର୍ମୀଗଦେଶ
ଦେବା ଓ ଧର୍ମ ରକ୍ଷାଦରବା ଉଚ୍ଚୟ ଜଳାଙ୍କର
ହର୍ତ୍ତବ୍ୟକର୍ମ ଅଭିନ ମାତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି ଅପଣା ଧର୍ମକୁ
ଦତ୍ତକର ମାତ୍ରକୁ ସଜ୍ଜକୁ ଧର୍ମ ଦେଶ ଦେବା-
କୁ ହେଲେ । ୧୮ ଦିନ କେବେ
୨

ଭୁବନେଶ୍ୱର ପ୍ରକାଳର ଧର୍ମରତି
ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ ଓ ଗୁରୁ ପଞ୍ଚପାତ୍ର
ବୋଲି ଦୃଷ୍ଟି ହେବେ । ଗୁରୁ ପ୍ରକାଳର
ଧର୍ମ ଏକ ଥିଲେ ଏପରି ପଟ୍ଟଳା ପ୍ରାଣୀଙ୍କା ନାହିଁ
ଜନ୍ମଭବନ ଧର୍ମ ଥିବାର କୁହା ଅପଣା ଧର୍ମରେ
ଆପେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖି ପ୍ରକାଳ ଧର୍ମ ଉପାଦ୍ରି ମୁକ୍ତ
କରି ବିଦ୍ୟମ କରିଥିବାକୁ ଯେ ମାନୁଷ କାର୍ଯ୍ୟ
ସହିତ ଧର୍ମର କୌତୁକ ସମ୍ମତ ବହବ ହାତ
ଓ ପ୍ରକାଳନେ ଅପଣାଧର୍ମ କେ
ଉପାଦ୍ରି କରିବା କାର୍ଯ୍ୟମେ

ଧର୍ମ ବିଜୁଳରେ ଜାହା ଯହିତ କ୍ୟାନ୍ତାର ବିମ୍ବବେ
ଜାହି । ଏହି ବିଦେଶରେ ଅମାଲଙ୍ଗରେ
ବିଗ୍ରହ କାହିଁରେ ସେଇଁ ପ୍ରକାଶାବେ ଯେଉଁ
ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରକୁ ମାନ୍ଦ୍ର ଉତ୍ସନ୍ମାଦରେ ଜାହାଜ ପ୍ରତି
ବିଗ୍ରହ ହୁଅଇ । କେଇ ଉତ୍ସନ୍ମାଦରୁ ଓ ବିଦେଶ-
ଭୟ ପ୍ରଭୁତ ସାଥୀଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରକାଶାବେ
ଆପଣା ଧର୍ମ ଉତ୍ସାହର ବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡକୁ ବୟବ
ମାନବାର ବିଧାର ହୋଇଅଛି । ଏମନ୍ତ କି-
ନ୍ତୁ ଉତ୍ସନ୍ମାଦ ପୂର୍ବରେ ବିନବନ୍ତ ପ୍ରେସିଡେନ୍ଚରେ
ଜାଲେଜରେ ଲାଗେ ପାପୁ ଅର୍ଥକୁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣର
ଯାତ୍ରା ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସଦରେ ବିଶ୍ଵାସ ହୋଇ-
ଥିଲେ ରୋତମାତି ଅବେଦନ ବରତାନ ମନ-
ତ୍ତମେଣ୍ଡ ଜାହାନ୍ତ ବିଦ୍ୟାୟ ଦେଇ ପରମାନନ୍ଦ
ନୟକ ବଳେ । ତମ ରେ ବିଶ୍ଵାସ ହୋଇଥାଏ

ପାତ୍ର ମହାନ୍ତିକା

ଭାଗ ୨

ବଜ୍ରପ୍ରଦେଶ ଲୋକସଂଗ୍ରହ

ପ୍ରକ୍ରିୟ ବନ୍ଧୁପ୍ରଦେଶରେ ଯେଉଁ ଲୋକସଂଗ୍ରହ ତିଳାର ଉତ୍ସମ ହେଉଥିଲୁ ତିଳା ପମ୍ବଜରେ
କଣ୍ଠିଏ ଅଛି ବଜାଳା ବାରକୁମେଶ୍ଵର ପଢାନ
ଦେଇଥିଲୁ । ବହା ବଜ ୫୦୭୫ ମହିନାର
୧୯ ଅକ୍ଟୋବର ମାସରେ ଖାତା । ଆଜିକର ପ୍ରଥାନ
ଭବେଷ୍ୟ ଏହି ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ତିଳାର କଲେ-
ଲୁରଙ୍କୁ ଲୋକସଂଗ୍ରହ ପ୍ରଦାନ ବିଷୟରେ ତାହାକୁ
ଆୟଚାର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଜନିତାର
ମିଳି ହଜୁମୁହିମାର ଓ ଅନ୍ୟ ଜନିର ଜାଗାକା-
ାରଜାନେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ । ଯାହାଜାତାର
ଯେ ପ୍ରକାର ସାହାଯ୍ୟର ପ୍ରଦ୍ୟୋଜନ ତାହା
କଲେକ୍ଟର ସାହେବ ଶ୍ରୀରାଧାପେ ଲେଖି ଥାଏ-
ଇବେ ଓ ସେ ପରିଞ୍ଜାନାକୁ ଅମାଜନ୍ୟକଲେ
ବର୍ଣ୍ଣ ହେବ ତେର୍ହି ପ୍ରବାର ସାହାଯ୍ୟ କଲେକ୍ଟର
ସାହେବ ଏ ଅକ୍ଷମ ମରେ ଜନିତାରଠାର
ଜଳକ କର ଆରଜି ତାହା ଏ ପରେ ବାରକୁ-
ମେଘ ଘର୍ଜୁରେ ଶ୍ରୀପା ହେବ । ଲୋକସଂଗ୍ରହ
କରି ଯେଉଁ ବର୍ଗଜନମାନେ ବିସ୍ତର ହେବେ
ମେମାଜକୁ ଯେ ସମସ୍ତ କଥା କହିନ୍ତି ଉଚିବାଧୀର
ଉପଦେଶ ଦିଆଯାଇ ଅବ ସେବର ଲୋକକୁ
ଫୁଲ ପାଇଁ ପ୍ରଶ୍ନ ହେବ ସେ ଯେବେ ଜନ୍ମର
ଜନର କ ଦିଅଇ ଦୟା ଜାଣିଶୁଣି ମିଥ୍ୟା ଉତ୍ତର
କାହାର ଜାହା ହେଲେ ଏହୀ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଧିକ
ଜନିତ ଉଚ୍ଚ ଲୋକ ଉପରେ ତ ୧୦ ଲାଖ

ଅନ୍ୟକ ଅର୍ଥଦଣ୍ଡ ହୋଇ ପାଇବ । ସଂଖ୍ୟକାରୀ
କର୍ମଗୁଣମାନେ ବିଶୁଦ୍ଧ ଲକ୍ଷଣ ବବର୍ତ୍ତମାନ
କର୍ମଗୁଣ କାହାର ଜାଗା ହେବେ ଓ ସମାନେ
ଯେବେ ତାହାଙ୍କ ଉପଦେଶର ବିପରୀତ କୌଣସି
କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି କିମ୍ବା ଅପରା କର୍ମରେ ହେଲା
କରନ୍ତି ଅଥବା ମିଳ କହିଲେବି ଅଶକ୍ତ
ତାହା ହେଲେ ଯେବେ ଉକ୍ତ ଅପରାଧ ଦଣ୍ଡବିଚ୍ଛ
ଆଇନ ମଧ୍ୟରେ ନ ଆପେ ତେବେହେ ସେଥି-
ପାଇ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ପାଇଗନ୍ତାର ଅନ୍ୟକ
ଅର୍ଥଦଣ୍ଡ ହେବ ;

ଅମେୟାନେ ରହସ୍ୟ କରୁ ଯେ ସଂପାଦ୍ୟ-
ରଣ ଏ ଆଜନର ବିଦ୍ୟମାନ ମୁଖ୍ୟ ରକ୍ତି
ଲୋକସଂଗ୍ରହ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯଥାଗ୍ରୟ ଘାହାୟ
କରନ୍ତି । ଏକାର୍ଯ୍ୟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁ ଲୋକଙ୍କ ଉପ-
କାର ନିମିତ୍ତ କରିଥିଲାନ୍ତି । ଏହା ଭଲଭ୍ୟେ
ନିଷାହ ହେଲେ ଯେ ସେତେ ଉଥକାର ଅଛି
କୋଇଯାଇ ନ ପାରେ ଓ ଏହରେ ଯେଉଁମାନେ
ସେତେ ଅଧିକ ଘାହାୟ କରିବେ ସେମାନେ
ଜନନୀୟରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁରେ ପ୍ରଗଂଭ ଲାଗୁ
କରିବେ ।

୨୫୭

ଜିଲ୍ଲାକୁ ପରିବିନା ସର୍ବର ଗତ ଅଧିକେଣଙ୍କରେ
ଅନୁଭାନୀ କଥା ମାରେ ବାଢ଼ିବା ଅଛି
ବର୍ଷରେ ଶତାବ୍ଦୀର ଅବେଦନଘର୍ଷ ଗବର୍ଣ୍ମମେଣ୍ଡୁ
ପଠାଇବାର ହିର ହୋଇଥିଲା । କମିଶର

ଶାକେବଜ୍ଞାନୀ ଜାହା ପ୍ରେରଣ ହେବ ତହୁଁରେ
ଏହି ଗ୍ରାନ୍ଥଜୀ ହେବାର ସ୍ତର ହୋଇଥାଏ ଯେ
ଜଳଜଳ ଅଧ୍ୟାୟେ ଉତ୍ତମବିଧାନ ହେବାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଉଚ୍ଚ ଅଛନ ଶ୍ରେଣୀରେ ପ୍ରଗଲ୍ଭ ବରିବାର
ମୁଦ୍ରିତ ରଖାଯିବ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଏପ୍ରସାଦକୁ ଅଶିଶୟ ଆଦିର
ବରାଥରୁ ଓ ଉତ୍ତରା କରୁ ଯେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଧ୍ୟ
ଏଥରେ ହ୍ଲାମ୍ୟ ଲୋକଙ୍କ ମଜ ବିବିରେ
ଜାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ଜାହିଁ । ଜଳଦର ଅଧୀଷ୍ଠର
ମୁଖ୍ୟାଳୀ କରିବା ଅଜନ୍ମନ୍ ଅବଧିକ ହୋଇ
ଅଛି ଓ ଏହାକର ହେଉଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରଜାମାନେ
ପୃଷ୍ଠାନ୍ତରେ କ୍ଲେମର ଅଛନ୍ତି । ଏ କରି
ହ୍ଲାମ୍ୟ ନହିଁ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରଥାନ କରି ସମାଜ
ଅଥବା ଜାହା ନିକଟରେ ବହିଅଳ୍ପ ଦିନ୍
ଅଧାୟ ପ୍ରଶାଲିକୁ ମୂରିଣ କଲେ ଜଳକରି
ତୁମ୍ଭର ଅପେକ୍ଷା ଅନେକ ଗୀତ ଉଥିଛିର
କୋଲିକାକୁ ହେବ ଏ ଏମନ୍ ଉତ୍ସର୍ଜର ବର
ଅନାଧିର ଉପାୟୁ ନ ହେଉଣ୍ଟ ଅଜ ଗୋଟିଏ
କର ପ୍ରତାଙ୍କ ସୁନ୍ଦରେ ଥୋଇ ଦେବା କେତେ
ବନ୍ଧୁଙ୍କର ଜାହା ବିଶ୍ଵାସ ମାତ୍ର ଅନୁମାନ କଲେ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଧ୍ୟ ଅନାଧାରରେ ଘୁଣ୍ଡିଆରକେ ।

ବାଟକରର ପରମାଣ ଉଣା ବୋଲିଯେ ତଥାରୁ
ପ୍ରକାଳର ଲୋଗ ଉଣା ହେବ ଭାବା ନହଇ ।
ତଥା ବର ଆଦାୟର ଶିଥମଣି ଅନୁଷ୍ଠାନର
ଆଜି ଜଳକର ପିଆଦା ବାଲି ବାଟକର ପିଆଦା
ଆଉଦନେ ଭାବକମ୍ପାଇସ ପିଆଦା ପ୍ରାଚି

ଥାରକୁ ଅସିବା ସିନା କରୁଥିବେ ଓ ପମ୍ପକୁ
ବୋଧ କରିବାକୁ ହେବ । ସମସ୍ତକାଳୀନ ଗାଲି
ଓ ଧମକ ଶୁଣିବାକୁ ହେବେ । କରିବାକାମର
ଦ୍ଵାରା ଶୁଣିବାଠାର ଜଣେ ହାତିମର ଆଖାରର
ସହିବା ମଧ୍ୟ ରିଲ୍ ଲୁଗର ଯେମନ୍ତ କି ହେବାକୁ
କୁଣ୍ଡିଥିବାକୁ ହେବାଠାର ଏକମୂଳରେ ଗୋଟିଏ
ବଢ଼ି ବଥ ହେଲେ ଏବା ଅଛି କୌଣ ଓ ସହିକ
ଶବ୍ଦରେ ହୁଅଇ । ଏହି ଫେରେ ଅମ୍ବେମାନେ
ବିନର କର୍ଣ୍ଣ କି ଯେବେ ଗର୍ଭମେଣ୍ଟରେ
ଯେତେବେଳେ ଯାହା କରିବାକୁ ନନ୍ଦ ହେବ
ତହିଁ ପାଇଁ ପଞ୍ଚାଙ୍କୁ କର ଦେବାକୁ ହେବ
ତେବେ ବୃନ୍ଦିକରର ବନୋବସ୍ତୁ ଏହାଠି ପରିବା
ତରପ ବର୍ଷ ପାଇଁ ନ କର ପରି ଶିକ୍ଷବର୍ଷର କି
ପାଞ୍ଚବର୍ଷ ବନ୍ଦୁ ଅନୁମାନ କର ଯେତେ ତଙ୍କୁ
ପ୍ରସ୍ତୁତକ ସେହି ଅନୁଷ୍ଠାନେ ଭୂରିକର କଥାର
ଦେଲେ ଭଲ ହେବ ଏଥରେ ପ୍ରଜା ଉତ୍ତର
ବା ଭାଗୀ ଯାଉନ୍ତି ତହିଁର ବିବର କରିବାର
ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ । ପାଇଁଲେ ଜମି ପାଇଁବୁ
ଯବେ ମୋହିଲେ ଥର ବାହୁ ଦେଖିବେ ।

କଲକର ଅଧ୍ୟେତ୍ର ବିଧାଯା

ଗର ବୁଧବାର କଟିବେଟି । ସୋମାର
ତୀରେ ଜଳକର ଅଦୟ ବିନ୍ଦୁଷେ କଲେ ରାତ୍ରି
ହେବ ଏଥର ବିଶୁ ହୋଇଥିଲା । ବାବୁ ନନ୍ଦ
ବିମୋର ଭାବ ଏବିଷ୍ଟପୂରେ ଖଣ୍ଡିବ ମୁହାର୍
ରଚନା ଉତ୍ସବଙ୍କ ଭାଷାରେ ଲେଖିଅଛି ପାଠ
ବରଥୁଲେ । ସହମାନେ ଜାହା ଶୁଣି ବଢ଼ି
ଥିଲାକର ହେଲେ ସେଥୁରେ କେବଳ
ଜଳକର ଅଦୟ କଥା ଲେଖାଥିଲା ଏମନ୍ତ
ନୁହେ । ଗହନ୍ତିମେଘଙ୍କ ନାଳ ଶର୍ମିର ସମ୍ରାଟ୍
ଶ୍ଵରକୁ ଦଥା ବାହୁଦୂର୍ବଳେ ଲେଖାଥିଲା । ଓଡ଼ି-
ଗାର କୃପିତ୍ରଣାଳୀ ନାଳର ଉପଯୋଗିତା ଜଳ-
କର ଅଦୟ ଫରବାର ଘର୍ଥମ ବର୍ତ୍ତମାନ ଓ
ବିଷ୍ଣୁର ଅଦିର୍ଣ୍ଣ ମେଷ ଓ କୃଷ୍ଣବିଦ୍ୟାତ୍ମିକାର
ବ୍ୟାପ୍ତ ଭାବରେ ଅନେକ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଲେଖାଥିଲା ।
ଅମ୍ବେମାନେ ସେ ସବୁ ବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ଅବ-
ବାଧ ଆବୁ କାହାଁ । କେବଳ ସ୍ଵର୍ଗପେ ଏହିବି
ବୋଲିଆରୁ ଯେ ବାହୁଦୂର୍ବଳ ମଇରେ ଜାଲପ୍ରାଣ
କମନା ଗମନର ସୁଯୋଗ ଓ କୃତି କରିବା
ହେବାର ଅଛି ମାତ୍ର ଏ ଦେଖାଯୁ ଲେବେ କୃତି
କାର୍ଯ୍ୟ କଲ ଜାଣନ୍ତି ବାହୁଦୂର୍ବଳ କାଲିଆର
ହ୍ରାଗ ଯେଉଁ ଲାଭ ହେବାର ଉପାୟ ଅଛି
ଜାହା କରିଥାରୁ ନାହାନ୍ତି । ଏଥିପାଇଁ ଲାଭ

କୁଣିବନ୍ଦୀ ହାରୁଥାଳ ଉତ୍ତରକ ମୋତକୁ ଗବ-
ସୁମେଲୁ କହିବାଳ୍ପାଇ ନିଯମ୍ବୁ ଦର ଏଠାଲେ
ଅଦିକ କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରତି କଲେ ଜଳ ହେବ ତେ
କୁଟକ ଉତ୍ତରଧାରୀ ସ୍ଵର୍ଗରେ ଓ ପାପବାଳାନା-
ଙ୍କରେ କୁଣି ବନ୍ଧୁବ୍ରତ ଶିକ୍ଷା ଦଥିଦେବାର ମଧ୍ୟ
ପ୍ରମାଦ କରିଥିଲେ । ଜଳବର ବନ୍ଧୁବ୍ରତ ଘେ
ବିଶ୍ଵ ନିଯମ୍ବୁ ଦର ହାହାନ୍ତି ବୋଲିବାକୁ ହେବ
କାରିବ ସେ ବଳାହୀର ଓ ଦେଖାଧୀନ ଉଚ୍ଛବି
ନିଯମରେ କର ଆଦାୟ କରିବାର କହ ଉଚ୍ଛବି
ନିଯମର ଦୋଷଗୁଡ଼ ଦେଶାଳ୍ପାଇଛନ୍ତି । ତେବେ
ଏ ଫୁଲ ନିଯମର ଦୋଷଗୁଡ଼ ତୁଳନା କଲେ
ବଳାହୀର ନିଯମ ପଞ୍ଚରେ ବାବୁଜର ମତ ଅର୍ଥ
କ ବୋଲ କଣାଯାଏ ଏହ ଏ ନିଯମରେ ଦେ
ମାଣସଗୁଡ଼ ୫ ୦୪ ର ଅର୍ଥକ କର ବପାଇବାର
ଉଚ୍ଚତ କୁହଜବୋଲ କରିଅଛନ୍ତି ।

ରଜମାଗାଠ ଶେଷ ହେଲାରୁ ଆଉ ସତ୍ୟମାନେ
ଏ ବିଷୟରେ ଜାରିବିଭବ କଲେ ମେଷ
ପିହାନ୍ତି ବିଜ୍ଞ ହେଲ ନାହିଁ । ଶାସ୍ତ୍ର ବେଳଜଗା
ସାହେବ ସ୍ଥାନୀଯ ପ୍ରଶାଳୀ ଅନୁସାରେ ବାର୍ଷିକ
ବରବା କଠିନବୋଲି ଖ୍ୟାଲୁକଲେ ଓ ଆଜ
ବର୍ଷମାନେ ଯାଦିପି ବି ଦ୍ୱୟାଧୀନ କିମ୍ବାନ୍ତି
ନୟଧୂରଙ୍ଗର ଡେବଲିଷ୍ଟ୍ ଜୀବନ କଲେ ମାତ୍ର ଉତ୍ସାହ
ଅଭିନନ୍ଦ ହେଉଥିବୋଲି ମାନସର ଅଭି
ଅଳ୍ପକର ବସାଇ କନିପାଇକ ଦ୍ୱାରା କରି
ପାଇ ବଳାଇର ନିମ୍ନମରେ କର ଆଦୟ କରି
ବା ପକ୍ଷରେ ମଜ ଦେଲେ । ଏକମଧ୍ୟ ହୁଏ
ନିମ୍ନ ସମ୍ରର୍ଗରେ ଦେଖେବ ବାର୍ତ୍ତାବାର୍ତ୍ତା ହୋଇ
ବଜା ଉଚ୍ଚ ହେଲା ।

ଅମେନାନେ ପୁଣ୍ଡର ଦସ୍ତାଚୁ ଯେ ଶେଷ
ଆଜ ପ୍ରଶାଳୀ ନୟାୟବ୍ୟକ୍ତି ଓ ସମ୍ମତ ମହୋ
କର ଅଟଇ ମାତ୍ର ଏ ବ୍ୟମରେ ଦର୍ଶନାନ୍ତ
କାର୍ଯ୍ୟ ବରିଖାରେ ଯେତେ ପ୍ରତିବନ୍ଦନମାନ
ଉପର୍ଦ୍ଧି ହୋଇଥାଏ ତାହା ଯେ ନୟମର
ଦୋଷ ଏକଥେ ପ୍ରତାପ ଥାଇ ନାହିଁ ତଳକାଳ
ଅସାଧ୍ୟ ଭାବୁ ଯାହାକୁ ଉତ୍ଥରେ ଅର୍ପିତ ଆ
ମେ ସାକଥାନ ହୋଇ ବିବେଗନାଶ୍ୱର କାର୍ଯ୍ୟ
ବଳେ ଉତ୍ତମରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ ଚାଲିଥାରେ ଏହା
ଅନେକ ଲୋକଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ଅଭିବଦ ନୟମ
ପରିବର୍ତ୍ତନ କର ଛାହେବେ ଯେତେକି ଦୋଷ
ଅଛି ଅଗ୍ରେ ତାହା ସଂଗ୍ରାମକ କର କାର୍ଯ୍ୟ
କରିଲେ ତଳକେବା ।

ଓଡ଼ିଆ କବିତାର ମାହାଲ

ମୁଖ୍ୟ ତେ ଅକ୍ଷରଧ ବୋଲି ସବୁଦା ଦୂର୍ନାମ କରନ୍ତି
ଅଥବ ମୁଖ୍ୟବନ୍ଦୀ ଲେବେ ଯେ ବହୁ ସର୍ବ
ତେ ଜ୍ଞାନ-ବିଜ୍ଞାନ ଅଛନ୍ତି ଏହା ଅମ୍ବେମାନେ
ବହୁ ହାତୁଁ । ବାହୁବରେ ସର୍ବଧଳା ଜ୍ଞାନ ହୁଏ
ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ କୁଠେ ଯେ ଜାତା କେହି ସଂଶୋଧି ବା
ଅବିଜ୍ଞାନପେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଅଛି ବୋଲିଯିବ ।
ଆମେମାନେ ହକଳେ ତୁଳନା କରିବେ ଏଗର-
ଦୟର ଅର୍ଥ ବୁଝି ଥାଏଁ । ଯେତେବେଳେ
କୌଣସି ମୋକରୁ ସର୍ବ ବା ଜ୍ଞାନ ବୋଲିରୁ
ରେତେବେଳେ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କର ଏହି କାବ୍ୟ
ପ୍ରକାଶ ହୁଅର ଯେ ଅନ୍ୟ ବନ୍ଦକୁ ବା ବିଜ୍ଞାନଙ୍କାରୀଙ୍କୁ
ବେଳେ ଅସ୍ଵକ ଜ୍ଞାନ ବା ସର୍ବ
ଅଟଳ । ଜ୍ଞାନର ମେଷ ନାହିଁ ଲେବେ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ
ଓ ଅଭିଭାବୁଧିକ ଦିନ । ଦୂରଜ କଥା
ବାହାର କମ ଅଛନ୍ତି ଓ ତବନୁବୀରେ ଜ୍ଞାନର
ବର୍ଷି ହେଉ ଅଛି ଏହିମର ବେତେବାଳ ଚଳନ୍ତି
ଏହିଠାରେ ଜ୍ଞାନର ଘେଷ ହେବ ଜାହା
ବିଦ କହିପାରେ ? ବିନ୍ତ ସେ ଅବଶ୍ୟ ପରେଣ
ହେଉ ବି ନହେର ଯେଉଁ ହୀନର ଲୋକ
ଯେ ପରିମାଣରେ ଜ୍ଞାନ ଲାଗୁ କରିବାକୁ
ଓ କରିଥିବେ ଜାତା ତୁଳନା କରି ଜାତାକୁ
ହୃଦୟ ଓ ଜାତାକୁ କରୁଥିବାକୁ ପାଇବ
ସର୍ବଧଳାର ଅବଶ୍ୟ ମଧ୍ୟ ସେହିମର କୌଣସି
ହୀନର ଲୋକ ସଂଶୋଧନେ ଦଳେ ବୋଲିଅଛନ୍ତି
ବୋଲି ବୋଲିଯାଏ ଜ ଧାରେ ମାତ୍ର ଏବରାକର
ଲୋକ ଅନ୍ୟମାନର ସର୍ବଜାଗର ଅଯେଶାବ୍ଦିର
ଜଣା କି ଅଭିଧି ଥିବାର ଅନ୍ୟାୟରେ ବୋଲି-
ଯାଇ ପାରେ । ଏହି ଅନୁକୂଳେ ଆମେମାନେ
କଲବଜାତାମ୍ବ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ୍ତି ଜ୍ଞାନ ଓ ସର୍ବଧଳାରେ
ଅସ୍ଵକ ବୋଲୁଥାଏଁ ଓ ଏହି ବାରିଶର ମତ-
ହାତର ମୁଗଳବନ୍ଦୀ ଓ ମୁଗଳବନ୍ଦୀର ବନ୍ଦନାକୁ
ଅସ୍ଵକ ଜ୍ଞାନ ବା ସର୍ବ ବୋଲିଯାଏ ପରିନ୍ତ
ଅନୁର ପ୍ରକାଶ ଯେ ଜ୍ଞାନ ସର୍ବଜାର ହେଉ
ଅଟଳ ଯେମନ୍ତ ଜ୍ଞାନ ବନ୍ଦାବନ କେନନ୍ତ ସରଳ
ଜାର ବର୍ତ୍ତି ପାଇଥାଏ ତେବେଷ୍ଟ ବିଦେଶର ଜ୍ଞାନ
ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦିନର ବ୍ୟବଜାର ମଧ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ
ହୁଅଇ । ଯେଉଁ ଅଗ୍ରର ବସନ୍ତକାର ଜ୍ଞାନପଦେ
ମିଶିଲ ନାହିଁ ଜାତାକୁ ଅସମ୍ଭବ ବୋଲି ଲୋକେ
ହିନ୍ଦା କରିଛି ଓ ଜ୍ଞାନଲୋକର ବସନ୍ତକାର
ସର୍ବ କୋଣ ପ୍ରଦରଶ ଦିଲ୍ଲି । ଅଭିବବ ସର୍ବ-
ଜାଗ ଜ୍ଞାନର ଧର ବୋଲିବାକୁ ହେବ ।

ଯେଉଁ ଦେଇ ଅଜ୍ଞଦେଶାପେଣ୍ଠା ସର୍ବତାରେ
ନୂହ ସେ ଦେଶ ଜୀବରେ ମନ୍ଦ ନୂହ ବୋଲି
ଜୀବାର ବରବାକୁ ହେବା ମୁଗଳବନୀ ଅପେଣ୍ଠା
ଜୀବତାର ସର୍ବତାରେ ନୂହ ବୋଥ ହିଥାର
ଏବଧା ପ୍ରମାଣ ବରବାର ପ୍ରଯେତ୍ତିକନ ନାହିଁ ।
ଅଜ୍ଞ ଦେଶର ସର୍ବ ମନୁଷୀରେ ମୁଗଳବନୀ
ଗଢ଼କାରର ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସେମାନେ ଜାପାନୀର
ହିଦେବେ ଯେ ଗଢ଼କାଣ୍ଟାମାନେ ସର୍ବତାର
ନାହିଁ ସୁଧା ଆଖି ନାହାନ୍ତି ଫଳକଃ ଯେ ସ୍ଵାନରେ
ଏବିନ୍ଦ ଲୋକେ ଉନ୍ନତି ରହ ଅଛନ୍ତି ତିବିଏ
ଥାରେ ମନୁଷ୍ୟ ବଥ କରିବାକୁ କୁଣ୍ଡିତ ନୁହନ୍ତି
ସ ସ୍ଵାନର ଲୋକଙ୍କ ବିନ୍ଦୁପେ ସର୍ବ ବୋଲି
ନାହିଁ ହେବ । ଗୁଣା ଦ୍ଵିମା ଜୀବାକୁ ବେଳି
ରହିଥିବା ହେବେଳି ଲୋକ ବସ୍ତୁରମାଣରେ
ପ୍ରଭାଙ୍ଗଠିର ଉତ୍ତର ଅଛନ୍ତି । ହେଲେହେଲେ
ତାର ଏକ ସ୍ଵାନରେ ଏପରି ଦେଶାଯାଏ ନତୁବା
ଅନ୍ଧକାଂଶ ସ୍ଵାନରେ ରଜା ପ୍ରକା ସବୁ ସମାଜ ।

ଏହୁପି ହେବାର କାରଣ ବି? ଆମେମାରେ
ଏହାର ଉତ୍ତର ଏହାହି ଦେଖାଯାଇ ଯେ ଗଜ-
ଜାଗରେ ଜୀନ ବୁଦ୍ଧି ର ଉପାୟ ଯାହିଁ ଚାହିଁ ଚାହିଁ
ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପାଇ ନାହିଁ ଜୀନବୁଦ୍ଧି
ଗଜଲଭାଗରେ କାର୍ଯ୍ୟକ ହେଲ ଓ ଗଜଜାଗରେ
ଦେବାର କାରଣ କି କିମ୍ପି କରିବା କିଛି
ତିକି ନୁହଇ । ଜୀନଲଭର ହୁଇ ମାର୍ଗ ଅଛି
କିନ୍ତୁ ଅପଣା ମନ୍ଦର ଜାଗ ହୁଅଇ ଓ ଦିନ
ଅନ୍ୟଶୈଳେକଠାର ପିକାଥାଗ ହୁଅଇ । ଅପଣା
ମନର ଯାହା ଜାଗ ହୁଅଇ ତାହା ପ୍ରଯୋଜନର
କର । ମନ୍ଦରୀ ଦେହ ପରିଗ୍ରହ କରିବାକୁ ହୁଏ
ଏ କାହିଁ ସମସ୍ତେ ନିଷେଷ୍ଟ ହୋଇ ପୁଣରେ
କହିପାଇ ଦରିବେ ଏହଙ୍କ ନୋହୁଆନ୍ତି । ମାତ୍ର
ଯତେବେଳେ ପ୍ରଯୋଜନ ପାଇଲ ତେତେବେ-
ଲ ତାହା ପୁଣ୍ଡି ଦରିବାକୁ ହୁଅଇ ଓ କିମ୍ପି
ହୁଏଇ ପାଇଲେ ନବିଷ୍ଟକରେ କିମ୍ପିନ ରହ-
ାକୁ ଦେବ ଏହି କଥା କରୁ କରୁ ଜୀନର
ନୁହି ହୁଅଇ । ନୂହିଲ ବୌଧଳ ମନରେ
ପରେ ହୁଅଇ ଓ ତାହା ବକାଥରେ ମନୋ-
ଲକ କି ହେଲେ କିମ୍ପିଚିନ୍ମାଦିବିହାରୀ ପଞ୍ଚ
ବର୍ଷରେ ଜୀନର ବୁଦ୍ଧି ହୁଅଇ । ଗଜଜାଗ
ନୋହଙ୍କ ପ୍ରଯୋଜନ ଅଜାଲୁ ଓ ତାହା ଅଜା-
ଯାପରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇପାରେ ମୁହଁରୁ ଦେମାନଙ୍କର
ଅଜାବ କାହିଁ ଓ ଜହିଂଧାର ପରିଗ୍ରହ
କରୁବାର ରଜା ମଧ୍ୟ କାହିଁ । ସେବେ ତୌରେମି
ଲକ ପରିଗ୍ରହ କର କିମ୍ପିଅର୍ଥ କା ମନୋମାଳ

ପ୍ରବେଶ ସଞ୍ଚିତ କରେ ତାହା ବୁଜା ଗା ତାହାକର
ଷମତାପଦ୍ଧତି କର୍ମଗୁଣ ଲାଗୁ ନିଅନ୍ତି । ଶବ୍ଦାବର
ଏହି ଗୁଣିକ ଭଲପର ବଳେ କି ଭଲଭାଗୀ
ପିନ୍ଧିଲେ କମ୍ପା ସ୍ଥିର ସନ୍ତୁଷ୍ଟିକୁ ଅଳମାଗୁଡ଼ି
ଦେଲେ ତାହା ବର୍ତ୍ତପ୍ରକଳ୍ପର ମନାକର୍ଷଣ କରଇ
ଓ ତହିଁ ଧରୁ ତତ୍ତ୍ଵ ଦେବାକୁ ପଡ଼େ । ଏପରି
ସୁଲଭେ ବାହୁଦି ଦେହ ଲୋକ ଆପଣାର ଉଦ୍‌ଦିତର
ଚେଷ୍ଟା କରିବ ? ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ
ପରିଶ୍ରମ କର ଦୁଃଖ ଉତ୍ପାଦନ କଲେ ତାହା
ଲୋକ କର ଘାରିବେ ନାହିଁ ମୁହଁରାଂ ମନାକ-
ଷାରେ ରହିଥାନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟକୁ ବର୍ତ୍ତପ୍ରକଳ୍ପର
ଏହି ଅଭ୍ୟାସର ଅନେକ ନିଧାରଣ
ହେଲେଣି ଉଥାତ ଯାହା ଅଛି ଜ୍ଞାନ ଲାଭ
କରିବିରେ ତାହା ପ୍ରଚାର ଅଠଇ ।

ଗଢ଼ିଜ୍ଞାତରେ ଜ୍ଞାନ ଲାଭର ପ୍ରଥମ ଉପାୟର
ଯେମନ୍ତ ଅବଦାନ ନାହିଁ ସେହିହିପରି କୁଣ୍ଡଳ
ଉପାୟର ମଧ୍ୟ ସୂର୍ଯୋଗ କାହିଁ । ସବୁ ଗଢ଼ିଜ୍ଞାତ
କିନ୍ତୁ ଶ୍ରୀପଦଗରେ ବେଶ୍ଟିତ, ମନୁଷ୍ୟଙ୍କର ଆବାସ
କୁମି ଅଭ୍ୟନ୍ତର । କଥାରୁ ଉଚ୍ଛ୍ଵାସାବ ହାତୁକ ପଥର
ରଥ ଅଭ୍ୟନ୍ତର । ଏହେବୁ ଗଢ଼ିଜ୍ଞାତ ସର୍ବେ
ମୁଖଲବନୀର ବଂପର୍ଗ ହେବାର କଠିନ
ମୁଖଲବନୀକୁ ସମ୍ଭାବ ଦେବିତ ହେବାର
ମାନେ ଆମାଦିତନ୍ତ୍ର ଓ ଜାନା ପ୍ରପୋକନ
ହେବାର ବହୁକାଳ ବାବ କରିଅଛନ୍ତି ଏମାନଙ୍କର
ଜ୍ଞାନ ଓ ସରଣୀକୁ ମୁଖଲବନୀୟମାନେ ଶିକ୍ଷା
କରି ବିନରଃ ଅପଣା ଅବସ୍ଥାକୁ ଛନ୍ଦିତ କରି
ଅଛନ୍ତି । ଯେବେ ବହୁକାଳ ଏମାନେ ଅପଣା
ମନର୍ଥ ଗୋଟିଏ ଜ୍ଞାନର କଥା ଉତ୍ତାବନ କରନ୍ତି
ତେବେ ମଧ୍ୟ ଶିକ୍ଷାଦ୍ୱାରା ଏମାନଙ୍କର ଫିଲରଃ
ଉଦ୍‌ଦିତ ହେଉଥିବ । ଯେତେବେଳେ ଯେଉଁ
ଗୁରୁ ଅଥୀନରେ ଭାରତବର୍ଷ ହୋଇଅଛି
ସେମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ଓ ସରଣୀ ଉତ୍ତରା ମନୀ
ଲବନୀରେ ଅସି ପ୍ରବେଶ ହୋଇଅଛି । ଜ୍ଞାନ
ଗଢ଼ିଜ୍ଞାତ ଯେମନ୍ତ ଯୁଦ୍ଧରେ ଥିଲ ପ୍ରାୟ
ଦେହିନ୍ପ ଅବସ୍ଥା ରହିଅଛି । କହିବୁ ଜାଗରକ
ଅଯୁକ୍ତାର ପ୍ରାୟ ବ ୨୦ ର ହେଲ ତେଣାରେ
ସ୍ଥାପନ ହେଲ ଓ ଏମାନେ ପ୍ରଜାନ୍ତର ମନ୍ଦର
ସାଧକରେ ଯେମନ୍ତ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରାୟ ଅନ୍ୟ
କୌଣସି ଗୁରୁ ସେହିପରି ନର ନ ଥିଲେ ଜଥାପି
ଆହୁରତିବ ବସି ନାହିଁ । କହୁବର ସମ୍ମନଧାର
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିବାହୀର ବିଷେଠି ମାତ୍ର ଗଢ଼ିନ ଅଛି

କହିମୁଖରେ କଳାତବାଟେ ଯାଇଥିବା ସତତ
ପ୍ରଧାନ ଛାନ୍ତି ତହିଁରେ ଏବେ ଉଣା ଲୋକ
ଗମନାଗମନ କରିଲୁ ଯେ ସେଠାରେ ଅବସ୍ଥା
ଚିପର ବସି ନାହିଁ ଦୂର ଏକଜଣ୍ଣ ଦୋହାନ
ମାତ୍ର ବିବିଧାନ । ଅଥବା କଣଙ୍ଗ ଯେମନ୍ତ
କଟକର ଛାନ୍ତ, ମୋକାମସର ଓ ଚୌଦୁଆର
ଦେହପର ବରଂ ଅଧୁକ ଛାନ୍ତ ଅଟଇ ଅଥବା
ଏହିର ଝାନରେ ବହୁତ ଚିପର ଥାଇ ।
ଏଥିରେ ପ୍ରକାଶ ଦେଉଥିଲୁ ଯେ କେବେ ଅଳ୍ପ
ଲୋକ ଗୃହଜାତରୁ ଯାତାଯାତ କରିଲୁ ଓ
ଯେତେବେଳେ ମୁଗଳବନୀ ଓ ଗନ୍ଧାରା ଲୋକ
ଏହିପର ପୃଥିବୀ ରୂପଥିବେ ତେତେବେଳେ କବାଚ
ଏହୁଇଷ୍ଟାନର ଲୋକଙ୍କର ସର୍ବତ୍ରା ସମାନ ହେବ
ନାହିଁ । ଗନ୍ଧାରା ଗୃହମାନେ ଏଥିଷ୍ଟରେ
କିଛିମାତ୍ର ଚେଷ୍ଟା କରିବାର ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ ।
ବରଂ ଜାହାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟର ଏମନ୍ତ ଅନୁମାନ
ହୁଅଇ ଯେ ସେମାନେ ଅପଣା ଅବସ୍ଥା ପରିବ-
ର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ସୁଧ ଧାରି ନାହିଁ । ଏବାଥା
କେବେକ ଧରମାଣରେ ମିଥିକ ନୁହଇ । ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ଶୁଣିଅଛୁଁ ଯେ କବା ଗଢ଼ର ହେଲେ
ବର୍ମଣରମାନେ ଭାବାକୁ ୧୫ ମାର ଧାରିବେ
ନାହିଁ ଏଥିଥାଇ କର୍ମଚାରୀମାନେ ବଜାକୁ
ବିଜନରେ ରଖିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଲୁ । ସତକ
ବାଟ କତକ କିମ୍ବିଏ ହେଲେ କିମ୍ବା ତାକରେ
ବସିଲେ ମୁଗଳବନୀଅମାନେ ସେଠାରେ ଯାଇଁ
ବାସ କରିବେ ଓ ଲୋକମାନେ ଜ୍ଞାନ ଶିଖିବେ
ଭାବା ହେଲେ କର୍ମଚାରୀର ଦୁଯୋଗ ରହିବ
ନାହିଁ ଏଥିଥାଇ ସେମାନେ ବୋଲନ୍ତି ଯେ
ଏମନ୍ତ ହେଲେ ବଜାକୁ ଧୋଇଦେବ ।
ସବୁକାର୍ଯ୍ୟ ପଦାରେ ପଡ଼ିବ । ଆହୁଷ୍ପ ଲୁଗହଣା
ଦେଇ ବଜାକୁ ବରଗତରେ ରଖିଥାନ୍ତି
ହେବଳ ଫେଙ୍ଗାନାକର ମହାବ୍ରଜା ଅପଣା
ଗୃହ୍ୟକୁ ବୋଟିବ ସତକ ବାନ୍ଧୁଅଛନ୍ତି ଜାଥାରି
ତାକର ଏଠାରେ ଦସି ନାହିଁ ମାତ୍ର ଏ ବ୍ୟକ୍ତିର
ବିଷୟ ପୃଥିବୀରେ ଲେଖିବାର କାହା ଥିବାର
ଏଠାରେ ଉଛେନର ପ୍ରେୟୋଜନ ନାହିଁ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ

ବାବୁ ବନମାଳିବିଂହଙ୍କର ସିଙ୍ଗାଙ୍କର ଲୋକ
ହେବାର ହେ ଅପଣା ଦରକୁ ବରାହୋଇ ଥିଲୁ
ଅଛିଲୁ ଅପଣା ଦିଜୟ ଚରକିତବା ମେମାନ୍ତି
କିଛି ଦେଖେଲା କରିବା (ଏ ତାହାଙ୍କର ପେଣକ

କର୍ମ ଅପର) ଲଗି ଚେକ୍କାଇଲେ ରହିବାର ସ୍ଵର୍ଗର ସରକାର କର୍ମ ଉପରିବାଲେ । ଧୂର ତେଷ୍ଟୁରୀକଲେନ୍ତିରେ ଜାରି କମିଶ୍ନରମାହେବ ବାବୁ ନନ୍ଦକଣ୍ଠେରଦାସ୍ତୁ ମନୋମାତ୍ର କରିଅଛିବୋଲି ଶୁଣାଯାଏ । ଅଗମିଷ୍ଟାହକୁ କଣାପଡ଼ିବ ।

ସ୍ଵର୍ଗ ଏଠାରେ ବୁଝିଲ ବଢ଼ି ଗୁପ୍ତ ହୋଇ-
ଅଛି ତଙ୍କାରୁ ନୃଥବାଳୀ ବୁଝିଲ ଏକମହାଶ
ମଲୁଅଛି । ଏଥର ମୁକୁଳ ବହୁତଦିନ ଦେଖି
ଦେଖା ନ ଥିଲ ।

ଶାର୍କ୍ରୋତ୍ସାହେବ ନାମରେ ଜଣେ ପିରିଜି
ବୁନ୍ଦରେ ବାଲୁପାଇର ସରକାରର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ମୋଳ ଏକମାତ୍ର ଜାରିବାର ଓ ୨୫୦୦ ହା ଅର୍ଥ-
ଦିଶ୍ଵର ଅଳ୍ପ ପାଇଅଛି ।

ସୁରାଗ ସଂବାଦ ପାଇଅଛୁ ଯେ ଚିନ୍ତିତମାତ୍ର
ଜାରିବାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କୁରୁପ୍ରତିରେ କମା ଜରୁର ବନ୍ଦ
ପୂର୍ବରେ ଶ୍ରୀ କନ୍ଦମାଥଦେବଙ୍କ ମନ୍ଦରରେ ବଜ୍ର
ପାଇ ହୋଇଥିଲ । ସେବିନ ପାଇଁ ସକାଳୁଁ ମେଘ
ଶୋଭିରହିଥିଲ ବଜ୍ର କେଉଁଥିରୁ ପ୍ରଥମେ ଅହିଲ
ଜଣା ନାହିଁ ମାତ୍ର ମନ୍ଦରର ଦିନିଶ୍ଵରରେ
ପ୍ରଦେଶର ବିଂହାର ପାଇଦେଇ ପାଦିକାଶି
ଗନ୍ଧିବା ମନ୍ଦରମାଟେ ଦାଶକୁ ବାହାରଗଲ ।
ମହାପର୍ବତ କର୍ତ୍ତରେ ଜଳିଥିବା ପ୍ରକାଶମାତ୍ର
ନିବାଲୁ ଏହି ମନ୍ଦରମାଟେ ଦାଶକାଶ ବାହା-
ରିଗନ ହୁଥିଲ । ସେବାକାରୀ ଲୋବଙ୍କ ମନ୍ଦର
) । ଶଜର ଶର ଶୁଣି ତେ ବିଶ୍ଵରୂପାଜନଦେଇ
ବିବାହ ମୟୁଗାର ଅଭେଜନଦେଇ ପରିଗରିଲେ
ହେବେବ ହୋଇଥିଲା ଶ୍ରୀ ଶାର୍ଦ୍ଦା ହୋଇ ନାହିଁ ।
ମନ୍ଦରର ବିନ୍ଦୁ ମାତ୍ର ଶର ହୋଇ ନାହିଁ କେବଳ
ଏକମାନରେ ରତ୍ନା ଗୋଲିଯାଇଥିଲ ଓ ନାଳ-
ଚନ୍ଦ୍ରପାତାକା ସଞ୍ଜୁରୀପେ ପୋତାଯାଇଥିଲ ।
ଶିଥରେ କିନ୍ତୁ ତୁ ପତାବା ଅଥାରର ଏହିବି
ଅପର କିନ୍ତୁରେ ପ୍ରଥାନମେହଳ ମନ୍ଦରରେ
ଅଛିଅଛି । ଏ ହୁତିରଥାରୁ ଯେବ କେବେଳେବ
କେତେପରିବାର ଅବଶ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରୀ ବିଶ୍ଵରୂପ
ମାତ୍ର ଶିଥରଙ୍କ କୃତ୍ୟାର ବିନ୍ଦୁରୀ ପରିଷର ଅବଶ୍ୟ
ବିନ୍ଦୁରୀରେ ରହିଲ ।

କିନ୍ତୁନିବରତ ଜଣେ ପଦପ୍ରେରବ କେତେ-
ଅଛିଯୁ କି କିନ୍ତୁବିପୌତ୍ରମାଦିନ ଶ୍ରାମକାରି-
କର କିନ୍ତୁଦିନ ଥିବାର କାନ୍ଦିବାର ମର କିନ୍ତୁପ-
ଲେଖରେ ମହୋତ୍ତବ ଓ କାନ୍ଦିବାର କିନ୍ତୁପାତ୍ର
ଧର୍ମମାନଙ୍କର ସମ୍ବନ୍ଧରୀ ଶୁରାହାର୍ଯ୍ୟ ବିନ୍ଦୁ-
ବା ମନ୍ତ୍ର କରା କିନ୍ତୁଅବୁ ତ କେବେବ
ମନ୍ଦମାନେ ଏଥିଶାର୍ଦ୍ଦାରୀ ଏଥିଶାର୍ଦ୍ଦାରୀ

ପ୍ରେରତସ୍ତ

ମାନ୍ଦରର ଶ୍ରୀପୁରୁ ଉତ୍କଳସାହିତ୍ୟାଦିକ
ମହାପ୍ରେଷ୍ଠ ।

ଜଣ ବସାହର ଉତ୍କଳସାହିତ୍ୟାରେ “ଶାଖରଣ
ଶିକ୍ଷା ଓ ଧର୍ମପଦେଶ” ନିର୍ବିନାମାକିତ
ଗୋଟିଏ ପ୍ରତ୍ୟାବ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଅଛି ତସମ-
ନେ ଆମୁନଙ୍କର ଏହି କେବେକ ପରି
ସଂପାଧରଣଙ୍କ ଗୋଟିରେ ରବନ୍ଧୟ ପଦ-
କାରେ ଶ୍ରାନ୍ତ ଦାନ ବରକାରୁ ବୁନ୍ଦିର ନ ହୋଇ
ଓ ଏହାର କରୁର ପ୍ରଦାନ କର ବିବାହକ
କରିବା ହେବେ ।

୧ ମ । ଅପର ଲେଖିଅଛନ୍ତି “ତେମାର
କେବେକ ମୂଲ ବାଲକଙ୍କ ରହି ଦେଖ
ଇତ୍ୟଦି” ଏହାର କିନ୍ତୁ ଅର୍ଥ ବୁଝା ଯାଇ
ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଏଥି ରହିବର ବାଲକ ଅନ୍ତରକ୍ଷମ
କ୍ଷାନ୍ତରେ ଅଛନ୍ତି କି ଏହାରେ ଆପର ନୃତ୍ୟ
ଦେଖିଲେ ?

, ସ୍ତ । “ଆମେ ଶ୍ରୀଅଛୁ ଯେ କେବେ
ଶିକ୍ଷକ ବାଲକଙ୍କ ମହୁତ ଏଥିରେ ବରି ଧର୍ମ-
ସବ କରନ୍ତି, ଶିକ୍ଷକ ଓ ଶର ଏଥିରେ ବରି
ଇତ୍ୟଦିକୁ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ବିବାହ ନିଷିଦ୍ଧ ଅଛି ?
କିମ୍ବା ସେଇଁ ଦେଇଲାର ହନ୍ତୁଥିଲୁ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ
ବାଲକମାନେ ମନ୍ଦର କରି ସେଠାରୁ ଟତୁଶି-
କଷିକଙ୍କ ବାଲକମାନେ ଯିବେ ନାହିଁ ? ଯେବେ କୁହ ଶି
କଷିକ ଏବ ପମ୍ବରେ ଦେଇଲରେ ପରିଷ୍ଠବେ
ତେବେ ଶିକ୍ଷକ କି ଦେବତାର ଅନ୍ତରକ୍ଷମ ନ କର
ଦେଇଲ ଶିକ୍ଷକ ପଳାଇବେ ? ବିଶେଷଜ୍ଞ ଯେତ୍ରି-
ତରେ ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ଦେଇଲ ଅଛି ଯେତ୍ରାରେ
ଶିକ୍ଷକ କଷିକ ରଳିବେ ? ତାଙ୍କୁ ଦେଇଲ
ମନ୍ଦର, ସେ ଆପଣା ପାଇଁବି ଗୋଟିଏ ଦେଇଲ
ନିକେ ଶିକ୍ଷକ କଷିକରେ ?

୨ ସ୍ତ । “ବାଲକମାନେ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ଉପଦେଶ
କରିବ ବରି ଇତ୍ୟାଦି” ଯେ ଯେଇଁ ଧର୍ମିବଳମ୍ବା
ମମ୍ପ ପାଇଲେ ସେ ସେହି ଧର୍ମର ଗୋଟିଏ
କରନ୍ତି ଏବା କିମ୍ବା କରନ୍ତି କରନ୍ତି କରନ୍ତି
ଧର୍ମିବଳମ୍ବା କରନ୍ତି କରନ୍ତି କରନ୍ତି କରନ୍ତି
ଧର୍ମିବଳମ୍ବା କରନ୍ତି କରନ୍ତି କରନ୍ତି କରନ୍ତି

କିମ୍ବା କି ହନ୍ତୁ ମୁଗଳମାନ, ଶ୍ରୀଶ୍ରୀଶ୍ଵର ଓ
ବ୍ରାହ୍ମ ଶିକ୍ଷକ ଅବଶ୍ୟକ ?

୨ ଅ । “ଯେ ହୁଲେ ଅଥବା ବାଲକ
ହନ୍ତୁରମାନମ୍ବା ଶିକ୍ଷକ ବ୍ରାହ୍ମ ଇତ୍ୟାଦି” ଅପର
ହତକ ଥିବେ ସେମନ୍ତ ବେବୁ ମୁଗଳମାନ ବା
ଶ୍ରୀଶ୍ରୀଶ୍ଵରମ୍ବା ଜାତୀୟ ଲୋକ ଶ୍ରୀଶ୍ରୀଶ୍ଵର
ଶିକ୍ଷକ କି ହୁଅନ୍ତି; ବାରବ ସେ ମନ୍ଦରକ ଅବଶ୍ୟକ
ବିରାମ ବାଲକ ବହୁତ ହୁନ୍ତୁ ବାଲକରେ ତାଙ୍କ ପରିଷରରେ
ଗୋଟାର କାହାର ହେବେ ।

୧ ମ । ଅପର ଲେଖିଅଛନ୍ତି “ତେମାର
କେବେକ ମୂଲ ବାଲକଙ୍କ ରହି ଦେଖିବାର
କରିବାର ପାଇଅଛନ୍ତି ଯେ ଶିକ୍ଷକମାନେ ହୁଲେ
ଧର୍ମିବଳମ୍ବା ଦିଅନ୍ତି ? ଅଥବା ଅପରଙ୍କ ବିଶ୍ଵାସ
ମାତ୍ର ଏଠାରେ କରିବାର ପର ?

୧ ଷ୍ଟ । “ଅତିବକ ଅମ୍ବମାନେ କିନ୍ତୁଥିଲୁ
ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ଅନୁରୋଧ କରି ଇତ୍ୟାଦି” ତେବେ
ସେମାନେ ମୁଦ୍ଦବଦାର ଜାପାନା ଦେଇଲାମେ
କରିବେ ? ସମାଚକ୍ର ସିମର ଯେ ତ୍ରୁଟ୍‌ପରିମାନ
ଗୋଟିଏ କରିବୁ ହେବେ ?

ଅମ୍ବମାନେ କରିଅଛୁ ଯେ କର୍ତ୍ତମାନ
ଯେଉଁ ଶିକ୍ଷକମାନେ ଶିକ୍ଷାକାର୍ଯ୍ୟରେ କରିବା
ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ଶିକ୍ଷାପ୍ରଣାଲୀର କିମ୍ବା
ଅବଶ୍ୟ କାଣୁଥିବେ ।

ଧର୍ମକାରୀବାର

ପଦପ୍ରେରବ ବାରକଥା ନ ଦେଇ କିମ୍ବା
ବାରାତମ୍ବା କରିବାର ଅନ୍ତରକ୍ଷମ ତ୍ରୁଟ୍‌ପରିମାନ
କିନ୍ତୁର ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କାହିଁ ଓ ଅଥବା ଏ କୁହି
କରି ଏମନ୍ତ ପ୍ରଥା କରିଥିବାର କାହାର କରି
ଅମମାନେ ଅନ୍ତରୋଧ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲା ଏଥି
ଦେଇଲେବ ଅମ୍ବମାନଙ୍କ କରିବାର ବିନ୍ଦୁ
କରିବାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର ।—ସମାପନ ।

ମୂଲପାତ୍ର

କାହିଁ ବୁନ୍ଦାକରିବନ୍ତ ମୂଲ
ବଳେଶ୍ଵର ବିନ୍ଦୁ ।
“ବୁନ୍ଦମୋହନ ଦୋଷ” “ ” ?
“ତଗନ୍ନୀହନ ମୂଲ ଦୃଷ୍ଟି” ?
“ଏହି ଜାତିନାମିପାତ୍ର କରି କରିବ ଏହି
ଦକ୍ଷାର କରିବ ଏହି କରିବ ଏହି କରିବ
ମୂଲପାତ୍ର ଓ ବୁନ୍ଦଧରିବଳମ୍ବା କାଳ-

157

ଅରିକୁ ।

ବାଲକପିକା ଜା ୨୩ ରଜ ସିଂହମୟ
ସନ୍ଦ ୧୯୯୯ ମସିହା ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ହୁତ ବାଲକାମାନଙ୍କ ବିଦ୍ୟାଗିର୍ଷାର୍ଥ ଏ ନବ-
ବରେ ଶୋଠିବ ବିଦ୍ୟାଲୟ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇ-
ଥିଲା । ସୃଜନ ବିଦ୍ୟାମନ୍ଦର ନିର୍ମିଣ ନ ଦେବା-
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାହାର କାର୍ଯ୍ୟ ବାଲୁବଜ୍ଞାରଙ୍କ ଅମ୍ବ
କପାରେ ହେଉଥିଲା । ଶିକ୍ଷାକାର୍ଯ୍ୟ ସମୟ ଦିବୀ
ର ୧୦୭ ଶା ଅବ୍ୟୁ ୨୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବଧାରିତ
ହେଲେ ପଢ଼ିବାପାଇଁ ବାଲକାମାନଙ୍କୁ ବେଳେ
ଦେଖାଇୁ ହେବ ନାହିଁ । ଯେଉଁମାନେ ଲୋକା-
ବବରେ ବାଲକାମାନଙ୍କୁ ବିଦ୍ୟାଲୟକୁ ପଠାଇ-
ବାପାଇଁ ଅସମର୍ଥ, ବିଦ୍ୟାଲୟର ସ୍ଥା କ୍ରତ୍ୟ ଯାଇଁ
ପ୍ରେସାଲକୁ ଯଥାସମୟରେ ସଙ୍ଗରେ ଘେଲେ
ଆଗିବେ, ଏକ ବିଦ୍ୟାଲୟ ବଜ ହେଲେ ଏରେ
ପୃଷ୍ଠାର ଦେବେ । ନବସମ୍ବନ୍ଧ ନୟବକସ୍ତ୍ରା
କର୍ତ୍ତ୍ରକଂଗୋଡ଼ିବା ବାଲିକା ବ୍ୟକ୍ତାତ ଅପର
ଦୋଷି ବାଲିକାକୁ ବିଦ୍ୟାଲୟରେ ଭବିଷ୍ୟାଗ୍ରହ-
ନକ ହାହିଁ । ଏହି ବିଦ୍ୟାଲୟ ଧନ୍ୟାନ୍ତ, ଆୟୁର-
ନୟମାଦିଲା ଅବଗତାକାଳୀକା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଅମ୍ବ
ଚକଟକୁ ଲେଖି ପଠାଇଲେ ଛାଣିପାଇବେ ।
ରାତି । ଜା ୨୦ ରଜ ମାହେ ସେଅଠେମ୍ବର ସନ୍ଦ
୧୯୯୯ ମସିହା ।

ଜା ଅବନାଗଚନ୍ତ ଭାବତ୍ତାପାଠ୍ୟପୁ ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ବାଲିକା ବିଦ୍ୟାଲୟର ସମ୍ପଦ ।

158

କୁଳାଳ ପରିଚୟ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୬୭୩

ତାଙ୍କୁ ମାହେ ଦିପର ସନ୍ଧାନମେଷିଲା । ମାଥିଶୁଣ ଦିନର ସଜ୍ଜା ଘରକିବାର

१०८-८४

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷକ ମୁଲ୍ୟ

四

ବର୍ଷାନେ ମୂଳ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭

ମେଘଲ ପାଇଁ ଭାବମାସିଲ ହୁଏ

ଦେଶୋନ୍ତର ଦେବଳ ଧାର୍ମକ
ଉଦ୍‌ଦେଶ ଅଟ୍ଟଇ ।
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ଅମୃତାଜଳ ଅବସ୍ଥା ଓ ଦେଶ-
ଅବସ୍ଥା ଉତ୍ତର କରିବାକୁ ଯେତେ ଉପାୟ-
ଜ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି ତହରେ ଅନ୍ୟଦିତ ହେଉ-
ଛି ହେତୁ ସମୀକ୍ଷା ମାତ୍ର ବୁଝିବ କଥା
ଜୀବାଧାର । ତଳା ହେଲେ ସବ ହୋଇଥାରେ
ତଥାକୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ପ୍ରଦିଵ ଜୀବ କରି
ନିର୍ବି ଉପାୟରେ ନକାଆଦୟ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି
। ତଳା ବିଜ୍ଞ ଦରକୁ ଦେଇ ଯାଉଥିଲୁଛନ୍ତି
ମନ୍ତ୍ର ନହେ ଆମୃତାଜଳ ପାଇ ଖର ହେଉ-
ଛି ସତ୍ୟ ମାତ୍ର ସେ କଷ୍ଟ ଯଥାର୍ଥ ହେଲା କି
ହଁ ଓ ତହରେ ବାହୁଦିଵ ଉପବାର ମୁଗ୍ଧାତି
ହଲ କି ଜାହଁ ତହର ବିଜ୍ଞ ଅନୁପନାନ
ଅର ନାହଁ । ବାସ୍ତବରେ ଦେଶୋନ୍ତର ସେ
ବସନ୍ତଜାହାଗୁ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେବାର
ଶୁଣୁ କୁଳର ଲାହା ବିଶୁର ଅପବନ୍ୟ ହୋଇ
ଏବଂ ବ୍ୟଥିକରିବାର ବକର୍ତ୍ତମେଘ କର୍ମ-
ଭାବାକେ ବାଜର ତୁଅର ନାହଁ ମଜୁତ
ନୟ ତଥାକୁ ହେବାର ମୁଲେ ସେଇପ ହୁଅଇ
ବକମମାନେ ଅଭିନ୍ଦନ ନ୍ୟୁରେ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପର୍କ
ରହାକୁ ବଢ଼ ସାବଧାନ ହୁଅନ୍ତି । ଅଭିନ୍ଦନ
ବକମଙ୍ଗା ଥାବାୟକର ବକର୍ତ୍ତମେଘ ଜେତେ
ପରାକ୍ରମାବଳୀ ମାହଁ କି ଧାର୍ମ ନେବା
ତିବିତ୍ର ଲେବିଜୁ ସେତେ ମନ୍ତ୍ରାୟ ଦିଅନ୍ତି ।
ନିର୍ମାନ ଅବକରିବର ପ୍ରଦିକାରେ ଏକଷ୍ୟରେ

ଗେଡ଼ିଏ ସୁନ୍ଦର ରଚନା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ
ଅଛି ଅମ୍ବେମାନେ ଜାହାର ଯାମୃତ ଜଳେ
ପ୍ରକାଶ କରିଥାଏ । ଯଥା
“ବବତ୍ରିମେଷ ଅବିଭିତ୍ତି ବକଥା ଏହି କିଧୂମ
ଭଗରେ ଦୃଷ୍ଟି ରଖିଥିବାର ବି ଏଦେଶକୁ
ଉଦ୍‌ଦିତକରିବା ଉକ୍ତ ବବତ୍ରିମେଷଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟକର୍ମ
ହେଉଥାଏ । ଏହିଧୂମ ଅବଶ୍ୟକ ରତ୍ନମ ଥାଇ
ତେ କିମ୍ବର ପ୍ରବଳ ବାର୍ଯ୍ୟକଲେ ମନ୍ଦିର ହୋଇଥାଏ
ନାଥ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମସ୍ତରେ ସେ ସବୁ
ଉଲ୍ଲଙ୍ଘା ହୋଇ ଯାଇଥାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଉକ୍ତ
କିଧୂମ ଅର୍ଥ ଏହି ହୋଇଥାଏ ଯେ ଜାଗରିବିଶର
ନ ରଖି ଦେଶକୁ ଉନ୍ନତ କରିବା ଗବତ୍ରିମେଷଙ୍କ
କର୍ତ୍ତବ୍ୟକର୍ମ ଥାଇ । ଏହିଗେଣତି ସବୁ ଅବଶ୍ୟର
ମୂଳ ଥାଇ । ଯାହାକୁ ଉନ୍ନତ ବୋଲିଯାଏ
ଜାହା ଧୀର ଠଙ୍କାର ପ୍ରଯୋଜନ ଓ ଠଙ୍କା ତାବସ
ରୁଦ୍ଧ ପାତି ହେବାର ନୁହଇ । ଠାର୍ବସର ଭାବ
ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ଯଥାରମ୍ଭ ସମାଜ ହେବାର
ଉତ୍ତର ନାଥ ଦୂର୍ଗବନ୍ଧମେ ଏଦେଶରେ ଠା-
ତୁମର ଭାବ ସମାନକ୍ରମ ପଞ୍ଚନା ସକଳିଲୁ ଥାଇବା
କଲା ଜହାରେ କଲା ନାହିଁ । ଠଙ୍କା ଅବଶ୍ୟ
ନେବାକୁ ହେବ । ଯେବେ ଏକଶ୍ରେଣୀର ଲୋ-
କ ଦେବାକୁ ଅକ୍ଷମ କେବେ ଅଜ୍ଞଶ୍ରେଣୀଠାର
ଜାହା ନିଆବିକ ଓ ଯଦ୍ୟପି ଏହାଠାର ନେବା
ଧୀର ବୌଣସିହେତୁ ଆୟୁନ ଯାଏ ତେବେ ବଢ଼ି
ଅସୁଖ ଲାଗେ । ଏହିକଥା ଭାଲୁଁ ମନ ଉତ୍ସୁ
ହୋଇଥିଲେ ଠଙ୍କା ଅଦ୍ୟ କରିବାର କେଜେ

ବିଚକ୍ଷଣ ଓ ଅଇନମିଶ ଉତ୍ସାହମାଜ ଉଦୟ
ହୁଆଇ ଏ ପରିମେଶରେ ଏହି ବିଶାଳ ହୁଆଇ
ଯେ ସେତେବେଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ମର୍ତ୍ତି ଆଜରେ
ପ୍ରବେଶ ହେବାକୁ ଘାସ୍ତ୍ୟାଏ ତେତେବେଳ
ଯାଏ ସମ୍ମର୍ତ୍ତି କେବଳ ଟାକ୍ସ ଦେବାପୋଇ
ଉଦୟଅଛି ଓ ଖୋଲେ ଏକଶୋଠ ଲୋକର
ବିହୃତ ଅୟବା ବୌଦ୍ଧଗ୍ରଂଥ ଅନ୍ୟଶୋଠର ଲୋ-
କମାଜଙ୍କ ମୁଗ୍ଧର ଗଜିର ଅନ୍ତରୁ କାରଣ
ହୁଆଇ ।”

ଉପରେ ଯାହା ଲେଖାଗଲା ତହିଁର ପ୍ରମାଣ
ଦେବା ତେଣା ପକ୍ଷରେ ବଠିନ ନୁହଇ । ଜଳ-
ବର ଭାର୍ଯ୍ୟପରାଲୀତ ସବୁ ଭାବମର୍ମପେ ପ୍ରକାଶ
ପାଇଅଛି । ଧୋଇ ମରତ ଏକାବେଳରେ
ଦେବର ଉଠିଯିବ ଓ ସବୁକର୍ଷ ପୁଣ୍ୟ ଅଧିଳ
ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ଏହାଠାର ଦେଶର ଅୟକ ଉନ୍ନତ
ଅଛି ବାସ୍ତିରେ ସମ୍ମାବନା ଗର୍ଭମେଣ୍ଟ୍ ଏହା
ନିର୍ମୟ କରିବେ ବୋଲି ଅବାଜର ନୃଷ୍ଟ ତଙ୍କା
ବିଷୟକରି ଗୁରୁଥତେ ନାଲମାନ ବିପ୍ରାର କର-
ଅବନ୍ତି ଅଥବା ତହିଁ ସଙ୍ଗେ ପ୍ରଜାଜର ଯେ
କହୁଦିବୁଅଛି ତାହା କାହାରକୁ ଅଗୋଚର
ନାହିଁ ହେବେ ନାଲକଳରେ ସହଜ ବର୍ଷରେ
ଫର୍ମନ ଦକ୍ଷି ହେବ ପ୍ରଜାମାନେ ସ୍ଵପ୍ନରେ
ସୁଦା ଜାଣି କାହାରୁ ମାତ୍ର ଅଳକୁଁ ଜଳକର
ତଙ୍କା ଦେବାପୋଇ ସ୍ଵପ୍ନଶେନାବୁଦ୍ଧି କ୍ଲେପ
ପାଇଲେଣି ଓ ପ୍ରଜାମାନେ ଲାଭ ନ ଦେ-
ବିଲେ ବୋଲି ତଳ ନେଇ ନାହାନ୍ତି

ଦେଖି କର୍ତ୍ତପୁଷ୍ଟମାନେ ବଲାଜାର କର ପ୍ରହ-
ଶର ଉପାୟ ଚିନ୍ତା କଲେଣି ସ୍ଵରୂପେତ୍ରୀଅଟ
ଯଥାର୍ଥ କହିଅଛନ୍ତି ସେ ଗର୍ବମେଳେ ଉପରା-
ବାସିଙ୍କୁ ଏବାବେଳକେ ସ୍ଵର୍ଗକୁ ପାଇବାର
ଉପାୟ କଲେଣି ।

ଶିଥ ଯଷ୍ଟିମ୍ବନୀର ସାହେବ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଅଜ୍ଞାନ ପୂର୍ବର ସହିତ
ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ କଲିବଜା ହାଇକୋର୍ଟର
ପ୍ରଧାନ ଛକ ନମିନ ସାହେବ କଲିବ ମାସ
ତା ୧୯ ରଜ ପ୍ରାଣବାଳରେ ପ୍ରାଣଜନଗ କଲେ
ଏଥାଳ ମୁହୂରେ ସମସାଧାରଣାର ଅଚିନ୍ତ୍ୟ
ଦୀଖ ହୋଇଅଛି ଏବଂ ପ୍ରାଧୁକୁ ଲେଖୁଙ୍କନଶୁ
ବବର୍ତ୍ତିର ସାହେବ ତେବେମୁଢିକ ଶତ୍ରୁଏ ବିଜ୍ଞାପନ
କଲିବଜା ଗଜେପର ଅଚିନ୍ତ୍ୟ ପଥରେ ପ୍ରକାଶ
କରିଅଛନ୍ତି ଉଚ୍ଚମେତ୍ର ମହାଶ୍ରାଦ୍ଧର ସମ୍ବନ୍ଧର
ବିଶେଷ ବର୍ଣ୍ଣନା ହୋଇଅଛି । ଏହାଳ ସମ୍ମାନ
ନିମିତ୍ତ କଲିବଜାର ସମସ୍ତ ହତେରମାନ ଏବଂ
ଦିନ ବନ ହୋଇଥିଲ ଓ ଶବ ସଜରେ
ସିଦ୍ଧା ପ୍ରାଣ ସମସ୍ତ ସରବାଧୀ କରିଗରିଛି, ଅନୁ-
ଗେଥ କରି ଯାଉଥିଲ ।

ତଣେ ପ୍ରଥାକ ବିଜୁରସତର ମୃଦୁ ଘଟନା
ଯେ କେବଳ ଗୋକର କାରଣ ହୋଇଥାଏ
ଏମନ୍ତ ନୁହେ । ଏ ଅକ୍ଷୟାତ୍ମ ମୃଦୁ ଘଟନାର
କାରଣ ସ୍ଵତଃ ଅଧିକ ଓ ସେହି ହେଉଁ ସମସ୍ତ-
କର ମନ ବଢ଼ି ବ୍ୟାକୁଳିତ ହେଇଥାଏ । ପ୍ରଥମେ
ଯେତେବେଳେ ସମ୍ମାଦ ଥିଲା ପଞ୍ଚଶିଲ ଅଧିକ
ଯୋଦେ ଶୁଣି ଉତ୍ତର ଦେଖାଗଲେ । ସେ ସମ୍ମାଦ
ଏହି ଯେ କିମ୍ବାତ୍ମକ ନମ୍ରତା ସାହେବ ବିଳିତ
ମାତ୍ର ତା ୨୦ ରାତରେ ଲିପିନିତ ଭାବେ ବରି ଚାଲି
କବେରିଛୁ ଅବିଲେ ଓ ଏ ୧୫ ଶାର ବିଶ୍ଵାସ
ଉତ୍ତାନ ନବେଶାଦର ଦ୍ୱାରେ ପ୍ରଦେଶ ହେଲେ
ବରିଗୁ ଜୀବାଜୁ ଆଶାର ଦେଇ ବାକୋକୁ ଡାଠି
ଆଏ ଥୁବୁଥାର ଦେଇ କବେରିମାଥରେ ପ୍ରଦେଶ
କିମ୍ବାତ୍ମକ ଏମନ୍ତ ସମୟରେ ଏକଜଣ ଖଣ୍ଡେ
କୁଳଧୂମ କୁଣ୍ଡ ହାତରେ ସେଇ ଦୌର ଥିଲା
ଭାବାଙ୍ଗ କାହାକୁ ବେଳେ ଦେଇ କିନ୍ତୁ ଯାହାକୁ
ଦେଖି ଯାଇଅଛନ୍ତି ଏମନ୍ତ ସମୟରେ ସେ ଆଏ
ଏହାକ ପିଠିରେ ଥାର ଥରେ କୁଣ୍ଡ ମାରୁ
ଦେଇ । ତେବେଳେ ଗହେବ ଖଣ୍ଡେ ଯାଏ
କାହାର ଜାହା ଉପରୁ ଉଲିବେଲେ ଯେ
ଆଖା ମୁହଁ ହେ ମାଜାର । ଏଥରେ ବୋରାଦାର

ପିଅଗାନେ ଦୁର୍ବ୍ଲାକୁ ଯେଇ ଧରା-
ଇଲେ କିନ୍ତୁ ଧରି ସେ ଜଣେ ଗୋଟିଏଇରା
ଦୂର୍ବ୍ଲାକରେ ଦୂର ଆସାଇ ଦିଲା । ମାହେବଳୁ
କିଷ୍ମାର କିଷ୍ମାରେ ଫଚାଇ ଥାକରୁଣ୍ଠିବୁ
କମାଳଙ୍କ ଓଷଥାଲ୍‌ମୃକୁ ଦେଇ ଗଲେ କିନ୍ତୁ
ଏବେ ବର୍ତ୍ତ ବାହାର ଗଲା ସେ ସେ ଉତ୍ତରାନ୍ତ
ପ୍ରାୟ ହେଲେ । ସେହି ସମୟରେ ତାକୁରମାନେ
ଅଛି ଯଥା ବିହର ଉପାୟମାନ ବଲେ ମାହ
ସେ ସବୁ କିଛି ବାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଶ୍ଵର ଜାହିଁ ଭଲି-
ପେଟରେ ଯେବେ କୁଣ୍ଡ ବିଥିଲୁ ତାହା ଅନ୍ତର୍ମାନ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଣି ଯାଇଥିଲା । ଭଲ୍ ଓସଥ
ପ୍ରୟୋଗ ହେବାର ସନ୍ଧାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିଛି ଯାଇନା
କିଶ୍ଚା ହୋଇଥିଲା ମାଥ ଅର୍ଦ୍ଧବ୍ରତ ସରବର ସେ
ଅଗେତନ ହୋଇଗଲେ ଓ ତାକୁରମାନେ
ମନ ଲିଖଣ ସମସ୍ତ ଦେଖି ହତାଗ ହେଲେ ଓ
ମୃଦୁ ପୂର୍ବପଦିର ଦୂରତା ଭାବୁ ଦେହପିଣ୍ଡରତ
ଜୀବନ ଅନୁର ହୋଇଗଲା ।

ଏବେ ହତ୍ୟାକାରିକୁ ବୌଦ୍ଧଦୀରମାନେ
ଥର ପୂର୍ବିକୁ ସେଇ ଗଲେ ଓ ମାତ୍ରେଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ
ସାକ୍ଷାତ୍କାର ଚଲିଗ ହୋଇଗଲ ସେଠାରେ ଶୁଣି
ଯୋବାନ୍ତବନ୍ଦୀ ସମୟରେ ଶୁହାଙ୍କ ଉପରେ କହି
ସର୍ବେଳ କରିବାର ଅଛି କି ନାହିଁ ଏ କଥା
ପରି ସିବାରେ ଅସାମୀ ବହିଲ କି “ପୃଥିବୀ
ଜଳ ରଳେ ଶୁଣିଗଲଣି ଓ ମନୁଷ୍ୟମାନେ
ଆକାଶକୁ ମଳେଣି କୁହକୁର ବାହକୁ ଶାରିଥାଇ”
ଏଥର ଜଣାଯାଏ ସେ ସେ ରେଖ ବାହୁଳ
ନୋହିଲେ ବାଧୀ କୋରି ତୁଳ ବହିଥାଇ ।
ଅସାମୀ ଜଣେ ପଞ୍ଚାଙ୍ଗପ୍ରାୟ ବୋଧ ହୁଅର
ସେ କାହିଁକି ଏହେ ଦୁର୍ଗର୍ଭ ବନ୍ଦ କିନ୍ତୁ ଜଣା
ସାର ନାହିଁ । ଲେଖମାନେ ମାତା ପରାଇ
ବଳିକା କରିଥିଲୁ ବିନ୍ଦୁ ବିନ୍ଦୁ ଜଣିଥିଲୁ ହୋଇ
ନାହିଁ । ଅଧିତ୍ୟ ଲୋକେ ଓ୍ଯୁଦ୍‌ଧିମାନଙ୍କ
ବିଶ୍ଵର ସଙ୍ଗେ ଏ ପଞ୍ଚକାର କୌଣସି ପଞ୍ଚର୍ତ୍ତ
ଅଛି ବୋଲି ଅନୁମାଳ ବରିଥିଲୁ ନି ମାତ୍ର
କିନିକାନ୍ତିମାନେ କି ଯାହାଙ୍କର ଅନ୍ଧବ
ବିଶ୍ଵର କରିବାର ମୁଯୋଗ ଅଛି ସେମାନେ
ବେହି ଏ କଥା କିନ୍ତୁ ତାହାକୁ । ପ୍ରକୃତ ବାରର
ଯାହା ଅଭିନୟରେ ପ୍ରକାଶ ଥାଇବ । ସଂପର୍କ
ଅମ୍ଭେମାନେ ଦେବଜ ଉତ୍ସାହକ ପଞ୍ଚନାଟିର
ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ।

ଏ ପ୍ରସ୍ତାବ ଲେଖା ହେଲା ଉତ୍ତାନ୍ତ ଲଳିତ
ମାସ ଜା ୧୦ ରିଖର ତେଜିତରୁଥରୁ ଅବଶ୍ୟକ
ହେଲା ସେ ବିଜ୍ଞାନୀ ପାଦ ସମବ୍ୟାପ

କଟକରୁ ଲଙ୍ଘନ ସମ୍ପଦର
ସହା ନାହିଁ ।

ବୁଝିବାକୁ ଦିଲିବଳ ନାମରେ ସେଇଁ ଏବାପଥର
ତିବିମାର ହେଲୁ ପ୍ରଗତ ହୋଇଥିବା ଜାହା
ରହିବ ହେଲୁ ଏବାରୁ ସେଇ କୃତିଶ୍ଵର
ସଂବାଦପଥ ଏଠାରେ କନ୍ତୁ ଶ୍ରଦ୍ଧା କର ଅକାଳ
ମୁହଁରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ କୃତିଶ୍ଵର ଦେଖା
ନିଷ୍ଠାଲ ହେବାର ଦେଖି ଆଜି ଦେଖା
ଏଣିକି ସାହିସ କରିବେ ଏମନ୍ତ ଅନନ୍ତାନାଳ
ଆସୁ ନାହିଁ ସୂଚନା ଫଳ ଏହି ହେଲୁ ଯେ
ବସନ୍ତରେ ଲଙ୍ଘନ ସମ୍ମାଦପଥ ଚଲିବାର ଅବ୍ୟା
ସମୟ ଦେଇ ନାହିଁ ବନ୍ଧୁ ବାରାଣୀ କିମ୍ବା
ଦିଲାକୁ ବରହାର ଉଚ୍ଚର କରିବାର ପଥାବିଦି